

ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด
ของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

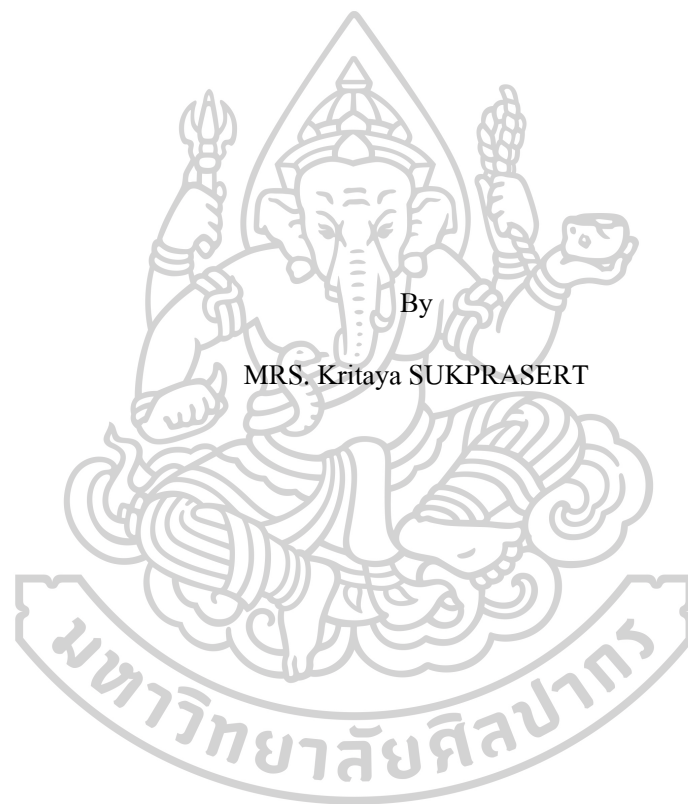
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถใน
การฟัง-พูด ของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

EFFECTS OF AN ENGLISH COMMUNICATION INSTRUCTIONAL MODEL TO
ENHANCE LISTENING-SPEAKING ABILITIES FOR POLICE STUDENTS AT
POLICE PROVINCIAL TRAINING CENTER REGION 7

By
MRS. Kritaya SUKPRASERT

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2018

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อ
ส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ของนักเรียนนายสิบตำรวจ
ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7

โดย กฤตยา สุขประเสริฐ

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญา
คุษฎีบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ดร. อุดมกฤษฎี ศรีรินทร์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสงี่ยม ไตรรัตน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราณี นิลกรณ์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ดร. วิไลรัตน์ ศรีรินทร์)

56254901 : หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปริญญาคุณวุฒิปันจิติ

คำสำคัญ : รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร / ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

นาง กฤตยา สุขประเสริฐ: ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความจำเป็นและต้องการเรียนรู้การฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 2) พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 3) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ 3.1) เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และขนาดของผล (Effect size) 3.2) ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง คือ นักเรียนนายสิบตำรวจ จำนวน 30 นาย สังกัดศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสอบถามความจำเป็นและต้องการเรียนรู้การฟัง-พูดภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจ 2) บทเรียนและสื่อการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 10 บทเรียน 3) แบบทดสอบวัดความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าสถิติทดสอบ t (Dependent t-test)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านเนื้อหา การใช้ภาษาและประโยชน์ที่ได้รับเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง 2) รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 (78.77/80.67) ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้ 3.1) ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลมีขนาดใหญ่มากเท่ากับ 5.37 3.2) นักเรียนนายสิบตำรวจมีความคิดเห็นในระดับมากต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

56254901 : Major (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Keyword : AN ENGLISH COMMUNICATION INSTRUCTIONAL MODEL / ENGLISH LISTENING-SPEAKING ABILITIES

MRS. KRITAYA SUKPRASERT : EFFECTS OF AN ENGLISH COMMUNICATION INSTRUCTIONAL MODEL TO ENHANCE LISTENING-SPEAKING ABILITIES FOR POLICE STUDENTS AT POLICE PROVINCIAL TRAINING CENTER REGION 7 THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR DR. BAMRUNG TORUT

The purposes of this research were: 1) to study the necessity of English listening-speaking skills for police students at the Police Provincial Training Center Region 7; 2) to develop an English communication instructional model to meet the efficiency criteria; 3) to investigate the effectiveness of an English communication instructional model as follows: 3.1) to compare listening-speaking abilities of police students before and after the studying with the English communication instructional model and its effect size; and 3.2) to survey police students' opinions on the given instructional model. The sample group, selected purposively, was 30 police students enrolling in a class at the Police Provincial Training Center Region 7. The research instruments consist of: 1) the self-assessment questionnaires on listening and speaking needs on Police English for communication; 2) a 10 unit book and materials constructed on an English communication instructional model; 3) a listening-speaking ability test; and 4) the questionnaire measuring on students' opinions toward an English communication instructional model. Mean, Standard Deviation, Effect Size test, and Dependent t-test were used for data analysis.

The results of this research were as follows: 1) The learner's listening and speaking skills identified by the self-assessment questionnaires indicated on police content, language use need to serve with the appropriate for police job situations; 2) The efficiency score of an English communication instructional model was at the acceptable level based on the criterion stated at E_1/E_2 (78.77/80.67); 3) After implementation of an English communication instructional model, the learning evaluation revealed the findings as follows: 3.1) The listening-speaking abilities after using an English communication instructional model were significantly higher at the level of 0.05; and its effect size was very large at level of 5.37; 3.2) The students' opinions toward the English communication instructional model were at a high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณา จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง ไตรรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสงี่ยม ไตรรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราณิ นิลกรณ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัยรวมทั้ง ดร. อุดมกฤษฎ์ ศรีนนท์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และ รองศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ ศิริพันธ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ พล.ต.ต. ศรีกฤษณ์ แก้วผลึก พล.ต.ต. สมหมาย กาญจนานา พล.ต.ต.ปิยะ สุขประเสริฐ ร.ต.อ.วรศักดิ์ จำเริญลาภ และ ข้าราชการตำรวจภูธรภาค 9

ขอกราบขอบพระคุณ พล.ต.ต.อักรเดช พิมลศรี ข้าราชการตำรวจประจำสำนักงานอาจารย์ และ ผู้บังคับกองร้อย และครูฝึกประจำกองร้อยที่ 1-4 ศฝ.ภ. 7 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งรวมถึง ส.ต.ต.ณัฐพล ทองสีขาว ส.ต.ต.วรชัย ศิริอัฐ และนักเรียนนายสิบตำรวจทุกรุ่นทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือทำกิจกรรมทุกขั้นตอนให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกประการ

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศนีย์ ธารพร Dr. Wutthiphong Laoriandee, Dr. Xun Yan และ รองศาสตราจารย์ ดร.รัชติดา ติปิกรณ์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย สำหรับการทําวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ พล.ต.ต.ปิยะ สุขประเสริฐ ขอบคุณนายณัฐพลณ์ สุขประเสริฐ นางสาวชนภา อัครพรวงส์ นางสาวนภัส สุขประเสริฐ และ นายภูธเนศร์ น้ำใจตรง ที่เป็นแรงบันดาลใจและเป็นกำลังใจให้การศึกษาครั้งนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแต่พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ที่อบรมสั่งสอน แนะนำ ให้การสนับสนุน และให้กำลังใจอย่างดียิ่งเสมอมา

กฤตยา สุขประเสริฐ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญ ปัญหา และที่มาของการวิจัย.....	1
ความสำคัญของการวิจัย.....	1
ปัญหาการวิจัย.....	4
งานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจ.....	7
การศึกษาสภาพและบริบท.....	8
วัตถุประสงค์การวิจัย	11
คำถามการวิจัย.....	11
สมมติฐานการวิจัย	12
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	15
การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	15
การสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	15
การพัฒนารูปแบบการสอน.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	16
การฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	17

ความหมายของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	17
องค์ประกอบของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	20
ทักษะย่อยของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	23
กิจกรรมการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ.....	25
เนื้อหาสาระที่สังเคราะห์จากหลักสูตรและ CEFR ระดับ A2-B1	32
สรุปเนื้อหาทางภาษาด้านการฟังภาษาอังกฤษที่ใช้ในอาชีพตำรวจ.....	36
การพูดภาษาอังกฤษ	36
ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ	37
องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ.....	38
ทักษะย่อยของการพูดภาษาอังกฤษ.....	41
กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ	44
เนื้อหาสาระที่สังเคราะห์จากหลักสูตรและ CEFR ระดับ A2-B1.....	55
สรุปเนื้อหาทางภาษาด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในอาชีพตำรวจ	59
การสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ.....	59
การสอนการฟังภาษาอังกฤษ.....	60
แนวการสอนการฟังภาษาอังกฤษ	60
ขั้นตอนในการสอนการฟังภาษาอังกฤษ	61
กิจกรรมการสอนการฟังภาษาอังกฤษ.....	64
วิธีการวัดผลการฟังภาษาอังกฤษ.....	70
การสอนการพูดภาษาอังกฤษ	77
แนวการสอนการพูดภาษาอังกฤษ.....	77
กิจกรรมการสอนการพูดภาษาอังกฤษ	78
การสอนการพูดด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ	79
วิธีการวัดผลการพูดภาษาอังกฤษ	81

การสอนการฟัง–พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	87
หลักการสอนการฟัง–พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	88
กิจกรรมการสอนการฟัง–พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	91
ขั้นตอนการสอนการฟัง–พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	98
การวัดผลการสอนการฟัง–พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	102
การพัฒนารูปแบบการสอน	119
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการสอน	119
การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ	120
การพัฒนารูปแบบการสอนฟังของ Richards	121
การพัฒนารูปแบบการสอนพูดของ Byrne	122
การประเมินรูปแบบการสอน	123
การกำหนดรูปแบบการสอน	126
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	130
งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการฟัง–พูดภาษาอังกฤษ	131
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ	133
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้บทบาทสมมติ	138
งานวิจัยที่เกี่ยวกับสื่อการสอนการฟัง–พูดภาษาอังกฤษ	140
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับตำราจ	141
สรุปงานวิจัยที่ผ่านมา และความคาดหวังจากงานวิจัย	146
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	148
ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านความจำเป็นและต้องการในการเรียนรู้ด้านการฟัง–พูด ภาษาอังกฤษในการทำงานของตำราจ	149
ระยะที่ 2 การออกแบบรูปแบบการสอน การพัฒนาเครื่องมือประเมินรูปแบบการสอน และการ ทดลองหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด	169

ระยะที่ 3 การดำเนินการทดลองนำร่อง.....	199
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	211
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านความจำเป็นและต้องการในการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ	212
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80.....	214
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และขนาดของผล (Effect size)	218
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	219
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	223
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านความจำเป็นในการเรียนรู้ด้านการฟัง – การพูด และสำรวจสถานการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ	224
ตอนที่ 2 การออกแบบ การพัฒนา และหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด	225
ตอนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาไปใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น	226
สรุปผลการวิจัย	226
การอภิปรายผล	228
ข้อจำกัดของการวิจัย	235
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	235
รายการอ้างอิง	238
ภาคผนวก	241
ภาคผนวก ก	242

ภาคผนวก ข 248

ภาคผนวก ค 259

ภาคผนวก ง.....282

ประวัติผู้เขียน 299

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญ ปัญหา และที่มาของการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัย

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษได้พัฒนาไปสู่ภาษาสากล (English as an international language) ที่มีบทบาทมากที่สุดในยุคแห่งการสื่อสารไร้พรมแดน และมีความสำคัญสำหรับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์จะเริ่มจากการฟังและการเลียนแบบเสียงที่ได้ฟัง จึงอาจกล่าวได้ว่า การฟังเป็นจุดเริ่มต้นแห่งทักษะการเรียนรู้ภาษาแต่ความหมายของการฟังไม่ใช่เพียงแค่การฟังเสียงอ่านนั้น แต่การฟังเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจ ซึ่งในบรรดาทักษะการใช้ภาษา ทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ และเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะพัฒนาความสามารถในทักษะอื่น (Oxford, 1993: 205) ซึ่งหมายความว่า ในลำดับแรก นักเรียนต้องมีความสามารถในการฟัง เพราะเมื่อฟังเข้าใจแล้วจะมีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนแนวคิดนี้สอดคล้องกับ Doff (1991: 198–199) ที่กล่าวว่า การฟังเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนสามารถจดจำ โครงสร้างและคำศัพท์ของภาษา ถ้านักเรียนมีโอกาสฟังภาษาที่เรียนมามาก การเรียนรู้ภาษาก็เกิดขึ้นได้ง่าย แต่ถ้านักเรียนขาดโอกาสในการฟัง การเรียนรู้ภาษาก็อาจเป็นไปได้ช้า ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นักเรียนควรมีโอกาสฟังมากเท่าที่จะเป็นไปได้ดังที่ Underwood (1989: 1) ให้ความหมายการฟังว่าเป็นกิจกรรมที่ต้องให้ความสนใจและพยายามเข้าใจความหมายจากสิ่งที่ได้ยิน การฟังที่ประสบผลสำเร็จนั้นผู้ฟังต้องเข้าใจความหมาย รวมทั้งสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อให้ผู้ฟังทราบในสถานการณ์นั้นๆ

นอกจากนี้ Lundsteen (1990: 213) ได้กล่าวว่า การสื่อสารในชีวิตประจำวันของคนเราใช้ทักษะการฟังมากที่สุด สอดคล้องกับ Morley (1991: 82) ที่กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะรับสารที่สำคัญในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งใช้กันมากที่สุดถึงร้อยละ 50 ในขณะที่ทักษะการพูดใช้ร้อยละ 25 ทักษะการอ่านร้อยละ 15 และทักษะการเขียนมีเพียงร้อยละ 10 ซึ่ง Vandergrift (1999) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่มนุษย์ใช้ในชีวิตประจำวันและจำเป็นสำหรับนักเรียนที่ใช้เรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนมากกว่าทักษะอื่นๆ โดยในชีวิตประจำวันของมนุษย์นั้นจะใช้ทักษะการฟังในการแสวงหาข้อมูลมากที่สุด คือ ใช้ทักษะการฟังเป็น 2 เท่าของทักษะการพูด เป็น 4 เท่าของทักษะการอ่านและเป็น 5 เท่าของทักษะการเขียน (Weaver, 1979; Rivers, 1980)

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่แสดงถึงระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ (Richards, 2001: 19) ซึ่ง Ur (1996a: 120) กล่าวว่า ทักษะการพูด เป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่า ผู้พูดมีความรู้ในภาษานั้นอย่างชัดเจน และ Ur (1984:2)เสนอเพิ่มเติมว่าทักษะพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาเป็นอย่างดี นอกจากนี้ Scott (1981:70) ได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับทักษะพูดว่า ทักษะพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ฟังจะสามารถเข้าใจเมื่อผู้พูดสื่อสารได้ตรงประเด็น ดังนั้นการสอนทักษะการพูดนั้น ครูผู้สอนควรคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญควรสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ที่จำเป็นในการนำไปใช้พูด และเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังจนกระทั่งมากเพียงพอที่จะนำไปสู่การพูดได้ในที่สุด (Widdowson, 1983a)

ปัจจุบันประเทศไทยเป็นสมาชิกในกลุ่มประชาคมอาเซียน ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน ผลของการเป็นประชาคมอาเซียน ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของทุนแรงงานอย่างอิสระเสรีเข้ามายังประเทศไทย ดังนั้น ความสามารถด้านการสื่อสารกับผู้ที่เข้ามาในประเทศ โดยใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารและการปฏิบัติงานในหน้าที่ดำรง ย่อมมีความสำคัญ เพราะเจ้าหน้าที่ดำรงทำหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และระงับเหตุคดีความต่างๆ อุบัติเหตุด้านการจราจร การตรวจลงตราบุคคลที่เดินทางเข้า-ออกประเทศ อำนาจความสะดวกและบริการช่วยเหลือชาวต่างชาติที่เข้ามาดำเนินชีวิตในประเทศ ด้วยเหตุนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ในหลักสูตรการศึกษาของนักเรียนนายสิบตำรวจ สังกัดกองบัญชาการศึกษา โดยมีหลักสูตรการฝึกอบรมของตำรวจภูธรภาค 6 เป็นหลักสูตรกลางที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน แต่พบว่า หลักสูตรเดิมเน้นเพียงการอ่าน-เขียน ยังขาดการฝึกทักษะการฟัง-พูด ด้วยการใช้บทบาทสมมติ (Role-play) ในสถานการณ์จำลองต่างๆ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะช่วยพัฒนานักเรียนนายสิบตำรวจให้มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมืออาชีพ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง โดยเฉพาะครูผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชั้นเรียนและชีวิตประจำวัน และแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงนั้นคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)(กระทรวงศึกษาธิการ 2558) Johnson และ Morrow (1981: 60-66) เสนอหลักการในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้

ว่า ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกภาษา เพื่อให้การเรียนภาษานั้นมีความหมายต่อผู้เรียน มีความรู้สึกว่ามีประโยชน์แล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้นได้โดยสอนภาษาในลักษณะบูรณาการ คือการรวมหลายทักษะซึ่งบางครั้งต้องอาศัยกิริยาท่าทางประกอบ ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในลักษณะที่เหมือนกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง และจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษามากๆ ไม่รู้สึกกลัวว่าจะใช้ภาษาผิด เพราะเน้นความคล่องในการใช้ภาษาเป็นอันดับแรก โดยผู้สอนไม่ต้องแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง เป็นการให้ความสำคัญกับการใช้ภาษามากกว่าวิธีใช้ภาษา Richards and Rodgers (2001); Littlewood (1995) และ Williams (1994: 12–13) จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษามากขึ้น เป็นการสร้างแรงจูงใจให้อยากเรียนมากขึ้น เป็นการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติ ได้ใช้ภาษาสื่อสารจริงๆ และกิจกรรมยังช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน สร้างบรรยากาศที่สนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละคนพยายามที่จะเรียนรู้ภาษา (Littlewood, 1981: 17)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการเสริมทักษะที่สำคัญให้กับผู้เรียนในลักษณะบูรณาการกิจกรรม รวมถึงกิริยาท่าทางประกอบโดยใช้การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนอย่างเป็นธรรมชาติในบรรยากาศ หรือสถานการณ์ที่สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ โดยการสื่อสารด้วยทักษะฟัง ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญและเป็นทักษะแรกในการเรียนภาษา เป็นทักษะพื้นฐานอันสำคัญในการรองรับการเรียนรู้ภาษา นอกจากนี้ทักษะฟังยังเป็นทักษะที่สามารถจะทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ เนื่องจากปัญหาของความเข้าใจหรือไม่เข้าใจของผู้สื่อสารหรือผู้รับสาร โดยที่ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่แสดงถึงระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้พูดมีความรู้ในภาษานั้นอย่างชัดเจน โดยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้นำหลักการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสำหรับสื่อความหมาย การเรียนการสอนจะเน้นการใช้ภาษา (Language Use) มากกว่าการเรียนรู้วิธีการใช้ภาษา (Language Usage) โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำหน้าที่ภาษา (Language functions) ไปใช้ในการสื่อความหมายในบริบทการสื่อสารแบบต่างๆ (Context of Communication) ซึ่งเป็นแนวการสอนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า “ภาษา คือ ระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมาย” และมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพสังคม

ปัญหาการวิจัย

จากอดีตที่ผ่านมาพบว่าประเทศไทย ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและคนไทยมีปัญหาในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนและความต้องการภาษาต่างประเทศในประเทศไทย พบว่า ผู้เรียนทุกระดับการศึกษาที่สำรวจ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ยังไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด ผู้สอนทุกระดับมีความตระหนักว่าทักษะการฟังและการพูดเป็นเรื่องสำคัญในการเรียนการสอน และมีความต้องการพัฒนาทักษะการฟังมากเป็นอันดับแรก (ปราณี กุลละวณิช, 2549) สอดคล้องกับงานวิจัยของสุจินต์ หนูแก้ว (2554: 3) ที่พบว่านักศึกษามีปัญหาในทักษะการฟังมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 39 รองลงมาคือทักษะการพูดคิดเป็นร้อยละ 28 ทักษะการเขียนและทักษะการอ่านคิดเป็นร้อยละ 20 และ 13 ตามลำดับ

การฟังเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งทักษะหนึ่งในการเรียนภาษา ผู้ฟังจะต้องฟังให้เข้าใจก่อนจึงจะสามารถพูดโต้ตอบ ได้ตามที่ต้องการ ทักษะการฟังจึงนับว่าเป็นทักษะพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการฟังภาษาอังกฤษดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของชาวดา จันทะปิตดา (2555: 4) ได้กล่าวว่าปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีมานาน โดยเฉพาะปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งเกิดขึ้นในหลายลักษณะทั้งผู้ส่งสาร ผู้รับสาร กระบวนการส่งข้อมูลข่าวสาร และข่าวสาร ทั้งหลายเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันคนส่วนใหญ่มักจะมองข้ามความสำคัญของการฟัง ดังจะพบจากการเรียนการสอนพื้นฐานในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การพูด ซึ่งหลายคนคิดว่าการฟังเป็นเรื่องง่าย ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดอย่างยิ่ง เพราะการฟังที่แท้จริงหมายถึง การให้ความสนใจคำพูดอย่างเต็มที่จนเกิดความเข้าใจโดยที่สุจินต์ หนูแก้ว (2554: 3) กล่าวถึง ปัญหาในทักษะการฟังของนักศึกษาได้แก่ การไม่คุ้นเคยกับสำเนียงและอัตราความเร็วของผู้พูด การไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ฟังในทันทีที่ต้องใช้เวลาในการคิดส่งผลให้ฟังข้อความที่ตามมาไม่ทัน ไม่สามารถจำสิ่งที่ฟังทั้งหมดได้ ไม่สามารถสรุปความจากสิ่งที่ฟัง และการไม่มีสมาธิในขณะที่ฟังอีกทั้งผลงานวิจัยของสุมณฑา วงษ์สวัสดิ์ (2552: 2) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการฟังคำสั่ง ขาดความสนใจในการฟัง และไม่สามารถบอกสาระสำคัญ หรือตอบคำถามของเรื่องที่ฟังได้ ปัญหาเหล่านี้เป็นผลกระทบต่อทักษะทางภาษา ด้านอื่นๆ ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และเมื่อพิจารณาการจัดกิจกรรมการฟังให้กับนักเรียน พบว่า การจัดกิจกรรมในห้องเรียนปกติไม่สร้างแรงจูงใจในการฝึกทักษะการฟังนอกจากนี้ผลงานวิจัยของวิไล ต้นเสียงสม (2548: 3) สรุปได้ว่าปัญหาของการฟังคือ นักเรียนขาดความสนใจครูขาดเทคนิคการสอนที่น่าสนใจครูละเลยต่อการสอนการฟัง หัวข้อที่เลือกมาฝึกในการฟังไม่น่าสนใจ นักเรียนไม่เข้าใจในจุดมุ่งหมายของการฟังเป็นต้นสอดคล้องกับอารีญา

เชื่อว่าจอหอ (2551: 2) ที่กล่าวว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญและนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่นๆ แต่เท่าที่ผ่านมามีครูส่วนมากมักเน้นการสอนทักษะการอ่านและการเขียนแก่นักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงรู้กฎเกณฑ์ทางภาษามากกว่าการฝึกฝนทักษะการฟัง

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่แสดงถึงระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หากนักเรียนขาดโอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการใช้ภาษาอังกฤษ จะทำให้ขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพราะไม่มีประสบการณ์ รวมถึงพื้นฐานอุปนิสัยของคนไทยที่ไม่ชอบการฝึกฝนเพราะกลัวว่าจะพูดผิด ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ พบว่านักเรียนไทยจำนวนมากที่เรียนภาษาอังกฤษมาหลายปีแต่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของเยาวชนยังอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการปรับปรุง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) สอดคล้องกับงานวิจัยของรุจจิพร บัวแก้ว (2549: 4) ได้กล่าวว่า ในสภาพปัจจุบันปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยพบในการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา คือหลักสูตรที่จัดให้นั้นไม่เอื้ออำนวยให้นักศึกษาได้ใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้านการโรงแรมโดยตรง ในขณะที่กิจกรรมการเรียนการสอน โดย ลักษณะรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 เป็นวิชาทฤษฎี 3 คาบ ปฏิบัติ 0 คาบ และศึกษาค้นคว้านอกเวลา 3 คาบ จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาไม่มีโอกาสฝึกในเวลาเรียนได้เต็มที่ จึงขาดทักษะ ขาดความกระตือรือร้น และขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจเป็นผลจาก ผู้สอนใช้เวลาในการฝึกทักษะการพูดน้อย ส่วนงานวิจัยของเกศสุดา บงลังกา (2550: 1) ที่พบว่าครูผู้สอนมักเน้นโครงสร้างทางภาษามากกว่าการฝึกพูด นักเรียนไม่กระตือรือร้นที่จะพูด ไม่กล้าแสดงออก และไม่สามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดสื่อสาร ทำให้นักเรียนไม่สามารถ ใช้ภาษาในการพูดได้อย่างเหมาะสมกับ โอกาสและสถานการณ์รวมทั้ง ระบบการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ไม่ได้เน้นการสอบพูด จึงส่งผลให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการพูดตามเป้าหมายของหลักสูตรทั้งนี้ภัสสร ภูรินันทกุล (2553: 1 - 2) กล่าวว่า การที่นักเรียนไม่สามารถใช้ทักษะการฟังและการพูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น นอกจากขาดความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์แล้ว นักเรียนยังไม่ได้รับการฝึกอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาที่เรียนมาเพื่อสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจได้ โดยที่การเรียนการสอนมุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับภาษามากกว่าการใช้ภาษาได้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมักจะหยุดชะงักหรือล่าช้าอันอาจเนื่องมาจากวิธีสอนวิธีการถ่ายทอดความรู้ที่ไม่เหมาะสมการเลือกใช้สื่ออุปกรณ์การสอนตลอดจนการใช้หลักจิตวิทยาและการเอาใจใส่ต่อปัญหาของนักเรียนที่มีความแตกต่างด้านวัยวุฒิ ประสบการณ์และความรู้เดิม การขาดแคลนทั้ง

ครูผู้สอนและสื่อการเรียนการสอนทำให้การฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดในห้องเรียนในรูปแบบกิจกรรมต่างๆ ขาดความสมบูรณ์และเกิดความยุ่งยากขึ้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของอารีย์ ปรีดีกุล (2554: 107) พบว่า นักศึกษามีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่สามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ และจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ไม่ได้ และทักษะทางภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร กล่าวคือ ฟังบทสนทนาที่ใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันทั้งจากบุคคลหรือจากสื่อประเภทต่างๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ส่วนด้านทักษะการพูดนั้น นักศึกษาสามารถพูดประโยคง่ายๆ เพื่อโต้ตอบหรือสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้บ้าง แต่ขาดความมั่นใจในการออกเสียง การใช้คำศัพท์ กฎเกณฑ์ไวยากรณ์เลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และข้อความที่จะนำมาใช้ในการสื่อความหมาย ไม่กล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากงานวิจัยของสุนิตา โหมิตชัยวัฒน์ (2555: 170) พบข้อบกพร่องในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา เช่น การเลือกใช้คำศัพท์ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องแคล่วและขาดความเป็นธรรมชาติคล้ายกับเจ้าของภาษาอยู่มากนอกจากนี้ผลงานวิจัยของ ชูติมา กองถัน (2556: 2) พบว่าความสามารถด้านการพูดของผู้เรียนยังอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง เพราะผู้เรียนยังไม่สามารถสื่อสารได้อย่างทันท่วงที สาเหตุที่มีต่อผลการพูดของผู้เรียนคือไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาและมีการฝึกฝนที่ไม่เพียงพอ

ประเทศไทยได้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมาช้านาน รัฐบาลตระหนักถึงปัญหาของการพัฒนาความสามารถทางภาษาของคนไทย และพยายามที่จะปรับปรุงให้มีการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารได้โดยสามารถรับและสื่อสารจากการศึกษาจากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสอดคล้องกับปีทมา วาสสามัคคี (2557: 2) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการสื่อสารไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ การที่นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้นั้น นักเรียนจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อมๆ กัน

สรุปได้ว่าจากอดีตที่ผ่านมาพบว่าประเทศไทยยังมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและคนไทยมีปัญหาในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด โดยเฉพาะทักษะการฟังที่ยังไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ สำหรับทักษะการฟังพบว่า นักเรียนไทยจำนวนมากที่เรียนภาษาอังกฤษมาหลายปี แต่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเกิดขึ้นในหลายลักษณะทั้งผู้ส่งสาร ผู้รับสาร กระบวนการส่งข้อมูลข่าวสาร และข่าวสาร ทั้งหลายเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์กัน ส่วนทักษะการพูดนั้นพบว่านักเรียนขาดโอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการใช้ภาษาอังกฤษ จึงทำให้ขาดความมั่นใจ

ในการพูดภาษาอังกฤษเพราะไม่มีประสบการณ์ รวมถึงพื้นฐานอุปนิสัยของคนไทยที่ไม่ชอบการฝึกฝนเพราะกลัวว่าจะพูดผิด

งานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจ พบว่า งานวิจัยของ กรรณิกา ศิริบุรณ และคณะ (2548) ศึกษาการผลิตชุดฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับ ตำรวจท่องเที่ยว อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุดฝึกอบรมประกอบด้วย 5 เรื่องได้แก่ (1) Describing People (2) Asking for Information 1 : Loss/ Robbery/ Getting a Refund (3) Giving Directions (4) Greeting and Offering Help และ (5) Answering Phone Calls และ สุพัฒน์จิ ภูมิรินทร์ (2548) ได้ศึกษาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจท่องเที่ยว กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว หลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วย 6 เรื่องได้แก่ (1) การทักทายและการเสนอให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทย (2) การรับโทรศัพท์ (3) การบอกทิศทาง (4) การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว (5) การติดต่อหน่วยงานต่างๆ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวและ (6) การสอบปากคำเบื้องต้น และ สมหมาย รอดแป้น (2550) ได้ศึกษาความต้องการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของตำรวจตรวจคนเข้าเมืองในเขตภาคเหนือพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในเรื่อง (1) การกล่าวคำทักทายและอำลา (2) การกล่าวคำขอบคุณและขอโทษ (3) การสอบถามข้อมูลเบื้องต้นและเสนอความช่วยเหลือ (4) การพูดคุยทางโทรศัพท์เพื่อทำการนัดหมาย (5) การอธิบายให้เข้าใจถึงประเภทของวิชา (6) การอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับการขออนุญาตอยู่ต่อ (7) การอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับการทำสลักหลังใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (8) การอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับการขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักร (9) การอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับการขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และ (10) การอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบใบสำคัญถิ่นที่อยู่ พัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษในเรื่อง (1) การรับโทรศัพท์เพื่อทำการนัดหมาย (2) การรับฟังข้อซักถามเกี่ยวกับข้อกำหนดคนเข้าเมือง (3) การรับข้อมูลร้องเรียนในการให้บริการ และ (4) การรับข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของตำรวจที่ผ่านมา พบว่า เป็นการฝึกอบรมตามสังกัด เช่น ตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจจราจร ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง เป็นการฝึกการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในอาชีพเฉพาะทาง อีกทั้งยังไม่ตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการฝึกทักษะฟัง-พูดด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ ดังนั้น รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่กำหนดขึ้นนี้ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับงานตำรวจ ตั้งแต่พื้นฐานในการปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากหากจะต้องปฏิบัติงานที่ต้องสื่อสารกับชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทย ไม่ว่าจะมาอยู่ในระยะยาวแบบมาประกอบธุรกิจ หรือระยะสั้นแบบนักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ตำรวจมีหน้าที่ที่

จะต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงตน การระบุคดีอาชญากรรมและบทลงโทษ รวมถึงต้องสื่อสารให้ผู้ที่ถูกสอบสวนมีความเข้าใจอย่างสมบูรณ์ ทำให้ผู้ที่ถูกแจ้งข้อหา หรือผู้เสียหาย รวมทั้งพยาน จะได้ทราบถึงกระบวนการ ขั้นตอนและสิทธิของผู้เสียหายโดยปราศจากความสงสัย ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในเบื้องต้น จะสามารถสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนที่มาขอความช่วยเหลือ หรือบรรเทาความเดือดร้อน เยียวยาความเสียหายทั้งร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนผู้เสียหายได้ และเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพตำรวจ อีกส่วนหนึ่งด้วย

การศึกษาสภาพและบริบท

หลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจเป็นภารกิจของกองบัญชาการศึกษาโดยกองบังคับการฝึกอบรมตำรวจกลาง ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 - 8 และศูนย์ฝึกอบรมศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการให้การฝึกอบรมนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ตำแหน่งผู้บังคับหมู่ (ปฏิบัติการป้องกันปราบปราม) ตามความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ส่งเสริมให้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ สามารถช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในเบื้องต้นเมื่อประสบเหตุซึ่งหน้า รวมถึงอำนวยความสะดวกเมื่อชาวต่างชาติต้องการความช่วยเหลือ

หลักสูตรนี้มุ่งให้นักเรียนนายสิบตำรวจทุกคน เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ ภายใต้อัตลักษณ์ของการจัดการฝึกอบรมที่ส่งเสริมการพัฒนาตนเอง และเติมเต็มศักยภาพ เพื่อให้เป็นผู้ที่มีความรู้ในวิชาการและมีความสามารถในหน้าที่ที่รับผิดชอบ มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง จิตใจมั่นคง ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต พร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จากข้อมูลของกองบัญชาการศึกษา กำหนดคุณสมบัติของผู้ประสงค์จะสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้ เป็นเพศชาย เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย จบการศึกษาขั้นต้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า อายุระหว่าง 18 - 27 ปี โสด สูงไม่ต่ำกว่า 160 ซม. สามารถว่ายน้ำได้ วิธีการคัดเลือกทำโดยการสอบวัดระดับความรู้ หลังจากประกาศผลการสอบ จะทำการทดสอบ วิ่ง ว่ายน้ำ และตรวจสมรรถภาพร่างกาย เมื่อผ่านกระบวนการทดสอบ จะเข้ารับการศึกษาหลักสูตร 1 ปี แบ่งเป็น 2 ภาคเรียน เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้รับการบรรจุเป็นสิบตำรวจตรี ดังนั้น จึงมีผู้สมัครจำนวนมากที่มีความต้องการเป็นข้าราชการตำรวจที่มาจากทุกภูมิภาคและหลากหลายระดับการศึกษา

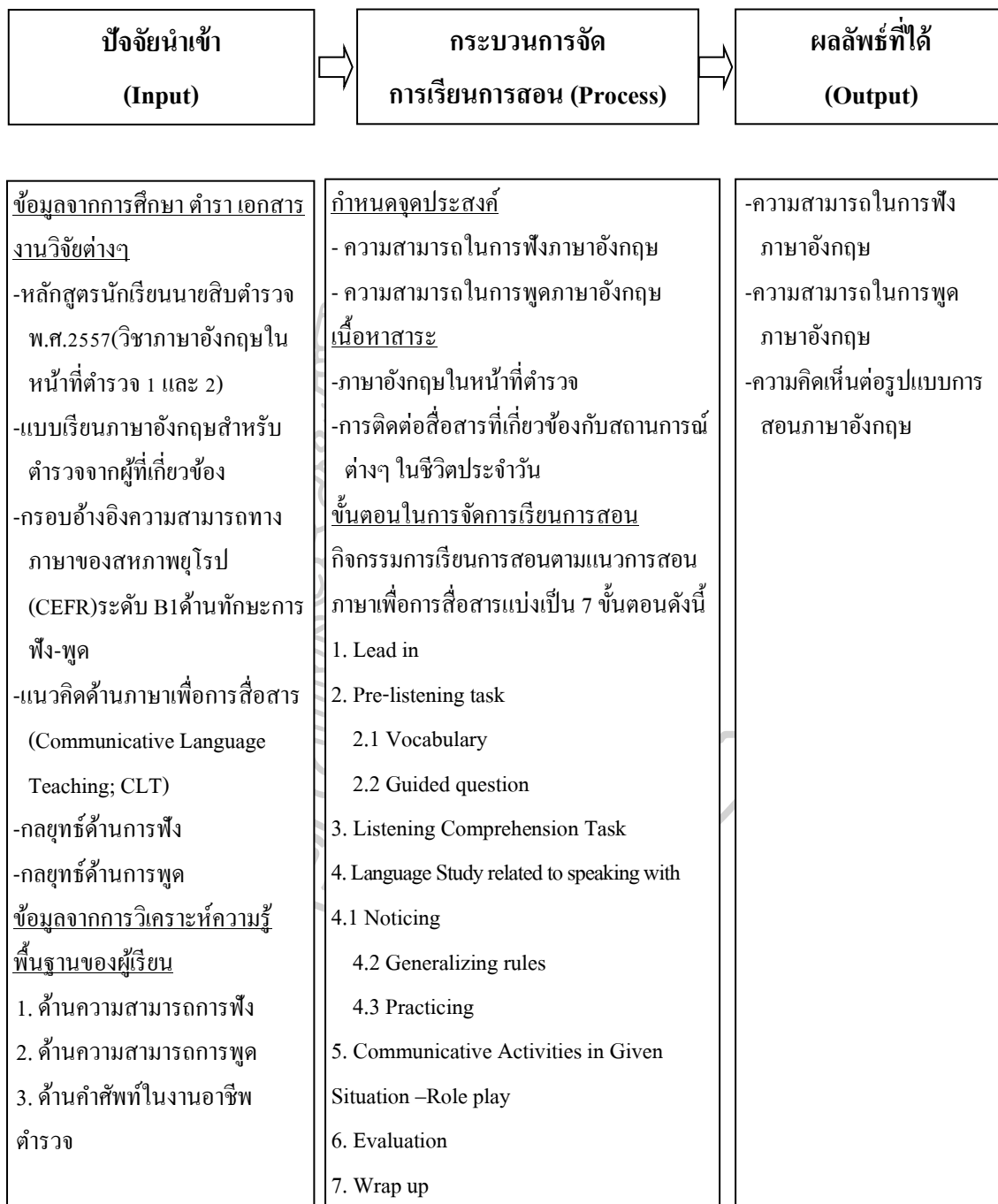
โครงสร้างหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ มีภาควิชาการและการฝึก ประกอบด้วย 7 หมวดวิชา มี 42 วิชา จำนวน 76 หน่วยกิตได้แก่ 1) หมวดการศึกษาทั่วไป (General Education) ประกอบด้วย

8 วิชา ซึ่งภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจ อยู่ในหมวดนี้ 2) หมวดกฎหมาย (Law) 3) หมวดการบริหารงานตำรวจ (Police Administration) 4) หมวดการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม (Crime Prevention) 5) หมวดการสืบสวน (Criminal Investigation) 6) หมวดการจราจร (Traffic Control) และ 7) หมวดการฝึกตำรวจ (Police Training) และเมื่อศึกษารายวิชาต่างๆ ที่นักเรียนต้องฝึกรอบรม ในระยะเวลา 1 ปี พบว่า มีรายวิชาที่ต้องเรียนจำนวน 21 รายวิชาต่อ 1 ภาคเรียน มีวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ภาคเรียนละ 1 วิชา จำนวน 4 หน่วยกิต ซึ่งไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแต่อย่างใด อีกทั้งนักเรียนนายสิบตำรวจมาจากทุกภูมิภาค พื้นฐานความรู้ต่างกัน ความสามารถทางการเรียนรู้ไม่เท่ากัน นอกจากนี้อุปสรรคสำคัญที่เกิดขึ้นอีกประการหนึ่ง คือ ความไม่พร้อมในสภาพร่างกายที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียนนายสิบตำรวจ เนื่องจากการฝึกยุทธวิธีทางตำรวจ ส่งผลให้เกิดความอ่อนล้า แต่ถูกข้อบังคับ จึงทำให้นักเรียนนายสิบตำรวจมีวินัยและรับผิดชอบต่อการฝึกปฏิบัติในทุกหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

สรุปได้ว่า ภายใต้อัตลักษณ์ของนักเรียนนายสิบตำรวจ ในปัจจุบันที่เน้นเพียงการอ่าน-เขียนและข้อจำกัดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ที่มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษต่างกัน หลักสูตรในปัจจุบันจึงไม่สามารถช่วยเพิ่มความสามารถด้านการฟัง-พูดได้อย่างมีอาชีพ รวมถึงงานวิจัยที่มีมาแล้วในอดีต เป็นการฝึกทักษะการฟัง-พูดตามสังกัดแบบเจาะจง และยังขาดการฝึกทักษะการฟัง-พูดด้วยบทบาทสมมติ จะเห็นได้ว่า ความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ มีความจำเป็น เพราะเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้บริการที่ต้องพบปะประชาชนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และเป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการยุติธรรม

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้แสดงดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความจำเป็นและต้องการในการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7
2. พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
3. ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้แก่
  - 3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและขนาดของผล (Effect size)
  - 3.2 ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คำถามการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 มีคำถามของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ความจำเป็นและต้องการในการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 มีอะไรบ้าง
2. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่
3. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 สูงกว่าก่อนการใช้หรือไม่ และมีขนาดของผลเท่าใด
4. ความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 ที่มีต่อการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 อยู่ในระดับใด

สมมติฐานการวิจัย

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (ชัยขงค์ พรหมวงศ์, 2556)

2. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการสอนและมีขนาดของผลขนาดใหญ่

3. ความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ประชากรเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจที่ผ่านการคัดเลือกให้เข้ารับการศึกษในหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 สังกัดศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 2 กองร้อย กองร้อยละ 100 นาย รวม 200 นาย (ฝ่ายบริการการศึกษา ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7) ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นักเรียนนายสิบตำรวจที่เข้าเวรเตรียมการณั้จำนวน 40 นาย ซึ่งเป็นนักเรียนกองร้อยเดียวกัน เพื่อให้ข้อมูลด้านการตอบแบบสอบถามความจำเป็นด้านการเรียนภาษาอังกฤษในอาชีพตำรวจ

ระยะที่ 2 ประชากรเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจที่ผ่านการคัดเลือกให้เข้ารับการศึกษในหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 สังกัดศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 4 กองร้อย กองร้อยละ 123 นายรวม 490 นาย (ฝ่ายบริการการศึกษา ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7) ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นักเรียนนายสิบตำรวจ จำนวน 30 นาย ประจำกองร้อยที่ 3 เนื่องจากเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นห้องแรกสำหรับหมวด และ หมู่ประจำกองร้อย กำหนดให้เป็นหมวด 1 หมู่ 1 - 3 เนื่องจากเป็นนักเรียนที่มีกำหนดการฝึกอบรม และการเข้าเวรเตรียมการณั้ในเวลาเดียวกัน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7

2.2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7

3. ระยะเวลาในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการสอน 1 ภาคการศึกษา ดำเนินการทดลองสอนในวิชา ศท. (GE) 21106 ภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจ 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 10 บท ที่ได้จากการวิเคราะห์ความจำเป็นและต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา รูปแบบภาษา และหน้าที่ภาษา ที่เน้นทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยสาระสำคัญคือ 1) คำศัพท์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหน้าที่ตำรวจ และ 2) บทพูดหรือบทสนทนาแบบต่าง ๆ ในการฝึกฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงการศึกษาข้อมูลจากแนวการปฏิบัติงานของตำรวจ การทำแบบสำรวจ แล้วนำมากำหนด หัวข้อการเรียนรู้ตามขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 1) กิจกรรมชั้นนำ (Lead in) 2) กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening Task) 3) กิจกรรมการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Listening Comprehension Task) 4) การใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการพูด (Language Study Related to Speaking) 5) กิจกรรมการสื่อสารในสถานการณ์ที่กำหนด (Communicative Activities in Given Situation) และ 6) การประเมินผล (Evaluation) โดยการประเมินท้ายบทจะเป็นการประเมินการฟังและการพูด ตามหัวข้อและรายละเอียดของบทเรียน 7) การทบทวนความรู้ (Wrap up) ประเมินตนเองด้วยการเขียนสิ่งที่ตนเองรู้ ต้องการเรียนรู้ และสิ่งที่เรียนรู้มาในแต่ละบทเรียน

2. ประสิทธิภาพของสื่อ คือ แบบฝึกทักษะด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด และเมื่อนักเรียนนายสิบตำรวจได้รับการฝึกแล้ว สามารถทำคะแนนได้ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) ที่กำหนดขึ้นดังต่อไปนี้

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนนายสิบตำรวจสามารถทำแบบทดสอบประจำบทเรียนได้ถูกต้องร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนนายสิบตำรวจสามารถทำแบบทดสอบหลังการใช้รูปแบบการสอนได้ถูกต้องร้อยละ 80

3. ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนความสามารถในการฟังของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 การวัดคำศัพท์ทางกฎหมายในคดีความที่เกิดขึ้นกับบุคคล บทกำหนดโทษ และคำที่ใช้เรียกบุคคลตามกฎหมาย เช่น ผู้ต้องหา โจทก์ จำเลย เป็นต้น ตอนที่ 2 วัดความสามารถในการฟัง ตอนที่ 3 การวัดความรู้ด้วยสำนวนภาษาที่ใช้ในอาชีพตำรวจ ตอนที่ 4 วัดความสามารถในการพูดด้วยการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ของการปฏิบัติงานของตำรวจ โดยกำหนดประเด็นการประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ เนื้อหาตามสถานการณ์ที่กำหนด คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างประโยค การออกเสียงคำศัพท์และประโยค ความคล่องแคล่ว/การใช้เวลาในการพูด การแสดงท่าทาง/น้ำเสียงประกอบการพูด

4. ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 ที่มีต่อรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการสื่อสาร ประกอบด้วย 1. ด้านเนื้อหา 2. ด้านการจัดเรียนการสอน 3. ด้านการวัดและประเมิน 4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

5. นักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 หมายถึง นักเรียนนายสิบตำรวจที่เป็นผู้จบการศึกษาชั้นตำรวจระดับมัธยมปีที่ 6 หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า และผ่านการคัดเลือกให้เข้ารับการศึกษานในหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ ปี พ.ศ. 2559 และ ปี พ.ศ. 2560 สังกัดศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารในด้านต่างๆ ได้แก่ 1) การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 2) การสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ 3) การพัฒนารูปแบบการสอนและ 4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจเพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางการพัฒนาเครื่องมือในบทที่ 3 มีลำดับการนำเสนอ ดังนี้

การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

การฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ความหมายของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
องค์ประกอบของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ทักษะย่อยของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
กิจกรรมการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
เนื้อหาสาระที่สังเคราะห์จากหลักสูตรและ CEFR ระดับ A2-B1
สรุปเนื้อหาทางภาษาด้านการฟังที่ใช้ในอาชีพตำรวจ
การพูดภาษาอังกฤษ

ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ
องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ
ทักษะย่อยของการพูดภาษาอังกฤษ
กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ
เนื้อหาสาระที่สังเคราะห์จากหลักสูตรและ CEFR ระดับ A2-B1
สรุปเนื้อหาทางภาษาด้านการพูดที่ใช้ในอาชีพตำรวจ

การสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

การสอนการฟังภาษาอังกฤษ

แนวการสอนการฟังภาษาอังกฤษ
ขั้นตอนในการสอนการฟังภาษาอังกฤษ
กิจกรรมการสอนการฟังภาษาอังกฤษ
วิธีการวัดผลการฟังภาษาอังกฤษ
การสอนการพูดภาษาอังกฤษ

แนวการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

กิจกรรมการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

กิจกรรมการสอนการพูดด้วยบทบาทสมมติ

วิธีการวัดผลการพูดภาษาอังกฤษ

การสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

หลักการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ขั้นตอนการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวัดผลการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพัฒนา รูปแบบการสอน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการสอน

การพัฒนา รูปแบบการสอน

การพัฒนา รูปแบบการสอนฟังของ Richards

การพัฒนา รูปแบบการสอนพูดของ Byrne

การประเมินรูปแบบการสอน

การกำหนดรูปแบบการสอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้บทบาทสมมติ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับสื่อการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับตำรา

สรุปงานวิจัยของตำราที่ผ่านมา และความคาดหวังจากงานวิจัย

การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

การฟัง-พูดภาษาอังกฤษนับเป็นทักษะที่ไม่อาจจะแยกออกจากกันได้โดยเด็ดขาด ผู้พูดและผู้ฟังต่างต้องมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกในการพูดเพื่อการสื่อสาร และการฟังเพื่อรับข้อมูล เพราะปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ผู้พูดส่งรหัสในการสื่อสารข้อมูล โดยการใช้ภาษาที่เหมาะสม ขณะเดียวกันผู้ฟังก็ต้องถอดรหัสหรือแปลความหมายข้อมูล จึงควรพัฒนา

นักเรียนนายสิบตำรวจให้มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ ในการรองรับการเป็นประเทศหนึ่งในประชาคมอาเซียน การที่นักเรียนนายสิบตำรวจ ได้รับการพัฒนาให้มีทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จะทำให้การทำงานมีความคล่องตัว สามารถสื่อสารเพื่อรองรับการให้บริการในด้านต่าง ๆ เมื่อมีเหตุไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น หรือการเข้าร่วมกิจกรรมทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ซึ่งจะมีชาวต่างชาติเดินทางเข้า-ออก ประเทศเพิ่มขึ้น จึงได้มีการกำหนดหลักสูตรการเรียนให้มีความสำคัญกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และโดยทำการศึกษา ค้นคว้าในประเด็นต่างๆ ดังนี้

การฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะในฟังแล้วเข้าใจในคำพูด ข้อความ สามารถสรุปใจความของเรื่องที่ฟังตลอดจนสามารถระบุวัตถุประสงค์ของการพูด โดยใช้ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ความเข้าใจสถานการณ์ในการฟัง รวมถึงการใช้กลวิธีต่างๆ เพื่อเข้าใจสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้อง ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายขององค์ประกอบทักษะย่อย และกิจกรรมของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจพอจะสรุปแนวคิดได้ดังนี้

ความหมายของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การฟังเป็นทักษะในการรับสารทางเสียงโดยผ่านกระบวนการต่างๆ เพื่อตีความสารที่ได้รับ สำหรับการฟังภาษาอังกฤษนั้นนักการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทำการศึกษาและให้ความหมายของการฟัง และการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไว้อย่างหลากหลาย แต่มีความหมายใกล้เคียงกัน ดังนี้

(Widdowson 1983) กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างการฟังกับการได้ยิน ดังนี้

1) การฟัง หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจว่าประโยคหนึ่งประโยคใดโดยเฉพาะนั้นมีความสัมพันธ์กับประโยคอื่นๆ ที่พูดไปแล้วอย่างไร และเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งการฟังแบบนี้ผู้ฟังจะเลือกจำ แต่เฉพาะข้อความที่สัมพันธ์หรือตรงกับจุดประสงค์ในการฟังเท่านั้น และจะตัดหรือไม่สนใจข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องและไม่ต้องการทิ้งไป

2) การได้ยิน หมายถึง ความสามารถของผู้ฟังที่จะได้ยินหน่วยย่อยของภาษาในรูปแบบของกระแสเสียงที่ผู้พูดเปล่งเสียงออกมา ผู้ฟังจะนำหน่วยย่อยของภาษามาผูกเข้าด้วยกันเป็นประโยคหรือข้อความ โดยอาศัยความรู้ด้านระบบเสียงและไวยากรณ์ของภาษาเพื่อทำความเข้าใจความหมายของประโยคหรือข้อความเหล่านั้น

(Rixon 1986) ได้อธิบายความหมายของการฟัง (Listening) โดยเปรียบเทียบกับความสามารถของการได้ยิน (Hearing) ซึ่งสรุปได้ว่า การฟังกับการได้ยินมีข้อแตกต่างกัน โดยการได้ยินเป็นการจำแนกเสียงในขั้นต้น หรือในขั้นพื้นฐานเท่านั้น นั่นคือในระดับของการได้ยิน

ประสาทหูของมนุษย์จะแยกแยะว่าเสียงที่ได้ยินนั้นเป็นเสียงอะไร เช่น เป็นเสียงสุนัขเห่า เสียงดนตรี หรือเสียงพูดคุยกันของมนุษย์ ในขณะที่การฟังนั้น เป็นการกระทำด้วยความตั้งใจ ผู้ฟังต้องมุ่งความสนใจของตนไปที่เสียงที่ได้ยินเพื่อที่จะได้เข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟังนั้น และการฟังเพื่อให้เข้าใจความหมาย ผู้ฟังต้องมีความรู้ทางภาษาและประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังมาประกอบกัน

(Busby 1987) ได้อธิบายไว้ว่า การฟัง หมายถึง กระบวนการของการรับรู้ การให้ความสนใจ และการตีความข้อมูลหรือตัวบ่อนภาษาที่รับทางโสต การรับตัวบ่อนภาษานี้เกิดขึ้นโดยตั้งใจ เมื่อรับตัวบ่อนภาษาเข้ามาแล้วมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระตลอดจนแหล่งที่มาของตัวบ่อนภาษานั้น สอดคล้องกับ (Finocchiaro 1989) ได้กล่าวไว้ว่า การฟัง หมายถึง การเข้าใจในสิ่งที่ได้ยินคือ การถอดความภาษาและตีความโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ผู้ฟังจะต้องมีความตั้งใจและมีความจำเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้ จึงจะเกิดความเข้าใจในการฟัง และ (Underwood 1989) ให้ความหมายของการฟังว่าเป็นกิจกรรมที่ต้องให้ความสนใจและพยายามเข้าใจความหมายจากสิ่งที่ได้ยิน การฟังที่ประสบผลสำเร็จนั้นผู้ฟังต้องเข้าใจความหมาย รวมทั้งสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อให้ผู้ฟังทราบในสถานการณ์นั้นๆ สอดคล้องกับ (Rost 1991) ได้กล่าวถึงการฟังว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการตีความสิ่งที่ฟัง โดยการพิจารณาจากตัวชี้แนะทางภาษา (Clue) มากกว่าที่จะเน้นการจับคู่เสียงกับความหมาย และ (Cook 1991) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการตีความสารที่ได้รับ การตีความมีลักษณะคล้ายกับการที่นักถอดรหัส (Cryptographer) ทำการถอดรหัสจากข้อมูลที่ได้รับแม้ไม่รู้รหัสมาก่อน

(Rost 2002) ได้อธิบายถึงคำจำกัดความของการฟังอย่างหลากหลายตามศาสตร์ต่างๆ จากประสบการณ์ในการวิจัยของตนเอง ดังนี้

1) การฟังในกระบวนการด้านประสาทวิทยา สำหรับกระบวนการด้านประสาทวิทยา ความตระหนักเป็นมโนทัศน์ขั้นพื้นฐานที่สุดของการฟังที่เป็นกระบวนการต้นตัวความตระหนักจะชี้นำความสนใจของผู้ฟังต่อโลกภายนอกและความตั้งใจของผู้ฟังต่อสิ่งที่พบบน

2) การฟังในกระบวนการเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ ในกระบวนการด้านนี้จะเกี่ยวกับกระบวนการปฏิบัติทางศาสตร์ที่มีต่อวิธีการรับรู้การพูดของมนุษย์ การจำคำที่ฟังได้ซึ่งการจำคำในการพูดที่คล่องแคล่วนั้นเป็นพื้นฐานของความเข้าใจภาษาพูด ภาระงานหลักของผู้ฟังในการจำคำคือการแยกแยะคำและการกระตุ้นความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ อัตราการพูดโดยปกติของมนุษย์ คือ พูดได้แปดคำในทุกๆ 2 – 3 วินาทีของการเปล่งคำพูดออกมา ดังนั้น การจำคำจึงต้องเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในการเข้าใจคำพูด

3) การฟังในกระบวนการวินิจฉัยปฏิบัติ การสื่อสารด้วยวาจาเป็นการสื่อสารที่ซับซ้อนซึ่งเกี่ยวข้องกับการใส่และถอดรหัสทางภาษา นอกจากความเข้าใจในภาษาแล้วผู้ฟังต้องเข้าใจ

ความหมายตามสภาพแวดล้อมของการสื่อสารด้วย ซึ่งความหมายของสภาพแวดล้อมจะรวมถึง สถานภาพทางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในมุมมองของวัจนปฏิบัติ การฟังเป็นเจตนา ที่ทำให้กระบวนการสื่อสารสมบูรณ์และเพื่อให้ความสมบูรณ์นี้เกิดขึ้นผู้ฟังจะต้องสลับบทบาทจาก ผู้นำเสนอเป็นผู้แปลความ

4) การฟังในกระบวนการด้านจิตภาษาศาสตร์ ความเข้าใจเป็นกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับมโนทัศน์ที่อยู่ในความจำของบุคคลเพื่ออ้างอิงสู่โลกของความจริง ดังนั้น ความเข้าใจในการฟังจึงหมายถึง การที่ผู้ฟังมีมโนทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้พูดพูดในความจำของตนเองซึ่งลักษณะพื้นฐานของการเข้าใจ คือ การบูรณาการข้อมูลจากข้อความที่ฟังกับข้อมูลและมโนทัศน์ที่ผู้ฟังมีอยู่แล้ว ความเข้าใจจะไม่เกิดขึ้นหากไม่มีการบูรณาการระหว่างข้อมูลจากข้อความที่ฟังซึ่งเรียกว่าเป็นข้อมูลใหม่และข้อมูลเดิมที่ผู้ฟังมีอยู่แล้ว ทุกๆครั้งที่ผู้ฟังฟังข้อมูลใหม่ ผู้ฟังจะสร้างสรรค์ความรู้เชิงมโนทัศน์ใหม่ขึ้นมาโดยการสัมพันธ์ข้อเท็จจริงหนึ่งกับข้อเท็จจริงอื่นๆโดยผ่านตัวเชื่อมต่อทางตรรกศาสตร์หรือสัญลักษณ์ ดังนั้น ความสามารถในการเข้าใจข้อมูลที่ได้ฟังจึงเป็นการสร้างความรู้เชิงมโนทัศน์ใหม่ๆ ขึ้นมา นอกจากนี้ ผู้พูดและผู้ฟังไม่จำเป็นจะต้องมีความรู้มโนทัศน์ที่มีความสัมพันธ์กับประเด็นในการสนทนาเพื่อให้เข้าใจภาษาเกิดขึ้นสิ่งจำเป็นในการเข้าใจข้อความที่ฟัง คือ การที่ผู้ฟังสามารถกระตุ้นความรู้มโนทัศน์ที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับข้อความที่ฟัง เมื่อความรู้มโนทัศน์ของผู้ฟังและผู้พูดสัมพันธ์กันอย่างไม่เหมาะสมความเข้าใจผิดจะเกิดขึ้น และหากผู้ฟังไม่สามารถกระตุ้นความรู้มโนทัศน์ของตนเองในขณะที่ฟังผู้ฟังก็ไม่สามารถเข้าใจข้อความที่ฟัง

จากความหมายของการฟังข้างต้น สรุปได้ว่าการฟังหมายถึงทักษะการรับสารที่แสดงถึงความสามารถในการตีความ โดยที่ผู้ฟังต้องตั้งใจพยายามเข้าใจความหมายจากสิ่งที่ได้ยินและความสัมพันธ์ของประโยคที่ได้ยิน การเรียงลำดับคำและเสียงที่ได้ยิน พยายามตีความเพื่อที่จะได้เข้าใจว่าสิ่งที่ผู้พูดพูดมานั้นมีความหมายอย่างไร การฟังต้องสัมพันธ์กับความเข้าใจสำเนียง หรือการออกเสียงของผู้พูด รวมถึงไวยากรณ์คำศัพท์และความเข้าใจด้านความหมาย

นอกจากนี้ นักวิชาการอีกหลายท่านได้กล่าวถึงการฟังเพื่อความเข้าใจที่สอดคล้องกับแนวคิดข้างต้นไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

(Richards 1992)กล่าวถึงการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจว่าเป็นทักษะที่เกี่ยวกับหน่วยทางภาษาศาสตร์ เช่น หน่วยเสียง คำ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ความรู้เดิม เป็นต้น รวมทั้งทักษะทางภาษาศาสตร์และทักษะทางปัญญา กลยุทธ์และการคาดหวังที่ผู้ฟังใช้ในการแปลความหมายหัวข้อและสถานการณ์ที่น่าเสนอ

(Buck 2001)กล่าวว่า การฟังเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนมากโดยผู้ฟังใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่แทนที่ข้อมูลที่หายไป ซึ่งความเข้าใจภาษาจะเกี่ยวข้องกับความรู้ 2 ประเภท ได้แก่ ความรู้ทางภาษาศาสตร์และความรู้ที่ไม่ใช่ภาษาศาสตร์ สำหรับความรู้ทางภาษาศาสตร์ที่มีความสำคัญต่อการฟัง คือ ความรู้เกี่ยวกับเสียง ศัพท์ ไวยากรณ์ ความหมาย และโครงสร้างข้อความ ส่วนความรู้ที่ไม่ใช่ภาษาศาสตร์มราใช้ในการทำความเข้าใจ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับหัวเรื่อง บริบท และความรู้ทั่วไป

สรุปได้ว่า การฟังเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนมากซึ่งผู้ฟังจะใช้กระบวนการทางปัญญาในการทำความเข้าใจข้อมูลที่ได้รับฟัง โดยผู้ฟังต้องมีความรู้ทั้งทางด้านภาษาศาสตร์ ได้แก่ความรู้เกี่ยวกับเสียง ศัพท์ ไวยากรณ์ ความหมาย และโครงสร้างข้อความ รวมทั้งความรู้ที่ไม่ใช่ภาษาศาสตร์ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับหัวเรื่อง บริบท และความรู้ทั่วไป

องค์ประกอบของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การฟังเป็นการเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยิน ได้ฟัง ซึ่งการที่จะสามารถฟังข้อความหรือประโยคต่างๆ ได้เข้าใจนั้นจำเป็นต้องมีองค์ประกอบของการฟังเพื่อช่วยให้ผู้ฟังสามารถโต้ตอบสื่อสารกับคู่สนทนาได้ นักการศึกษาศึกษาหลายท่านกล่าวถึงองค์ประกอบในการฟังไว้ดังนี้

(Finocchiaro 1973) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการฟังภาษาต่างประเทศเพื่อความเข้าใจว่าขึ้นอยู่กับความคุ้นเคยกับคำพูดแต่ละคำพูดของผู้ฟัง ความคาดหวัง (Expectation) ในคำพูดที่จะได้ยินในสถานการณ์นั้น และความสามารถที่จะใช้ตัวแนะที่ซ้ำซ้อน (Redundant Clues) ทางภาษามาเป็นตัวประกอบช่วยให้เกิดความเข้าใจ และองค์ประกอบที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจองค์ประกอบสุดท้ายคือ ความสามารถในการจำข้อความที่ได้ฟังมาได้ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น

(Rivers 1980) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบการฟังว่า เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายสิ่งที่ได้ฟังจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ 1) ข้อมูลทางภาษาศาสตร์ (Linguistic information) หมายถึง เสียง คำ และการจัดเรียงคำพูดที่ผู้ฟังรับฟัง 2) บริบททางด้านสถานการณ์ (Situation context) หมายถึง สถานการณ์ในการพูดที่มีผลต่อการรับฟังของผู้ฟัง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ได้ยิน สิ่งที่พูดออกมา และสิ่งที่คาดว่าจะได้ยินต่อไป และ 3) ข่าวสารที่เป็นที่เข้าใจ (Comprehended message) หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจข่าวสารของผู้ฟัง ซึ่งขึ้นอยู่กับความตั้งใจของผู้พูดด้วย

(Barker 1981)กล่าวว่า การได้ยินเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการฟัง ซึ่งมี 4 ขั้นตอน คือ 1) การได้ยินเป็นขั้นหนึ่งของกระบวนการฟังที่ซับซ้อน กล่าวคือ การได้ยินมีสาเหตุมาจากคลื่นเสียงถูกกระตุ้นในประสาทสัมผัสรับเสียงของหู ดังนั้นการรับคลื่นเสียงที่เกิดขึ้นนี้คือการได้ยิน ซึ่งไม่

รับรู้ว่าได้ยินอะไร 2) ความเอาใจใส่ โดยปกติคนเรามักได้รับการกระตุ้นจากสิ่งรอบข้าง ซึ่งอาจมีมากเกินไป ขณะเดียวกันสิ่งแวดล้อมรอบข้างเหล่านี้จะทำให้ผู้ฟังขาดความสนใจต่อผู้พูด แต่ถ้าหากผู้ฟังยอมรับฟังสิ่งที่ตนสนใจ โดยขจัดหรือละทิ้งสิ่งต่างๆ ได้แล้วนั้น จะทำให้เป็นผู้ฟังที่ดีและได้รับข้อมูลที่ชัดเจนถูกต้อง 3) ความเข้าใจ เป็นการทำความเข้าใจสัญลักษณ์ที่เห็นและได้ยินที่ผู้ฟังต้องวิเคราะห์ความหมายของสิ่งที่มากระตุ้นหรือสารที่ได้รับไว้ โดยอาศัยความรู้และความคิดเห็นของผู้ฟังมาประกอบกัน มักถือกันว่าความสำเร็จในการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้ฟังเข้าใจความหมาย และรายละเอียดของสารที่ผู้พูดส่งให้ผู้ฟัง และ 4) ความจำกระบวนการขั้นสุดท้ายของกระบวนการฟังคือการจำได้ ซึ่งนักวิเคราะห์แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมักจะละเลยเพราะถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นของกระบวนการฟังหากแต่ความจำนั้นจัดว่าสำคัญ เพราะไม่ได้หมายความว่าบุคคลแต่ละบุคคลจะรับและตีความเฉพาะสิ่งที่ฟังเท่านั้น แต่หมายถึงผู้ฟังจะเก็บความรู้ไว้ในส่วนความจำซึ่งสามารถจะนำออกมาใช้ได้เมื่อคราวจำเป็น เป็นต้น

(Wipf 1984)กล่าวถึงองค์ประกอบของการฟังว่า ประกอบด้วย ความแตกต่างของเสียง (Sound Discrimination) ซึ่งแต่ละภาษาจะมีระบบเสียงของตน โดยเฉพาะ ลักษณะโครงสร้างของไวยากรณ์ (Grammatical Structures) ซึ่งได้แก่ คำอุปสรรค บังคับคำขยาย และการเรียงคำ คำศัพท์ (Vocabulary) การเข้าใจความหมายคำศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญโดยตรงสำหรับการฟังอย่างเข้าใจ และการเน้นเสียงและเสียงสูง-ต่ำ ของคำในประโยค (Stress and Intonation) และจังหวะการพูดเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งประการหนึ่งที่มีผลต่อความเข้าใจและการฟังของผู้ฟังในภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ

(Richards 1985)เสนอความคิดเห็นว่า ปัจจัยหลักที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน จะมีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจในการฟังมี 2 ประการ คือ 1) ปัจจัยด้านข้อความ ความเข้าใจด้านข้อความที่สื่อออกมาทางวาจา ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ในการจัดกลุ่มคำและประสบการณ์ที่จะบอกได้ว่าประโยคหรือข้อความแบบใดที่ได้ยินได้ฟังแล้วคิดว่ามีความเป็นไปได้หรือความหมายอย่างไร 2) ปัจจัยด้านการพูด การตีความตามนัยของผู้พูด ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีที่ว่าด้วยการพูด อันได้แก่ ความเข้าใจเรื่องสถานการณ์ผู้สนทนา เป้าหมายและความตั้งใจของผู้พูด และความเข้าใจหลักเกณฑ์กับความร่วมมือในการสนทนาด้วย

(Abrams 1986)กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่ประกอบด้วยกระบวนการฟัง 4 ขั้นตอน คือ 1) การรับรู้ ซึ่งจัดเป็นขั้นแรกของกระบวนการฟัง หรือกระบวนการทางกายภาพของการได้ยิน การสั่นสะเทือนของเสียงมักผ่านการได้ยินซึ่งรับรู้โดยสมอง ก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการฟังที่สมบูรณ์ 2) การตีความเมื่อได้รับข้อมูลแล้วต้องมีการตีความ กล่าวคือ ผู้ฟังต้องเกิดความเข้าใจ ข้อมูล ความเข้าใจข้อมูลนี้มีความหมายมากกว่าการให้คำจำกัดความของคำโดยหมายถึงการตีความ

เสียงที่ได้ฟังและภาษาท่าทางที่ผู้พูดแสดงออก 3) การประเมินผล การประเมินผลเป็นขั้นที่ 3 ของกระบวนการฟัง เมื่อผู้ฟังเข้าใจข้อมูลแล้ว ผู้ฟังต้องการใช้การตัดสินใจว่าจะตอบสนองข้อมูลอย่างไร และ 4) การตอบสนอง เป็นกระบวนการขั้นสุดท้าย ซึ่งนับเป็นขั้นตอนที่จำเป็นของผู้ฟัง เพราะสามารถแสดงให้ผู้พูดทราบว่า ผู้ฟังรับฟังข้อมูลที่ตนถ่ายทอดไปนั้น ได้อย่างถูกต้องหรือไม่

(Nicholas 1988) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบเกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1) ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา (Linguistic Competence) อันได้แก่ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง ถ้าผู้ฟังมีความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาดีก็จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในภาษานั้นดียิ่งขึ้น

2) ความรู้ทั่วไป (Knowledge of the World) ถ้าผู้ฟังมีพื้นฐานหรือความรู้เกี่ยวกับเรื่อง ที่ผู้พูดมาแต่เพียงใดก็จะสามารถเข้าใจข้อมูลนั้นมากเท่านั้น

3) ความคุ้นเคยในหัวข้อที่ฟัง (Familiarity with the Subject of Discussion) ถ้ามีความคุ้นเคยในข้อความที่ฟัง ผู้ฟังจะเข้าใจเรื่องราว ได้มากกว่าข้อความที่ผู้ฟังไม่เคยมีความคุ้นเคยเกี่ยวกับเรื่องนั้นมาก่อน

(Rost 1990) กล่าวถึง การรับรู้ความหมายของข้อความที่ได้ยินเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการฟังว่า เกิดจาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลด้านคำศัพท์ (Lexical Effects) ผลด้านโครงสร้างของประโยค (Syntactic Effects) และผลด้านพื้นความรู้เดิม (Schematic Effects) หากผู้ฟังรู้จักและสามารถตีความความหมายของคำศัพท์ได้มาก มีความคุ้นเคยกับรูปแบบโครงสร้างของประโยค และมีพื้นความรู้เดิมเป็นบริบทด้านความหมายทั้งหมดนี้มาประกอบกันก็จะทำให้สามารถเข้าใจสิ่งที่ฟังได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงทักษะต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบในการนำมาบูรณาการเพื่อให้การฟังประสบความสำเร็จ ได้แก่ การจำแนกเสียง การจำแนกคำ การหาลักษณะเฉพาะในการจัดกลุ่มทางไวยากรณ์ของคำ การหาลักษณะเฉพาะของหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กันทางภาษาการเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ ที่บอกมาเป็นนัยในสิ่งที่ฟัง เช่น ท่าทาง การออกเสียงสูงต่ำ การเน้นเสียงหนัก การใช้ความรู้เดิม การระลึกได้และความคิดที่สำคัญ ซึ่งเป็นความรู้ทางด้านข้อมูลทางภาษาที่ผู้ฟังต้องรู้

(Moore 1992) กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการที่ไม่หยุดอยู่กับที่ แบ่งออกได้ 3 ขั้น ดังนี้ 1) ความตั้งใจ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับผู้พูดและข้อความที่ใช้ในการสื่อสารกล่าวคือ ขณะฟังผู้ฟังต้องหยุดพูด หยุดสนใจสิ่งอื่นๆ พยายามตั้งใจฟังว่าผู้พูดจะพูดว่าอะไร ดังนั้นครูผู้สอนต้องศึกษาวิธีการเรียนรู้ วิธีที่จะเข้าใจ หรือวิธีทำที่ให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะเรียนหรือฟัง สิ่งทีครูจะถ่ายทอดให้ซึ่งความตั้งใจที่มีต่อผู้พูดเป็นความสัมพันธ์โดยตรงกับสารที่ใช้สื่อกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟังในบางครั้งจะพบว่าผู้ฟังไม่สามารถจะควบคุมตัวแปรที่มีผลต่อการฟังได้ แต่ความตั้งใจของ

ผู้ฟังเองจะช่วยให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ตัวแปรดังกล่าว ได้แก่ รูปร่าง การแต่งกาย น้ำเสียงของผู้พูด

2) ความเข้าใจ ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานความคิด เกี่ยวกับรายละเอียดที่ได้ฟัง ที่ผู้ฟังเลือก จัดลำดับรายละเอียด เลือกฟังสิ่งที่ตนสนใจ และพยายามทำความเข้าใจสิ่งที่ฟัง เพราะจุดมุ่งหมายของการฟังคือความเข้าใจสิ่งที่ฟัง และ 3) การประเมินผล การประเมินผลนับได้ว่าเป็นการชั่งน้ำหนักของสารที่ใช้สื่อความกับความเชื่อถือของผู้ฟัง เจตนาของผู้พูด การเสนอความคิดเห็น ความคาดหวังเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของสาร ความคิดเห็นของผู้พูด ผู้ฟังจะต้องเรียนรู้ถึงวิธีที่จะประเมินรายละเอียดที่ตนได้รับ เพื่อประเมินความถูกต้องของสารนั้น

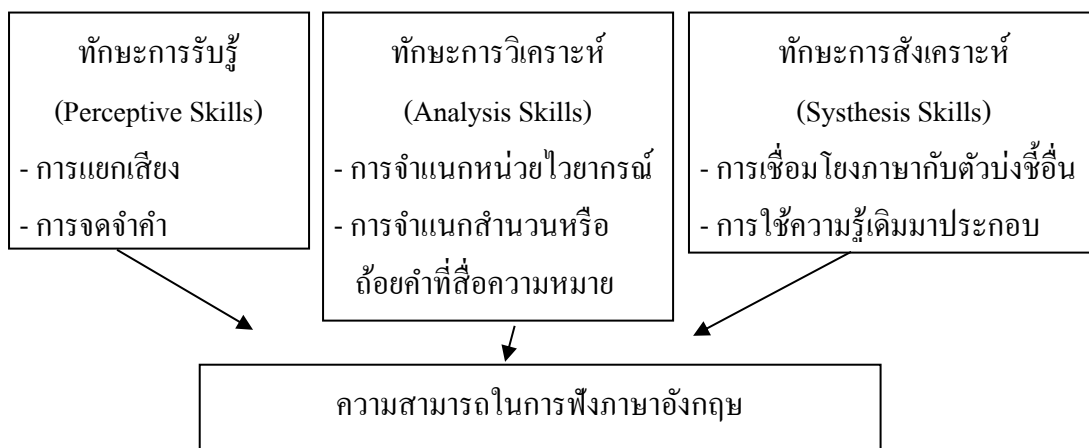
จากข้อความที่กล่าวไปแล้วข้างต้นนั้นสรุป เพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ของงานวิจัยด้านการฟัง-พูดนี้ได้ว่า การที่ผู้ฟังหรือผู้เรียนจะสามารถฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีองค์ประกอบหลายๆ ด้าน ทั้งความรู้ ด้านภาษาศาสตร์ ในเรื่องเสียง คำ ไวยากรณ์ ความรู้เรื่องลักษณะเฉพาะของภาษา ความรู้ในเรื่องบริบทของภาษา เช่น สถานการณ์ในการพูด การเข้าใจตัวชี้แนะและบริบทของสถานการณ์ที่ปรากฏอยู่ในสารความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์และตีความสิ่งที่ได้ยินได้ฟัง รวมทั้งความรู้ความเข้าใจเดิมของผู้ฟังด้วย การที่ผู้ฟังมีความรู้ความเข้าใจในด้านต่างๆเหล่านี้ จะทำให้ผู้ฟังมีข้อมูลต่างๆ ไปประกอบในการฟังและสามารถตีความออกมาได้ถูกต้องตรงตามความคาดหมาย

ทักษะย่อยของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การฟังเป็นทักษะรับสารที่สำคัญในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เป็นทักษะที่คนเราใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าทักษะด้านอื่นๆ ซึ่งในชีวิตประจำวันของผู้เรียน มักใช้เวลาไปกับการฟัง นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงทักษะย่อยของการฟังภาษาอังกฤษไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

(Rost 1991)กล่าวว่า การฟังที่ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้ฟังจะต้องอาศัยทักษะ 3 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะในการรับสาร (Perception Skills) คือความสามารถในการแยกแยะเสียงที่ได้ยินออกมาเป็นคำ 2) ทักษะในการวิเคราะห์ความ (Analysis Skills) คือ ความสามารถในการแยกแยะรูปแบบไวยากรณ์ของเสียงที่ได้ยิน 3) ทักษะในการสังเคราะห์ความ (Synthesis) คือ ความสามารถในการเชื่อมต่อความหมายในตัวภาษา น้ำเสียง ท่าทางของผู้พูดโดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง

ทั้งนี้ (Rost 1991)ยังกล่าวถึงการฟังว่าเป็นการบูรณาการทักษะ 3 ทักษะ เข้าด้วยกันคือ ทักษะการรับรู้ โดยเมื่อฟังแล้วสามารถแยกเสียงและจดจำคำได้ ทักษะการวิเคราะห์ ผู้ฟังจำแนกหน่วยไวยากรณ์ และสำนวนหรือถ้อยคำที่สื่อความหมาย ทักษะการสังเคราะห์ ผู้ฟังเชื่อมโยงภาษากับตัวบ่งชี้อื่นๆใช้ประกอบความรู้เดิมเพื่อความเข้าใจในการฟัง ในแผนภูมิที่ 2 ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 ทักษะที่ใช้ในการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของรอสต์

ที่มา : (Rost 1991)

(Aitken 1978) กล่าวถึงการใช้ทักษะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของการดำเนินการทางภาษาระดับพื้นฐานและสถานการณ์ในการสื่อสารในวงกว้าง โดยทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินการทางภาษาและความเข้าใจวัจนภาษาประกอบด้วยทักษะต่อไปนี้

1. การเข้าใจคำศัพท์ และการเดาความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยในบริบทที่ฟัง
2. การเข้าใจรูปแบบวากยสัมพันธ์ โครงสร้างและรูปแบบของคำของวัจนภาษาและรูปแบบข้อความของอวัจนภาษา
3. การเข้าใจเสียงที่เน้นหนักและไม่เน้นหนัก รวมทั้งตัวชี้แนะของเสียงสูง ต่ำ และตัวชี้แนะอื่นของการเว้นวรรคตอนของวัจนภาษา
4. การจำแนกจุดประสงค์ของผู้พูดได้
5. การสรุปที่ถูกต้องและการอ้างอิงที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับสถานการณ์ทางสังคม ความตั้งใจของผู้พูดหรือบริบททั่วไป
6. การยอมรับเจตคติของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟังและประเด็นของการอภิปราย
7. การจำแนกเทคนิคและการใช้ภาษาที่โน้มน้าวใจผู้ฟัง

แนวคิดการสื่อสารตามแนวของ Weir (1993) แบ่งการฟังเพื่อความเข้าใจ 4 ด้าน ดังนี้

1. การเข้าใจความหมายทางตรง ได้แก่
  - 1) การฟังเพื่อจับประเด็นสำคัญ
  - 2) การฟังเพื่อความคิดหลักหรือข้อมูลสำคัญ และการแยกแยะความคิดหลักจากความคิดสนับสนุนหรือตัวอย่าง
  - 3) การฟังเพื่อข้อความที่เฉพาะเจาะจงรวมทั้งการระลึกถึงรายละเอียดสำคัญ

4) การตัดสินเจตคติของผู้พูดหรือความตั้งใจของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟังหรือหัวข้อที่พูด

2. การเข้าใจความหมายที่อ้างอิง ได้แก่ การอ้างอิงและการอนุมาน การสัมพันธ์คำพูดกับบริบททางสังคมและสถานการณ์ การยอมรับหน้าที่ของคำพูดหรือถ้อยคำในการสื่อสาร การอนุมานความหมายของคำต่างๆที่ไม่คุ้นเคยในบริบท มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การเข้าใจความหมายเกี่ยวกับตัวช่วยต่างๆ ได้แก่

- 1) การเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของการออกเสียงทางภาษา
- 2) การเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นไวยากรณ์ เช่น comparison, cause, หรือ result
- 3) การเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอน
- 4) การเข้าใจโครงสร้างหลักกว่ากยสัมพันธ์ของอนุประโยคหรือหน่วยความคิด
- 5) การเข้าใจการเชื่อมโยงของข้อความโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ้างอิง
- 6) การเข้าใจการเชื่อมโยงของหน่วยคำและวลี และการเข้าใจคำศัพท์

2.2 การฟังและการจดบันทึก ได้แก่ สามารถสรุปประเด็นสำคัญของสิ่งที่ฟัง และสามารถเลือกประเด็นหลักที่มีความสัมพันธ์กันได้

จากคำกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การที่ผู้ฟังเข้าใจคำข้อความ สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง เข้าใจการสัมพันธ์ความในประโยค และสามารถสรุปอ้างอิงเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้โดยอาศัยความรู้ทางด้านภาษา บริบทต่างๆ ตลอดจนพื้นความรู้เดิมที่มีอยู่เพื่อช่วยในการตีความข้อความที่ได้ฟัง และการที่ผู้ฟังจะมีความสามารถในการฟังนั้น ผู้ฟังต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ เช่น การรับรู้คือสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างเสียง ตัวอักษร และรูปลักษณะของคำออกจากกันได้ การตีความสิ่งที่ได้ฟัง การทำนายสิ่งที่จะได้ฟังต่อไปและการเลือกฟังเฉพาะข้อความที่จำเป็น นั่นก็คือผู้ฟังจะต้องใช้ทักษะการรับรู้ (Perception Skills) ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis Skills) และทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis Skills) นั่นเอง

กิจกรรมการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

กิจกรรมการฟัง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการพูด ถ่ายทอดความเข้าใจ การฟังของตนเป็นภาษาพูด ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย มีนักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอไว้ ดังนี้

Richards (1987: 240–205) ให้ความเห็นว่า การสอนทักษะการฟังนั้นมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ทักษะย่อยในการฟังและการสอนทักษะฟังสามารถผสมผสานทั้งข้อมูลทางภาษา (Input) และภาระงาน (Task) ซึ่งข้อมูลทางภาษาอาจเป็นบทสนทนา หรือการบรรยายที่เป็นข้อมูลที่พูดโดยเจ้าของภาษาหรือไม่ก็ได้ ส่วนภาระงานนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการหรือวัตถุประสงค์ว่าต้องการให้ผู้เรียนได้อะไรจากการฟัง ซึ่งได้เสนอลักษณะกิจกรรมการฟังไว้คือ

1) การจับคู่หรือจำแนกความแตกต่าง (Matching) เช่น การเลือกคำตอบหรือรูปภาพที่สัมพันธ์กับข้อความที่ได้ฟัง

2) การถ่ายโอน (Transferring) เป็นการฟังแล้วถ่ายโอนข้อมูลออกมาเป็นอีกลักษณะหนึ่ง เช่น ฟังแล้วสามารถนำข้อมูลมากรอกแบบฟอร์ม ตารางหรือกราฟได้

3) การจดบันทึก (Transcribing) เช่น การเขียนตามคำบอก

4) การหาข้อมูลเฉพาะอย่าง (Scanning)

5) การให้ข้อมูลเพิ่มเติม (Extending) เช่น ฟังบทสนทนาที่เว้นไว้แล้วเติมให้สมบูรณ์

6) การสรุปย่อ (Condensing) ฟังข้อความแล้วสรุปย่อในสิ่งที่ฟังออกมาเป็นประเด็นสำคัญ เช่น ฟังแล้วเขียนบันทึกย่อ

7) การตอบคำถาม (Answering) อาจเป็นการถามรายละเอียด

8) การคาดการณ์หรือทำนาย (Predicting) ให้ผู้ฟังคาดการณ์หรือทำนายผลลัพธ์หาสาเหตุหรือความสัมพันธ์

Finocchiaro และ Brumfit (1983: 138 – 139) เสนอกิจกรรมสอนการฟัง ดังนี้

1) ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอนของครู เช่น การถามคำถามและการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม ฟังการบอกแนวทางในการปฏิบัติ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2) ให้ฟังเพื่อนคนอื่นถามคำถาม สรุปเรื่องหรือเล่าเรื่องราวต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ

3) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมแสดงบทบาทสมมติ ละคร หรือการสนทนาต่างๆ

4) ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลหรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลงหรือปาฐกถาต่างๆ

5) ให้ดูภาพยนตร์ โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาอังกฤษและจาก โปรแกรมภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

6) ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน

7) ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการ ชมรมภาษา หรือการประชุมต่างๆ

8) ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

Ur (1984: 33 – 164) เสนอการฝึกกิจกรรมของการฟังออกตามระดับขั้นของการฟังซึ่งแบ่งเป็นระดับ คือ ระดับขั้นการฟังเพื่อการรับรู้ และการฟังเพื่อความเข้าใจ มีรายละเอียดดังนี้ คือ 1) ระดับขั้นการฟังเพื่อการรับรู้จะแบ่งกิจกรรมการฝึกการฟังเป็น 2 รูปแบบคือการฝึกการฟังระดับคำและระดับประโยค เช่น การฝึกพูดซ้ำหรือพูดตามสิ่งที่ฟัง การแยกแยะเสียงที่ฟังว่าแตกต่างกันหรือไม่ การจัดหมวดหมู่ของเสียงจากคำที่ฟัง การบอกแหล่งที่มาของวลีหรือประโยคที่ฟังว่าเคยได้ฟังหรือฟังจากที่ใด แยกแยะเสียงที่ฟัง โดยการใช้การขีดเส้นใต้หรือเลือกคำที่ตรงกับคำที่ฟัง การ

เขียนคำที่ฟังโดยละพยัญชนะบางตัวแล้วให้เติมพยัญชนะที่หายไป เดาความหมายของคำที่ฟัง การฝึกพูดซ้ำหรือพูดตามประโยคที่ได้ยิน การบอกจำนวนคำในประโยคที่ฟัง การแยกแยะคำที่เน้น และไม่เน้นเสียงในประโยค การแยกแยะระดับเสียงสูงต่ำในประโยค โดยเขียนเครื่องหมายแสดงระดับเสียงที่ฟังการเขียนตามคำบอกเป็นประโยคการแปลประโยคที่ฟัง 2) ระดับขั้นการฟังเพื่อความเข้าใจแบ่งกิจกรรมการฝึกฟังออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ตาม ลักษณะการฝึกดังนี้

1) การฟังที่ไม่มีการโต้ตอบจากผู้เรียน เป็นแบบที่ฝึกที่ประกอบด้วยการฟังที่ไม่จำเป็นต้องมีการโต้ตอบจากผู้เรียน แบบฝึกหัดที่ไม่มีการโต้ตอบสามารถเป็นงานสำหรับการฝึกการพูดภาษาอังกฤษและสำหรับแบบฝึกประเภทนี้ จำเป็นต้องหาหนทาง เพื่อให้ตัวครูแน่ใจว่าผู้เรียนตั้งใจฟังจริง การเสนอเนื้อหาต้องชัดเจน น่าดึงดูดใจและสามารถดึงความสนใจของผู้เรียนไว้ได้ โดยที่เนื้อหาต้องไม่ยาก และน่าสนใจและถ้าเป็นไปได้ควรเป็นเนื้อหาที่เป็นจริงและประกอบด้วย การร่างหรือการเขียนซึ่งเน้นการมองเห็นและช่วยให้เข้าใจ ผู้เรียนจะตั้งใจฟังหรือไม่นั้นตัดสินได้ โดยใช้การมองดูหน้าของ ผู้เรียน กิจกรรมการฟังประเภทนี้ได้แก่

- (1) การฟังเนื้อความควบคู่ไปกับการอ่านเนื้อหา
- (2) ฟังเนื้อหาที่คุ้นเคย
- (3) ฟังเนื้อหาและคู่มือประกอบซึ่งได้แก่ คู่มือประเภทรูปภาพ แผนที่ แผนที่, แผนการ ตาราง แผนภูมิต้นไม้ และอื่นๆ ที่สามารถใช้ประกอบได้เช่นเดียวกับรูปภาพ
- (4) การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการของครู เพราะถือว่าครูเป็นแหล่งข้อมูลที่หาง่ายและสะดวก ซึ่งสามารถจัดขึ้นได้ในชั้นเรียนสอนต่างๆ เพื่อหยุดการเรียนการสอนในบางช่วงเวลาโดยหัวข้อที่ครูอาจพูดได้แก่ สมาชิกในครอบครัวของตนเอง (ครู) คุยเกี่ยวกับเพื่อนหรือบางคนที่คุณรู้จัก สิ่งที่คุณชอบทำ สถานที่ที่รู้หรือรู้จักดี คุยเกี่ยวกับเด็กๆ ประสบการณ์บางอย่าง เช่น เรื่องความทุกข์ ความขบขัน ความตกใจ สิ่งที่คุณทำไปแล้วและเป็นความภูมิใจ ภาพยนตร์ หรือบทละคร หนังสือ หรือบทความที่ได้อ่าน งานอดิเรก อาหาร เสื้อผ้าที่คุณชอบ การวางแผนการในอนาคต เช่น วันหยุดสุดสัปดาห์ และครูอาจให้นักเรียนพูดในหัวข้อต่อไปนี้บ้าง การฟังเพื่อความสนุกสนาน อาจเป็นการฟังเพลง เรื่องสั้นในบทเรียนซึ่งสามารถสร้างแรงจูงใจ ให้กับผู้เรียนและแสดงให้เห็นแนวคิดใหม่ๆ เกี่ยวกับภาษา ดังนั้นครูควรจัดเวลาว่างก่อนหรือหลังแบบฝึกหัดให้กับผู้เรียน เนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ในการฟังประเภทนี้ได้แก่ นิทาน เพลง ภาพยนตร์และโปรแกรมในทีวี

2) การฟังและมีการตอบ โต้แย้งสั้นๆ การฟังประเภทนี้เป็น การโต้ตอบ เพื่อแสดงความเข้าใจส่วนใหญ่จะเป็นการโต้ตอบด้วยภาษาท่าทาง สื่ออุปกรณ์การฟัง สำหรับแบบฝึกประเภทนี้ประกอบด้วยเนื้อความที่เป็นการสนทนาเป็นตอนๆ และแยกเป็นส่วนๆ บางครั้งเป็นบทสนทนาให้ผู้เรียนโต้ตอบสั้นๆ ทันทีโดยไม่บังคับให้ผู้เรียนต้องตอบให้ตรงกับประเด็นที่ฟัง แบบฝึกอาจ

เป็นแบบฝึกเกี่ยวกับรูปภาพ แผนที่ แผนผัง หรือตาราง การให้ผลสะท้อนกลับของครู เป็นข้อดีที่สามารถจัดไว้ระหว่างการทำแบบฝึก โดยการพูดเฉลยหรือตรวจอย่างรวดเร็ว เช่น “What was your answer?” กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกการฟังแบบนี้ได้แก่

(1) การปฏิบัติตามคำสั่ง ผู้เรียนจะได้รับคำสั่งและปฏิบัติตามเป็นการแสดงความเข้าใจซึ่งกิจกรรมโต้ตอบของผู้เรียนอาจเป็นการแสดงท่าทางตามลำดับ เช่น นั่ง ยืน วางมือบนศีรษะ มองดูที่ ฯลฯ การสร้างรูปจำลอง อาจใช้อุปกรณ์พลาสติก ไม้ ดินเหนียว/ดินน้ำมัน หรือทราย เป็นสื่อในการทำกิจกรรมโดยที่สิ่งเหล่านี้มีสีและขนาดต่างๆ กัน กิจกรรมที่ใช้ได้แก่ ให้ผู้เรียนวางเรียงอุปกรณ์เหล่านี้ตามคำสั่งหรือให้ผู้เรียนสร้างรูปแบบจำลองตามที่ได้ฟังจากเทป การวาดภาพตามคำบอก ซึ่งเหมาะสำหรับผู้เรียนที่ยังเล็กเพราะเด็กเล็กชอบวาดมากกว่าเด็กโต

(2) การทำเครื่องหมายกับเนื้อหา หัวข้อตามที่ฟัง ส่วนใหญ่จะเป็นการตรวจสอบคำศัพท์หรือการตรวจสอบการเรียงลำดับที่ได้ฟัง กิจกรรมแบบนี้หากครูพบว่าผู้เรียนทำไม่ค่อยได้หรือทำผิดมากครูอาจทำกิจกรรมนี้อีกครั้งและทำบนกระดานให้ผู้เรียนเห็น จากนั้นจึงเปลี่ยนหัวข้อ

(3) แบบฝึกหัดที่ใช้ในการทำเครื่องหมายถูก/ผิดแบบฝึกแบบนี้ให้ผู้เรียนฟังประโยคแล้วบอกว่าถูกหรือผิด หรือเขียนตัวอักษร T/F เขียนตอบ Yes/No หรือเครื่องหมาย ✓/× ครูผู้สอนอาจใช้รูปภาพหรือกราฟประกอบการฟังของผู้เรียนด้วยก็ได้

(4) การตรวจหาที่ผิดซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนานกับผู้เรียนได้ โดยให้ผู้เรียนฟังข้อความหรือประโยค จากนั้นให้หาที่ผิดซึ่งอาจเป็นเนื้อเรื่องที่คุณเรียนรู้จักดีหรืออาจเป็นคำวลีที่ไม่เป็นตามที่ฟัง บางครั้งอาจเป็นการตรวจหาที่ผิดในรูปภาพ และวิธีการตรวจเช็คของครูอาจให้ผู้เรียนตอบปากเปล่า หรือใช้อาสาสมัครตรวจหรือตรวจเองสำหรับผู้เรียนระดับสูงสามารถคัดแปลงจากเนื้อหาข้อความง่ายๆ เป็นเนื้อหาที่ขัดแย้งกัน

(5) การเติมคำในช่องว่าง ซึ่งอาจใช้การฟังที่มีเนื้อหาประกอบการฟังหรือไม่มีก็ได้

(6) การเดาคำจำกัดความหรือความหมายจากสิ่งที่ฟัง อาจใช้รูปภาพประกอบว่าภาพใดตรงกับที่ได้ยินได้ฟังจากครูหรือเทป

(7) การจดบันทึกรายละเอียดที่สำคัญ เป็นแบบฝึกหัดที่ให้ผู้เรียนฟังเนื้อหาหรือข้อความแล้วจดบันทึกรายละเอียดที่สำคัญ โดยละทิ้งเนื้อหาบางส่วน ซึ่งแบบฝึกแบบนี้จะตรงกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันคือผู้ฟังจะเลือกฟังที่ตนสนใจฟัง เช่น การฟังเฉพาะรายละเอียดที่สำคัญ ซึ่งครูอาจให้รายการบางอย่างกับผู้เรียนประกอบการฟัง โดยที่บางครั้งครูจะมีคำถามนำก่อนการฟัง การจดบันทึกหรือให้ผู้เรียนฟัง และจํารายละเอียดที่อยากรู้เท่านั้น ซึ่งจัดว่ายากแต่จะเป็นการฝึกการแยกแยะรายละเอียดที่จำเป็นและไม่จำเป็นสำหรับการจําของผู้เรียน

(8) การใช้รูปภาพประกอบการฟัง เช่น การแยกหรือเรียงลำดับภาพ ซึ่งอาจใช้การใส่ชื่อหรือหมายเลขตามที่ได้ฟัง เช่น การตัดแปลงและทำสัญลักษณ์กับภาพที่แจกให้ตามข้อมูลที่ได้ฟัง

(9) การใช้แผนที่ประกอบการฟัง โดยใช้การใส่ชื่อตัดแปลงแผนที่ใหม่ เป็นต้น

(10) การใช้แผนผังประกอบการฟัง แผนผังจัดเป็นแผนที่ประเภทหนึ่ง แต่วาดแยกจากแผนที่ใหญ่ วิธีการใช้แผนผังประกอบการฟังคือ ให้ผู้เรียนเขียนชื่อหรือสถานที่กำกับในแผนผังตามที่ได้ยิน ได้ฟัง ซึ่งส่วนมากแบบฝึกนี้จะใช้กับเด็กเล็ก

(11) การใช้ตารางโดยเนื้อหา หรือบทสนทนาแล้วนำข้อมูลจากที่ฟังเติมใส่ตาราง

(12) การใช้แผนภูมิต้นไม้ประกอบการฟัง ส่วนใหญ่จะเป็นการแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ วาดตามสิ่งที่ตนฟัง เช่น ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ประวัติศาสตร์ เป็นต้น

(13) การใช้กราฟประกอบการฟัง ซึ่งจะใช้ประกอบข้อมูลที่ฟังจากนั้นใช้การเติมข้อมูลที่หายไปให้สมบูรณ์

3) การฟังที่มีการโต้ตอบยาวขึ้น เป็นการฟังที่มีการโต้ตอบมากขึ้นอาจเกี่ยวข้องกับการอ่าน การเขียน การพูด และการคิดถึงปัญหาที่เกิดขึ้น แบบฝึกประเภทนี้เป็นการทดสอบความเข้าใจผู้เรียนไม่เพียงแต่จะเข้าใจสิ่งที่ฟังแต่สามารถผลิตภาษา ตอบคำถาม ขยายความ หรือสรุปความสิ่งที่ตนต้องการได้ การฝึกภาษาในชั้นเรียน และให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่อไปนี้

(1) การพูดซ้ำ และการเขียนตามสิ่งที่ฟัง ซึ่งอาจไม่ถือเป็นการทดสอบความเข้าใจทั้งหมด (ทั้งเรื่อง) แต่เลือกเฉพาะบางส่วน เพราะบางครั้งผู้ฟังสามารถคัดเลือกสิ่งที่ตนได้ฟังแต่ไม่เข้าใจเรื่องที่ฟัง

(2) การถอดความจากสิ่งที่ฟัง เป็นการถ่ายข้อความจากสิ่งที่ฟังโดยใช้คำพูด หรือภาษาของตนเอง ซึ่งครูอาจแบ่งข้อความหรือเนื้อหาเป็นตอนสั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถอดข้อความได้ เพราะเนื้อหาไม่มากนัก

(3) การแปลความสิ่งที่ฟัง กิจกรรมนี้ไม่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน

(4) การตอบคำถาม การถามคำถามนิยมใช้ในการสอนทุกๆ วิชาเพื่อเป็นการกระตุ้นจิตใจผู้เรียน ถึงรายละเอียดบางอย่างจากผู้เรียน หรือทดสอบความรู้ของผู้เรียน ซึ่งบางครั้งคำถามก็เป็นคำถามที่ไม่พบความจริงในชีวิตประจำวันแต่จะถาม เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนได้ยินได้ฟังอะไรบ้าง

(5) การตอบคำถามเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ฟัง กิจกรรมนี้มักใช้กับผู้เรียนระดับกลางและระดับสูง โดยให้ผู้เรียนฟังเนื้อความประมาณ 300 – 500 คำแล้วให้ตอบคำถาม ซึ่งอาจตอบตรงกับคำถามเลยแต่ปัจจุบันมักใช้คำตอบที่เป็นตัวเลือกให้แก่ผู้เรียน

(6) การทำนายสิ่งที่ฟัง โดยให้ผู้เรียนฟังเนื้อหาหรือข้อความที่ไม่สมบูรณ์ จากนั้นให้ผู้เรียนเดาหรือทำนายว่าข้อความที่หายไปนั้นคืออะไร

(7) การเติมวลีหรือประโยคที่หายไป ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ข้อความก่อนหลังช่องว่างที่ฟัง เป็นแนวทางในการหาส่วนที่หายไปโดยใช้การทำนายและสร้างข้อความขึ้นเอง หรือบางครั้งอาจมีตัวเลือกให้ผู้เรียนเลือกไปเติม

4) การฟังเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนและการอภิปราย เป็นแบบฝึกที่ขยายเนื้อหาโดยใช้การฟังเป็นพื้นฐานในการทำภาระงานหรือการอภิปราย ซึ่งนอกจากความเข้าใจแล้วผู้เรียนต้องสามารถเปรียบเทียบ วิเคราะห์ ตีความ ประเมินผล และให้เหตุผลเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้ กิจกรรมที่ใช้ในแบบฝึกข้อนี้ ได้แก่ กิจกรรมการแก้ปัญหา โดยผู้เรียนฟังรายละเอียดหรือข้อมูลที่ปัญหา จากนั้นพยายามแก้ปัญหาที่ได้ฟังอาจเป็นงานเดี่ยว หรืออภิปรายกลุ่ม ซึ่งจะฟังข้อมูลได้ 2 – 3 ครั้ง การแยกส่วนเนื้อหาที่ฟัง เป็นการแยกเนื้อหาให้ผู้เรียนฟังคนละส่วน หรือกลุ่มละตอนในเนื้อความที่ต่อเนื่องกัน จากนั้นรวมกลุ่มและซักถามสิ่งที่ยังไม่ได้ฟังจากเพื่อนแล้วจัดการรวบรวมเนื้อหาเข้าด้วยกันจนได้เนื้อหาที่สมบูรณ์หนึ่งเรื่อง นอกจากนี้อาจใช้ตารางเพื่อเก็บข้อมูลจากเนื้อความที่ถูกแยกส่วนและอาจใช้เป็นแนวทางสู่การอภิปรายต่อไป การตีความสิ่งที่ฟัง เป็นการให้นักเรียนฟังแล้วตีความสิ่งที่ฟัง เพราะปกติในชีวิตประจำวันผู้ฟังต้องตีความว่าผู้พูดต้องการจะสื่อความอะไรกับตนเอง จากแบบฝึกประเภทนี้ผู้เรียนได้รับฟังข้อความสั้นๆ จากนั้นให้ผู้เรียนตีความว่าข้อความที่ตนฟังนั้นผู้พูดเป็นคนประเภทใด การพูดและอารมณ์ ทักษะคิดของผู้พูดเป็นอย่างไร นอกจากนี้อาจเป็นการแยกแยะว่าผู้พูดน่าจะพูดในสถานที่ประเภทใด พูดเกี่ยวกับอะไร และสัมพันธ์อย่างไรกับผู้พูด การประเมินผลและวิเคราะห์สำนวน โวหารของเนื้อหาที่ฟัง เป็นการให้ฟังข้อความประเภทต่างๆ อภิปรายสิ่งที่ผู้พูดพยายามจะทำลักษณะคำพูดที่ใช้พูดของผู้พูดมีผลอย่างไรต่อผู้ฟังโดยเลือกเนื้อความประเภท สัมภาษณ์ ตลก ละคร โฆษณา สำนวน และ โคลงกลอน ฯลฯ

Peterson (1991) ได้แบ่งกิจกรรมการฟังออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ 1) กิจกรรมการฟังขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การฟังเสียงสูง-ต่ำในประโยค การฟังคำคู่ที่ออกเสียงเหมือนกันแต่ความหมายต่างกัน การฟังเสียงลงท้าย เช่น -ed หรือ -s การฟังเนื้อเรื่องแล้วหารายละเอียด เช่น ราคา เวลา ข้อมูลต่างๆ การฟังประโยค จากบทสนทนา แล้วเติมคำในประโยค การบอกอารมณ์ของผู้พูด การเลือกภาพหลังจากการฟังประโยค การฟังเพื่อระบุชื่อเรื่อง บุคคลและสถานที่ และ การเชื่อมโยงคำ การจัดกลุ่มคำและการปฏิบัติตามคำสั่ง 2) กิจกรรมการฟังขั้นปานกลาง ได้แก่ การฟังเสียงที่พูดเร็วแล้วระบุคำที่ไม่เน้นหนัก การฟังเสียงเน้นหนัก การฟังคำที่ลดรูปพยางค์ การฟังประโยคสั้นๆ ที่มีการเชื่อมเสียงพยัญชนะ และสระระหว่างคำ การฟังบทสนทนาสั้นๆ เช่น ประกาศ ข้อความทางโทรศัพท์ แล้วหารายละเอียด การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาจากการฟังเพลง คำซ้ำ จำนวนผู้พูด การระบุผู้พูดหรือชื่อเรื่อง การฟังเพื่อหาใจความหลักของเรื่อง และ การหาใจความสำคัญและรายละเอียด การอ้างอิงและการฟังข้อความตอนแรกแล้วทำนายตอนหลังเปรียบเทียบสิ่งที่ทำนายกับ

สิ่งที่ได้ฟังทั้งหมด 3) กิจกรรมการฟังขั้นสูง ได้แก่ การฟังเสียงเน้นและเสียงคัง เพื่อระบุนใจความสำคัญแล้วเขียนบันทึก การฟังประโยคจากบทบรรยาย ระบุประโยคไม่สมบูรณ์ การหยุด การอธิบาย คำสำคัญ คำเชื่อม คำสัญญา และระบุข้อความเฉพาะด้าน การฟังบทนำแล้วทำนายใจความสำคัญ และแนวทางการฟังบทบรรยายมีตัวประกอบคำอธิบายเพื่อทำนายเนื้อหาตอนต่อไป การหาใจความสำคัญจากบางตอนของข้อความ การฟังข้อมูลเพื่อทำนายเนื้อหาการฟังข้อความทั้งหมดแล้วกำหนดใจความสำคัญ การอ้างอิงถึงประโยคสำคัญที่นำไปสู่การประเมินผล การใช้ความรู้จากเนื้อหาเรื่อง แล้วเติมข้อความให้สมบูรณ์ และ การใช้ความรู้จากเนื้อหาเรื่อง เพื่อค้นหาความหมายที่ชัดเจนตรงประเด็นตาม

Morley (1991) ได้แบ่งกิจกรรมการฟังเป็น 2 ประเภท คือ กิจกรรมที่ใช้ภาษาและ กิจกรรมวิเคราะห์ภาษา กิจกรรมเน้นการปฏิบัติ ไม่ใช่มุ่งถาม-ตอบปัญหาเป้าหมายการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนมีการฝึกการใช้ข้อมูลจากเรื่องที่ฟัง ดังนี้ 1) กิจกรรมที่ใช้ภาษา มีเป้าหมายให้ผู้เรียนฝึกการฟังข้อมูลและปฏิบัติได้ เช่น ฟังแล้วปฏิบัติ เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง ฟังแล้วจัดการได้ เช่น ฟังแล้วประกอบชิ้นส่วน วาดแผนที่ ฟังแล้วแก้ปัญหา เช่น การไขปริศนา ฟังแล้วเขียน เช่น การจดข้อมูลจากการฟังโทรศัพท์ การเขียนข้อความ ฟังแล้วสรุป เช่น การเขียนโครงสร้าง การให้ใจความสำคัญจากการพูดและเขียน และ ฟังแล้วโต้ตอบและต่อรองเพื่อหาความหมายโดยใช้คำถาม เช่น คำถามเพื่อย้ำถึงข้อมูล คำถามเพื่อยืนยันข้อมูล คำถามเพื่อหาความชัดเจน 2) กิจกรรมวิเคราะห์ภาษา มีเป้าหมายเพื่อเปิด โอกาสให้ผู้เรียนวิเคราะห์โครงสร้างและการใช้ภาษา ตลอดจนพัฒนาทวิวิธีการเรียนของตน ได้แก่ วิเคราะห์ภาษาพูดแบบเร็วปกติ โดยการใช้กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้จากอัตราการพูดเร็ว แบบธรรมชาติและเก็บใจความได้ วิเคราะห์หัวลีและการหยุด การจัดกลุ่มคำตามหน้าที่ วิเคราะห์คำพูดแบบคนเดียวและบทสนทนาโดยจัดโครงสร้างกลุ่มคำ วิเคราะห์ภาษาศาสตร์เชิงสังคมโดยรวม

การเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นผู้เรียนต้องสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีจุดประสงค์ที่จะพูดอะไร กับใครที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร ซึ่งครูผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้แสดงออกทางภาษาโดยให้สถานการณ์ต่างๆ เข้าช่วย โดยคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้เข้าใจ ผู้สอนต้องฝึกให้ผู้เรียนมีความ สามารถที่จะเข้าใจประโยคที่ตนได้ยินว่าเกี่ยวข้องกับประโยคอื่น ๆ อย่างไรและทำหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร เรียนรู้หน้าที่ของตนและบทบาทของผู้มีส่วนร่วม สถานที่ เป้าหมายและผลที่ได้รับ และ อธิบายและวิเคราะห์หลักวิธีสื่อความหมายจากผู้พูด การพูดจากผู้พูดที่สื่อความหมายผิด การสื่อความหมายไม่ต่อเนื่อง และการสื่อความหมายเบี่ยงเบนไปจากเดิม จะส่งผลอย่างไรต่อการสื่อสาร

เนื้อหาสาระที่สังเคราะห์จากหลักสูตรและ CEFR ระดับ A2-B1

จากการสังเคราะห์ทักษะย่อยการฟังหน้าที่ทางภาษารูปแบบภาษาหัวข้อเรื่อง สถานการณ์ และกิจกรรมด้านการฟังภาษาอังกฤษที่ใช้ในอาชีพตำรวจจากเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ในหน้าที่ตำรวจ 1 และ 2 ในหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ.2557 ประกอบด้วย

คำอธิบายรายวิชา วิชา ศท. (GE) 211103 ภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจ 1

“ฝึกทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการติดต่อและการสื่อสาร โดยใช้คำศัพท์ สำนวน ประโยค ข้อความที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ เช่น การทักทาย การแนะนำตัว การเสนอให้ความช่วยเหลือ การถามย้ำเพื่อความเข้าใจ การให้ข้อมูล เกี่ยวกับทิศทาง และการบอกเส้นทาง การอำนวยความสะดวก คำศัพท์เกี่ยวกับการจราจร การแจ้ง ข้อหาเกี่ยวกับการจราจรและการออกไปสั่ง การเตือน การให้คำแนะนำ การสอบถามข้อมูล การ สนทนาทางโทรศัพท์ การตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของบุคคล สถานการณ์ต่างๆ และการ สนทนาในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง”

คำอธิบายรายวิชา วิชา ศท. (GE) 211104 ภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจ 2

“การฝึกทักษะด้านการฟัง พูด อ่านออกเสียง และเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อและการสื่อสาร โดยใช้คำศัพท์ สำนวน ประโยค ข้อความที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ ของตำรวจ เช่น การสอบถามเกี่ยวกับรูปพรรณของคนร้าย การบอกลักษณะบุคคล เช่น ใบหน้า สีผิว ต่าหนิ เครื่องแต่งกายและสิ่งของต่างๆ การสอบถามข้อมูล ลักษณะอาการบาดเจ็บ ความ เจ็บป่วยของผู้เสียหายหรือ พยาน การสอบถามข้อมูลของผู้ต้องสงสัย วัน เวลา สถานที่ คดีต่าง ๆ การรับแจ้งเหตุทางโทรศัพท์ และบทสนทนาในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง”

จากการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาเปรียบเทียบกับเนื้อหาสาระที่สังเคราะห์จาก CEFR ระดับ A2-B1 สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์เนื้อหาสาระด้านการฟัง

แหล่งข้อมูลการวิเคราะห์การฟัง	The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)-A2-B1	หลักสูตรศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กองบัญชาการศึกษาดำเนินงานตำรวจแห่งชาติ	Aitken (1978) Listening subskill	สรุป
<p>การฟังเรื่องราวเกี่ยวกับกรปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ</p>	<p>-จับใจความสำคัญของสาระที่นำเสนอจากกรฟังได้ (A2) -ฟังแล้วเข้าใจเนื้อเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ เมื่อผู้พูดพูดอย่างช้า ๆ และชัดเจน (A2) -ฟังแล้วจับใจความสำคัญจากสาระที่นำเสนอในวิดีโอได้ทัน ในกรณีที่มีนำเสนอพูดอย่างช้า ๆ และชัดเจน เป็นเรื่องราวที่คุ้นเคยและมีภาพประกอบ - เข้าใจประเด็นหลักของสาระที่นำเสนอในวิดีโอ เป็นหัวข้อเรื่องที่คุ้นเคย เมื่อมีการนำเสนออย่างช้า ๆ และชัดเจน (B1) - เข้าใจคำบรรยายหรือพูดอยู่ในเรื่องที่คุ้นเคย</p>	<p>- ฟังแล้วเข้าใจคำศัพท์และสามารถเดาคำความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยในบริบทที่ฟัง - ฟังแล้วจับประเด็นสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้ - ฟังแล้วบอกจุดประสงค์ของผู้พูดได้ - ฟังแล้วเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นวาทกรรม เช่น comparison, cause, effect หรือ result</p>	<p>-การเข้าใจคำศัพท์และความสามารถในการเดาคำความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยในบริบทที่ฟัง -การเข้าใจเสียงที่เน้นหนักและไม่เน้นหนัก รวมทั้งน้ำหนักและเสียงสูงต่ำ และตัวชี้แนะอื่นของการเว้นวรรคตอนของวัจนภาษา -การฟังแล้วจับใจความสำคัญของผู้พูดได้ -การฟังแล้วสรุปข้อมูลที่ถูกสื่อและมีการอ้างอิงถึงแหล่งที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับสถานการณ์ทางสังคม ความตั้งใจของผู้พูดหรือบริบททั่วไป -การยอมรับเจตคติของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟัง และประเด็นของการอภิปราย -การจัดแนกเทคนิคและการใช้ภาษาที่โน้มน้าวใจผู้ฟัง</p>	<p>ฟังบทสนทนา ข้อความ ประกาศ โฆษณา บทสัมภาษณ์ข่าวแล้ว</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฟังแล้วสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ 2. ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องของบุคคลอื่นได้ 3. ฟังแล้วสามารถจำแนกจุดประสงค์ของผู้พูดได้ ถ้าับเหตุการณืได้ 4. ฟังแล้วถ่ายทอดข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ได้ 5. ฟังแล้วสรุปข้อมูลที่ถูกสื่อและมีการอ้างอิงถึงแหล่งที่เชื่อถือได้ <p>เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ทางสังคม</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. ระบุความตั้งใจของผู้พูดหรือบริบททั่วไป

ตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์เนื้อหาสาระด้านการฟัง (ต่อ)

แหล่งข้อมูลการวิเคราะห์การฟัง	The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)-A2-B1	หลักสูตรที่เรียนนยลิตตำรวจกองบัญชาการศึกษาดำเนินงานตำรวจแห่งชาติ	คู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานสำหรับตำรวจ ตำรวจภูธรภาค 6	สรุป
<p>หน้าที่ทางภาษา</p> <p>เรื่องราวเกี่ยวกับ</p> <p>การปฏิบัติ</p> <p>หน้าที่ที่ตำรวจ</p>	<p>จับใจความสำคัญของสาระที่นำเสนอ</p> <p>จากการฟังได้ (A2)</p> <p>-ฟังแล้วจับใจความสำคัญจากสาระที่นำเสนอในวิดีโอได้ทันในกรณีที่มีนำเสนอพูดอย่างช้า ๆ และชัดเจน เป็นเรื่องราวที่คุ้นเคยและมีภาพประกอบ</p> <p>ข่าวเพื่อช่วยในการเข้าใจ (A2)</p> <p>-เข้าใจประเด็นหลักของสาระที่นำเสนอในวิดีโอ เป็นหัวข้อเรื่องที่คุ้นเคย</p> <p>เมื่อมีการนำเสนออย่างช้า ๆ และชัดเจน (B1)</p> <p>- เข้าใจคำบรรยายหรือพูดคุยในเรื่องที่คุ้นเคยและมีกรนำเสนอ โครงสร้างอย่างชัดเจน(B1) - ฟังแล้วเข้าใจสาระที่นำเสนอในเรื่องที่ฟังจากวิดีโอของเรื่องที่น่าสนใจเมื่อผู้พูดพูดอย่างชัดเจน (B1)</p>	<p>หลักสูตรที่เรียนนยลิตตำรวจกองบัญชาการศึกษาดำเนินงานตำรวจแห่งชาติ</p> <p>-สรุปการฟังได้ถูกต้อง</p> <p>-สิ่งที่ฟังสามารถอ้างอิงเป็น</p> <p>ที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับ</p> <p>สถานการณ์ทางสังคม</p> <p>-เข้าใจความตั้งใจของผู้พูดหรือบริบททั่วไปที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ที่ตำรวจ</p>	<p>คู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานสำหรับตำรวจ ตำรวจภูธรภาค 6</p> <p>การฟัง-ดูวิดีโอเรื่องราวเกี่ยวกับหน้าที่ตำรวจด้าน</p> <p>- การฟังเรื่องราวการปฏิบัติหน้าที่ที่ตำรวจในชีวิตประจำวัน</p> <p>- การฟังวิธีการป้องกันคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้น</p> <p>- การฟังคำแนะนำการใช้อุปกรณ์ชนิดต่างๆ ที่ตำรวจจำเป็นต้องใช้</p> <p>- การฟังคำแนะนำวิธีการระงับลักษณะบุคคล</p> <p>- การฟังวิธีการนำเสนอเหตุการณ์ของอุบัติเหตุการจราจร และกฎหมายจราจร</p>	<p>- ฟังดูเรื่องราวเหตุการณ์การปฏิบัติหน้าที่ที่ตำรวจ</p> <p>ในด้านการอำนวยความสะดวก การสอบสวน และ</p> <p>การจราจรแล้ว จับใจความสำคัญและรายละเอียด</p> <p>ของเหตุการณ์ โดยที่ผู้นำเสนอพูดอย่างชัดเจนตาม</p> <p>แบบประเมินความสามารถการฟัง คือ</p> <p>1.เข้าใจข้อความภาษาอังกฤษมาตรฐานในชั้นเรียน</p> <p>เกี่ยวกับการติดต่อตามหัวข้อการปฏิบัติงาน</p> <p>2.เข้าใจการบรรยาย การรายงานเป็นภาษาอังกฤษ</p> <p>3.เข้าใจ วิดีโอ เป็นภาษาอังกฤษ ถ้าคำศัพท์ไม่ยาก</p> <p>4.เข้าใจบทสนทนาของผู้พูดเป็นภาษาอังกฤษได้</p> <p>5.เข้าใจข้อความทางวิทยุสื่อสารต่างๆ ในด้าน</p> <p>5.1การบรรยายสภาพ เหตุการณ์เกี่ยวกับคดี</p> <p>5.2ในการประกอบอาชีพ</p> <p>5.3การแสดงความคิดเห็นของบุคคล</p> <p>5.4การแสดงทัศนคติของบุคคล</p> <p>6.เข้าใจข้อมูลจากการประชุม/การอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษ</p>

สรุปเนื้อหาทางภาษาด้านการฟังภาษาอังกฤษที่ใช้ในอาชีพตำรวจ

เนื้อหาทางภาษาด้านการฟังภาษาอังกฤษที่ใช้ในอาชีพตำรวจสังเคราะห์โดยการนำประเด็นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ประยุกต์กับหลักสูตรนักเรียนนายสิบ และคู่มือภาษาอังกฤษในอาชีพตำรวจ มาผสมผสานกัน เพื่อให้ได้รูปแบบการใช้ภาษาที่จะต้องนำไปใช้สร้างแบบสอบถามเพื่อให้ได้มาซึ่งหัวข้อ สถานการณ์ และคำศัพท์ที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบของตำรวจ โดยนักเรียนจะประเมินตนเองมีความสามารถด้านการฟังเพียงใด และมีความต้องการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ด้วยการฟังมาก น้อย เพียงใดนอกจากนั้น เมื่อได้รับการฝึกฟังแล้ว สามารถจับใจความสำคัญ เข้าใจเรื่องราวต่างๆ ตามสถานการณ์จนสามารถตอบโต้ สื่อสารไปยังบุคคลอื่นได้ อาจจะประเมินผลได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมมีความรู้ ความสามารถ หรือได้รับการพัฒนา จนสามารถเข้าใจและนำข้อมูลไปปฏิบัติต่อได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเอง เมื่อเผชิญกับสถานการณ์เฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น โดยการนำสิ่งที่เรียนรู้และเข้าใจจากในห้องเรียนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการจัดกิจกรรมการฟังภาษาอังกฤษสามารถแบ่งได้ 2 รูปแบบ คือ กิจกรรมแบบที่หนึ่งเป็นการฝึกการฟังระดับคำและระดับประโยค โดยกิจกรรมจะเน้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้ทางข้อมูลทางภาษามาทำภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะย่อยทางทักษะฟัง กิจกรรมจะเน้นลำดับขั้นการสอนและกิจกรรมที่เหมาะสมในแต่ละขั้นตอนการสอนฟัง กิจกรรมแบบที่สองคือการฝึกการฟังเพื่อความเข้าใจซึ่งสามารถแบ่งกิจกรรมออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ คือ การฟังที่ไม่มีการโต้ตอบจากผู้เรียน การฟังและมีการโต้ตอบอย่างสั้นๆ การฟังที่มีการโต้ตอบยาวขึ้น และการฟังเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนและการอภิปราย โดยกิจกรรมจะเน้นฝึกให้ผู้เรียนทำความเข้าใจข้อมูลต่างๆ ที่ได้ฟังแล้ว แสดงความเข้าใจออกมาทางกิจกรรม ซึ่งจะส่งผลให้องค์กรที่ทำหน้าที่ให้บริการประชาชนในเบื้องต้นมีความสง่างาม มีความน่าเชื่อถือ และความศรัทธาจากประชาชนโดยทั่วไป ทั้งที่เป็นชาวไทย และชาวต่างชาติ

การพูดภาษาอังกฤษ

การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ความสำเร็จพื้นฐานของผู้เรียนสามารถประเมินได้จากการใช้ทักษะการพูดอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติและสื่อสารกับผู้อื่นเข้าใจมีการเลียนเสียงเจ้าของภาษาได้อย่างคล้อยคลึง ทั้งนี้มีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาหลายท่านได้ทำการศึกษาเสนอแนวคิดและความรู้เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษไว้อย่างน่าสนใจประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ

การพูด เป็นพฤติกรรมทางภาษาที่เราใช้ในการสื่อสาร เป็นการเปล่งเสียงออกมาเป็นภาษาเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยา จนเป็นที่เข้าใจกัน ภาษาที่เราใช้ในการพูดจึงเป็นสิ่งสำคัญผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาหลายท่านให้ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

Scott (1981: 70) กล่าวว่า การพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คือ ผู้พูดและผู้ฟัง โดยผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใด และมีความหมายใด รวมถึงการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์ทางวาจาด้วย

Finocchiaro และ Brumfit (1983: 140) กล่าวว่า การพูดเป็นปฏิกริยาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างสิ่งที่จะพูด สถานการณ์ของการพูด การปรับเปลี่ยนอวัยวะในการพูดได้ถูกต้องเหมาะสม กฎเกณฑ์ด้าน ไวยากรณ์ความหมายและวัฒนธรรมให้เหมาะสม ความไวต่อการรับรู้การเปลี่ยนแปลงของคู่สนทนา เป็นปฏิกริยาที่สัมพันธ์กันด้านสมองและร่างกาย จะต้องเกิดขึ้นอย่างทันทีและพร้อมกัน การพูดนั้นผู้พูดต้องส่งสารโดยใช้ภาษาพูดที่เหมาะสม มีการเน้นเสียง การออกเสียงสูงต่ำรวมทั้งแสดงสีหน้า ท่าทาง เป็นเครื่องช่วยแสดงความหมายของสิ่งที่พูดถึง ผู้ฟังจึงจะสามเข้าใจสารที่ผู้พูดส่ง และในบางครั้งภาษาพูดอาจจะขาดความสมบูรณ์ หรือไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ซึ่งตรงกันข้ามกับภาษาที่ใช้ในการเขียนที่ประโยคต่าง ๆ ต้องสมบูรณ์ถูกต้อง ผู้อ่านจึงจะเข้าใจได้กล่าวได้ว่า ทักษะการฟังและการพูด เป็นทักษะที่ต่างก็มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

Celce-Murcia และ Olshtain (2000: 166) กล่าวว่า การพูดเป็นปฏิสัมพันธ์ที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมายทางความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ลักษณะนิสัย และแลกเปลี่ยนข้อมูลของตนแก่ผู้ฟังในสถานการณ์ต่างๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ แปลความหมายได้ถูกต้อง

สรุปได้ว่า การพูด หมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารแต่ละครั้งจะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบผลสำเร็จได้นั้น ผู้พูดต้องสามารถใช้สำเนียง และถ้อยคำที่มีความถูกต้อง อีกทั้งสามารถใช้ภาษาท่าทางให้สอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์หรือเจตนาในการพูด โดยใช้คำพูดที่เหมาะสมกับเหตุการณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้น ๆ ดังนั้น ในการพัฒนาทักษะการพูดนั้น การสอนและกิจกรรมการสอนจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูดอย่างเพียงพอ

องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การที่เราสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ทำให้การพูดมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการพูดภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีจึงประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบล้วนส่งผลต่อประสิทธิภาพและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ดังที่ผู้เชี่ยวชาญศึกษาค้นคว้าและวิจัย รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการพูดไว้ ดังนี้

Bachman (1990) ได้เสนอกรอบแนวคิดขององค์ประกอบของการพูดว่ามี 2 ส่วน คือ ความรู้ความสามารถทางภาษา (Language Knowledge) และความสามารถทางกลวิธีในการใช้ภาษา (Strategic Competence) ต่อมา Bachman และ Palmer (1996) ได้ปรับแนวคิดขอบเขตความรู้ 2 ด้าน คือ 1) ความรู้ทางภาษา (Language Knowledge) คือ ข้อมูลที่ผู้ใช้ภาษาจำและพร้อมจะนำออกมาใช้ในการสร้างหรือตีความถ้อยคำต่างๆ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ความรู้ในการจัดระบบ (Organizational Knowledge) ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็น การจัดระบบ ไวยากรณ์ (Grammatical Knowledge) และ การจัดระบบคำศัพท์ ในการเรียบเรียงคำพูด ประโยคเป็นข้อความ (Textual Knowledge) และ ความรู้ในการนำไปปฏิบัติ (Pragmatic Knowledge) เป็นความรู้ที่ประกอบไปด้วยความรู้ในเรื่องหน้าที่ของภาษา (Functional Knowledge) เป็นความรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยงคำ ประโยค หรือข้อความต่างๆ เพื่อสื่อความหมายตามความต้องการของผู้ใช้ภาษา และการใช้คำพูด ประโยคและข้อความให้เหมาะสมกับสถานการณ์ตามที่สังคมยอมรับ (Sociolinguistic Knowledge) 2) ความรู้ความสามารถทางกลวิธี (Strategic Competence) หมายถึง ความสามารถที่ใช้กลยุทธ์เพื่อดำเนินการการใช้ภาษา เกี่ยวข้องกับความคิดในระดับสูง เพื่อเชื่อมโยงกับความสามารถทางภาษา ผู้ใช้ภาษาต้องใช้ความรู้ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องตามความต้องการที่จะสื่อความหมาย ประกอบกับความสามารถในการจัดการคิดหรือนำภาษาไปใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ กระบวนการคิดนี้มี 3 องค์ประกอบ คือ การกำหนดเป้าหมาย การประเมินผล และการวางแผนนำความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาใช้ให้ได้ผลอย่างไร ดังนั้นผู้ใช้ภาษาจะต้องวางแผนว่า ต้องการจะทำอะไร เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จะทำโดยวิธีใด ทำแล้วได้ผลลัพธ์ออกมาอย่างไร เป็นต้น

Heaton (1990) สรุปว่า องค์ประกอบของการพูดเกี่ยวข้องกับการออกเสียง (Pronunciation) ไวยากรณ์ และ โครงสร้างของภาษา (Grammar and Structure) จังหวะและการเว้นวรรค (Intonation and Pauses) การเลือกใช้คำ (Vocabulary) การสื่อความหมาย (Meaning) ส่วน Weir (1993) กล่าวว่า ความสามารถในการพูดประกอบด้วย 1) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) 2) ความเหมาะสมของการเลือกใช้ภาษา (Appropriateness) ความสุภาพ 3) ความถูกต้องด้านไวยากรณ์และโครงสร้าง (Accuracy) และ 4) ความยาว ความหลากหลายของคำศัพท์และความ

ซับซ้อนภาษาในการพูด (Range) ขณะที่ Underhill (1994) แยกเป็น ไวยากรณ์ (Grammar) คำศัพท์ (Vocabulary) การออกเสียงชัดเจน สูงต่ำและการเน้นเสียง (Pronunciation, Intonation and Stress) รูปแบบและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Style and Fluency) และเนื้อหา (Content)

Weir (1990: 42) กล่าวถึง องค์ประกอบของการพูด สรุปได้ดังนี้

1) ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) คือ สามารถพูดได้อย่างราบรื่น สื่อความหมายได้ในขณะที่เผชิญกับความยากลำบาก

2) ความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Appropriateness) พูดด้วยถ้อยคำที่สุภาพการโต้ตอบหรือพูดขอร้องหรือแสดงความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยโดยใช้ภาษาและเวลาที่เหมาะสม

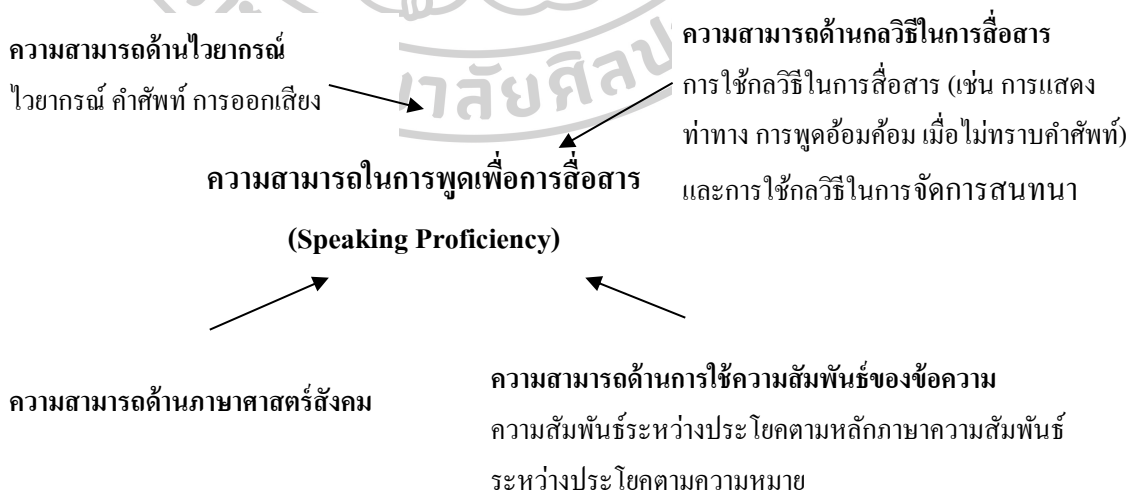
3) ความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและตามหลัก ไวยากรณ์

4) ความหลากหลายที่อยู่ในขอบเขต (Range) การใช้ภาษาที่ถูกต้อง สามารถพูดโดยใช้คำศัพท์ และไวยากรณ์ที่พอเพียงและมีความหลากหลาย

Harris (1990: 84) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญของความสามารถในการพูด คือ

- 1) การออกเสียง (Pronunciation)
- 2) ไวยากรณ์ (Grammar) และ คำศัพท์ (Vocabulary)
- 3) ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)
- 4) ความสามารถที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ (Comprehensibility)

Scarcella และ Oxford (1992: 155 – 156) กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูด เพื่อให้ผู้พูดพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพว่า ต้องมีความสามารถในการพูด และปรับเปลี่ยนการพูดได้หลากหลาย ผู้พูดจำเป็นต้องมีความสามารถตามแนวคิดของ Canale and Swain (1980: 1 – 47) ดังนี้

แผนภูมิที่ 3 ความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

ที่มา : Canale and Swain (1980: 1 – 47)

จากแผนภูมิข้างต้น ความสามารถในการพูดประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

1) ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ความสามารถด้านไวยากรณ์มิได้หมายถึงความสามารถที่จะเข้าใจและใช้ไวยากรณ์ได้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสามารถในองค์ประกอบทั้งหมดของตัวภาษา อันได้แก่ เสียงศัพท์ และไวยากรณ์ ความสามารถทางด้านนี้สามารถทำให้ผู้พูดใช้และเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องและปราศจากความลังเลเพื่อช่วยให้เกิดความคล่องแคล่วในการพูด

2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) นอกเหนือจากความสามารถด้านไวยากรณ์ ผู้พูดควรมีความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคมที่สามารถช่วยให้ผู้พูดใช้วาทีพฤติกรรม (Speech Acts) ได้ถูกต้องและเหมาะสม ต้องสามารถเลือกรูปแบบภาษาให้สัมพันธ์กับวาทีพฤติกรรมนอกจากนี้ผู้พูดยังต้องสามารถพูดสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม และเพื่อจุดประสงค์ในการส่งสาร ผู้พูดที่มีความสามารถทางด้านนี้สามารถใช้ภาษาแตกต่างกันไปตามประเภทของการพูดเช่น การโต้ว่าที่ การอภิปราย และการฟังคำบรรยาย เป็นต้น

3) ความสามารถด้านการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพควรต้องมีความสามารถทางด้านการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ ความสามารถด้านนี้ทำให้ผู้พูดสามารถจัดการกับการผลัดเปลี่ยนบทบาทในการสนทนาเปิดและปิดการสนทนาและรักษาการสนทนาให้ดำเนินต่อไป ผู้พูดต้องรู้จักใช้เครื่องหมายแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ตลอดจนสำนวนแสดงความคิดเห็น แสดงความสัมพันธ์ของเวลา ระบุสาเหตุ และความขัดแย้ง

3) ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) นอกเหนือจากความสามารถทั้ง 3 ประการดังกล่าวแล้ว ผู้พูด ควรมีความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสารซึ่งทำให้ผู้พูดขยายขีดความสามารถในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าผู้พูดจะยังไม่มีความสามารถด้านไวยากรณ์ที่ดีพอ แต่ผู้พูดก็สามารถใช้กลวิธีในการจัดการกับความบกพร่องเหล่านั้นเพื่อช่วยให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้

Underhill (1994: 96) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารว่าประกอบไปด้วยขอบข่ายต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ไวยากรณ์ (Grammar)
- 2) คำศัพท์ (Vocabulary)
- 3) การออกเสียง การขึ้นเสียงสูงต่ำ และการเน้นเสียง (Pronunciation, Intonation and Stress)
- 4) รูปแบบต่างๆ และความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Style and Fluency)
- 5) เนื้อหา (Content)

กล่าวโดยสรุป การพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายด้าน อาทิ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ความเหมาะสมของการเลือกใช้ภาษา ความสุภาพของการใช้ภาษา ความถูกต้องด้านไวยากรณ์และโครงสร้าง ความรู้ด้านภาษาและความยาว ความหลากหลายของคำศัพท์ และความซับซ้อนของโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในการพูด เป็นต้น นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยความสามารถด้านไวยากรณ์และโครงสร้างของภาษา ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ความสามารถในการใช้ภาษาเชื่อมโยงถ้อยคำ ประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กันเพื่อสื่อความหมาย และความสามารถในการใช้กลยุทธ์ทางภาษา มากไปกว่านั้นองค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษยังเกี่ยวข้องกับการออกเสียงไวยากรณ์และโครงสร้างของภาษา จังหวะและการเว้นวรรค การเลือกใช้คำ การสื่อความหมาย คำศัพท์ การออกเสียงชัดเจน สูงต่ำและการเน้นเสียง รูปแบบและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ตลอดจนเนื้อหาของสิ่งที่พูด

ทักษะย่อยของการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดเป็นปฏิสัมพันธ์เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูดโดยอาศัยน้ำเสียง สีหน้าท่าทาง การเคลื่อนไหว การแสดงออกทางใบหน้าและร่างกายที่เหมาะสมกับโอกาสและกาลเทศะ

Harris (1990: 84) ได้เสนอแนะว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ซับซ้อนประกอบด้วยองค์ประกอบของการพูด 5 ประการคือ ความคล่องแคล่ว (Fluency) ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ (Comprehensibility) ปริมาณของข้อมูลที่สื่อสารได้ (Amount of communication) คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสาร (Quality of communication) ต้องมีความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammar) และคำศัพท์ (Vocabulary) ประกอบด้วย

Krashen และ Terrell (1983: 32 – 35) กล่าวว่า การมีทักษะในการพูดคือ ความเข้าใจในการฟัง การพูดอย่างคล่องแคล่วในภาษาที่สองเกิดจากความสามารถในการพูดที่ปรากฏออกมาหลังจากสร้างสมรรถภาพโดยผ่านข้อมูลจากการป้อนเข้าที่สามารถเข้าใจความหมายได้ (Comprehensible Input) จากการฟังมาแล้ว สอดคล้องกับ Canale และ Swain (1980: 1 – 47) ได้กล่าวถึงทักษะในการพูดไว้ว่า ความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) และหลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammar) เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจข้อความที่ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ (Quality of Communication) องค์ประกอบเหล่านี้จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เชื่อมโยงกัน ซึ่งจะทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องจะต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

1) ความสามารถด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ของภาษา (Grammatical Competence) ซึ่งมีได้ หมายถึงความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ได้เท่านั้น แต่ยังหมายความถึงความสามารถในใช้องค์ประกอบทั้งหมดของตัวภาษา ซึ่งได้แก่ การออกเสียง การใช้คำศัพท์ และกฎการวางรูปประโยค ซึ่งทำให้ผู้พูดสามารถเข้าใจและใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างโดยปราศจากการลังเล ทำให้การพูดเกิดความคล่องแคล่ว

2) ความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) หมายถึง ผู้พูดสามารถจัดการกับบทบาทของการสนทนาโดยการผลัดเปลี่ยนบทบาทในการพูดเปิดและปิด บทสนทนาและเชื่อมโยงให้การสนทนาดำเนินต่อไปได้อย่างเหมาะสมราบรื่น นอกจากนี้ผู้พูดรู้จักเชื่อมโยงภาษาพูดให้เป็นภาษาเขียน โดยใช้เครื่องหมายแสดงความสัมพันธ์ของประโยค หรือข้อความเพื่อสื่อความหมายของเหตุการณ์ต่างๆ ได้

3) ความสามารถในด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง ผู้พูดสามารถใช้คำพูดได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ โดยสามารถเลือกรูปแบบภาษาให้สัมพันธ์กับพฤติกรรมของบุคคลในสังคม นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องสามารถพูดสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม และพูดเพื่อจุดประสงค์เฉพาะที่แตกต่างไปตามสถานการณ์ด้วย

4) ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) นอกจากความสามารถทั้ง 3 ประการดังกล่าวแล้ว ผู้พูดควรมีความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร หมายถึง ผู้พูดสามารถแก้ปัญหาขณะสื่อสารด้วยกลวิธีต่างๆ ที่สามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้ แม้ว่าผู้พูดจะไม่มีความสามารถด้านไวยากรณ์ แต่ผู้พูดก็สามารถใช้กลวิธีในการจัดการกับความบกพร่องเหล่านั้นเพื่อช่วยในการสื่อสารกับผู้อื่นได้

Harris (1988: 81-82) ได้กล่าวถึงทักษะในการพูดเพื่อการสื่อสารว่า ประกอบด้วยความสามารถต่อไปนี้

- 1) การออกเสียง (Pronunciation) หมายถึง ผู้พูดควรออกเสียงทั้ง พยัญชนะ สระ การเน้นหนักในคำ ประโยค และคำควบกล้ำต่างๆ ให้ถูกต้อง
- 2) ไวยากรณ์ (Grammar) ต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษา
- 3) คำศัพท์ (Vocabulary) ผู้พูดใช้คำศัพท์ได้อย่างหลากหลายและถูกต้อง
- 4) ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) ในการสื่อ ความหมายได้อย่างคล่องแคล่ว
- 5) ความสามารถที่จะเข้าใจได้ (Comprehensibility) คือ ความสามารถในการเข้าใจ ข้อมูล และพูดได้ตอบให้การสื่อสารดำเนินไปอย่างราบรื่นได้

Valette และ Disick (1972: 153) จำแนกพฤติกรรมการพูด ออกเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

- 1) ระดับกลไก (Mechanical Skill) เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถพูดเลียนแบบเสียง ใช้ระดับ

เสียง จังหวะ การเน้นเสียงหนักเบา การหยุดและการออกเสียงเชื่อมระหว่างคำ ตามแบบเจ้าของภาษาได้ สามารถท่องจำบทสนทนา โคลงกลอนและประโยคต่างๆ และสามารถที่จะอ่านออกเสียงข้อความที่เรียนมาแล้วโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจข้อความเหล่านั้นเลย ทักษะการพูดในระดับนี้ถือว่าเป็นการใช้ภาษาที่เกิดจากการฝึกจนคล่องเป็นอัตโนมัติ

2) ระดับความรู้ (Knowledge) เป็นระดับที่ผู้เรียน นำเอาความหมายของภาษาที่ท่องจำไว้มาใช้ เช่น การให้ความหมายคำศัพท์ การท่อง โคลง เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เรียนจะสามารถตอบคำถามประโยคที่เคยเรียนมาแล้วได้ โดยจะสามารถใช้คำศัพท์ และไวยากรณ์อย่างเข้าใจความหมาย

3) ระดับถ่ายโอน (Transfer) ในระดับนี้ผู้เรียนจะสามารถนำกฎไวยากรณ์ที่ได้เรียนมาแล้วมาสร้างรูปประโยคใหม่ ๆ ได้ตามที่กำหนด เป็นระดับที่ผู้เรียนใช้ภาษา ซึ่งเกิดในบริบทที่แตกต่างจากที่ใช้ฝึกหัดภาษา เช่น การนำศัพท์ที่ท่องจำมาแล้ว มาใช้ในบริบทใหม่ หรือการเรียบเรียงประโยคใหม่โดยรักษาความหมายเดิมไว้ เป็นต้น

4) ระดับสื่อสาร (Communication) นับเป็นระดับที่ได้รับความสำคัญมากที่สุดใน การเรียนการสอนและการทดสอบภาษา ในระดับนี้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นรู้ได้โดยเสรี นอกจากนี้ยังสามารถรับสื่อที่เป็นสารทางภาษาได้ด้วย ความเข้าใจและมีความคล่องแคล่วในการสื่อสารด้วย

5) ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) คือ ระดับการตีความ การประยุกต์ความเข้าใจและความสามารถสื่อความหมายในลีลาและน้ำเสียงประกอบการวิเคราะห์เนื้อความประโยคเพื่อให้การสื่อความหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับเรื่องและสถานการณ์

Carrol (1980: 135) ได้จำแนกระดับขั้นความสามารถในการพูดเป็น 9 ระดับ คือ

- 1) ระดับผู้ไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาได้เลย (Non-Speaker)
- 2) ระดับผู้ที่พูดภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent Speaker)
- 3) ระดับผู้ที่พูดภาษาได้จำกัดมาก (Extremely Limited Speaker) พูดได้ตะกุกตะกักเข้าใจผิดบ่อยๆ เข้าใจบทสนทนาในความเร็วปกติได้เพียงเล็กน้อย จึงไม่อาจจะพูดคุยต่อเนื่อง เรื่องราวที่ถูกต้องได้ จับได้แต่ใจความสำคัญ จับรายละเอียดไม่ได้
- 4) ระดับผู้ที่พูดภาษาได้จำกัด (Marginal Speaker) สามารถโต้ตอบในการสนทนาได้แต่ไม่สามารถนำการสนทนาได้ พูดเสนอแนะหรืออภิปรายมีข้อจำกัด สนทนาด้วยความเร็วปกติแต่ขาดความคล่องแคล่วถูกต้อง มีปัญหาในการสนทนาแต่ยังแสดงให้เห็นว่าเข้าใจเรื่องสนทนาได้ตรงกัน
- 5) ระดับผู้ที่พูดภาษาได้ปานกลาง (Modest Speaker) สามารถสื่อใจความสำคัญในบท

สนทนาได้ ยังขาดลีลาของภาษาและไวยากรณ์มีความผิดพลาด ต้องถามหรือถูกถามเป็นครั้งคราว เพื่อให้ได้ใจความชัดเจน ขาดความคล่องแคล่ว สามารถเป็นผู้นำในการสนทนาได้แต่ยังไม่ค่อย น่าสนใจหรือมีลีลาทางภาษา

6) ระดับผู้ที่พูดภาษาได้ค่อนข้างดี (Competent Speaker) ผู้พูดสามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการได้ ติดตามเรื่อง เปลี่ยนเรื่องพูดได้ หยุดหรือตะกุกตะกักเป็นครั้งคราว มีความสามารถในการเริ่มเรื่องสนทนา

7) ระดับผู้ที่พูดภาษาได้ดี (Good Speaker) ผู้พูดสามารถเล่าเรื่อง ได้ชัดเจนและมีเหตุผล สนทนาได้อย่างต่อเนื่องเป็นเรื่องราวแต่ไม่คล่องแคล่วนัก สามารถติดตามการสนทนาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงน้ำเสียง มีการพูดติดตะกุกตะกักหรือพูดซ้ำคำบ้างแต่ได้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8) ระดับผู้ที่ใช้เจ้าของภาษาพูดภาษาได้ดีมาก (Very Good Non-Native Speaker) ผู้พูดสามารถอภิปรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนา ดำเนินเรื่องต่อไป และขยายความ ได้ตามความจำเป็น แสดงอารมณ์ขันและโต้ตอบด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม

9) ระดับผู้ที่พูดภาษาได้เชี่ยวชาญ (Expert Speaker) ผู้พูดสามารถพูดได้เหมือนเจ้าของ ภาษาในหัวข้อต่างๆ สามารถนำการสนทนา ขยายความ และพูดได้ใจความสำคัญ

กล่าวโดยสรุป การที่ผู้พูดจะมีทักษะ ซึ่งเป็นระดับของความสามารถในการพูดสื่อ ความหมายได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว เหมาะสมกับกาลเทศะ และสามารถเชื่อมโยง สิ่งที่พูดเพื่อ ความต่อเนื่องทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้ หากผู้ใช้ภาษาในการสื่อสารขาดทักษะความสามารถในการพูด แล้ว การฝึกใช้กิจกรรมทางภาษาต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ฝึกฝน เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อสารของตนให้ดียิ่งขึ้น ได้และสามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ

การสอนทักษะการพูดนั้น ครูผู้สอนควรคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นสำคัญ ควร สอนให้ผู้เรียนมีความรู้ที่จำเป็นในการนำไปใช้พูด และเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟัง จนกระทั่งมาก เพียงพอที่จะนำไปสู่การพูดได้ในที่สุด (Widdowson, 1978) นอกจากนี้มีผู้เชี่ยวชาญ และนักการศึกษาได้เสนอแนวคิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดเพิ่มเติม ดังนี้

Byrne (1990) กล่าวว่า ในการสอนทักษะการพูดนั้นจำเป็นต้องฝึกนักเรียน 2 ด้าน คือ การ ฝึกเรื่อง คำศัพท์ การออกเสียงและรูปแบบไวยากรณ์ และ การสร้างโอกาสเพื่อให้ผู้เรียนได้ แสดงออก โดยการให้ภาระงานที่เหมาะสมในการช่วยกระตุ้นให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ ทั้งนี้ผู้สอนต้อง ให้ความสนใจในเรื่องของความถูกต้อง และความคล่องแคล่วในสัดส่วนที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับ จุดมุ่งหมายของการเรียนและระดับของผู้เรียนเป็นสำคัญ

สำหรับ Richards (1990) และ Bygate (1987) นั้นได้เสนอแนวคิดในการจัดกิจกรรมการพูดว่า การสอนพูดที่เหมาะสมควรมีการผสมผสานการสอนทั้งแบบตรงและแบบอ้อม กล่าวคือ ควรเริ่มด้วยวิธีการของแนวคิดการสอนแบบตรง (Direct Approach) คือ การสอนโดยจัดโปรแกรมการสนทนาโดยเฉพาะ ผู้สอนจะสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กฎไวยากรณ์ กลวิธีและกระบวนการที่จะนำไปสู่การพูดเพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้พูดในสถานการณ์ต่างๆอย่างมีขั้นตอน โดยเน้นความถูกต้องของภาษาที่ใช้ในการสนทนา แล้วจึงสอนตามแนวคิด การสอนแบบอ้อม (Indirect Approach) คือ การสอนโดยให้ผู้เรียนทำการสนทนาเพื่อก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กัน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และสามารถพูดสนทนาได้ด้วยตนเอง โดยไม่มีการสอนวิธีการพูดโต้ตอบสนทนาโดยตรงแก่ผู้เรียน และไม่มีการให้ความรู้ด้านภาษาก่อนเริ่มทำกิจกรรมแต่อย่างใด ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดด้วยตนเองอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม Thornbury (2005) ให้ความคิดเห็นว่า ไม่ว่าจะเป็แนวคิดการสอนแบบตรงหรือแบบอ้อม มีผลกระทบต่อการศึกษาพูดในห้องเรียนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น สิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรเน้น คือ การฝึกพูดจริง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารระหว่างบุคคล ซึ่ง Lynch (1996) ได้เสริมอีกว่า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดจริง จะทำให้ผู้พูดได้ใช้ความคิดริเริ่มที่กว้างขวางมากขึ้น รวมทั้งได้ฝึก กลยุทธ์ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่จำเป็นซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารในชีวิตจริงได้

Burns และ Joyce (2002) ได้เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมในการสอนพูดว่า ในการเรียนภาษานั้น ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาพูดในหลายๆ รูปแบบ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์รูปแบบไวยากรณ์และโครงสร้างที่ใช้ในถ้อยความภาษาพูดประเภทต่าง ๆ มีความรู้เกี่ยวกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่มีต่อการใช้ภาษาพูดประเภทต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ทางสังคมและวัฒนธรรมของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการพูด ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการปฏิสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล และการปฏิสัมพันธ์เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม เรียนรู้วิธีที่จะมีส่วนร่วมในการปฏิสัมพันธ์ในการพูดที่มีลักษณะต่างกัน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจอิทธิพลของบริบทที่มีต่อการเลือกภาษาในการใช้พูด เรียนรู้วิธีการสร้างข้อความที่เป็นภาษาพูดที่แตกต่างจากภาษาเขียน พัฒนาทักษะในการทำนายว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไปในการสนทนา รวมถึง พัฒนาความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการใช้ภาษา และเรียนรู้ที่จะใช้กลวิธีหลากหลายในการพูด

มีนักการศึกษากล่าวถึงการสอนทักษะการพูดไว้อย่างน่าสนใจ ว่าควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง โดยครูผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญและชัดเจนในเรื่องของ รูปแบบ โครงสร้าง กฎไวยากรณ์ การออกเสียงต่าง ๆ ดังนั้นกิจกรรมการสอนจึงต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำไปสู่ขั้นการสอนพูดที่มี

ประสิทธิภาพและได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด ซึ่งครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสมกับ สถานการณ์ และระดับความสามารถของผู้เรียน โดยให้แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการ พูดแก่ครูสอนภาษา ไว้ว่า ควรจัดบรรยากาศของห้องให้มีความสนุกสนาน เพื่อเป็นการสร้างเจตคติ ที่ดีต่อการเรียนภาษา ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย และควรฝึกกิจกรรมจากง่ายไปหายาก ไม่ควร แก่ใจข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกจุดเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่น ควรชมเชย ผู้เรียน ให้กำลังใจบ่อยๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน ครูสอน ภาษาอังกฤษควรฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ และควรใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้มากที่สุด ตามขั้นตอนของการจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสม ดังนี้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูด เป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือ ภาษาอังกฤษต่างประเทศ การใช้เทคนิคและวิธีการต่างๆเข้ามามีส่วนช่วยจึงสามารถทำให้เราเข้าใจ และฝึก ปฏิบัติได้ง่ายขึ้น ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาเสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูด ไว้ดังนี้

กิจกรรมการสอนพูดต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ทางภาษาอย่างแท้จริง ซึ่งจะต้อง อาศัย การฝึกซ้อม (Rehearsal) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) และ การทำให้ผู้เรียนสนใจและ อยากร่วม (Engagement) โดยมีขั้นตอนการสอนทักษะการพูดไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ การ แนะนำความรู้ใหม่ เป็นขั้นที่ผู้สอนแนะนำกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ผู้เรียนไม่เคยเรียนรู้มาก่อน ผู้สอน จะต้องนำเสนอให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความหมาย การใช้ ตลอดจน รูปแบบของโครงสร้าง ซึ่งการ นำเสนอควรอยู่ในรูปของบริบทการใช้ภาษาที่คล้ายกับชีวิตจริงของผู้เรียน การฝึกภาษา ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะฝึกใช้ภาษาภายใต้การควบคุมของผู้สอน เช่น การฝึกออกเสียงตามผู้สอน การฝึกโดยใช้ กิจกรรมเติมข้อมูลที่ไมขาดหายไป การใช้เกม การฝึกพูดโดยใช้โครงสร้างทางภาษาที่เรียนมาก่อน หน้า และการทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในลักษณะที่สมจริงคล้ายกับ การสื่อสารที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ เช่น ใช้กิจกรรมการแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมติ หรือใช้สถานการณ์จำลอง (Harmer, 1991)

Byrne (1990) ได้เสนอว่า การจัดกิจกรรมเพื่อการสอนทักษะการพูดสามารถแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นการนำเสนอเนื้อหา เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนจะต้องให้ความรู้ทางภาษา มีการนำเสนอ เนื้อหาในรูปของบริบทการสนทนาที่ใช้ภาษาต่างๆ จริง แล้วให้ผู้เรียนสังเกต ตลอดจนสรุป กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ในขั้นตอนนี้ผู้สอนควรสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาเป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนจะต้องนำความรู้ในขั้นนี้ไปใช้ในขั้นการฝึกฝนต่อไป ขั้นการฝึกฝน เป็นขั้นตอนที่ ผู้สอนวางแผนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ความรู้ที่ได้ในขั้นต้นอย่างคล่องแคล่ว อาจทำการฝึกออกเสียง ทั้งชั้นพร้อม ๆ กัน การฝึกเปลี่ยนโครงสร้างประโยคเพื่อให้ผู้เรียนจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ได้ อย่างไร

ก็ตามผู้สอนควรทำการฝึกในลักษณะที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่น ใช้เกม รูปภาพ เป็นสื่อประกอบและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาด้วยความเข้าใจ ในขั้นนี้จุดประสงค์สำคัญคือ ความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และขั้นการนำภาษาไปใช้ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อสารอย่างมีความหมาย โดยไม่คำนึงถึงข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่อาจเกิดขึ้นในการใช้ภาษาของผู้เรียนเท่าใดนัก ผู้สอนจะเป็นเพียงผู้แนะนำและคอยให้คำปรึกษาเท่านั้น

การส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น การเลือกจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ถือเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะกิจกรรมที่เหมาะสมจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทั้งด้านความรู้ทางภาษา ทักษะและกลวิธีต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการพูดไปพร้อมๆ กัน ดังนั้น จึงมีนักศึกษานำเสนอรูปแบบกิจกรรมทางภาษาเพื่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่น่าสนใจไว้มากมาย ดังนี้

Littlewood (1995) ได้แบ่งกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดออกเป็น 2 ประเภท ตามวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรม คือ 1) กิจกรรมที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด (Functional Communication Activities) การทำกิจกรรมประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ ก. กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยจำกัดขอบเขตของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนทนา ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ค้นหาว่า ใครมีรูปภาพเหมือนกัน กิจกรรมการพูดเรียงลำดับเหตุการณ์จากภาพ กิจกรรมพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยที่ A และ B มีข้อมูลคนละส่วนและต้องนำมารวมกันจึงจะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ กิจกรรมพูดค้นหาว่ามีสิ่งใดหายไปจากภาพ หรือ กิจกรรมเกมการเดาเพื่อค้นหาข้อมูล Guessing Game and Twenty Questions เป็นต้น ข. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนโดยไม่จำกัดขอบเขตของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนทนา เช่น กิจกรรมการพูดอธิบายว่ารูป 2 รูป แตกต่างกันอย่างไร กิจกรรมการบอกทิศทางโดยใช้แผนที่ เป็นต้น ค. กิจกรรมการใช้ข้อมูลร่วมกันและหาข้อสรุปจากข้อมูล ได้แก่ กิจกรรมการเรียงลำดับรูปภาพที่แต่ละคนมี จากนั้นนำมาผูกต่อเป็นเรื่องราว กิจกรรมการรวบรวมข้อมูลจากหลายคนเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา เป็นต้น ง. กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล ได้แก่ การแก้ปัญหาต่างๆ การเรียงลำดับความสำคัญ การแต่งเรื่องจากรูปที่กำหนดให้ เป็นต้น 2) กิจกรรมที่เน้นปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction Activities) กิจกรรมประเภทนี้จะกำหนดสถานการณ์และบทบาทของผู้เรียน แล้วให้ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาให้เหมาะกับสถานการณ์และบทบาทของตนเอง ในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ ทำได้ 2 ลักษณะ คือ 1) การใช้บริบทของห้องเรียนในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารจริง เช่น ผู้สอนใช้ภาษาต่างประเทศในการจัดการชั้นเรียน ผู้สอนใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการสอนวิชา

ต่างๆ การกำหนดให้ผู้เรียนมีการถกเถียงระหว่างปฏิบัติงานกลุ่มโดยใช้ภาษาต่างประเทศ การให้ผู้เรียนสร้างบทสนทนาและแสดงบทบาทสมมติในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียน และ 2) การใช้สถานการณ์จำลองหรือการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในลักษณะที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด

Lazaraton (2001) ได้เสนอกิจกรรมที่ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไว้ 6 ประเภท ดังนี้ 1) การอภิปราย ผู้สอนเตรียมเรื่องมาให้ผู้เรียนอ่าน ฟัง หรือชมวีดิทัศน์ แล้วให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว อาจทำเป็นคู่หรือกลุ่ม 2) การพูด เป็นกิจกรรมที่มีการกำหนดหัวข้อในการพูดตามระดับของผู้เรียนและให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ควรจัดให้ผู้เรียนที่เป็นผู้ฟังร่วมประเมินผลการพูดของเพื่อนในชั้นเรียนด้วย 3) บทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมการฝึกพูดในสถานการณ์ที่มีความแตกต่างในด้านสังคมและวัฒนธรรม เช่น การพูดเพื่ออวยพร การพูดเพื่อแสดงความเสียใจ เป็นต้น 4) การสนทนา เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้วิเคราะห์และสังเคราะห์ภาษาที่ผู้เรียนหรือผู้อื่นสร้างขึ้นและนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูดในที่สุด 5) การบันทึกการสนทนา กระทำโดยผู้สอนบันทึกคำสั่งหรือมอบหมายงานลงแถบเสียง แล้วให้ผู้เรียนบันทึกโต้ตอบกลับมา จากนั้นผู้สอนจะให้ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาและวิธีการพูดหลังจากฟังแบบเสียงดังกล่าว 6) กิจกรรมอื่น ๆ ที่ใช้ในการฝึกความถูกต้องของการใช้ภาษา เช่น การสนทนาสั้น ๆ การ สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

นอกเหนือจากกิจกรรมการพูดต่างๆ ที่ครูควรจัดให้แก่ผู้เรียนดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว Brown (2001) ได้เพิ่มเติมว่า ครูควรมีการวางแผนจัดกิจกรรมที่ฝึกทั้งการฟังและพูดไปพร้อม ๆ กัน เพื่อเน้นองค์ประกอบที่จำเป็นต่าง ๆ ในการพัฒนาทักษะการพูด ตั้งแต่ เรื่องกฎ ไวยากรณ์ เนื้อหา ความหมาย จนถึงความคล่องแคล่วของการพูดภาษา ผ่านกิจกรรมที่สามารถจูงใจให้ผู้เรียนอยากฝึก และครูต้องให้ข้อมูลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนด้วย Lazaraton (2001) กับ Burns และ Joyce (2002) เสริมว่า การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษานอกชั้นเรียนให้มากที่สุด เพื่อสร้างแรงจูงใจ เพิ่มความหลากหลายเพิ่มประสบการณ์ในการใช้ภาษาได้เสมือนจริงอย่างมีความหมาย โดยแนะนำถึงกลยุทธ์ที่ครูควรนำไปใช้ว่า ครูควรอธิบายให้ผู้เรียนตระหนักถึงประโยชน์ของการฝึกภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการทำงานภาษา และช่วยให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งจัดกิจกรรมการพูดให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยเชื่อมโยงกับประสบการณ์จริง

จากขั้นตอนการสอนทักษะการพูดที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ขั้นตอนสำคัญในการสอนทักษะการพูดประกอบด้วย 1) ขั้นตอนการบอกวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจนว่าจะเรียนรู้อะไร และ

เมื่อเรียนจบแล้วจะต้องสามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้ 2) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา ซึ่งต้องมีปริมาณที่มากเพียงพอเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจ ในขั้นนี้ไปใช้ฝึกปฏิบัติในขั้นต่อไป 3) ขั้นการฝึกซ้อมและการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อเพิ่มความคล่องแคล่ว ถูกต้องและเหมาะสมในการพูด ภาษา กิจกรรมสำหรับใช้ในการพัฒนาความสามารถในการพูด แบ่งออกเป็น กิจกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยจำกัดขอบเขตของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนทนา เช่น กิจกรรมการเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ เกมต่าง ๆ และ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนโดยไม่จำกัดขอบเขตของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนทนา เช่น การสัมภาษณ์ การใช้สถานการณ์จำลองบทบาทสมมุติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าครูผู้สอนจะเลือกกิจกรรมรูปแบบใด ไปใช้อย่างไร ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ ในแต่ละโอกาสอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพูดภาษาเพื่อการสื่อสารที่แท้จริง โดยมีจุดมุ่งหมายและมีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอรูปแบบของการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

Harmer (1992: 92 – 152) เสนอตัวอย่างกิจกรรมการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. การเจรจาข้อตกลง (Reaching a Consensus) กิจกรรมประเภทนี้จะให้ผู้เรียนได้มีการอภิปรายและหาข้อตกลงร่วมกันในกลุ่ม กิจกรรมประเภทนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระและโดยทันที ไม่มีการวางแผนล่วงหน้า ตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้ได้แก่ การอภิปรายเพื่อเลือกวัตถุ 10 ชิ้น เพื่อใช้ในการเดินทาง การโต้เถียงเกี่ยวกับปัญหาทางคุณธรรม เป็นต้น

2. การถ่ายทอดคำแนะนำ (Relaying Instruction) กิจกรรมประเภทนี้ ผู้เรียนจะต้องให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมซึ่งกันและกัน และความสำเร็จของงานขึ้นอยู่กับความเข้าใจในคำแนะนำ ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนที่เรียนการเดินร่า หรือสร้างแบบจำลอง เช่น Lego จะต้องไปสอนคนอื่น โดยไม่ดูคำแนะนำที่เป็นต้นฉบับ

3. เกมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Game) กิจกรรมประเภทนี้ใช้หลักการเดียวกับกิจกรรมการเติมข้อมูลที่ขาดหาย ตัวอย่างของกิจกรรมประเภทนี้ได้แก่

3.1 การหาความแตกต่าง (Find the Differences) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดยที่ A และ B จะได้รับรูปภาพคนละ 1 รูปที่คล้ายกัน แต่จะแตกต่างกันในบางส่วน และทั้ง A และ B จะต้องอภิปรายเพื่อหาความแตกต่างของภาพนั้น แต่จะไม่ดูภาพของกันและกัน

3.2 การบรรยายและจัดเรียงลำดับภาพ (Describe and Arrange Pictures) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดยที่ A จะได้รับรูปภาพที่เรียงลำดับไว้อย่างถูกต้อง แต่ A ต้องไม่ให้ B เห็นภาพ ในขณะที่ B จะได้รับภาพที่เรียงลำดับไม่ถูกต้อง และ B จะต้องจัดเรียงรูปภาพให้ถูกต้องตามคำสั่งของ A

3.3 การเรียงลำดับเรื่องใหม่ (Story Reconstruction) กิจกรรมนี้จัดเป็นกิจกรรมกลุ่ม โดยที่ครูจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม และแต่ละกลุ่มจะได้รับรูปภาพ 1 รูป ซึ่งไม่เหมือนกันเพื่อทำการศึกษา จากนั้นครูจะนำรูปภาพคืน และครูจะให้ผู้เรียนจัดกลุ่มใหม่ โดยที่แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากกลุ่มอื่น จากนั้นผู้เรียนในแต่ละกลุ่มใหม่จะต้องพยายามเรียงลำดับเรื่องราวจากการที่สมาชิกแต่ละคนพูดบรรยายที่ตนเองเห็น หลังจากนั้นครูจะให้แต่ละกลุ่มช่วยกันเล่าเนื้อเรื่องของตนเอง

4. การแก้ปัญหา (Problem-Solving) กิจกรรมนี้ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดเพื่อหาทางแก้ปัญหาในงานที่กำหนด โดยที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะได้รับสถานการณ์ที่เป็นปัญหาตัวอย่างเช่น ให้ผู้เรียนสมมติว่า ได้รอดชีวิตจากเครื่องบินที่ถูกชนและตกกลางทะเลทราย และให้แต่ละกลุ่มตัดสินใจหาทางแก้ปัญหาเพื่อการอยู่รอด โดยให้เลือกอุปกรณ์ที่จะนำออกจากเครื่องบินและอภิปรายถึงความจำเป็นที่จะใช้ในทะเลทราย

5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล (Interpersonal Exchange) ครูอาจให้ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้เป็นคู่หรือกลุ่มก็ได้ และให้แลกเปลี่ยนกันถามข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ถามเกี่ยวกับครอบครัว ความสนใจ กีฬา เป็นต้น ตัวอย่างของกิจกรรมนี้ มักได้แก่ กิจกรรมที่ต้องการการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เช่น กิจกรรม Ice Breaker

6. สถานการณ์จำลอง (Simulation) กิจกรรมนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้สร้างสถานการณ์จริงให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยที่ผู้เรียนจะต้องคิดว่าตนเองเป็นตัวละครที่กำหนดในสถานการณ์จำลอง ไม่ใช่เป็นผู้เรียนภาษา และผู้เรียนจะต้องได้รับข้อมูลเพื่อใช้ในการแสดงในสถานการณ์จำลอง

Littlewood (1995: 22 – 64) ได้ให้รูปแบบของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารซึ่งแบ่งออกเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา และกิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1.1 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing Information with Restricted Cooperation) ได้แก่

1.1.1 กิจกรรมการเลือกรูปภาพ (Identifying Picture) จากชุดรูปภาพที่กำหนดให้ กิจกรรมนี้แบ่งผู้เรียนเป็น A และ B ซึ่ง A จะมีชุดรูปภาพแต่ B จะมีเพียง 1 รูปภาพ โดยที่ A จะต้องค้นหาว่าภาพที่ B ถือนั้นเป็นภาพใด

1.1.2 กิจกรรมการจับคู่ (Discovering Identical Pairs) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5 คน สมาชิก 4 คน ในกลุ่มจะได้รับภาพคนละ 1 ใบ ยกเว้นสมาชิกคนที่ 5 จะมี

ภาพที่เหมือนกับสมาชิกคนหนึ่ง ใน 4 คน สมาชิกคนที่ 5 จะต้องพยายามถามเพื่อนคนอื่นจนกระทั่งทราบว่าใครมีภาพที่เหมือนกับภาพของตนทุกประการ

1.1.3 กิจกรรมการหาลำดับที่และตำแหน่งที่ตั้ง (Discovering Sequences or Locations) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A จะมีรูปภาพที่จัดลำดับไว้แล้วอย่างถูกต้อง ส่วน B มีรูปภาพชุดเดียวกันแต่ไม่ได้จัดลำดับไว้ B จะต้องถาม A เพื่อให้ A บอกตำแหน่งที่ตั้ง จนกระทั่งสามารถจัดลำดับภาพได้ถูกต้องให้เหมือนภาพของ A

1.1.4 กิจกรรมหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Discovering Missing Information) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ นักเรียน 2 คน ได้รับตารางข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์ คนละ 1 ชุด ต่างฝ่ายต่างถามตอบกันเพื่อหาข้อมูลที่ขาดหายไป และเขียนเติมให้ครบลงในตารางของตน

1.1.5 กิจกรรมการค้นหาคความลับ (Discovering Secrets) กิจกรรมนี้จัดได้หลายแบบ เช่น เกม 20 คำถาม หรือการทำอาชีพ ซึ่งนักเรียนคนหนึ่งมีข้อมูลที่ถือว่าเป็นความลับและนักเรียนคนอื่นๆ ในชั้นเรียนหรือในกลุ่มพยายามถามคำถามเพื่อค้นหาคความลับ

1.2 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing Information with Unrestricted Cooperation) ได้แก่

1.2.1 กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือรูปภาพ (Communicating Patterns and Pictures) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A ได้รับวัสดุแล้วนำมาจัดวางให้เป็นรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง B ได้รับวัสดุอีกชุดหนึ่งซึ่งเหมือนกับของ A จากนั้น A และ B จะต้องสื่อสารกันให้เข้าใจจนกระทั่ง B สามารถจัดวางวัสดุเหล่านั้นได้ในรูปแบบเดียวกันกับ A

1.2.2 กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับแบบจำลอง (Communicating Models) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่มก็ได้ A สร้างแบบจำลองของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ไข่ของเล่น Lego ส่วน B มีชิ้นส่วนของแบบจำลองนั้นเช่นเดียวกัน B ต้องพยายามใช้ชิ้นส่วนนั้นมาสร้างเป็นแบบจำลองให้เหมือนของ A โดยพยายามทำตามคำแนะนำของ A

1.2.3 กิจกรรมการค้นหาคความแตกต่าง (Discovering Differences) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A และ B จะได้รับรูปภาพคนละ 1 รูป ซึ่งรูปของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ทั้ง A และ B จะต้องสนทนากันเพื่อหาความแตกต่างในภาพว่าแตกต่างกันอย่างไร

1.2.4 กิจกรรมการไปตามทิศทางที่บอก (Following Directions) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A ได้รับแผนที่ซึ่งมีตำแหน่งที่ตั้งอาคารสถานที่ ส่วน B มีแผนที่ซึ่งไม่ได้ระบุอะไรไว้ A จะต้องสื่อสารกับ B เพื่อบอกทางให้ B ไปยังตำแหน่งที่ตั้งของอาคารสถานที่นั้นได้

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and Processing Information) ได้แก่

1.3.1 กิจกรรมการลำดับเรื่องราว (Reconstructing Story–sequence) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะมีรูปภาพคนละ 1 รูป และสมาชิกแต่ละคนจะต้องผลัดกันเล่าเรื่องตามรูปภาพของตน โดยปราศจากการดูรูปภาพของผู้อื่น หลังจากนั้นสมาชิกทุกคนต้องช่วยกันเรียงลำดับเรื่องราวที่ได้ฟังให้ถูกต้อง

1.3.2 กิจกรรมการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา (Pooling Information to Solve a Problem) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A มีข้อมูลบางส่วนซึ่งอาจเป็นข้อมูลของตารางกำหนดเวลาของขบวนรถไฟสายต่างๆ ที่เดินทางจากสถานี X ไปยังสถานี Y และ B จะมีข้อมูลของตารางรถไฟที่กำหนดเวลาจาก Y ไป Z ทั้ง A และ B ต้องสนทนากันเพื่อหาทางแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางระหว่าง 2 สถานีนี้ เช่น หาสายรถไฟที่เดินทางจาก X ไป Z โดยใช้เวลาน้อยที่สุด

1.4 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) ได้แก่

1.4.1 กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) เช่น ให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อสร้างแผนการเดินทางในลอนดอนเป็นเวลา 1 วัน โดยคำนึงถึงความสนใจของสมาชิกทุกคนในกลุ่มหรือสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับการซื้อของขวัญให้กับเพื่อนในชั้นเรียน โดยคำนึงถึงความชอบและจำนวนเงินที่สมาชิกในกลุ่มมี กิจกรรมประเภทนี้จัดเป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ผู้เรียนทุกคนจะได้รับข้อมูลที่เหมือนกัน จึงไม่จำเป็นต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันดังเช่นกิจกรรมที่ผ่านมา แต่ผู้เรียนจะต้องร่วมกันอภิปรายและประเมินเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจหรือหาทางแก้ไขปัญหา

2. กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) กิจกรรมประเภทนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาตามหน้าที่ทางภาษาเช่นเดียวกับกิจกรรมประเภทที่ 1 แต่กิจกรรมนี้ยังให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาให้ถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทของการใช้ภาษา ในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ครูสามารถกระทำได้ดังนี้

2.1 การใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคม มีแนวทางในการจัดดังนี้

2.1.1 ครูควรใช้ภาษาต่างประเทศในการจัดการในชั้นเรียน

2.1.2 ครูควรใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการสอน

2.1.3 ครูควรจัดบทเรียนที่มีการสนทนาหรืออภิปรายเป็นภาษาต่างประเทศ

2.1.4 ครูควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดบทสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมุติโดยหัวข้อเรื่องควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ต่างๆ ในโรงเรียน

2.2 การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) และการแสดงบทบาทสมมุติ (Role-Playing) สามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

2.2.1 การแสดงบทบาทสมมุติตามตัวชี้แนะที่เป็นบทสนทนา (Role-Playing Controlled through Cues Dialogues) การแสดงบทบาทสมมุติประเภทนี้ผู้เรียนจะต้องพลัดเปลี่ยนกันพูดตามตัวชี้แนะที่เป็นบทสนทนาตามบัตรที่กำหนดบทบาทที่ตนได้รับ

2.2.2 การแสดงบทบาทสมมุติตามตัวชี้แนะและข้อมูล (Role-Playing Controlled through Cues and Information) การแสดงบทบาทสมมุติประเภทนี้นั้น ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะกำหนดจุดมุ่งหมาย และตัวชี้แนะที่เป็นข้อมูลนั้นๆ ในสิ่งที่ต้องพูด เช่น ตารางข้อมูลต่างๆ จากนั้นผู้เรียนจะแสดงบทบาทสมมุติตามบัตรบทบาทนั้นๆ

2.2.3 การแสดงบทบาทสมมุติตามสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนด (Role-Playing Controlled through Situations and Goals) การแสดงบทบาทสมมุติประเภทนี้นั้น ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะเป็นสถานการณ์ และเป้าหมายในการสนทนา ซึ่งกำหนดอย่างกว้างๆ ผู้เรียนมีโอกาสที่จะใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ได้มากขึ้น

2.2.4 การแสดงบทบาทสมมุติในรูปของการโต้แย้งหรือการอภิปราย (Role-Playing in the Form of Debate or Discussion) การแสดงบทบาทสมมุติประเภทนี้นั้น ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องโต้แย้งหรืออภิปรายกำหนดข้อมูลที่จำเป็นต่อการอภิปราย ผู้เรียนต้องตัดสินใจหรือหาข้อสรุปโดยการลงคะแนนเสียง

2.2.5 สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมการสอนภาษา โดยใช้สถานการณ์ที่จำลองขึ้น ให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด และเป็นการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนมิใช่แสดงตามบทบาทที่กำหนดเท่านั้น แต่ผู้เรียนต้องใช้ประสบการณ์ของตนเองในการตัดสินใจและแก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ

2.2.6 การแสดงสด (Improvisation) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงละครจากเรื่องที่ไม่มีการเขียนบทละคร โดยที่ครูจะสร้างสถานการณ์ที่เป็นตัวกระตุ้นให้แปลความและแสดงความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน อย่างไรก็ตามครูผู้สอนอาจกำหนดบุคลิกภาพ และลักษณะของผู้เรียนแต่ละคน แต่ไม่มีเป้าหมายในการสื่อสารที่แน่นอน

Riverly และ Temperley (1978 อ้างถึงใน Bygate, 1995: 73) ได้เสนอกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในการพัฒนาให้มีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยให้ความสำคัญกับการพูดที่ให้ข้อมูลส่วนบุคคล ดังนี้

1. การสร้างและการดำรงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ในสังคม (Establishing and Maintaining Social Relations) ได้แก่ การพูดบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การกล่าวต้อนรับผู้มาเยือน และลูกค้า การมีปฏิสัมพันธ์ในงานสังสรรค์ เป็นต้น

2. การแสดงความรู้สึกโต้ตอบกับเหตุการณ์ต่าง ๆ (Expressing Reactions) ได้แก่ การพูดในสถานการณ์ที่ต้องการการตอบสนอง เช่น แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์นิตรรศการ ภาพวาด เป็นต้น

3. การเก็บซ่อนความตั้งใจ (Hiding One's Intention) ได้แก่ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้รับงานที่เป็นความลับ สมาชิกคนอื่นจะต้องตั้งคำถามหรือพูดซักถามเพื่อค้นหาความลับนั้น

4. การพูดเพื่อให้พ้นจากปัญหา (Talking One's Way out of Trouble) ได้แก่ กิจกรรมการพูดที่ทำให้ผู้เรียนได้รับการถามที่ก่อให้เกิดความไม่สบายใจ ผู้เรียนจะต้องใช้ความพยายามในการตอบแก้ตัว หรือหลีกเลี่ยงโดยปราศจากการให้คำตอบที่ตรงกับคำถาม

5. การค้นหาและให้ข้อมูลข่าวสาร (Seeking and Giving Information) ได้แก่ การสัมภาษณ์ การสำรวจ การสอบถาม ซึ่งกิจกรรมจะต้องเกี่ยวข้องกับสมาชิกคนอื่นๆ ในหรือนอกห้องเรียน

6. การเรียน หรือ การบอกวิธีการทำ (Learning or Teaching How to Make or Do Something) ได้แก่ บอกให้ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น กีฬา งานอดิเรก การเดินรำ เป็นต้น

7. การสนทนาทางโทรศัพท์ (Conversing Over the Telephone) ได้แก่ การสนทนาทางโทรศัพท์เพื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคม หรือสอบถามเกี่ยวกับสินค้า บริการ ตารางกำหนดการ เป็นต้น

8. การแก้ปัญหา (Problem-Solving) ได้แก่ เกมการเดา เกมตั้งคำถาม เป็นต้น

9. การอภิปรายความคิดเห็น (Discussing Ideas) ได้แก่ ให้ผู้เรียนใช้ความคิดในการอภิปรายความคิดเห็น เนื้อหาในการอภิปรายมาจากเนื้อเรื่องที่ผู้เรียนอ่าน หรือจากการชมภาพยนตร์ เป็นต้น

10. เกมทางภาษา (Playing with Language) เช่น เกมสะกดตัวอักษร เป็นต้น

11. การแสดงบทบาททางสังคม (Acting out Social Roles) ได้แก่ การแสดงละครสด ตามสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

12. การให้ความบันเทิงกับผู้อื่น (Entertaining others) ได้แก่ การแสดงดนตรี การแสดงทางทีวี การจัดรายการวิทยุ เป็นต้น

13. การแสดงผลงาน (Displaying One's Achievements) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนำผลงานต่างๆ มาแสดง เช่น โครงการของผู้เรียนและให้ผู้เรียนพูดแนะนำโครงการ เป็นต้น

14. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมยามว่าง (Sharing Leisure Activities) ได้แก่ การเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ เช่น การเข้าร่วมรับประทานอาหารของชาติต่างๆ การมีส่วนร่วมในเทศกาลการเฉลิมฉลอง หรืองานอดิเรก เป็นต้น

Bygate (1995: 76-84) ได้เสนอกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะการพูด ดังนี้

1. กิจกรรมการเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information-Gap Activities) กิจกรรมประเภทนี้เป็นกิจกรรมคู่ A และ B จะได้รับข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ และทั้งคู่จะต้องมีการสนทนาเพื่อทำข้อมูลที่มี

อยู่ให้สมบูรณ์ กิจกรรมประเภทนี้เป็นการสร้างจุดประสงค์และความจำเป็นในการสื่อสารและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการสื่อความหมายให้ตรงกัน อีกทั้งฝึกให้ผู้พูดให้ความสนใจกับการตอบสนองของผู้ฟัง

2. เกมเพื่อการสื่อสาร (Communication Games) ตัวอย่างเช่น

2.1 เกมบรรยายและวาดภาพ (Describe and Draw Pictures) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนคนหนึ่งบรรยายภาพและอีกคนหนึ่งวาดภาพตามคำบรรยาย

2.2 เกมบรรยายและจัดเรียงภาพ (Describe and Arrange Pictures) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนคนหนึ่งบรรยายโครงร่างของวัตถุ และอีกคนหนึ่งจะต้องประกอบวัตถุตามที่ได้ยิน

2.3 เกมหาความแตกต่างของภาพ (Find the Differences) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียน 2 คน มีภาพคนละภาพ แต่ภาพทั้ง 2 มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ผู้เรียนจะต้องพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อหาความแตกต่างของภาพนั้น

2.4 เกมถามคำถามที่ถูกต้อง (Ask the Right Question) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนคนหนึ่งจะได้รับบัตรคำศัพท์ ผู้เรียนคนอื่นจะต้องตั้งคำถามเพื่อให้ตรงกับคำศัพท์ในบัตรคำ

3. สถานการณ์จำลอง (Simulations) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการตัดสินใจซึ่งผู้ร่วมสนทนาจะต้องสวมบทบาทตามที่กำหนด แต่ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ฟังการสนทนา แต่ทุกคนต้องทำงานร่วมกันภายใต้ขอบเขตของสถานการณ์ที่กำหนด สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่ไม่สามารถทำนายประเภทของภาษาที่จะใช้ ภาษาที่ผู้เรียนใช้ขึ้นอยู่กับประเภทของสถานการณ์จำลองนั้น ๆ

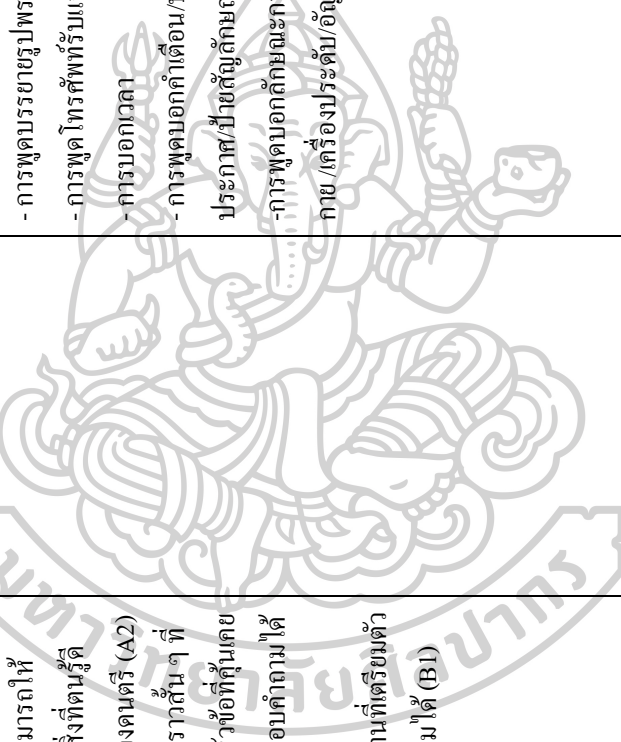
4. กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับโครงการ (Project-Based Interaction Activities) ได้แก่ กิจกรรมที่ผู้เรียนทำโครงการ โดยการค้นคว้าและปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม มีการอภิปรายเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับรายละเอียด และรายงานผลกับสมาชิกคนอื่น ตัวอย่างเช่น การทำหนังสือพิมพ์ของชุมชน

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นควรสนับสนุนให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางการพูดกับเพื่อน บุคคลทั่วไป หรือเจ้าของภาษาโดยมอบหมายให้ทำกิจกรรมที่ฝึกทั้งกลวิธีในการพูด ความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา กิจกรรมนั้นๆ ควรเป็นที่สนใจของผู้เรียน และมีสถานการณ์เหมือนจริงในชีวิตประจำวันด้วยเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการพูดให้กับผู้เรียน

เนื้อหาสาระที่สังเคราะห์จากหลักสูตรและ CEFR ระดับ A2-B1

จากการวิเคราะห์ทักษะย่อยการพูด หน้าที่ทางภาษา รูปแบบภาษา หัวข้อเรื่อง สถานการณ์ และกิจกรรมด้านการฟังภาษาอังกฤษที่ใช้ในอาชีพตำรวจจากเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจ 1 และ 2 ในหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ.2557 สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการสังเคราะห์เนื้อหาสาระด้านการพูด

แหล่งข้อมูล สำหรับวิเคราะห์ การพูด	The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)-A2-B1	หลักสูตรที่เรียนนยสิบตำรวจ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	คู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการ ปฏิบัติงานสำหรับตำรวจ ตำรวจภูธรภาค 6	สรุป
<p>หน้าที่ทางภาษา เรื่องราวเกี่ยวกับ การปฏิบัติ หน้าที่ที่ตำรวจ</p>	<p>- ถ้ามีเวลาเตรียมตัว สามารถให้ ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ตนรู้ดี เช่น ประเทศ ทีมกีฬา วงดนตรี (A2) - สามารถนำเสนอเรื่องราวสั้นๆ ที่ เตรียมมาล่วงหน้า ในหัวข้อที่คุ้นเคย เช่น My country และตอบคำถามได้ อย่างชัดเจน (B1) - สามารถนำเสนอผลงานที่เตรียมตัว ล่วงหน้าและตอบคำถามได้ (B1)</p>		<ul style="list-style-type: none"> - การพูดบรรยายรูปพรรณ - การพูดโทรศัพท์รับแจ้งเหตุ - การบอกเวลา - การพูดบอกค่าเดือน/บ้าย / ประกาศ/บ้ายสัญญาลักษณะต่างๆ - การพูดบอกลักษณะการแต่ง กาย /เครื่องประดับ/อัญมณี 	<p>- ดูเรื่องราวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวกับการ ปฏิบัติหน้าที่ตำรวจในด้านการทำงาน การ สอบสวน และการจราจรแล้ว สามารถจับ ใจความสำคัญและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ พูดให้ข้อมูลด้านการ ปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในด้านต่างๆ ตามแบบ ประเมินความสามารถด้านการพูดคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ข้าพเจ้าสามารถพูดถามตอบในสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้ 2. พูดบรรยายเกี่ยวกับรูปพรรณคนร้าย สถานที่ เกิดเหตุ ทริพยี่สิบ น อากาศ และสภาพของผู้ แจ้งความ ได้ 3. พูดขอความร่วมมือในการ สอบสวน การสอบปากคำ การขอตรวจบัตร/ เอกสารสำคัญ 4. พูดบรรยายเกี่ยวกับลักษณะบุคคล เครื่องแต่ง กายและสิ่งของต่างๆ เช่น หน้า สิว ตำแหน่ง ขนาดของร่างกาย ส่วนสูงได้

ตารางที่ 2 ผลการสังเคราะห์เนื้อหาสาระด้านการพูด (ต่อ)

แหล่งข้อมูลสำหรับ วิเคราะห์การพูด	หลักสูตรที่เรียนหมายเหตุยติบตำรวจ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	คู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการ ปฏิบัติงานสำหรับตำรวจ ตำรวจภูธรภาค 6	สรุป
คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง การทำงานขอ ตำรวจ	<ul style="list-style-type: none"> - การพูดกล่าวทักทาย / การพูดแนะนำตนเอง - การพูดถึงสถานที่เกิดเหตุ และทรัพย์สิน - การพูดบอกอาการและสวัสดิภาพของผู้แจ้งความ - การพูดบอกยศตำแหน่งหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ - การพูดบอกลักษณะบุคคลเครื่องแต่งกาย และสิ่งของต่าง ๆ เช่น หนี้ สัตว์ ตำนาน ขนาดของร่างกาย ส่วนสูง 	<ul style="list-style-type: none"> - การพูดทักทาย / การพูดแนะนำตัว - การพูดบอกยศ/ตำแหน่งในหน่วยงานตำรวจ / ชื่อประเทศ/สัญชาติ - การพูดบอกสถานที่เกิดเหตุในสังกัด ตร. - การพูด ทรรศัณฑ์ - การพูดวันและเดือน ปี / ตัวเลข / คัดับที่ เวลา - การพูดถึงเครื่องแต่งกาย / เครื่องประดับ/อัญมณี - การพูดถึงรูปร่างการแต่งกาย / การบรรยายรูปพรรณ / ส่วนต่างๆ ของร่างกาย / การบรรยายรูปพรรณ 	<p>สามารถพูดคำศัพท์หน้าที่ตำรวจใน 3 หมวด คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การปฏิบัติหน้าที่ในงานอำนาจการ <ul style="list-style-type: none"> - การขอตรวจบัตร - การเขียนรายงานต่างๆ - ยศ ตำแหน่ง หน่วยงาน - เครื่องแต่งกายและสิ่งของต่างๆ 2. การปฏิบัติหน้าที่ในงานสอบสวน <ul style="list-style-type: none"> - การบรรยายลักษณะคน - ข้อมูลบุคคลผู้ต้องสงสัยหรือพยาน - การแจ้งจับ และ การสอบปากคำ - การขอความร่วมมือในการสอบสวน - การขอตรวจบัตร 3. การปฏิบัติหน้าที่ในงานจราจร <ul style="list-style-type: none"> - กฎและข้อบังคับในการจับ - ป้ายจราจร / เครื่องหมายจราจรประเภทต่างๆ - เส้นทางในการจับ - การเกิดอุบัติเหตุ

ตารางที่ 2 ผลการสังเคราะห์เนื้อหาสาระด้านการพูด (ต่อ)

แหล่งข้อมูล ตำหรับวิเคราะห์ การพูด	The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) A2-B1	หลักสูตรที่เรียนนยลิตำร่วจ คองบัญญัติการศึกษ ตำหนักงตำร่วจแห่งชชช	Harris (1988: 81–82) Speaking Subskills	สรุป
ทักษะการพูด เรื่องราวเกี่ยวกับ การปฏิบัติหน้าที่ ตำร่วจ	<ul style="list-style-type: none"> - ถ้ามีเวลาเตรียมตัว สามารถให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ตนรู้ดี เช่น ประเทศ ทัศนคติ วาดคนตรี ฯลฯ (A2) - สามารถนำเสนอเรื่องราวสั้น ๆ ที่เตรียมมาแล้วหน้า ในหัวข้อที่คุ้นเคย เช่น My country และตอบคำถามได้อย่างชัดเจน (B1) - สามารถนำเสนอผลงานที่เตรียมตัวแล้วหน้าและตอบคำถามได้ (B1) 	<ul style="list-style-type: none"> - การพูดแนะนำอุปกรณ์ของตำร่วจ - การพูดสอบถามเกี่ยวกับรูปพรรณ - การพูดสอบถามสถานที่เกิดเหตุ และทรัพย์สิน - การพูดสอบถามอาการและส่วสดีภาพของคู่แข่งความ - การพูดแจ้งจับ การทำผิดกฎจราจร - การพูดขอความร่วมมือในการสอบสวน การสอบปากคำ - การขอตรวจบัตร/เอกสารสำคัญ - การพูดบรรยายลักษณะบุคคล เครื่องแต่งกายและสิ่งของต่าง ๆ เช่น หนังสื ตัว ทำหมัน ลักษณะของร่างกาย ส่วนสูง อายุ 	<ul style="list-style-type: none"> - การออกเสียง (Pronunciation) ผู้พูดควรออกเสียงทั้งพยัญชนะ สระ การเน้นหนักในคำ และคำควบกล้ำถูกต้อง - ไวยากรณ์ (Grammar) ต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษา - คำศัพท์ (Vocabulary) ใช้คำศัพท์ได้อย่างหลากหลาย และถูกต้อง-ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างคล่องแคล่ว - ความสามารถที่จะเข้าใจได้ (Comprehensibility) คือ การเข้าใจ ข้อมูลและพูดโต้ตอบให้ การสื่อสารราบรื่น 	<p>ฟังบทสนทนา ข้อความ ประกาศ โฆษณา บทสัมภาษณ์ข่าวแล้ว</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พูดสร้างเรื่องและบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดได้อย่างคล่องแคล่ว 2. ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง ด้วยการพูดที่ถูกต้องตามหลักการออกเสียง 3. พูดลำดับเหตุการณ์ได้ ด้วยการใชภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ 4. ใช้ภาษาพูดในการสื่อ ความหมายได้อย่างคล่องแคล่ว ด้วยคำศัพท์ที่ถูกต้อง 5. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้ การพูดโดยใช้คำ / วลี อย่างเป็นระบบ (เช่น ประการแรก ประการที่สอง หรืออีกนัยหนึ่ง ที่จะสรุปความ)

สรุปเนื้อหาทางภาษาด้านการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในอาชีพตำรวจ

การพูดภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากการฟัง เพราะเมื่อได้รับฟังข้อมูลมาแล้วมีการพัฒนาไปสู่การพูดด้วยความเข้าใจ ตอบข้อซักถาม ข้อสงสัย หรือตอบข้อมูลตามข้อคำถามได้ตรงประเด็น ความสำเร็จขั้นพื้นฐานของนักเรียน จะสามารถวัดความเข้าใจของนักเรียนได้ในระดับหนึ่ง จากการพูดอย่างถูกต้อง ด้วยสำเนียง น้ำเสียง ความชัดเจน คล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ และสื่อสารกับผู้อื่นได้เข้าใจ ประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกฟัง-พูด เพื่อให้สามารถสื่อสาร ตอบคำถาม สอบสวน ชี้แจง แนะนำ ให้ความช่วยเหลือประชาชน หรือผู้เสียหายที่ได้รับผลจากคดีความประเภทต่างๆ ให้ได้รับการแก้ไข ในปัญหาที่เกิดขึ้นจากสาเหตุต่างๆ จนทำให้เกิดผลสำเร็จในการปฏิบัติงานในวิชาชีพของตำรวจ และยังตอบสนองต่อความต้องการของผู้มาร้องทุกข์ ขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เป็นผลจากการได้รับการฝึกฝน รูปแบบภาษาที่สอดคล้องกับบริบทและสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความจริง ส่งผลให้นักเรียนสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ให้คำแนะนำ และสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินงานตามแนวคิดในการสอนพูดประกอบด้วย 2 แนวทางสำคัญคือ 1) การสอนแบบตรง เน้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพูด ไม่ว่าจะเป็นกฎ ไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียง และ กลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการพูด บริบท วัฒนธรรมที่เจ้าของภาษาใช้กัน และ 2) การสอนแบบอ้อม โดยการจัดกิจกรรมและสร้างสถานการณ์เพื่อเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดอย่างอิสระ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ ทั้งนี้ครูผู้สอนจำเป็นต้องวางแผนในการกำหนดสัดส่วนของการผสมผสานแนวทางการสอนทั้ง 2 แบบ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้การสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

การสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสาร เป็นทักษะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างแยกกันไม่ออก และเป็นการสื่อสารแบบ 2 ทาง คือการรับสาร และการส่งสาร ซึ่งในการสื่อสารจำเป็นต้องใช้สื่อหลายทาง ทั้งวจนภาษาและอวจนภาษา ตลอดจนสัญลักษณ์ รูปภาพ รูปแบบทางสังคมและวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งนี้มีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาหลายท่านได้ทำการศึกษา เสนอแนวคิดและความรู้เกี่ยวกับการสอนการฟังภาษาอังกฤษ และการสอนการพูดภาษาอังกฤษไว้อย่างน่าสนใจในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

การสอนการฟังภาษาอังกฤษ

ทักษะการฟังเป็นทักษะที่ใช้กันมากและเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอนเพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อน จึงจะสามารถตอบโต้ได้ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะอื่น ดังนั้นในการเรียนการสอน ผู้เรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอ และจริงจัง ด้วยกิจกรรมการฟังอย่างหลากหลายที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ให้ผู้เรียนฝึก เพื่อจะได้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

แนวการสอนการฟังภาษาอังกฤษ

ในการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องตั้งจุดประสงค์การสอนว่าต้องการให้ผู้เรียนได้อะไรจากการฟัง หลังจากนั้นจึงกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์เพื่อฝึกหัดผู้เรียนให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

Rost (1994: 146) เสนอแนวการสอนฟังแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษดังนี้

- 1) ใช้ภาษาอังกฤษพูดคุยกับนักเรียนทุกคน ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสำคัญในการสื่อสาร และพยายามที่จะรู้จักนักเรียนของตนโดยผ่านการคุยในเรื่องที่เขาสนใจ ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจและใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการฟัง รู้จักจุดประสงค์การฟังในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการฟังและกลวิธีที่ใช้ในการฟัง
- 3) กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะฟัง นักเรียนบางคนอาจขาดความเชื่อมั่นในการฟัง ครูต้องช่วยให้นักเรียนสามารถฟังอย่างสนุกสนานและได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์
- 4) หาโอกาสให้นักเรียนได้ฟังอย่างหลากหลายจากชาวต่างชาติหลาย ๆ ชาติ และหลาย ๆ สถานการณ์ อาจฟังจากตัวจริงหรือเป็นสื่อจากวีดีโอหรือแถบเสียง
- 5) ให้นักเรียนมีอิสระเลือกโอกาสการฟังภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ให้รู้จักสื่อความภาษาอังกฤษ จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้และจัดหาสื่อและแบบฝึกหัดการฟังให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 6) มีกิจกรรมก่อนการเรียน เพื่อเร้าใจ มีจุดประสงค์ของแต่ละกิจกรรมการสอน และมีทักษะการฟังที่ต้องการพัฒนา และครูให้ผลย้อนกลับเพื่อสะท้อนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน

Paulton และ Bruder (1976: 129 – 130) การสอนฟังให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่ฟังได้ดียิ่งขึ้น

- 1) การฟังจะต้องมีจุดประสงค์ หรือเป้าหมายอย่างแน่นอน และจุดประสงค์นั้นจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร ซึ่งทั้งครูและนักเรียนจะต้องทราบว่าสิ่งที่ฟังนั้นคืออะไร
- 2) การสอนฟังเพื่อความเข้าใจนั้นควรเกิดขึ้นทีละขั้นตอนอย่างรอบคอบ นั่นคือครูจะต้องมีการวางแผนการสอนเป็นอย่างดี การสอนจะต้องเริ่มจากง่ายไปหายาก

3) การสอนเพื่อความเข้าใจ ในตัวนักเรียนจะต้องมีความตื่นตัว ในการร่วมกิจกรรมการฟัง ถ้านักเรียนตั้งใจฟังก็จะสามารถถ่ายโอนสิ่งที่ได้จากการฟังไปสู่ทักษะอื่นได้ และครูจะต้องให้ข้อมูลย้อนกลับทุกครั้ง ที่นักเรียนส่งงานหรือผลิตภาษาอันเนื่องมาจากการฟัง เพราะจะช่วยให้ นักเรียนมีความสนใจในทักษะการฟังตลอดไป

4) การฟังเพื่อความเข้าใจ ครูควรจะให้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังเสียก่อน เช่น อาจจะให้ นักเรียนเขียนเรื่องในมาก่อน หรือไปค้นหาเกี่ยวกับหัวข้อต่าง ๆ มาล่วงหน้าก่อนมาฟัง ซึ่ง สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนมีความคุ้นเคยและสามารถจำเรื่องที่ฟัง ได้ดีขึ้น

5) ทักษะการฟังเป็นทักษะรับสาร การที่นักเรียนจะมีความสามารถในทักษะการฟังที่ดี นั้น นักเรียนจะต้องได้รับการแก้ไขที่สามารถจำเรื่องราวและสามารถพูดโต้ตอบได้ทันทีทันใด ดังนั้นใน การฟังจะต้องมีการฟัง การคิด และการจดจำควบคู่กันไปด้วยเสมอ

6) ครูจะต้องจำเสมอว่าบทเรียนที่ใช้ฝึกทักษะการฟังนั้น เป็นส่วนหนึ่งของการฟังไม่ใช่การ ทดสอบเมื่อนักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดเสร็จ ควรจะได้มีการตรวจแก้ไข เพื่อให้ทราบว่านักเรียน สามารถฟังได้ดีและมีการพัฒนาก้าวหน้าเป็นลำดับอย่างไร ไม่ควรตัดสินได้หรือตก การพัฒนา ทักษะการฟังลักษณะนี้ อาจจะให้ นักเรียนฟังบทเรียนการฟัง ในห้องปฏิบัติการทางภาษาด้วยตนเอง หรือจัดมุมให้นักเรียนฟังบทเรียนที่ครูเตรียมอุปกรณ์ไว้ เมื่อทำเสร็จก็สามารถตรวจคำตอบได้ทันที

สรุปได้ว่าการสอนฟังภาษาอังกฤษนั้นครูผู้สอนควรตั้งจุดประสงค์ในการสอน วาง แผนการสอนตามขั้นตอน โดยเริ่มจากกิจกรรมง่ายไปยาก เตรียมกิจกรรมเพื่อเป็นการเร้าความสนใจ และนำเข้าสู่บทเรียน ครูควรเตรียมแบบฝึกหัด เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกในสิ่งที่เรียน ในระหว่างการเรียน การสอนก็ควรมีการใช้ภาษาอังกฤษพูดคุยกับผู้เรียน ครูควรเป็นผู้ทำให้ผู้เรียน มีความกระตือรือร้น เชื่อมั่นในการฟัง และตระหนักในความสำคัญของการฟัง รวมทั้งให้ผู้เรียนมี โอกาสและอิสระที่จะ ได้ฟังภาษาอังกฤษอย่างหลากหลาย จากสื่อหลายรูปแบบ สถานการณ์ต่าง ๆ สำเนียงภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งมีการแสดงผลย้อนกลับจากครู เพื่อสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียน

ขั้นตอนในการสอนการฟังภาษาอังกฤษ

การสอนการฟังภาษาอังกฤษมีขั้นตอนการสอนจากนักวิชาการหลายท่าน ดังนี้

Rixon (1986: 63 – 73) และ Underwood (1989: 30) เสนอการสอนการฟัง 3 ขั้นตอน คือ

1) ขั้นตอนการฟัง (Pre-listening) เป็นขั้นเตรียมให้ผู้เรียนพร้อมที่จะฟังเนื้อหา โดยให้ทำ กิจกรรมก่อนการฟัง เป็นการเตรียมภาระงานสำหรับการฟัง ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อเตรียมความพร้อม ให้กับผู้เรียนเพื่อจะได้ประสบสัมฤทธิ์ผลจากการฟังให้มากที่สุด ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมได้ แตกต่างกันไป เมื่อครูจัดแผนการสอนต้องมีการกำหนดเวลาสำหรับการสอนขั้นนี้และต้องเป็นการ สอนอย่างไม่รีบเร่ง ช่วยผู้เรียนให้เดาสิ่งที่จะฟังอย่างคร่าวๆว่าจะได้ฟังสิ่งใดขณะเดียวกันก็จะ

กระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบการฟัง ในการสอนครูควรอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่จะต้องกระทำในขณะที่อยู่ในขั้นการฟัง

2) ขั้นการฟัง (While-listening) เป็นขั้นที่ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดที่ผู้เรียนได้รับคำสั่งให้กระทำในขณะที่กำลังฟังเพื่อแสดงว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาการฟัง โดยที่ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมที่ทำง่ายและมีความมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักเลือกรับสิ่งที่ฟังหรือเนื้อหาที่ฟัง ซึ่งอาจเลือกรับฟังรายละเอียด หรือสาระสำคัญของเนื้อหาที่ฟังเท่านั้น โดยมีการฟังเพื่อความเข้าใจเข้ามาเกี่ยวข้อง จุดประสงค์การฟังขั้นนี้เพื่อช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนที่จะทำความเข้าใจภาษาพูด ครูผู้สอนต้องเลือกกิจกรรมขั้นการฟังอย่างระมัดระวัง ไม่ใช่เป็นการทดสอบหรือสอนความเข้าใจของผู้เรียนเพียงแค่อผลิตคำตอบ ถูก / ผิด เท่านั้น แต่ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างกระตือรือร้น และเพื่อช่วยเหลือผู้ฟังที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาให้สามารถปรับทักษะที่เคยใช้เมื่อฟังภาษาของตนเอง ไปใช้ในการฟังภาษาที่สอง กิจกรรมควรน่าสนใจและหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนจะได้รู้สึกอยากฟังและทำมุ่งช่วยเหลือผู้เรียน สนับสนุนส่งเสริมผู้เรียนมากกว่าที่จะตัดสินและวิจารณ์การเรียนของผู้เรียนอันจะเป็นการเพิ่มทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนของผู้เรียน ครูต้องคำนึงถึงเวลา สื่อการสอนความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน ความสนใจของครูผู้สอน สถานที่ที่ใช้ขณะการเรียนการสอน ธรรมชาติและเนื้อหาที่ใช้ในการฟัง

3) ขั้นหลังการฟัง (Post-listening) เป็นขั้นที่ครูให้ข้อมูลย้อนหลังกลับแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับความถูกต้องด้านความเข้าใจเนื้อหาที่ฟัง ซึ่งครูผู้สอนอาจให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่เป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ฟัง และพร้อมที่จะทบทวน อภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาที่ฟัง หรือใช้ความรู้ที่ได้จากการฟังทำภาระงาน จุดประสงค์ของกิจกรรมขั้นหลังการฟังเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่จำเป็นต้องเข้าใจหรือความสำเร็จในภาระงาน ซึ่งทำได้โดยครูบอกคำตอบปากเปล่าใช้การตรวจโดยจับคู่กับเพื่อน ครูเฉลยโดยใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ โดยอภิปรายกลุ่มหรือให้ผู้เรียนตรวจคำตอบตามหนังสือและอื่นๆ อีก เป็นการกระทำได้ทันทีและไม่ต้องใช้ความตั้งใจมากนักกว่าผู้เรียนตอบถูกหรือผิดก็คน การแสดงหรือแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าทำไมผู้เรียนจึงไม่เข้าใจหรือผิดพลาดจากการฟัง ก็เป็นจุดประสงค์ข้อหนึ่งในกิจกรรมขั้นหลังการฟัง การอภิปรายมักจะเกิดขึ้นขณะที่ตรวจสอบ และครูก็มีโอกาสจะมุ่งความสนใจไปที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของเนื้อหา หรือเน้นที่รูปแบบหน้าที่ ความหมาย การเน้นและการขึ้นเสียงสูง-ต่ำ ซึ่งเป็นเหตุแห่งปัญหาสำหรับผู้ฟังจุดประสงค์ที่สำคัญสำหรับการสอนขั้นนี้อีกข้อหนึ่งคือการขยายต่อ หัวข้อหรือภาษาของเนื้อหาที่ใช้ในการฟัง และบางครั้งอาจขยายเนื้อหาสู่เนื้อความอื่นมีกิจกรรมมากมายซึ่งมีความหมายสำหรับขั้นหลังการฟังซึ่งจะไม่ยึดการพูดหรือการฟังทั้งหมดแต่เป็นการเชื่อมสู่การฟังและการเรียนรู้ภาษาอื่น ๆ เนื่องจากบางอย่างต้องทำหลังจากผู้เรียนฟังเนื้อหา สิ่งที่ครูควรคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมขั้นนี้ คือ

ปริมาณงานด้านภาษาที่ครูต้องการ โดยเฉพาะเกี่ยวกับเนื้อหาที่ฟัง มีเวลาสำหรับงานในชั้นหลังการฟังหลังจากบทเรียนการฟังหรือไม่ แบบฝึกในชั้นนี้ควรประกอบด้วยคำพูด การอ่านหรือการเขียน ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนทำงานคู่/กลุ่ม หรือตั้งใจให้นักเรียนทำงานเดี่ยวเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องจัด ชั้นหลังการฟังนอกชั้นเรียนบ้าง แรงจูงใจในการเลือกกิจกรรมจะเป็นการจูงใจผู้เรียนมากกว่า เนื้อหาที่ใช้ในการฟังสนับสนุนงานชั้นหลังการฟังหรือไม่

Nation (1985: 17 – 21) เสนอหลักการสำคัญในการสอนทักษะฟังดังนี้

1) ก่อนการฝึกฟัง ต้องให้ผู้เรียน ได้รู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังบ้าง เพื่อให้ข้อมูลดังกล่าว เป็นความรู้พื้นฐาน หรือความรู้เดิม (Background Knowledge) สำหรับช่วยในการฟังจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ครูจะต้องจัดให้ผู้เรียนมีข้อมูลหรือความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่จะฟัง เพื่อให้ผู้เรียนฟังอย่างมี จดมุ่งหมายซึ่งการฟังอย่างมีจดมุ่งหมายนี้ จะช่วยนำไปสู่ความเข้าใจเป็นกระบวนการสร้างความหมายขึ้นจากเสียงที่ได้ยิน ซึ่งต้องอาศัยความรู้เดิมมาช่วยในการเดาคำ และตีความความหมายสิ่งที่ได้ยิน ได้ฟังด้วย การจัดให้ผู้เรียนมีความรู้เดิมก่อนการฟังอาจทำได้หลายวิธี อาทิเช่น ครูสนทนาซักถามผู้เรียนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนฟัง ให้ผู้เรียนดูรูปที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะฟัง เช่น รูปอุบัติเหตุแล้วให้ผู้เรียนอภิปรายเป็นกลุ่ม เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามรูปภาพ หรืออาจให้กลุ่ม คำศัพท์ที่ครูเลือกออกมาจากเนื้อหาที่จะให้ผู้เรียนฟัง แล้วให้อภิปรายและคาดการณ์ว่าเรื่องเกี่ยวกับอะไร เนื้อเรื่องเป็นอย่างไร เป็นต้น

2) ในระหว่างการฝึกฟัง ครูต้องกำหนดภาระงาน (Task) อันเกิดจากการฟังในชีวิตจริงเรามากใช้ทักษะฟังในระดับความเข้าใจร่วมกับทักษะอื่นๆ เสมอ เช่น ฟังแล้วจด ฟังแล้วพูดตอบหรือฟังแล้วปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ได้ฟัง ดังนั้น ในระหว่างการ ฝึกฟังครูควรกำหนดงานที่เหมาะสมให้ผู้เรียนปฏิบัติ ซึ่งงานดังกล่าวไม่ควรยุ่งยากซับซ้อนจนเกินไป และไม่ควรเป็นงานที่ต้องอาศัยทักษะอ่านหรือเขียนในระดับสูงจนเกินไป เช่น การเลือกรูปภาพที่ตรงกับข้อความที่ฟัง การเรียงลำดับรูปภาพตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน ทำเครื่องหมายขีดเส้น โยง หรือเขียนคำสั้นๆ เติมคำลงในช่องว่างซึ่งงานเหล่านี้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติในระหว่างการฟังได้ อาจไม่ต้องรอฟังจนจบข้อความ

3) หลังการฟัง ครูควรให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนทันที (Immediate Feedback) เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนเข้าใจสิ่งที่ฟังถูกต้องมากน้อยเพียงใด ดังนั้น ในการฝึกฟังผู้เรียนควรได้รับข้อมูลป้อนกลับทันทีเช่นเดียวกัน โดยครูจะต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจที่ผิดของเขาด้วย เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จากสิ่งที่ผิดนั้น หากครูให้ข้อมูลป้อนกลับในภายหลังโดยเว้นช่วงเวลาเหมือนดังเช่นในทักษะเขียน จะทำให้ผู้เรียนรู้ถึงที่ผิดของตนเองได้ยากเพราะการฟังผ่านพ้นไปแล้วอย่างรวดเร็ว

Underwood (1989: 113) ได้เสนอกิจกรรมการฟังภาษาอังกฤษไว้ 3 ขั้นตอน และในแต่ละขั้นตอนจะมีลักษณะกิจกรรมการฟังดังต่อไปนี้คือ

1) กิจกรรมขึ้นก่อนการฟัง ได้แก่ ดูและพูดเกี่ยวกับรูปภาพ คุรายการข้อความ หรือแนวคิด จัดหรือเขียนรายการ/แนวคิด/ข้อแนะนำอ่านเนื้อหาที่ฟัง อ่านคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะฟัง การเติมตารางด้วยเนื้อหาที่ฟังให้สมบูรณ์ การเดาหรือทำนายเรื่องที่ฟัง การทบทวนภาษาการอภิปรายภายในกลุ่มหรือทั้งชั้น

2) กิจกรรมขึ้นขณะฟัง ได้แก่ การทำเครื่องหมายหรือตรวจสอบสิ่งที่ฟังกับรูปภาพ การจับคู่รูปภาพกับสิ่งที่ฟัง การจัดลำดับรูปภาพตามเรื่องที่ฟัง การจัดเรียงลำดับรูปภาพ วาดภาพหรือการเติมภาพให้สมบูรณ์ตามสิ่งที่ฟัง การแสดงท่าทางตามสิ่งที่ฟัง การสร้างรูปแบบหรือจัดเรียงเนื้อหาตามรูปแบบที่ฟัง การปฏิบัติตามขั้นตอน หรือจัดรายการตามสิ่งที่ฟัง การใช้เครื่องหมายถูกผิดกับข้อความที่ฟัง การตอบคำถามหลังฟังโดยเลือกคำตอบที่ถูก การเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์หลังจากการฟัง การหาสิ่งที่ผิดหรือแตกต่างจากการฟัง การทำนายหรือฟังเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ

3) กิจกรรมขึ้นหลังการฟัง ได้แก่ การเติมรูปแบบ / ตารางให้สมบูรณ์ การอธิบายรายการเพิ่มเติม การจัดกลุ่ม / ระดับหรือประเภทสิ่งของ การจับคู่สิ่งที่ฟังกับเนื้อหา การอธิบาย การจดบันทึกเพิ่มเติม การสรุปเรื่องที่ฟัง การใช้รายละเอียดที่ฟังทำกิจกรรม การแก้ปัญหาเรียงเรียงเนื้อหาให้ต่อเนื่อง การแยกแยะความสัมพันธ์ของผู้พูด บทบาทสมมติ / สถานการณ์จำลอง

จากแนวคิดต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้นจะเห็นว่าการสอนกิจกรรมการฟังนั้นต้องอาศัยจุดประสงค์การสอนที่แน่นอน เพื่อที่จะทำให้ครูผู้สอนสามารถกำหนดแนวการสอนทักษะการฟังได้อย่างสอดคล้องและมีประสิทธิภาพ ส่วนแนวการสอนฟังนั้นมีผู้เสนอแนะไว้นั้นสามารถสรุปได้ 3 ขั้นตอนคือ ขึ้นก่อนการฟัง (Pre-listening) เป็นการเตรียมให้ผู้ฟังพร้อมที่จะฟังเนื้อหา ขึ้นระหว่างการฟัง (While-listening) เป็นขั้นที่ให้ผู้ฟังลงมือทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดที่ได้รับคำสั่ง ขึ้นหลังการฟัง (Post-listening) เป็นขั้นที่ครูให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ ผู้เรียนเกี่ยวกับความถูกต้องด้านความเข้าใจเนื้อหาที่ฟังและขยายต่อสิ่งที่เรียนออกไปสู่เนื้อความอื่นหรือกิจกรรมอื่นที่มีความหมาย

กิจกรรมการสอนการฟังภาษาอังกฤษ

ลักษณะการฟังภาษาอังกฤษนั้น มักขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การสอนทักษะการฟัง เนื้อหาที่ใช้ในการสอนและกิจกรรมที่จัดขึ้นนั้น ควรเป็นเนื้อหาและกิจกรรม ที่เร้าความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ ควรเป็นกิจกรรมที่ตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพื่อสามารถนำไปใช้ได้จริงทั้งในและนอกชั้นเรียน จากแนวคิดการสอนการฟังภาษาอังกฤษที่กล่าวมา ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่างๆ เข้าช่วย โดยคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจว่า ตนมีจุดประสงค์ที่จะพูดอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร โดยให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจในประโยคที่ได้ยินว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร ซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องฟังในสิ่งที่ตนเองได้ยินทั้งหมด เพียงให้เลือกฟังในสิ่งที่ตรงกับจุดมุ่งหมายใน

การฟังของตน มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงกิจกรรมการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

Finocchiaro และ Brumfit (1983: 138 – 139) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนการฟัง ดังนี้

1. ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอนของครู เช่นการถามคำถาม และการกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม ฟังการบอกแนวทางในการปฏิบัติ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น
2. ให้ฟังเพื่อนคนอื่นถามคำถาม สรุปเรื่อง หรือเล่าเรื่องราวต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ
3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ แสดงละครหรือการสนทนา
4. ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอก หรือฟังบทเรียนจากเทป ฟังเพลง หรือปาฐกถา
5. ให้ดูภาพยนตร์ จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์
6. ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน
7. ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการ ชมรมหรือการประชุม ที่ใช้ภาษาอังกฤษ
8. ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

Underwood (1989: 113) กล่าวว่าผู้สอนควรมั่นใจว่าบทเรียนทักษะการฟังในดำเนินไปตามลำดับขั้นและได้เสนอลักษณะกิจกรรมการฟังในแต่ละขั้นของการสอนฟังไว้ดังนี้

1. กิจกรรมในขั้นก่อนการฟัง เช่น ดูภาพ แล้วพูดเกี่ยวกับภาพนั้น จัดให้เขียน รายการข้อแนะนำ อ่านเนื้อหาที่ฟัง อ่านคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ฟัง ทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา สอนคำศัพท์และ โครงสร้างสำคัญ การอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟังฟังบทนำเรื่อง
2. กิจกรรมในขั้นขณะฟัง เช่น ตรวจสอบสิ่งที่ฟังกับรูปภาพ จับคู่รูปภาพกับสิ่งที่ฟัง จัดลำดับรูปภาพตามเรื่องที่ฟัง แสดงท่าทาง ปฏิบัติตามขั้นตอน จัดรายการ เต็มคำลงในช่องว่าง หาสิ่งที่ผิด หรือแตกต่างจากการฟัง ตอบคำถาม เต็มข้อความสั้นๆ กรอกข้อมูลในแบบฟอร์ม
3. กิจกรรมในขั้นหลังการฟัง เช่น เต็มตารางให้สมบูรณ์ อธิบายรายการเพิ่มเติม จัดกลุ่มระดับหรือประเภทสิ่งของ จับคู่สิ่งที่ฟังกับเนื้อหา อธิบายการจดบันทึกเพิ่มเติม สรุปเรื่องที่ฟัง แก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการฟัง เรียบเรียงเนื้อหาให้ต่อเนื่อง แยกแยะความสัมพันธ์ของผู้พูด และแสดงบทบาทสมมติ หรือสถานการณ์จำลอง

จากแนวคิดต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า การสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษและ การจัดกิจกรรมการฟังนั้น ต้องกำหนดจุดประสงค์การสอนที่ชัดเจน เพื่อที่จะทำให้ครูผู้สอนสามารถสอนทักษะการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้กิจกรรมการฟังที่กำหนดขึ้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งกิจกรรมการฟังที่มีผู้เสนอแนะไว้นั้น สามารถสรุปได้ 3 ขั้นตอนคือ กิจกรรมขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) กิจกรรมขั้นการฟัง (While-listening) และกิจกรรมขั้นหลังการฟัง (Post-

listening) จะเห็นได้ว่า นักการศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการจัดกิจกรรม การฟังที่เหมาะสมกล่าวคือ กิจกรรมที่เน้นการผสมผสานข้อมูลทางภาษาและภาระงานเพื่อพัฒนา ทักษะย่อย ๆ ทางทักษะการฟัง กิจกรรมที่เน้นลำดับขั้นการสอนและกิจกรรมที่เหมาะสมใน แต่ละ ขั้นตอนการสอนฟัง กิจกรรมการสอนที่มุ่งเน้นการฟังเพื่อความเข้าใจแต่ไม่ต้องโต้ตอบ เพื่อแสดง ความเข้าใจ จนกระทั่งสามารถผลิตภาษาได้ด้วยตนเองหลังจากการฟังข้อมูลทางภาษาแล้ว

Underwood (1989: 113) ได้เสนอกิจกรรมการฟังภาษาอังกฤษไว้ 3 ขั้นตอนและในแต่ละ ขั้นตอนจะมีลักษณะกิจกรรมการฟังดังต่อไปนี้คือ

1. กิจกรรมขั้นก่อนการฟัง ได้แก่ ดูและพูดเกี่ยวกับรูปภาพ ดูรายการข้อความ หรือแนวคิด จัดหรือเขียนรายการ แนวคิด ข้อแนะนำอ่านเนื้อหา อ่านคำถามเรื่องที่จะฟัง การเติมตารางด้วย เนื้อหาให้สมบูรณ์ การเดาหรือทำนายเรื่อง การทบทวนภาษาการอภิปรายภายในกลุ่มหรือทั้งชั้น

2. กิจกรรมขั้นขณะฟัง ได้แก่ การทำเครื่องหมายหรือตรวจสอบสิ่งที่ฟังกับรูปภาพ การจับคู่ รูปภาพกับสิ่งที่ฟัง การจัดลำดับรูปภาพตามเรื่องที่ฟัง การจัดเรียงลำดับรูปภาพ วาดภาพหรือการเติม ภาพให้สมบูรณ์ตามสิ่งที่ฟัง การแสดงท่าทางตามสิ่งที่ฟัง การสร้างรูปแบบหรือจัดเรียงเนื้อหาตาม รูปแบบที่ฟัง การปฏิบัติตามขั้นตอน หรือจัดรายการตามสิ่งที่ฟัง การใช้เครื่องหมายถูก / ผิดกับ ข้อความที่ฟัง การตอบคำถามหลังจากฟังโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้อง การเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์ หลังจากการฟัง การหาสิ่งที่ผิดหรือแตกต่างจากการฟัง การทำนายหรือฟังเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ

3. กิจกรรมขั้นหลังการฟัง ได้แก่ การเติมรูปแบบ ตารางให้สมบูรณ์ การอธิบายรายการ เพิ่มเติม การจัดกลุ่ม ระดับหรือประเภทสิ่งของ การจับคู่สิ่งที่ฟังกับเนื้อหา การอธิบายการจดบันทึก เพิ่มเติม การสรุปเรื่องที่ฟัง การใช้รายละเอียดที่ฟังทำกิจกรรมการแก้ปัญหาเรียงเรียงเนื้อหาให้ ต่อเนื่อง การแยกแยะความสัมพันธ์ของผู้พูด บทบาทสมมติ หรือสถานการณ์จำลอง

Ur (1984 : 33 - 164) เสนอการฝึกกิจกรรมของการฟังออกตามระดับขั้นของการฟังซึ่ง แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับขั้นการฟังเพื่อการรับรู้ และการฟังเพื่อความเข้าใจ ระดับขั้นการฟังเพื่อ การรับรู้จะแบ่งกิจกรรมการฝึกการฟังเป็น 2 รูปแบบคือการฝึกการฟังระดับคำ และระดับประโยค เช่น การฝึกพูดซ้ำหรือพูดตามสิ่งที่ฟัง การแยกแยะเสียงที่ฟังว่าแตกต่างกันหรือไม่ การจัดหมวดหมู่ ของเสียงจากคำที่ฟัง การบอกแหล่งที่มาของวลีหรือประโยคที่ฟังว่าเคยได้ฟังหรือฟังจากที่ใด แยกแยะเสียงที่ฟัง โดยการใช้อักษรขีดเส้นใต้หรือเลือกคำที่ตรงกับคำที่ฟัง การเขียนคำที่ฟังโดยละ พยัญชนะบางตัวแล้วให้เติมพยัญชนะที่หายไป เดาความหมายของคำที่ฟัง การฝึกพูดซ้ำหรือพูดตาม ประโยคที่ได้ยิน การบอกจำนวนคำในประโยคที่ฟัง การแยกแยะคำที่เน้น และไม่เน้นเสียงใน ประโยค การแยกแยะระดับเสียงสูงต่ำในประโยค โดยเขียนเครื่องหมายแสดงระดับเสียงที่ฟัง การ

เขียนตามคำบอกเป็นประโยค การแปลประโยคที่ฟัง ระดับชั้นการฟังเพื่อความเข้าใจ แบ่งกิจกรรมการฝึกฟังออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ตามลักษณะการฝึก ดังนี้

1. การฟังที่ไม่มีการโต้ตอบจากผู้เรียน เป็นแบบที่ฝึกที่ประกอบด้วย การฟังที่ไม่จำเป็นต้องมีการโต้ตอบจากผู้เรียน แบบฝึกหัดที่ไม่มีการโต้ตอบสามารถเป็นงานสำหรับการฝึกการพูดภาษาอังกฤษและสำหรับแบบฝึกประเภทนี้จำเป็นต้องหาหนทางเพื่อทำให้ตัวครูแน่ใจว่าผู้เรียนตั้งใจฟังจริง การเสนอเนื้อหาต้องชัดเจน น่าดึงดูดใจและสามารถดึงความสนใจของผู้เรียนไว้ได้ โดยที่เนื้อหาต้องไม่ยาก และน่าสนใจและถ้าเป็นไปได้ควรเป็นเนื้อหาที่เป็นจริงและประกอบด้วย การร่างหรือการเขียน ซึ่งเน้นการมองเห็นและช่วยให้เข้าใจ ผู้เรียนจะตั้งใจฟังหรือไม่นั้นตัดสินได้โดยใช้การมองคูนหน้าของ ผู้เรียน กิจกรรมการฟังประเภทนี้ได้แก่

1.1 การฟังเพื่อความควบคู่ไปกับการอ่านเนื้อหา

1.2 ฟังเนื้อหาที่คุ้นเคย

1.3 ฟังเนื้อหาและคู่มือประกอบซึ่งได้แก่ สื่อประเภทรูปภาพ แผ่นผัง แผนที่ ตาราง แผนภูมิต้นไม้ และอื่น ๆ ที่สามารถใช้ประกอบได้เช่นเดียวกับรูปภาพ

1.4 การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการของครู เพราะถือว่าครูเป็นแหล่งข้อมูลที่หาง่ายและสะดวก ซึ่งสามารถจัดขึ้นได้ในชั้นการสอนต่างๆ เพื่อหยุดการเรียนการสอนในบางช่วงเวลาโดยหัวข้อที่ครูอาจพูดได้แก่ สมาชิกในครอบครัวของตนเอง (ครู) คุยเกี่ยวกับเพื่อนหรือบางคนที่คุณรู้จัก สิ่งที่คุณชอบทำ สถานที่ที่รู้หรือรู้จักดี คุยเกี่ยวกับเด็กๆ ประสบการณ์บางอย่าง เช่น เรื่องความทุกข์ ความขบขัน ความตกใจ สิ่งที่คุณทำไปแล้วและเป็นความภูมิใจ ภาพยนตร์ หรือบทละคร หนังสือ หรือบทความที่ได้อ่าน งานอดิเรก อาหาร เสื้อผ้าที่คุณชอบ การวางแผนการในอนาคต เช่น วันหยุดสุดสัปดาห์ และครูอาจให้นักเรียนพูดในหัวข้อต่อไปนี้บ้าง การฟังเพื่อความสนุกสนาน อาจเป็นการฟังเพลง เรื่องสั้นในบทเรียนซึ่งสามารถสร้างแรงจูงใจ สร้างขวัญให้กับผู้เรียนและแสดงให้เห็นแนวคิดใหม่ ๆ เกี่ยวกับภาษา ดังนั้นครูควรจัดเวลาว่างก่อนหรือหลังแบบฝึกหัดให้กับผู้เรียน เนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ในการฟังประเภทนี้ได้แก่ นิทาน เพลงภาพยนตร์และโปรแกรมในทีวี

2. การฟังและมีการตอบ ได้อย่างสั้นๆ การฟังประเภทนี้เป็นการโต้ตอบ เพื่อแสดงความเข้าใจส่วนใหญ่จะเป็นการโต้ตอบด้วยภาษาท่าทาง สื่ออุปกรณ์การฟัง สำหรับแบบฝึกประเภทนี้ประกอบด้วยเนื้อความที่เป็นการสนทนาเป็นตอนๆ และแยกเป็นส่วนๆ บางครั้งเป็นบทสนทนาให้ผู้เรียนโต้ตอบสั้นๆ ทันทีโดยไม่บังคับให้ผู้เรียนต้องตอบให้ตรงกับประเด็นที่ฟังแบบฝึกอาจเป็นแบบฝึกเกี่ยวกับรูปภาพ แผ่นที่ แผ่นผัง หรือตาราง การให้ผลสะท้อนกลับของครูเป็นข้อดีที่สามารถจัดไว้ระหว่างการทำแบบฝึกโดยการพูดเฉลยหรือตรวจอย่างรวดเร็ว เช่น “What was your answer?” กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกการฟังแบบนี้ได้แก่

2.1 การปฏิบัติตามคำสั่ง ผู้เรียนจะได้รับคำสั่งและปฏิบัติตามเป็นการแสดงความเข้าใจ ซึ่งกิจกรรมได้ตอบของผู้เรียนอาจเป็นการแสดงท่าทางตามลำดับ เช่น นั่ง ยืน วางมือบนศีรษะมองดูที่ ฯลฯ การสร้างรูปจำลอง อาจใช้อุปกรณ์พลาสติก ไม้ ดินเหนียว/ดินน้ำมัน หรือทรายเป็นสื่อในการทำกิจกรรม โดยที่สิ่งเหล่านี้มีสีและขนาดต่างๆ กัน กิจกรรมที่ใช้ ได้แก่ ให้ผู้เรียนวางเรียงอุปกรณ์เหล่านี้ตามคำสั่งหรือให้ผู้เรียนสร้างรูปแบบจำลองตามที่ได้ฟังจากเทป การวาดภาพตามคำบอก ซึ่งเหมาะสำหรับผู้เรียนที่ยังเล็กเพราะเด็กเล็กชอบวาดมากกว่าเด็กโต

2.2 การทำเครื่องหมายกับเนื้อหา หัวข้อตามที่ฟัง ส่วนใหญ่จะเป็นการตรวจสอบคำศัพท์ หรือการตรวจสอบการเรียงลำดับที่ได้ฟัง กิจกรรมแบบนี้หากครูพบว่าผู้เรียนทำไม่ค่อยได้หรือทำผิดมากครูอาจทำกิจกรรมนี้อีกครั้งและทำบนกระดานให้ผู้เรียนเห็น แล้วเปลี่ยนหัวข้อต่อไป

2.3 แบบฝึกหัดที่ใช้ในการทำเครื่องหมายถูก/ผิด แบบฝึกแบบนี้ให้ผู้เรียนฟังประโยค แล้วบอกว่าถูกหรือผิด หรือเขียนตัวอักษร T/F เขียนตอบ Yes/No หรือเครื่องหมาย ✓ / ✗ ครูผู้สอนอาจใช้รูปภาพหรือกราฟประกอบการฟังของผู้เรียนด้วยก็ได้

2.4 การตรวจหาที่ผิดซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนานกับผู้เรียน ได้พอควร โดยให้ผู้เรียนฟังข้อความหรือประโยค จากนั้นให้หาที่ผิดซึ่งอาจเป็นเนื้อเรื่องที่ผู้เรียนรู้จักดีหรืออาจเป็นคำวลีที่ไม่เป็นตามที่ฟัง บางครั้งอาจเป็นการตรวจหาที่ผิดในรูปภาพ และวิธีการตรวจเช็คของครูอาจให้ผู้เรียนตอบปากเปล่า หรือใช้อาสาสมัครตรวจหรือตรวจเอง สำหรับผู้เรียนระดับสูงสามารถดัดแปลงจากเนื้อหาข้อความง่าย ๆ เป็นเนื้อหาที่ขัดแย้งกัน

2.5 การเติมคำในช่องว่าง ซึ่งอาจใช้การฟังที่มีเนื้อหาประกอบการฟังหรือไม่มีก็ได้

2.6 การเดาคำจำกัดความหรือความหมาย แบบฝึกประเภทนี้ครูใช้การให้คำนิยามหรืออธิบายบางอย่างให้ผู้เรียนเดาคำคืออะไร ใช้รูปภาพประกอบว่าภาพใดตรงกับที่ได้ฟังจากครูหรือเทป

2.7 การจดบันทึกรายละเอียดที่สำคัญ เป็นแบบฝึกหัดที่ให้ผู้เรียนฟังเนื้อหาหรือข้อความ แล้วจดบันทึกรายละเอียดที่สำคัญ โดยละทิ้งเนื้อหาบางส่วน ซึ่งแบบฝึกเช่นนี้จะตรงกับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันคือผู้ฟังจะเลือกฟังที่สนใจฟัง เช่น การฟังเฉพาะรายละเอียดที่สำคัญ ซึ่งครูอาจให้รายการบางอย่างกับผู้เรียนประกอบการฟัง โดยที่บางครั้งครูจะมีคำถามนำก่อนการฟัง การจดบันทึกหรือให้ผู้เรียนฟัง และจำรายละเอียดที่อยากรู้เท่านั้น ซึ่งจัดว่ายากแต่จะเป็นการฝึกการแยกแยะรายละเอียดที่จำเป็นและไม่จำเป็นสำหรับการจำของผู้เรียน

2.8 การใช้รูปภาพประกอบ เช่น การแยกหรือเรียงลำดับภาพ ซึ่งอาจใช้การใส่ชื่อหรือหมายเลขตามลำดับตามที่ฟัง ได้แก่ การดัดแปลง ทำสัญลักษณ์กับภาพที่แจกให้ตามข้อมูลที่ได้ฟัง

2.9 การใช้แผนที่ประกอบการฟัง โดยใช้การใส่ชื่อ ดัดแปลงแผนที่ใหม่ เป็นต้น

2.10 การใช้แผนผังประกอบการฟัง แผนผังจัดเป็นแผนที่ประเภทหนึ่ง แต่วาดแยกจากแผนที่ใหญ่ วิธีการใช้แผนผังประกอบการฟังคือ ให้ผู้เรียนเขียนชื่อหรือสถานที่กำกับในแผนผังตามที่ได้ยินได้ฟัง ซึ่งส่วนมากแบบฝึกนี้จะใช้กับเด็กเล็ก

2.11 การใช้ตารางโดยเนื้อหา หรือบทสนทนาแล้วนำข้อมูลที่ฟังเติมใส่ตาราง

2.12 การใช้แผนภูมิต้นไม้ประกอบการฟัง จะเป็นการแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ โดยวาดตามสิ่งที่ตนได้ฟัง เช่น ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ประวัติศาสตร์ เป็นต้น

2.13 การใช้กราฟประกอบการฟัง ใช้ประกอบข้อมูลที่ฟังการเติมข้อมูลที่หายไปสมบูรณ์

3. การฟังที่มีการโต้ตอบยาวขึ้น เป็นการฟังที่มีการโต้ตอบมากขึ้นอาจเกี่ยวข้องกับการอ่าน การเขียน การพูด และการคิดถึงปัญหาที่เกิดขึ้น แบบฝึกประเภทนี้เป็นการทดสอบความเข้าใจ ผู้เรียนไม่เพียงแต่จะเข้าใจสิ่งที่ฟังแต่สามารถผลิตภาษา ตอบคำถาม ขยายความ หรือสรุปความสิ่งที่ตนต้องการได้ การฝึกภาษาในชั้นเรียน การฟังแบบนี้มักให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่อไปนี้

3.1 การพูดซ้ำ และการเขียนตามสิ่งที่ฟัง ซึ่งอาจไม่ถือเป็นการทดสอบความเข้าใจทั้งหมด หรือบางส่วน เพราะบางครั้งผู้ฟังสามารถคัดเลือกสิ่งที่ตนได้ฟัง แต่ไม่เข้าใจเรื่องที่ฟัง

3.2 การถอดความจากสิ่งที่ฟัง เป็นการถ่ายข้อความจากสิ่งที่ฟังโดยใช้คำพูด หรือภาษาของตนเอง ซึ่งครูอาจแบ่งข้อความหรือเนื้อหาเป็นตอนสั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถอดข้อความได้ เพราะเนื้อหาไม่มากนัก การแปลความสิ่งที่ฟัง กิจกรรมนี้ไม่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน

3.3 การตอบคำถาม การถามคำถามนิยมใช้ในการสอนทุกๆ วิชาเพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เรียนสนใจผู้เรียน ถึงรายละเอียดบางอย่างจากผู้เรียน หรือทดสอบความรู้ของผู้เรียน ซึ่งบางครั้งคำถามอาจไม่พบความจริงในชีวิตประจำวันแต่จะถาม เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนได้ยิน ได้ฟังอะไรบ้าง

3.4 การตอบคำถามเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ฟัง กิจกรรมนี้มักใช้กับผู้เรียนระดับกลาง และระดับสูง โดยให้ผู้เรียนฟังเนื้อความประมาณ 300-500 คำแล้วให้ตอบคำถาม ซึ่งอาจตอบตรงกับคำถามเลยแต่ปัจจุบันมักใช้คำตอบที่เป็นตัวเลือกให้แก่ผู้เรียน

3.5 การทำนายสิ่งที่ฟัง โดยให้ผู้เรียนฟังเนื้อหาหรือข้อความที่ไม่สมบูรณ์ จากนั้นให้ผู้เรียนเดาหรือทำนายว่าข้อความที่หายไปนั้นคืออะไร

3.6 การเติมวลีหรือประโยคที่หายไป ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ข้อความก่อนหลังช่องว่างที่ฟังเป็นแนวทางในการทำส่วนที่หายไปโดยใช้การทำนายและสร้างข้อความขึ้นเอง หรือบางครั้งอาจมีตัวเลือกให้ผู้เรียนเลือกไปเติม

4. การฟังเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนและการอภิปราย เป็นแบบฝึกที่ขยายเนื้อหาโดยใช้การฟังเป็นพื้นฐานในการทำภาระงานหรือการอภิปราย ซึ่งนอกจากความเข้าใจแล้วผู้เรียนต้องสามารถเปรียบเทียบ วิเคราะห์ ตีความ ประเมินผล และให้เหตุผลเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้ กิจกรรมที่ใช้

ในแบบฝึกข้อนี้ ได้แก่ กิจกรรมการแก้ปัญหา โดยผู้เรียนฟังรายละเอียดหรือข้อมูลที่เป็นปัญหา จากนั้นพยายามแก้ปัญหาที่ได้ฟังอาจเป็นงานเดี่ยว หรืออภิปรายกลุ่ม ซึ่งจะฟังข้อมูลได้ 2-3 ครั้งการแยกส่วนเนื้อหาที่ฟัง เป็นการแยกเนื้อหาให้ผู้เรียนฟังคนละส่วน หรือกลุ่มละตอนในเนื้อความที่ต่อเนื่องกัน จากนั้นรวมกลุ่มและซักถามสิ่งที่ตนไม่ได้ฟังจากเพื่อนแล้วจัดการรวบรวมเนื้อหาเข้าด้วยกันจนได้เนื้อหาที่สมบูรณ์หนึ่งเรื่อง นอกจากนี้อาจใช้ตารางเพื่อเก็บข้อมูลจากเนื้อความที่ถูกแยกส่วนและอาจใช้เป็นแนวทางสู่การอภิปรายต่อไป การตีความสิ่งที่ฟัง เป็นการให้นักเรียนฟังแล้วตีความสิ่งที่ฟัง เพราะปกติในชีวิตประจำวันผู้ฟังต้องตีความว่าผู้พูดต้องการจะสื่อความอะไรกับตนเอง จากแบบฝึกประเภทนี้ผู้เรียนได้รับฟังข้อความสั้นๆ จากนั้นให้ผู้เรียนตีความว่าข้อความที่ตนฟังนั้นผู้พูดเป็นคนประเภทใด การพูดและอารมณ์ ทักษะคิดของ ผู้พูดเป็นอย่างไร นอกจากนี้อาจเป็นการแยกแยะว่าผู้พูดน่าจะพูดในสถานที่ประเภทใด พูดเกี่ยวกับอะไร และสัมพันธ์อย่างไรกับผู้พูด การวิเคราะห์สำนวนโวหารของเนื้อหาที่ฟัง เป็นการให้ฟังข้อความประเภทต่างๆ แล้วอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้พูดพยายามจะทำลักษณะคำพูดที่ใช้พูดของผู้พูดมีผลอย่างไรต่อผู้ฟัง โดยเลือกเนื้อความประเภท สัมภาษณ์ ตลก ละคร โฆษณา คำชวน และ โคลงกลอน ฯลฯ

จากแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักการศึกษาต่าง ๆ ข้างต้นสรุปได้ว่ากิจกรรมการฟังภาษาอังกฤษสามารถแบ่งได้ 2 รูปแบบ คือ กิจกรรมแบบที่หนึ่ง ที่เป็นการฝึกการฟังระดับคำและระดับประโยค โดยกิจกรรมจะเน้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้ทางข้อมูลทางภาษามาทำภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะย่อยๆ ทางทักษะฟัง กิจกรรมจะเน้นลำดับขั้นการสอนและกิจกรรมที่เหมาะสมในแต่ละขั้นตอนการสอนฟัง กิจกรรมแบบที่สองคือการฝึกการฟังเพื่อความเข้าใจซึ่งสามารถแบ่งกิจกรรมออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ การฟังที่ไม่มีการโต้ตอบจากผู้เรียน การฟังและมีการโต้ตอบอย่างสั้นๆ การฟังที่มีการโต้ตอบยาวขึ้น และการฟังเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนและการอภิปราย โดยกิจกรรมจะเน้นฝึกให้ผู้เรียนทำความเข้าใจข้อมูลต่างๆ ที่ได้ฟังแล้วแสดงความเข้าใจออกมาทางกิจกรรม

วิธีการวัดผลการฟังภาษาอังกฤษ

การประเมินผลความสามารถในการฟังของนักเรียน ถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อที่จะได้ทราบว่าความสามารถในการฟังของนักเรียนมีความก้าวหน้าไปมากเพียงใด บรรลุจุดประสงค์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ จึงจำเป็นต้องมีการทดสอบเพื่อประเมินผลความสามารถในการฟังดังกล่าว ได้มีผู้ให้แนวคิดในการทดสอบการฟังไว้ดังนี้

Harris (1969: 32-49) ได้แบ่งลักษณะของการทดสอบการฟังไว้ดังนี้คือ

1. การทดสอบการจำแนกเสียง (Test of sound discrimination) ซึ่งแบ่งออกเป็น
  - 1.1 การจำแนกเสียงคำที่แตกต่างกัน (Word sets in isolation)

- 1.2 การจำแนกเสียงคำในบริบท (Words in context)
2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Test of auditory comprehension) แบ่งออกเป็น
  - 2.1 การฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง (Directions requiring action responses)
  - 2.2 การตอบคำถามและให้ความเห็น (Questions and statements)
  - 2.3 การฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถาม (Dialogues)
  - 2.4 การฟังคำบรรยายแล้วตอบคำถาม (Lectures)

Heaton (1990: 37 - 55) ได้ให้แนวทางในการทดสอบการฟังไว้ดังนี้

1. การจำแนกความแตกต่างของเสียง (Distinguishing between sounds) ในช่วงแรกของการเรียนนักเรียนอาจจะพบปัญหาในการจำแนกความแตกต่างของเสียง การทดสอบความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของเสียง อาจทำได้โดยออกเสียงแยกเป็นคำ ๆ เช่น washing, watching; hill, heel; shop, chop; viper, wiper; bud, bird เป็นต้น

ขั้นตอนการทดสอบความแตกต่างของเสียงในประโยค เช่น การทดสอบความแตกต่างของเสียง ทำได้โดยครูอ่านออกเสียงบทพูดสั้น ๆ แล้วให้นักเรียนเลือกคำตอบในแบบฝึก ตัวอย่างเช่น

Listen carefully to the short talk which your teacher will give. You will hear ONE of the words or phrases in each of the following pairs. You will hear it in the same order as it is listed here. Write the letter of the word or phrase.

1. A: hate	B: hit
2. A: beans	B: beings
3. A: not dangerous	B: no danger
4. A: filling	B: feeling
5. A: flows	B: flies
6. A: victor	B: victim
7. A: jaw	B: shore
8. A: whole	B: hollow
9. A: bitten	B: beaten
10. A: try	B: tried

(Short talk to be read aloud.)

Many people hate snakes and try to kill them whenever they can. Snakes will attack human beings, however; only when they are disturbed. Did you know that a snake's tongue is not dangerous? It is simply for feeling things and smelling substances. A snake's poison flows

through its fangs into the body of its victim. These fangs are in the upper jaw and really hollow teeth. If you are bitten by a snake, keep calm, try to remember what the snake looked like and see a doctor at once.

การทดสอบเสียงเน้นหนักในคำ และเสียงสูงต่ำในประโยคมีความสำคัญมากในการทดสอบความก้าวหน้าในระดับต้น อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์ทั่วไปส่วนใหญ่ต้องการทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจบทสนทนาสั้น ๆ นั่นคือความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของเสียงไม่สำคัญเท่ากับความสามารถที่จะเข้าใจข้อความที่พูด

2. การเขียนตามคำบอก (Dictation) เป็นการทดสอบการสะกดคำ แล้ว ยังเป็นเครื่องมือวัดความเข้าใจภาษาทั่วไปด้วย การเริ่มต้นควรเริ่มด้วยการอ่านออกเสียงข้อความทั้งหมดโดยใช้ความเร็วปกติ หลังจากนั้นจึงอ่านทีละวรรคหรือทีละประโยคสั้นๆ ให้ชัดเจน และสุดท้ายอ่านตลอดทั้งข้อความอีกครั้ง โดยลดความเร็วลงเล็กน้อยเพื่อให้นักเรียนได้ตรวจสอบเรื่องราวและการสะกดคำข้อควรคำนึงคือ ไม่ควรอ่านทีละคำ และควรหยุดเวลาให้พอเหมาะสำหรับให้นักเรียนเขียนตามการให้คะแนนการเขียนตามคำบอก ตามปกติหักครึ่งคะแนนหรือหนึ่งคะแนนสำหรับการเขียนผิดแต่ละคำ บางครั้งการสะกดผิดและการผิดวรรคตอนจะให้ความสำคัญน้อยกว่าข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์หรือการใช้คำ อื่นแทน เพราะนั่นหมายถึงความไม่เข้าใจในสิ่งที่เขียนอย่างไรก็ตามโดยทั่วไปเสนอให้หักหนึ่งคะแนนในความผิดพลาดแต่ละจุดจากคะแนนเต็ม 20 คะแนนหรือถ้าจะให้ดี ควรทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจก่อนที่จะให้นักเรียนเขียนตามคำบอก ตัวอย่างเช่น

1. อ่านออกเสียงข้อความโดยใช้ความเร็วปกติ
2. ถามคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน 2-3 คำถามหลังฟัง
3. อ่านออกเสียงให้นักเรียนเขียนตามคำบอก
4. อ่านอีกครั้งให้นักเรียนตรวจทาน

นอกจากนี้ Heaton (1990: 41) ยังได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาพูดไว้ว่าการทดสอบการฟังจะมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องเข้าใจลักษณะของภาษาพูดซึ่งมีลักษณะเฉพาะดังต่อไปนี้

1. เป็นข้อมูลซ้ำๆ (Repeating information) ภาษาพูดมักจะเต็มไปด้วยคำพูดซ้ำๆ และพุ่มเพื่อยทำให้สามารถเข้าใจได้แม้บางคำ จะขาดหายไป เช่น

Would you care for a game of tennis?

แม้บางคำ จะขาดหายไปก็สามารถเข้าใจได้ เช่น

Care for a game of tennis?

Game of tennis?

Tennis?

2. การหยุดเว้นระยะ (Pausing) เรามักจะลืงเลและหยุดเว้นระยะเวลาพูด เช่น

Er... What do you... em... Would you care for a game of tennis?

ซึ่งกรณีดังกล่าวช่วยให้เราสามารถฟังสิ่งที่พูดได้ทัน

3. ความแตกต่างระหว่างภาษาพูดกับภาษาเขียน (Differences between speaking and writing) โครงสร้างของภาษาพูดจะแตกต่างจากภาษาเขียน เมื่อเราเขียนเราจะเรียบเรียงเป็นประโยค (Sentences) แต่เวลาพูดเราจะเรียบเรียงคำพูดเป็นวลีหรืออนุประโยค (Clauses) และเชื่อมด้วยคำสันธาน เช่น and , but , so เป็นต้น

4. เราจดจำ อะไร (What do we remember?) เวลาเราฟังเรามักจะจดจำ ความหมายทั่วไปของประโยคมากกว่าคำ แต่ละคำ

5. ความสำคัญของบริบท (The importance of context) โดยปกติเรามักจะใช้ภาษาในสถานการณ์เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

6. การใช้วัสดุอุปกรณ์หรืออุปกรณ์บันทึกเสียง (Using recorded material) การใช้สายตากการแสดงสีหน้า ท่าทาง เวลาพูดเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องราวที่ต้องการจะสื่อ คือสาเหตุว่าทำไมจึงเป็นการยากสำหรับผู้เรียนที่จะเข้าใจคำพูดทางโทรศัพท์หรือบทพูดที่บันทึกเสียงไว้

นอกจากข้อสังเกตที่มีผลต่อการฟังข้างต้นแล้ว Heaton เสนอแนะข้อควรคำนึงดังต่อไปนี้
สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบการฟัง (Implications for listening tests)

1. การพูด ไม่ใช่การอ่าน (Talking – not reading) ในการทดสอบการฟังพยายามพูดกับนักเรียน และพยายามหลีกเลี่ยงการอ่านข้อความยาวๆ พยายามพูดจากบันทึกย่อข้อความสำคัญ ๆ ไม่ต้องกังวลหากเกิดข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์บ้าง เพราะแม้แต่เจ้าของภาษาก็ยังผิดพลาดได้ จะเป็นการดียิ่งขึ้นถ้าได้ใช้รูปภาพประกอบการพูดด้วย

2. การอ่านออกเสียงข้อความ (Reading texts aloud) ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าภาษาเขียนจะละคำ ที่ซ้ำและฟุ่มเฟือยออกไป แม้ว่าจะเป็นการง่ายที่จะแนะนำ ให้พูดจากบันทึกย่อ แทนที่การอ่านบทอ่านให้นักเรียนฟัง ในทางปฏิบัติเป็นเรื่องยากสำหรับครูในการพูดภาษาต่างประเทศ ครูบางคนไม่มีความมั่นใจเพียงพอที่จะพูดภาษาต่างประเทศอย่างเป็นทางการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาทดสอบการฟัง ต้องอ่านบทอ่านแทนการพูด หากครูตกลงใจที่จะอ่านออกเสียงบทพูดแล้วควรเปลี่ยนแปลงข้อความเพื่อความเหมาะสม ดังนี้

2.1 เขียนประโยคซับซ้อนใหม่ให้สั้นลง โดยใช้คำ สันธาน and , but , so เชื่อมแทนที่การใช้ although, where as, in order that เป็นต้น

2.2 เขียนบทพูดใหม่ โดยพูดซ้ำข้อความที่สำคัญ พยายามพูดใจความสำคัญโดยใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไป เพื่อช่วยให้นักเรียนจดจำ ได้ง่ายขึ้น

2.3 ขณะอ่านออกเสียง ข้อเขียน ให้หยุดเว้นระยะนานกว่าปกติเล็กน้อย การหยุดเว้นระยะนานขึ้นดีกว่าการอ่านซ้ำๆ เพราะนอกจากจะไม่เป็นธรรมชาติแล้วบางครั้งอาจทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ยากขึ้นอีกด้วย

2.4 ประการสุดท้ายควรจำไว้ว่าการทำความเข้าใจข้อเขียนที่เป็นแบบพิมพ์นั้นง่ายกว่าการฟัง เพราะฉะนั้นในการตั้งคำถามควรพิจารณาตนเองเป็นนักเรียนบ้าง

3. การใช้เทปบันทึกเสียง (Using recordings)

ดังได้กล่าวมาแล้วว่าเป็นการยากอย่างมากที่จะเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ หากเราไม่สามารถเห็นหน้าผู้พูด ดังนั้น บทพูดและบทสนทนาที่ทำการบันทึกเสียงไว้จึงยากที่จะทำความเข้าใจมากกว่าสถานการณ์จริง อย่างไรก็ตามแถบบันทึกเสียงก็มีข้อดีเช่นกัน เช่น

3.1 ทำให้แบบทดสอบการฟังมีความน่าเชื่อถือ ระดับเสียงคงที่เท่าเดิมไม่ว่าจะเปิดกี่ครั้ง

3.2 สามารถใช้แถบบันทึกเสียง บันทึกเสียงเจ้าของภาษาได้

3.3 การบันทึกเสียงโดยใช้เทปสามารถบันทึกเสียงผู้พูดได้มากกว่าหนึ่งคน

Heaton (1990: 68 - 71) ได้ให้ตัวอย่างคำสั่งคำถาม และคำพูดไว้ ดังนี้

คำพูดสั้น ๆ และบทสนทนาสั้นๆ (Short statements and conversations)

การให้นักเรียนฟังบทพูดยาว ๆ ในภาษาต่างประเทศจะเป็นการคาดหวังจากนักเรียนมากเกินไป โดยทั่วไปคำพูดและบทสนทนาสั้นๆ เพียง 2-3 บรรทัดจะเหมาะสมกว่า แบบทดสอบจำนวนมากมักเป็นคำพูดสั้นๆ ในรูปของคำ แนะนำ หรือคำสั่ง

1. คำสั่งง่ายๆ (Simple instructions) เช่น สั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งต่อไปนี้

Put the pen next to the ruler.

Now pick up the longer of the two pencils.

Write your full name on the paper near the ruler.

Put the pencil under/behind the box of chalk.

Pick up the newspaper and open it at page 2.

Read out the headline in the second column at the top of page.

ขั้นตอนต่อไปครูสามารถถามคำถามนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งของหรือวัตถุเหล่านั้น เช่น

Is the ruler made of wood or plastic?

What colour are the pencils?

How many pieces of chalk are there in the box?

2. คำพูดคำถามและบทสนทนาสั้นๆ (Statements, questions and short conversations) ให้นักเรียนฟังคำพูดคำถาม และบทสนทนาสั้นๆ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากตัวเลือกที่ให้ไว้ เช่น

2.1 คำพูด (Statements)

Students hear: Ann wouldn't be late so much if she knew she'd be punished.

- Students read:
- a. Ann is often late and is punished.
  - b. Ann is often late but is never punished.
  - c. Ann is rarely late and is never punished.
  - d. Ann is rarely late and thus isn't often punished.

แบบฝึกหัดในตัวอย่างใช้ทดสอบกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และความสามารถในการฟัง

2.2 คำถาม (Questions) แม้ว่าคำถามชนิดนี้จะพยายามเลียนแบบคำพูดในสถานการณ์จริงแต่มันก็เป็นเพียงสถานการณ์สมมติอยู่นั่นเอง อย่างไรก็ตามแบบฝึกดังกล่าวเหมาะสมมากสำหรับการทดสอบความก้าวหน้าและการสอบคัดเลือกในระดับประถมและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

Students hear: How did you do it?

- Students read:
- a. No, I didn't.
  - b. I'm fine, thanks.
  - c. By loosening the screws.
  - d. About half an hour.

2.3 บทสนทนาสั้นๆ (Short conversations) บทสนทนาดังกล่าวเป็นบทสนทนาแบบโต้ตอบซึ่งมีประโยชน์มากโดยเฉพาะในระดับเบื้องต้น Students hear:

Man: Can I have an appointment with Dr. Lawson tomorrow?

Woman: Let me see. He usually gets here at nine in the morning and he's free for ten minutes.

Man: In that case, I'll be waiting for him as soon as he arrives.

Students read: At what time does the man want to see Dr Lawson?

- a. 9.00 a.m.
- b. 9.10 a.m.
- c. 10.00 a.m.
- d. 10.20 a.m.

2.4 การเติมภาพให้สมบูรณ์ (Completing pictures) เป็นแบบทดสอบที่ดีมากสำหรับระดับกลาง ครูสั่งให้นักเรียนเติมภาพให้สมบูรณ์ถ้านักเรียนไม่สามารถทำได้แสดงว่าไม่เข้าใจคำสั่ง

2.5 การปฏิบัติตามคำสั่ง (Following directions) การสั่งให้นักเรียนเดินตามแผนที่คล้ายกับการเติมภาพให้สมบูรณ์แต่เป็นแบบทดสอบที่เกี่ยวกับการบอกทิศทาง

2.6 บทสนทนาสั้นๆ และคำบรรยายเกี่ยวกับภาพ (Short conversations and statements about pictures) บทสนทนาสั้นๆ และคำบรรยายเกี่ยวกับภาพเป็นแบบทดสอบที่ดีอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งการฟังอย่างตั้งใจมีความสำคัญมากเช่น การจำแนกคำระหว่าง fifty และ fifteen เป็นต้น

การบรรยายเกี่ยวกับภาพ ครูอาจเลือกภาพโปสเตอร์มาแล้วเขียนคำบรรยายเกี่ยวกับภาพ โดยครึ่งหนึ่งเป็นความจริงส่วนอีกครึ่งหนึ่งเป็นความเท็จ ครูพูดบรรยายภาพให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนเลือกตอบว่าจริง (T) หรือเท็จ (F) หลังจากนั้นครูเขียนบทสนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับภาพสั้นๆ แบบปลายเปิดประมาณ 2-3 บรรทัด แล้วให้นักเรียนตอบ

3. บทสนทนาและบทพูดขนาดยาว (Long conversations and talks) บทสนทนาและบทพูดอาจได้มาจากสื่อต่อไปนี้

3.1 รายการวิทยุ (Radio reports) ครูสามารถบันทึกรายการต่างๆ จากวิทยุ เช่น รายงานสภาพอากาศและการจราจร รายงานเหตุการณ์ประจำวัน รายงานผลการแข่งขันกีฬา รายงานข่าวและรายการแนะนำ เช่น การดูแลสุขภาพฟัน การเลือกสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น

3.2 บทพูดและการบรรยายคำสอน (Talks and lectures) สิ่งที่ครูควรคำนึงในการทดสอบการฟังคำบรรยายก็คือครูต้องไม่ทดสอบนักเรียนในด้านความจำ ควรทดสอบความเข้าใจในประเด็นที่สำคัญ ต้องพูดเน้นจุดที่สำคัญซ้ำ ถ้าในต้นฉบับไม่มีการซ้ำ ให้ครูเขียนขึ้นใหม่ ครูอาจให้นักเรียนเติมข้อความให้สมบูรณ์จากใบงานที่แจกให้ก็ได้

4. การทดสอบการฟังกับทักษะอื่นๆ (Testing listening with other skills) การฟังมีความสำคัญกับการพูดอย่างไม่อาจแยกออกจากกันได้ นอกจากจะสัมพันธ์กับการพูดแล้วยังสัมพันธ์กับทักษะอื่นๆ อีกด้วย Heaton (1990: 54) ได้เสนอแนะแบบทดสอบที่ใช้ทักษะหลายๆ ทักษะ

5. แบบทดสอบแบบผสมผสาน (Multi-mode tests) แบบทดสอบแบบผสมผสานคือแบบทดสอบที่ประกอบด้วยภาระงานที่ต้องใช้ทักษะทางภาษามากกว่า 1 ทักษะ เช่น ครูให้นักเรียนฟังหัวข้อข่าวจากหนังสือพิมพ์แล้วให้นักเรียนแบ่งกลุ่มอภิปราย หลังจากนั้นเปิดเทปบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังข่าวทั้งหมดจากรายการวิทยุ แล้วให้นักเรียนเขียนบทความสั้นๆ เกี่ยวกับข่าว สำหรับนำลงในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เป็นต้น

การวัดผลการฟังเป็นการวัดผลที่จำเป็นประการแรกสำหรับผู้สอนที่ต้องวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้ทราบความสามารถของนักเรียน

Harris (1974 :32-37) ได้กล่าวว่าการทดสอบฟังควรวัดสิ่งต่อไปนี้คือ

1. วัดด้านองค์ประกอบย่อยได้แก่ การจำแนกเสียงทั้งเสียงสระและเสียงพยัญชนะ โดยเทียบเสียงหรือการระบุเสียงที่ได้ยิน 2 คำว่าเหมือนกัน(Same)หรือแตกต่างกัน(Different) โดยใช้ S แทนเหมือนกัน D แทนต่างกัน วัดการเน้นเสียง(Stress) โดยวงกลมล้อมรอบพยางค์ที่ลงเสียงเน้นหนัก การวัดระดับเสียง (Intonation) เช่นการวัด Wh-questions และ Yes/No question ว่าประโยคใดออกเสียงขึ้นลงถูกต้อง

2. วัดความในประโยค ข้อความ หรือบทสนทนา เช่น

Example: The examinee hears: 1. "It was a very large ship."

The examinee reads in his test book: 1. It was a very large

A. ship (boat)

B. sheep (animal)

The examinee marks his answer sheet : 1. A   B

สรุป การวัดผลด้านการฟัง แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. การฟังระดับองค์ประกอบย่อยของภาษา คือ เสียงพยัญชนะ (Consonant sounds) เสียงสระ (Vowel sounds) การเน้นเสียง (Stress) ระดับเสียง (Intonation)

2. การฟังระดับองค์ประกอบรวมของภาษา คือ ความเข้าใจใน ประโยคแบบสั้น และข้อความหรือบทสนทนาสั้นๆ

การสอนการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดมีความสำคัญเป็นอันดับสองรองจากทักษะการฟังดังได้กล่าวแล้ว แต่ในความเป็นจริงกลับได้รับความสนใจค่อนข้างน้อย อันเป็นเหตุให้ความสามารถในการพูดค่อนข้างต่ำ ยิ่งในปัจจุบันนี้ ต้องเร่งรัดพัฒนาทักษะการพูดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แนวการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

เป็นที่ยอมรับกันว่า ความสามารถในการสื่อสารเป็นเป้าหมายที่สำคัญสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารได้ โดยทั่วไปครูมักใช้เวลาส่วนใหญ่กับการพัฒนาความรู้ในองค์ประกอบของภาษาให้กับผู้เรียน แต่การพัฒนาความรู้ดังกล่าวไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้จริง ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงจนเกิดทักษะในการพูดเพียงพอที่จะใช้ในการสื่อสารได้ (Bygate 1995 : 3) ฉะนั้นในการสอนการพูด สิ่งสำคัญจึงอยู่ที่การพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการพูด

Bygate (1995:5-6) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดว่าควรประกอบด้วยทักษะในการใช้กลไกทางภาษา (Motor-Perceptive Skills) ซึ่งหมายความถึงทักษะในการควบคุมตลอดจนใช้ระบบของเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ เพื่อสื่อความหมายที่ถูกต้องและการสอนทักษะในการใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ (Interaction Skill) ซึ่งหมายถึงทักษะในการถ่ายโอนและใช้กลไกทางภาษาในสถานการณ์การใช้ภาษาจริงได้ ซึ่งทักษะนี้เป็นทักษะในการนำความรู้ และทักษะในการใช้กลไกทางภาษาไปใช้เพื่อบรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร

การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ตามกำหนด (Structured Interaction) ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อลดช่องว่างระหว่างความรู้และความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร จากนั้นจึงถึงขั้นของการใช้ภาษา โดยผู้สอนจะให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะโดยการมีปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์ที่

สมจริง และสามารถพูดสื่อความหมายตามความต้องการของแต่ละบุคคล โดยการให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมปฏิสัมพันธ์เพื่อการสื่อความหมายของแต่ละบุคคล (Autonomous Interaction) ฉะนั้นขั้นตอนนี้ ครูจะให้ผู้เรียนทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ

กิจกรรมการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

การที่จะสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ได้ผลนั้น การใช้กิจกรรมต่าง ๆ มาช่วยนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น และมีประโยชน์เป็นอย่างมาก

Scott (1981: 70) ได้เสนอขั้นตอนการสอนและจัดกิจกรรมไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขึ้นบอกรัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ ที่ผู้เรียนจะต้องเรียน
2. ขึ้นเสนอเนื้อหา ผู้สอนควรนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบบริบท ต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด จะต้องขึ้นอยู่กับบริบทว่าผู้พูดเป็นใคร ผู้สนทนาเป็นใคร สิ่งที่จะพูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่จะพูด
3. ขึ้นการฝึกและการถ่ายโอน หลังจากการนำเสนอควรให้ผู้พูดได้ฝึกปฏิบัติทันทีและควรส่งเสริมให้ผู้พูดได้มีโอกาสฟังสำนวนและสำเนียง การใช้ภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงตลอดจนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง

กิจกรรมในการสอนทักษะการพูด อาจเลือกให้เหมาะสมกับระดับและความสามารถของผู้เรียน อาทิ การตอบคำถามของครูและเพื่อนในชั้นเรียน การบอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง การถามตอบคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ต่างๆ นอกชั้นเรียนกับครูหรือเพื่อน การบอกลักษณะวัตถุหรือสิ่งของต่างๆ จากภาพ การเล่าประสบการณ์โดยครูอาจให้คำสั่งต่างๆ การรายงานเรื่องราวตามหัวข้อที่กำหนด การสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ ที่จัดขึ้น การเล่นเกมทางภาษา การโต้ว่าที่ การอภิปรายและแสดงความคิดเห็น การฝึกสนทนาทางโทรศัพท์ การรายงานข่าว ตลอดจนการแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น ฟินอคเชียโรและบรัมฟิต (Finocchiaro and Brumfit 1983 : 141)

Scott (1981: 70) ได้เสนอขั้นตอนของการสอนทักษะการพูด โดยแบ่งขั้นตอนของการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขึ้นบอกรัตถุประสงค์ (Stating Objectives) ครูควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียนเช่น บอกให้ผู้เรียนทราบหน้าที่ทางภาษาที่ผู้เรียนจะได้รับคำแนะนำและฝึกฝน เช่น การขอคำแนะนำ การกล่าวขอโทษ
2. ขึ้นเสนอเนื้อหาในบริบท (Contextualisation) การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปแบบบริบท ครูจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความสัมพันธ์กับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่จะพูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง

3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน (Practice and Transfer) การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหาอาจจะฝึกพูดพร้อมๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ฟังภาษาหลายๆ แบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง เช่น การแสดงบทบาทสมมติ หรือสถานการณ์จำลอง เป็นต้น

Harmer (1992: 50) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร และแบ่งขั้นตอนการสอนเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การแนะนำความรู้ทางภาษาใหม่ (Introducing New Language) ในขั้นนี้ครูจะแนะนำกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ผู้เรียนไม่เคยเรียนมาก่อน โดยที่ครูจะต้องนำเสนอให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความหมาย การใช้ ตลอดจนรูปแบบของโครงสร้างนั้นๆ โดยการนำเสนอนั้นควรอยู่ในรูปของบริบทการใช้ภาษา เช่น ใช้สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน เล่าเรื่อง หรือสถานการณ์ เป็นต้น

2. การฝึกภาษา (Practice) ในขั้นนี้ครูจะให้นักเรียนได้การใช้ภาษา แต่จะเป็นการฝึกแบบควบคุมการใช้ภาษา ตัวอย่างของการฝึกประเภทนี้ได้แก่ การฝึกออกเสียงตามครู กิจกรรมเติมข้อมูลที่ขาดหาย เกม การฝึกพูดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน โดยใช้โครงสร้างทางภาษาที่เรียนมา กิจกรรมปฏิสัมพันธ์อื่นๆ เป็นต้น

3. กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Activities) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาที่มีลักษณะสมจริง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอิสระมากขึ้น ตัวอย่างของกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ กิจกรรมการแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมติ หรือสถานการณ์จำลอง เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาได้เสนอแนวคิดการสอนทักษะการพูดว่าควรเริ่มจาก 1) การนำเสนอความรู้ทางภาษา ในขั้นนี้จะเป็นการให้ผู้เรียนมีความรู้ในตัวภาษาซึ่งก่อให้เกิดความถูกต้องในการใช้ภาษา และจะช่วยให้เกิดความคล่องแคล่วในการสื่อสาร 2) ขั้นการฝึกหัด ในขั้นนี้ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้โครงสร้างทางภาษาที่เรียนมา โดยรูปแบบการฝึกนั้นเป็นแบบควบคุม และยังคงจำกัดอยู่กับ โครงสร้างภาษาที่นำเสนอ และ 3) การนำภาษาไปใช้ในขั้นนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่สมจริง ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ได้อย่างอิสระ และสนองความต้องการของแต่ละบุคคล โดยผู้เรียนได้ฝึกกิจกรรมการสื่อสารประเภทต่างๆ

การสอนการพูดด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ

การแสดงบทบาทสมมติ หมายถึง การแสดงออกด้วยท่าทาง คำพูด ความรู้สึกตามสถานการณ์ที่กำหนด มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝน และพัฒนาทักษะการสื่อสาร จึงเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ และพัฒนาทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ตามขอบเขตของหน้าที่ภาษา โครงสร้างและวงของคำศัพท์

ด้วยการจัดกิจกรรมการสนทนาคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความเห็น และ ความสำคัญของ การสอนพูดด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ ดังนี้

Littlewood (1981) กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมติ เป็นเทคนิคในการเตรียมความพร้อมก่อนการฝึกฝนในการสื่อสารทางภาษา ดังนี้

1. เป้าหมายของผู้เรียนควรมุ่งเรื่องของความหมายการสื่อสารมากกว่าการฝึกฝนภาษา
2. ผู้เรียนจะต้องแสดงออกในบทบาทของตนเองอย่างลึกซึ้ง มากกว่าที่จะไปกังวลในเรื่องของตัวภาษา มิฉะนั้น ผู้เรียนจะไม่สามารถที่จะสื่อสารความหมายโดยผ่านบทบาทที่แสดงได้
3. ผู้เรียนจะต้องสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนา ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของบทบาทที่ได้รับ โดยที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดให้

Scarcella และ Crookall (1990) กล่าวว่า มีทฤษฎีการเรียนรู้ 3 ประการ ที่ได้กล่าวถึงผู้ที่เรียนภาษา ประการแรก ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ที่พยายามที่จะเปิดรับข้อมูลภายนอกให้ได้มากที่สุด ประการที่สอง ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ที่กระตือรือร้นเสมอ และประการที่สาม ผู้เรียนจะต้องมีทัศนคติเชิงบวกในการเรียนภาษา สอดคล้องกับ Joyce, Weil and Shower (1992) กล่าวว่า แก่นแท้ของบทบาทสมมติ คือ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 คน หรือมากกว่านั้น ในการทำการสื่อสาร และบทบาทสมมติเป็นเสมือนเครื่องมือให้ผู้เรียนมีพัฒนาการต่าง ๆ ดังนี้

1. การแสดงออกตามความรู้สึกร
2. การแสดงทัศนคติ คุณค่า และการยอมรับ
3. พัฒนาทักษะการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ และทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ
4. สามารถสนทนาในเรื่องราวต่าง ๆ ได้จากหลากหลายวิธี

Joyce, Weil and Shower (1992) กล่าวว่า เป้าหมายของการศึกษาสะท้อนถึงสมมติฐานหลาย ๆ ด้านของกระบวนการการเรียนรู้โดยบทบาทสมมติ สมมติฐานแรก คือ การแสดงบทบาทสมมติเป็นการใช้ประสบการณ์ในการเรียนรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ สมมติฐานที่สอง คือ การแสดงบทบาทสมมติเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเอาความรู้สึกรภายในตนเองออกมา ทำให้ผู้เรียนสามารถตระหนักและเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง สมมติฐานสุดท้าย คือ กระบวนการความคิด จิตใจเกี่ยวกับทัศนคติเฉพาะบุคคล คุณค่าและความเชื่อจะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์

Richard (1994) ให้เหตุผล 4 ประการว่า เพราะเหตุใดผู้เรียนจึงพึงพอใจที่จะเรียนรู้โดยวิธีการแสดงบทบาทสมมติ ดังนี้

1. การแสดงบทบาทสมมติใช้การแสดงออกทางกายภาพ ซึ่งมีตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม สามารถยืดหยุ่นและมีอิสระในการสื่อสาร

2. ลดช่องว่างระหว่างความเป็นมืออาชีพ และข้อค้อยในตัวบุคคล โดยเสมือนว่าผู้เรียนได้แสดงบทบาทเป็นผู้อื่น แม้ว่าความสามารถในการสื่อสารไม่ใช่ระดับมืออาชีพ ผู้เรียนลดความกดดันในการพูดสื่อสารได้ เพราะผู้เรียนกำลังแสดงเพียงบทบาทสมมติ

3. เป็นการพัฒนาการสื่อสารที่แตกต่างจากวิธีเดิม ผู้เรียนจะใช้ห้องจำลองสนทนาและทาการสนทนากันในชั้นต่อมา แต่วิธีการของการแสดงบทบาทสมมติจะเปิด โอกาสให้ผู้เรียนสื่อสารอย่างมีอิสระ โดยอยู่ในขอบเขตของสถานการณ์ที่กำหนดให้

4. เป็นการกระตุ้นให้เกิดทักษะการพูดแบบไม่เป็นทางการ โดยการแสดงบทบาทสมมติเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสื่อสารกันได้อย่างอิสระ โดยมีผู้สอนให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนมีข้อสงสัย

ดังนั้น การจัดกิจกรรมการพูดด้วยการแสดงบทบาทสมมติ จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและพัฒนาทักษะการสื่อสารให้ดีขึ้น การแสดงบทบาทสมมติอาจแสดงเป็นคู่หรือ เป็นกลุ่ม ดังนั้น นักเรียนจำเป็นต้องพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ซึ่งธรรมชาติของการแสดงบทบาทสมมติเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการสื่อสารกันอย่างอิสระอยู่แล้ว เมื่อนักเรียนฝึกซ้อม แสดงออกทำทางอย่างมั่นใจ จะเกิดความชำนาญและใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติในที่สุด

วิธีการวัดผลการพูดภาษาอังกฤษ

สิ่งสำคัญในการวัดผลการพูดคือ การใช้วิธีที่เหมาะสมในการให้คะแนนเพราะถึงแม้จะปรับปรุงระบบอย่างไร การให้คะแนนการสัมภาษณ์ก็ยังเป็นอัตวิสัย (Subjective) อยู่ดี (คือการให้คะแนนขึ้นอยู่กับความรู้สึกของผู้ให้ ทำให้ขาดความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือเมื่อเทียบกับข้อสอบแบบเลือกตอบ) ซึ่งครูต้องใช้เวลาความระมัดระวังให้มาก ซึ่ง Heaton (1990: 59) ได้ให้แนวทางในการวัดผลการพูดไว้ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) แบ่งเป็น

1.1 การออกเสียงแยกคำ (Pronouncing words in isolation) เมื่อเราเรียนภาษาต่างประเทศ เราจะได้ยินเสียงซึ่งไม่คุ้นเคยสำหรับเรา เช่น เสียง th , t และ sh เป็นต้น ดังนั้นในระยะเริ่มต้นของการเรียนภาษาอังกฤษจึงควรทดสอบการออกเสียง เช่น การทดสอบการออกเสียงแบบ minimal

pairs เช่น	bud	bird	ferry	fairy
	nip	nib	boss	bus
	pill	pail	knit	lit
	ball	bowl	fry	fly
	sheet	seat	sport	support

หรือครูอาจให้นักเรียนดูภาพแล้วเลือกคำให้ตรงกับภาพ เช่น

1. ภาพปากกา	pan	pen
2. ภาพเรือ	ship	sheep
3. ภาพนก	bird	bud
4. ภาพพัด	van	fan

1.2 การออกเสียงคำในประโยค (Pronouncing words in sentences) ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคซึ่งบรรจุคำที่เป็นปัญหาในการออกเสียง การออกเสียงคำในประโยคดีกว่าการออกเสียงคำเดี่ยวโดดๆ เพราะเป็นการนำเสนอในบริบทที่ใช้ในชีวิตจริง เช่น

There were several people standing in the hole. (hole/hall)

Are you going to sail your boat today? (sail/sell)

Do you like this sport? (sport/spot)

1.3 การอ่านออกเสียง (Reading aloud) การทดสอบการอ่านออกเสียง ถ้าจะให้ดีควรให้นักเรียนดูบทอ่านก่อนสัก 2-3 นาที เพราะเวลาอ่านจะช่วยให้เด็กสามารถสร้างจินตนาการเรื่องราวตามสถานการณ์จริงได้ด้วย ครูควรถามตัวเองก่อนว่าโดยทั่วไปคนชอบอ่านออกเสียงเกี่ยวกับสิ่งใดในชีวิตจริง อาจจะเป็นจดหมาย หรือคำชี้แจงต่างๆ เช่น

Text :

First pick up the handset and listen for the dialing tone.

Then put in a fifty-cent coin.

Now dial the number you require and listen for a ringing tone.

If you hear an engaged tone, replace the handset and try again later.

Your coin will be returned automatically.

1.4 การเล่าเรื่อง (Re-telling stories) การเล่าเรื่องเป็นการทดสอบที่ดีกว่าการอ่านออกเสียง ครูควรให้นักเรียนอ่านเรื่องในใจก่อนแล้วจึงให้นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่าน ถ้าครูเลือกเรื่องได้ดีก็จะสามารถทดสอบการออกเสียงได้ตรงตามที่ต้องการ อย่าลืมว่านี่คือการทดสอบการออกเสียงจึงไม่ควรหักคะแนนในกรณีที่มีการเล่าผิดหรือสรุปไม่ถูกต้อง

2. การใช้รูปภาพ (Using pictures) การใช้รูปภาพนับเป็นการทดสอบทักษะการพูดที่ดีมากวิธีหนึ่ง อันดับแรกเริ่มด้วยการเลือกรูปภาพให้ตรงตามแบบที่ต้องการจะวัด อันดับสองให้นักเรียนดูรูปภาพก่อนสัก 2-3 นาทีก่อนที่จะให้นักเรียนบรรยายภาพ อันดับสามจำไว้ว่าการพูดปากเปล่าขึ้นอยู่กับภาพซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนมากกว่าที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบ

2.1 ภาพที่ใช้สำหรับการบรรยาย (Pictures for description) ภาพเดี่ยว เช่น ภาพถ่ายหรือโปสเตอร์ แต่ถ้าเป็นการทดสอบควรมีภาพจำนวนมาก เช่น ภาพสิ่งของ ภาพคน ภาพเหตุการณ์ ภาพ

สถานที่ และทัศนียภาพ ครูอาจให้นักเรียนพูดถึงภาพเป็นกลุ่ม บรรยายภาพคน สิ่งของ และสถานที่ เช่น เขาทำอะไร สิ่งของอยู่ที่ไหน อย่าถามคำถามมากเกินไป แต่อาจพูด เร้าใจและช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น ส่งเสริมให้นักเรียนใช้จินตนาการ พยายามให้นักเรียนเดาเหตุการณ์ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น

2.2 ภาพที่ใช้สำหรับการเปรียบเทียบ (Pictures for comparison) การทดสอบจะยิ่งน่าสนใจมากขึ้นเมื่อครูให้บรรยายภาพที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน 2 ภาพ เช่น ให้ภาพนักเรียนคนละภาพ แล้วให้แต่ละคนบรรยายภาพของตน แล้วเปรียบเทียบกับภาพของตนว่ามีอะไรแตกต่างกันบ้าง โดยไม่ต้องดูภาพของเพื่อน การถามคำถาม การโต้แย้ง การแสดงความคิดเห็นระหว่างทำกิจกรรมด้วย

2.3 การลำดับภาพ (Sequences of pictures) การลำดับภาพสามารถใช้ทดสอบความสามารถในการพูดได้ดี ควรสอนการเล่าเรื่องแก่นักเรียนโดยใช้กริยารูปอดีต

2.4 ภาพที่ละคำพูดไว้ (Pictures with speech bubbles) เป็นภาพที่ละคำพูดไว้ให้นักเรียนเดาว่าคนในภาพจะพูดว่าอย่างไร เช่น ภาพการ์ตูนโดยลบคำพูดออก สามารถทำเดี่ยวหรือคู่ก็ได้ เป้าหมายก็คือพยายามให้นักเรียนพูดมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2.5 แผนที่ (Maps) เราสามารถใช้แผนที่มาทดสอบความสามารถในการพูดบอกทิศทาง สามารถทดสอบเป็นคู่ โดยคนหนึ่งบอกทิศทาง และอีกคนหนึ่งเดินไปตามทางในแผนที่ตามคำบอก

3. การสัมภาษณ์ (Oral interviews) ทักษะทางภาษาที่ใช้คู่กันเสมอในการสื่อสารในชีวิตประจำวันคือ ทักษะการฟัง-พูด วิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการทดสอบการพูดคือการสัมภาษณ์ เพราะการสัมภาษณ์จะสามารถประเมินการฟัง-พูดในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งอาจจะเริ่มต้นด้วยการถามข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ ที่อยู่ งานอดิเรก สิ่งที่ชอบและไม่ชอบ เป็นต้น

3.1 การถามคำถาม (Asking questions) ครูพึงระมัดระวังไม่ให้การสัมภาษณ์กลายเป็นการซักถาม การถามคำถามข้างล่างนี้อาจต่อเนื่องอาจไม่เป็นธรรมชาติกับนักเรียนหรือก่อให้เกิดบรรยากาศที่ไม่ดีในการสัมภาษณ์ การถามคำถามอย่างต่อเนื่องจะกลายเป็นการซักถามมากกว่าการสัมภาษณ์ทางการศึกษา เช่น

When do you get up every morning?

What do you have for breakfast?

How do you travel to school?

การรวบรวมคำถามเตรียมไว้ก่อนเป็นสิ่งจำเป็น เพราะครูจะสามารถเลือกถามคำถามให้เหมาะสมกับนักเรียนได้ พยายามถามคำถามที่มีคำตอบที่น่าสนใจ และถามให้เป็นธรรมชาติให้มากที่สุด เช่น การใช้คำถามที่นุ่มนวลขึ้น หรือการอ้อมกอบเพื่อสร้างความเป็นกันเองกับนักเรียน ตัวอย่างเช่น

I've often wondered where Plum Tree Road is?

I usually take sandwiches to school for lunch – I suppose you do too?

They say that your college has a very good basketball team. เป็นต้น

การสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ครูอาจจะบอกนักเรียนถึงสิ่งที่ตัวเองชอบและไม่ชอบ หรืออุปนิสัยบางอย่างของครู ในขณะที่เดียวกันครูต้องไม่พยายามพูดมากเกินไป เพราะไม่ใช่เรื่องปกติที่ผู้สัมภาษณ์จะพูดมากกับผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ เพราะเป้าหมายของการสัมภาษณ์คือการวัดความสามารถทางการพูดของนักเรียน

3.2 การให้คะแนน (Marking) หลักการให้คะแนนที่ควรคำนึงคือ ไม่ควรให้คะแนนต่อหน้านักเรียน เพราะไม่มีอะไรที่จะทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจมากกว่าการที่ครูให้คะแนนและบันทึกข้อบกพร่องในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ ถ้าเป็นไปได้ควรให้คะแนนและบันทึกข้อบกพร่องหลังจากที่นักเรียนออกจากห้องไปแล้ว

3.3. การทดสอบนักเรียนเป็นคู่ (Testing students in pairs) วิธีการหนึ่งที่จะลดความตึงเครียดในการสัมภาษณ์ก็คือการสัมภาษณ์เป็นคู่ วิธีนี้มีข้อดีคือ ทำให้ครูได้ฟังนักเรียนพูดกับเพื่อน ซึ่งมีสถานภาพเสมอกันไม่เหมือนพูดกับครูซึ่งมีสถานภาพเหนือกว่า ถ้าครูมอบหมายภาระงานให้ปฏิบัติ นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาตามเป้าหมายได้อย่างเป็นธรรมชาติ เช่น นักเรียน 2 คนอาจจะถามเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาพ 2 ภาพที่คล้ายคลึงกัน หรือการเรียงลำดับภาพเพื่อเล่าเรื่อง หรือครูอาจมอบหมายให้นักเรียนเตรียมคำถามนี้ล่วงหน้าก่อนที่จะสอบการให้คะแนนความสามารถในการพูด (Grading oral ability)

Heaton (1990: 68 - 71) ได้เสนอแนวทางในการพิจารณาให้คะแนนไว้ดังนี้

1. ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Grammatical accuracy) สิ่งที่เป็นปัญหาก็คือ ครูจะให้คะแนนอย่างไร ถ้านักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตรงตามเป้าหมายแต่ทำผิดหลักไวยากรณ์มากมาย นักเรียนคนดังกล่าวควรจะได้คะแนนมากกว่าหรือน้อยกว่านักเรียนที่ไม่ทำผิดกฎทางไวยากรณ์แต่พูดสื่อความอะไรไม่ได้เลย

2. การใช้สเกล (Using a rating scale) Heaton ได้เสนอแนะให้ครูใช้สเกลในการให้คะแนนเนื่องจากมีความสะดวก เพราะครูเพียงแต่อ่านและเช็คสเกลที่เหมาะสมกับความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนและควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียน Heaton ได้เสนอสเกล 6 ระดับ โดยให้แนวทางไว้ดังนี้ คือ เขียนบรรยายข้อกำหนดคุณภาพของคะแนน เริ่มจากระดับ 4 สำหรับผู้ที่อยู่ในระดับเหนือกว่าระดับกลางเล็กน้อย และระดับ 3 สำหรับผู้ที่อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าระดับกลางเล็กน้อย จากนั้นจึงพิจารณาระดับ 5 ซึ่งเป็นระดับดีมาก เสร็จแล้วพิจารณาระดับ 2 ซึ่งเป็นระดับที่ไม่น่าพอใจ สุดท้ายจึงเป็นระดับ 6 ซึ่งเป็นระดับที่ดีเยี่ยม และระดับ 1 ซึ่งเป็นระดับที่อ่อนมากที่สุด

นอกจากนี้ Heaton ยังให้แนวคิดประกอบการพิจารณานำไปใช้ในการสัมภาษณ์ คือการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Using a language laboratory) สิ่งที่เป็นอุปสรรคอย่างมากอีกประการหนึ่งในการสัมภาษณ์คือ เวลา เพราะการสัมภาษณ์ใช้เวลามาก ฉะนั้นการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาจะ

ช่วยให้ครูสามารถทดสอบนักเรียนได้ครั้งละหลายๆได้ในระยะเวลาอันสั้น และยังได้ให้แนวทางในการสร้างแบบทดสอบที่ใช้ในห้องปฏิบัติการทางภาษา ดังนี้

1. คำถามที่เกี่ยวกับสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ (Questions about likes, dislike etc.) ครูบันทึกคำถามลงในเทป ตัวอย่างเช่น - What's your hobby?

- .....

- Why do you find it interesting?

- .....

- What advice would you give to someone to take up this hobby?

2. คำถามและการพูดในสถานการณ์ทางสังคม (Questions and statements in social situations) แบบทดสอบนี้จะวัดความสามารถเกี่ยวกับการตอบคำถามและการพูดในสถานการณ์ปกติประจำวัน เช่น การแสดงความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย การร้องทุกข์ การขอโทษ

3. สถานการณ์สั้นๆ (Mini situations) แบบทดสอบชนิดนี้นักเรียนจะได้รับสถานการณ์ในชีวิตจริง เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เช่น

- You meet your friend who's just come out of the hospital. What do you say?

- The telephone rings and someone asks to speak to Mr Len Shaw . You've never heard of him. What do you say?

- Someone asks you to see a film with him, but you'd rather see it with your best friend. What do you say?

4. บทสนทนา (Conversations) คำถามชนิดนี้เกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำตัว การถามข้อมูล การบอกทาง การนัดหมายกับหมอหรือหมอฟัน การจองห้องพักในโรงแรม การจองโต๊ะในภัตตาคาร เป็นต้น

สุดท้าย Heaton ได้เสนอแนะการแนวทางการทดสอบการพูดอีกวิธีหนึ่ง คือการทดสอบการพูดร่วมกับทักษะอื่น (Testing speaking with other skills) ดังได้กล่าวมาแล้วว่า ทักษะการฟังและการพูดไม่สามารถที่จะแยกออกจากกันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทดสอบการสนทนาและการสัมภาษณ์ นอกจากนี้เรายังสามารถทดสอบการพูดร่วมกับทักษะอ่าน เช่น ให้นักเรียนอ่านบทอ่านแล้วอภิปราย เป็นต้น

Heaton (1990: 117) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทดสอบที่เรียกว่าการประเมินผลแบบต่อเนื่อง (Continuous assessment) ดังนี้

การประเมินผลแบบต่อเนื่อง (Continuous assessment) กิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในการประเมินผลแบบต่อเนื่อง ได้แก่ กิจกรรมการพูดปากเปล่า : กิจกรรมโครงงานและการแสดงบทบาทสมมติ

(Oralactivities : projects and role play)สิ่งที่ครูควรคำนึงก็คือ ทักษะภาษาบางอย่างไม่สามารถที่จะวัดด้วยวิธีการทดสอบตามปกติทั่วไป การประเมินผลแบบต่อเนื่อง (Continuous assessment) จะช่วยให้ครูสามารถวัดความสามารถของนักเรียนในการทำงานที่ได้รับมอบหมายและการปฏิบัติตามสถานการณ์ที่คล้ายกับชีวิตจริง และเนื่องจากกิจกรรมในการเรียนภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาพูดคือกิจกรรมการสื่อสาร ดังนั้นแบบทดสอบที่ดีที่สุดสำหรับทักษะพูดก็คือ การสังเกตการใช้ภาษาของนักเรียนการสนทนาแบบทันทีทันใดโดยไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า ซึ่งเป็นการสื่อสารอย่างแท้จริงจะทำการวัดได้ยากมาก โดยทั่วไปครูมักจะถามคำถามที่นักเรียนรู้คำตอบอยู่แล้ว กล่าวโดยสรุปก็คือ สถานการณ์ที่ครูทดสอบเป็นสถานการณ์ที่ไม่จริง ยังเป็นแบบที่ควบคุมอยู่มาก จึงไม่ใช่สถานการณ์การทดสอบแบบทันทีทันใด ด้วยเหตุที่การมอบหมายสถานการณ์การพูดแก่นักเรียนมีความสำคัญ ครูจึงควรมอบหมายกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนักเรียน เช่น

1. กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล (Information gap) ถ้าครูต้องการให้นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันอย่างเป็นธรรมชาติ ควรให้ข้อมูลนักเรียนแต่ละคนเพียงด้านเดียวเพื่อให้นักเรียนถามข้อมูลอีกด้านที่เหลือ ซึ่งทำได้โดยการจัดกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่มเล็กประมาณ 3-4 คน โดยทุกคนจะได้รับข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ แล้วให้นักเรียนสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

2. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) นับเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในการประเมินผลแบบต่อเนื่อง นักเรียนสามารถแสดงบทบาทต่าง ๆ ตามข้อมูลและสถานการณ์ที่ได้รับเช่น นักเรียนคนหนึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นคนซื้อสินค้า และอีกคนหนึ่งแสดงบทบาทเป็นพนักงานขาย โดยไม่ให้เวลาในการเตรียมตัวมากนัก เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดและใช้ภาษาอย่างทันทีทันใด หรือโต้ตอบสิ่งที่นักเรียนไม่คาดฝันล่วงหน้า

ขณะดำเนินกิจกรรมครูควรเดินไปรอบ ๆ ห้อง จากกลุ่มหนึ่งไปอีกกลุ่มหนึ่งพร้อมการจดบันทึกซึ่งครูอาจใช้บัตรเล็กๆ พยายามอย่าแสดงให้นักเรียนเห็นว่าครูกำลังประเมินเขาโดยตรงไม่ต้องสังเกตนักเรียนทุกคน แต่ติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบอย่างไรก็ตาม การประเมินผลแบบต่อเนื่องยังห่างไกลจากคุณภาพที่ต้องการในการทดสอบนักเรียน คำพูดเพียง 1-2 คำ หรือบันทึกย่อเพียงสั้น ๆ บอกข้อมูลนักเรียนได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

การวัดผลการพูด เป็นการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่ง Heaton (1990: 59 - 67) ได้กล่าวถึงการวัดผลการพูดไว้ดังต่อไปนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) คำคำเดียว หรือหลายคำในประโยค โดยอ่านดัง ๆ ได้
2. การตอบคำถามต่าง ๆ ตามหน้าที่ของภาษา (Functions)
3. ใช้ Rating scale ในการให้คะแนน

Harris (1974: 81) กล่าวว่า มีหลักเกณฑ์ 4 ข้อ การวิเคราะห์กระบวนการพูด ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) หน่วยเสียง เสียงสระ พยัญชนะ เน้นเสียงและระดับเสียง
2. ไวยากรณ์ (Grammar) โครงสร้างทางไวยากรณ์ถูกต้อง
3. คำศัพท์ (Vocabulary) ใช้คำศัพท์ถูกต้องตรงความหมาย
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency) พูดเป็นธรรมชาติมีความรู้สึกลื่นไหลไม่เกร็ง

Carroll (1968) ได้กำหนดสมรรถวิสัยทางภาษาว่าการพูดเป็นทักษะสื่อสารดังนั้นก็ยังมีหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ดังนี้

1. การออกเสียง หน่วยเสียงต่างๆ ที่ปรากฏในคำหรือวลีอย่างชัดเจน
2. คำศัพท์ คือสามารถใช้คำศัพท์ให้ถูกต้องตามความหมายและกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์
3. ไวยากรณ์ คือความสามารถใช้คำศัพท์และ โครงสร้างอย่างถูกต้องและด้วยระเบียบเสียง และเหมาะสมตามบริบท

4. ความคล่องในการพูด

สรุปได้ว่า การทดสอบการพูดนับเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมักจะไม่สามารถได้รับความสำคัญเท่าที่ควร การทดสอบการพูดตามที่มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้แนวทางไว้ กล่าวโดยสรุปคือ การทดสอบการออกเสียง การบรรยายภาพ และการสัมภาษณ์ โดยได้ให้ข้อเสนอแนะกิจกรรมการทดสอบเพิ่มเติม เช่น การประเมินผลแบบต่อเนื่อง โดยใช้กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล และการแสดงบทบาทสมมติ อนึ่งการใช้เกมร่วมด้วยในการทดสอบการพูดก็นับว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจเช่นกัน

การสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ปัจจุบันวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกำลังเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย หนังสือวารสารตลอดจนการประชุมทางวิชาการต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ล้วนกล่าวถึงวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งสิ้น หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษสำหรับ มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายก็ได้เน้นวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หนังสือแบบเรียนต่างๆ นิยมใช้สอนและได้รับอนุญาตจากกรมวิชาการให้สอนในระดับมัธยมศึกษาชั้นๆ ล้วนผลิตตามแนววิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูสอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากเป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้ ถึงแม้ปัจจุบันครูจะมีแบบเรียนที่ผลิตตามแนววิธีการสอนเพื่อการสื่อสารที่ดีมากเพียงไรก็ตาม ถ้าปราศจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้อง ครูไม่สามารถใช้ประโยชน์จากแบบเรียนนั้นได้เต็มที่ เพื่อช่วยให้ครูสอนภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและสามารถจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของตนเองได้

หลักการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ในชีวิตจริงเข้าสู่สังคมได้อย่างเหมาะสม ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ให้ความหมายการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

Richards และ Rodgers (2001: 69) การสอนเพื่อการสื่อสารเป็นทฤษฎีในการสอนภาษาอย่างหนึ่ง que เริ่มสอนให้มีการสื่อสารตามรูปแบบทางภาษาที่กำหนดไปจนถึงความสามารถในการนำภาษาไปใช้จริง ตลอดจนการแสวงหาวิธีการสอน สื่อการสอนในแต่ละกิจกรรมที่จัดขึ้นในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ Harmer (2005: 43 – 44) กล่าวว่า การสอนแบบที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) วิธีการนี้เน้นการสอนที่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งมีแนวคิด 2 ประการคือ ภาษามีได้หมายถึงเพียงแค่กฎไวยากรณ์ต่าง ๆ เท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับหน้าที่ต่าง ๆ ของภาษาด้วย เช่น การใช้ภาษาเพื่อแสดงการเชื่อเชิญหรือชวน แสดงความเห็นด้วย ซึ่งผู้เรียนรู้ว่าจะใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ใดและจะต้องรู้จักใช้ภาษาอย่างเหมาะสม

Brown (2007: 241) ได้ให้คำจำกัดความการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 4 ประการที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันคือ 1) เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสาร และไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์ 2) เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษา และปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพุดรูปแบบ โครงสร้างภาษามีใช้เป้าหมายหลัก แต่ตัวรูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่ทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย 3) ความคล่องแคล่วและความถูกต้องเป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสาร มีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจจะมีค่ามากกว่าความถูกต้อง เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย และ 4) ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน

สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการเรียนการสอนที่มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถนำทฤษฎีที่ได้เรียนรู้ ไปใช้ในการสื่อสารเพื่อให้บริการจุดมุ่งหมาย และเกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อความหมายได้ในสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา โดยผ่านกระบวนการในการแสดงความคิดเห็น การตีความ และการเจรจาสื่อความอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในการเรียน ผู้เรียนจะสามารถเรียนได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความเข้าใจเป็นสำคัญ

วิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) วิธีการสอนแบบนี้ มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่า ภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอน

ภาษาเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร โดยนำภาษาไปใช้ได้ สถานการณ์จริง ซึ่ง Hybel (1995: 6) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการสื่อสารสอดคล้องกันว่า เป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการแลกเปลี่ยนติดต่อของข้อมูลกับบุคคลอื่นๆ ในสังคมโดยสามารถรู้ได้ว่า เมื่อไรควรจะพูดและควรจะทำอะไรกับใครที่ไหนและในลักษณะอย่างไร ความหมายของคำว่า ความสามารถในการสื่อสารนี้เอง ทำให้วิธีการสอน เพื่อการสื่อสารมีบทบาทมากต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เป็นแนวการสอนที่เน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่ากฎเกณฑ์ทางภาษา (Usage) Richard และ Rodgers (2001); Littlewood (1995) ประกอบกับ Williams (1995: 12 - 13) กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่สอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น และลักษณะเด่นของวิธีการสอนแบบนี้ คือ ครูต้องยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการให้นักเรียนคิดค้นและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารครูต้องรู้และเข้าใจวิธีการสอนภาษาอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในความรู้ที่ได้รับก่อนการนำความรู้ไปปฏิบัติจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Baker และ Orr (2014, อ้างถึงในสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) ได้เสนอแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาวิทยากรแกนนำกลวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน (Communicative Language Teaching Approach and Integrating in Classroom) สำหรับใช้ขยายผลครูผู้สอนภาษาอังกฤษในจุดอบรมทั่วประเทศ โดยได้สรุปจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของนักวิชาการศึกษาหลายท่านว่า “การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนมากกว่าเป็นระเบียบวิธีที่เฉพาะเจาะจง” ซึ่งหมายความว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถสอนด้วยวิธีการและเทคนิคที่หลากหลาย (Brown, 2014; Harmer, 2003) ทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ หน้าที่หลักของภาษาคือการสื่อสาร และการให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาด้วยการมีส่วนร่วมในการสื่อสารในสถานการณ์จริง ทักษะที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนแนวนี้คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่วนไวยากรณ์ (การเขียนและการพูด) ยังคงมีความสำคัญ แต่จุดต่างอยู่ตรงที่ไวยากรณ์นั้นจะสอนในบริบทของการสื่อสารที่มีความหมายมากกว่าการแยกสอนไวยากรณ์ต่างหาก

การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบ่งได้ 2 ลักษณะ (Nunan, 2004: 9) คือ

1) แนวการสอนเพื่อการสื่อสารแบบไม่อิงหลักไวยากรณ์ (Strong Interpretation of CLT) ผู้สอนจะมองกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนเหมือนกระบวนการเรียนรู้ภาษาแรกของคนเราที่เรียนภาษาจากการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน (Natural Communication) ผู้เรียนรับรู้ (Acquire) ภาษาจากการเลียนแบบเจ้าของภาษา (ในที่นี้คือพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง) และการลงฝึกทดลองในสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน (Krashen, 1982) ส่วนแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบอิงหลักไวยากรณ์ให้ความสำคัญกับความรู้ในตัวภาษา (Language Form หรือกฎไวยากรณ์) ว่าเป็นรากฐานของการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในความหมายของสิ่งที่ได้ยิน สามารถแสดงความหมายออกมาทางตัวอักษรหรือถ้อยคำในการเขียน และพูด และช่วยให้ผู้เรียนเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยภาษาในระดับคำ วลี ประโยค และยังให้ผู้เรียนสามารถเรียบเรียงคำ (Vocabulary) มาเป็นประโยค ได้ตามหน้าที่และประเภทของหน่วยคำนั้น ความรู้ในหลักไวยากรณ์เป็นไปเพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา แต่ไม่ใช่เป้าหมายหลักของการเรียนรู้ภาษา (Widodo, 2006, 122; Ellis, 2003, 28; Nunan, 2004, 22; Widodo, 2006:123)

2) แนวการสอนเพื่อการสื่อสารแบบอิงหลักไวยากรณ์ (Weak Interpretation of CLT) ผู้สอนจะเสนอหลักการใช้กฎบรรทัดฐานของภาษา ให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลของหลักการใช้ ไวยากรณ์ก่อนการนำไปใช้ ความสนใจของผู้เรียนถูกดึงไปที่โครงสร้างประโยคและศัพท์ ให้ได้ใจหาเหตุผลว่าทำไม (Why) กฎไวยากรณ์จึงกำหนดรูปแบบภาษานั้นๆ ทำไมไวยากรณ์นั้นๆ จึงถูกนำไปใช้ (How) ในลักษณะอย่างนั้นอย่างนี้ ความรู้ในไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นเป็นความตระหนักรู้ในระบบภาษา ยังไม่สามารถนำไปใช้ในการฟัง พูด อ่าน หรือเขียนได้ทันที (Widodo, 2006: 124) แต่ทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความถูกต้อง (Monitor) การใช้ภาษาได้ด้วยตนเอง (Widodo, 2006: 125) สังเกตและพิจารณาเห็น (Notice) กระบวนการทำงานของระบบภาษา ผู้เกิดความสนใจในศัพท์หรือไวยากรณ์เป้าหมาย (Grammatical Consciousness–Raising) สังเกตและคิดหาเหตุผลด้วยตนเองว่าเพราะอะไร และอย่างไร ศัพท์หรือไวยากรณ์ตัวนั้นจึงใช้เช่นนั้น

ทั้งแนวการสอนเพื่อการสื่อสารแบบไม่อิงหลักไวยากรณ์ (Strong Interpretation of CLT) และแนวการสอนเพื่อการสื่อสารแบบอิงหลักไวยากรณ์ (Weak Interpretation of CLT) มีมุมมองร่วมกันว่ากระบวนการเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียน ครูผู้สอนไม่สามารถไปกำหนดบังคับกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดได้ (Littlewood, 1983, 92–93) การสอนภาษาจำเป็นต้องจัดกิจกรรมชั้นเรียนที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น โดยจัดกิจกรรมที่จูงใจผู้เรียนเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นความเป็นตัวตนของผู้เรียน มีความสัมพันธ์หรือความสำคัญต่อผู้เรียน (Littlewood, 1989, 72)

ความแตกต่างระหว่างระหว่างแนวการสอนทั้งสองอยู่ที่การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบไม่อิงหลักไวยากรณ์เห็นว่าการกิจกรรมในชั้นเรียนควรให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในการ ฟัง พูด อ่าน เขียน ตั้งแต่ต้น (Savignon, 1972, 1983) แล้วให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการทำงานสร้างชิ้นงาน หรือแลกเปลี่ยนความคิดระหว่างกัน การวิเคราะห์หลักไวยากรณ์และแยกสอนศัพท์เป็นคำๆ แยกจะไม่มี หรืออาจมีบ้างแต่เพียงพอต่อการทำชิ้นงานได้เท่านั้น การสอนหลักไวยากรณ์เป็นสิ่งไม่จำเป็น เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเอง ทำหน้าที่ตามธรรมชาติในการถอดแบบหลักการใช้ไวยากรณ์และความหมายของศัพท์ระหว่างการใช้ภาษาประกอบกิจกรรม

การสอนภาษาที่เน้นหน้าที่ภาษาเป็นการสอนที่เน้นหน้าที่และความหมายมากกว่าที่จะเน้นรูปแบบและวากยสัมพันธ์ ตามแนวคิดทฤษฎีไวยากรณ์ระบบ-หน้าที่ (Systemic Functional Grammar) ของ Halliday ที่เลือกระบบในไวยากรณ์นี้เป็นเซตของตัวเลือกต่างๆ และเงื่อนไขที่จะเข้าระบบนั้น (Entry Condition) เมื่อเงื่อนไขตรง ตัวเลือกหนึ่งจะถูกเลือก

ส่วนการสอนภาษาที่เน้นการสอนไวยากรณ์เป็นการสอนที่เน้นหลักการใช้ไวยากรณ์ก่อนการนำไปใช้ มีการวิเคราะห์หลักไวยากรณ์และแยกสอนศัพท์เป็นคำๆ อีกทั้งยังผสมผสานจุดเน้นระหว่างความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการใช้ภาษา กับความถูกต้อง (Accuracy) ตามหลักไวยากรณ์เข้าไว้ด้วยกัน Nunan (2004: 22) เห็นว่าการผสมผสานระหว่างสองจุดเน้นนี้สอดคล้องกับสภาพการเรียนภาษาที่สองเป็นภาษาต่างประเทศ เพราะผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ใช้ภาษาเป้าหมาย (Target Language) เป็นภาษาหลักในชีวิตประจำวัน การเรียนไวยากรณ์ช่วยให้ผู้เรียนใส่ใจและสังเกตการนำไปใช้ อันจะเป็นความรู้พื้นฐานสะสมไว้เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์สื่อสารจริงต่อไป (Littlewood, 1989; Sharwood-Smith, 1981)

กล่าวโดยสรุป การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้โดยแสดงความคิด ความรู้สึกทางภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาท่าทางการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันได้เหมาะสมกับสถานการณ์ สังคมสภาพแวดล้อม

กิจกรรมการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถที่จะสื่อสารได้ ดังนั้นจึงต้องอาศัยกิจกรรมในห้องเรียน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ที่คล้ายกับชีวิตจริง เพราะผู้เรียนสามารถใช้กิจกรรมนั้นแสดงออกทางภาษาโดยการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงกิจกรรมการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

ในการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องตั้งจุดประสงค์การสอนไว้เป็นอันดับแรก และกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ เพื่อฝึกหัดให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์

ที่ตั้งไว้ Underwoods (1989: 30) ได้เสนอการแก้ไขปัญหาการฟังว่าผู้เรียนควรได้มีโอกาสรู้ว่าคุณจะได้ฟังอะไรและต้องเตรียมข้อมูลใดบ้างในการฟัง มิฉะนั้นแล้วจะเป็นความไม่ยุติธรรมสำหรับผู้เรียนในการที่จะได้รับฟังเนื้อหรือทดสอบการฟังทันที โดยที่ไม่มีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะฟัง

Paulton และ Bruder (1976: 129 – 130) พูดถึงหลักการสอนฟังเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ฟังได้ดีขึ้นดังนี้ 1) การฟังจะต้องมีจุดประสงค์หรือเป้าหมายอย่างแน่นอนและจุดประสงค์นั้นจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร ซึ่งทั้งครูและนักเรียนจะต้องทราบว่าจะฟังนั้นคืออะไร 2) การสอนฟังเพื่อความเข้าใจนั้นควรจะเกิดขึ้นทีละขั้นตอนอย่างรอบคอบ นั่นคือครูจะต้องมีการวางแผนการสอนเป็นอย่างดี การสอนจะต้องเริ่มจากง่ายไปหายาก 3) การสอนเพื่อความเข้าใจในตัวนักเรียนจะต้องมีความตื่นตัวในการร่วมกิจกรรมการฟัง ถ้านักเรียนตั้งใจฟังก็จะสามารถถ่ายโอนสิ่งที่ได้จากการฟังไปสู่ทักษะอื่นได้และครูจะต้องให้ข้อมูลย้อนกลับทุกครั้งทีมนักเรียนส่งงานหรือผลิตภาษาอันเนื่องมาจากการฟังเพราะจะช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในทักษะการฟังตลอดไป 4) การฟังเพื่อความเข้าใจ ครูควรจะให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังเสียก่อน เช่น อาจจะให้นักเรียนเขียนเรื่องมาก่อนหรือไปค้นหาเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆ มาล่วงหน้าก่อนมาฟัง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนมีความคุ้นเคยและสามารถจำเรื่องที่ฟังได้ดีขึ้น 5) ทักษะการฟังเป็นทักษะรับสาร การที่นักเรียนจะมีความสามารถในการฟังที่ดี นั้น นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกให้สามารถจำเรื่องราวและสามารถพูดโต้ตอบได้ทันทีทันใด ดังนั้นในการฟังจะต้องมีการฟัง การคิด และการจดจำควบคู่กันไปด้วยเสมอ และ 6) ครูจะต้องจำเสมอว่าบทเรียนที่ใช้ฝึกทักษะการฟังนั้น เป็นส่วนหนึ่งของการฟังไม่ใช่การทดสอบเมื่อนักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดเสร็จควรจะได้มีการตรวจแก้ไขเพื่อให้ทราบว่า นักเรียนสามารถฟังได้ดีและมีการพัฒนาก้าวหน้าเป็นลำดับอย่างไร ไม่ควรตัดสินได้หรือตก การพัฒนาทักษะการฟังลักษณะนี้ อาจจะให้นักเรียนฟังบทเรียนการฟังในห้องปฏิบัติการทางภาษาคด้วยตนเอง หรือจัดมุมให้นักเรียนฟังบทเรียนที่ครูเตรียมอุปกรณ์การฟังไว้

Rixon (1986: 63 – 73) เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการฟังไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1) ขั้นตอนการฟัง (Pre-Listening Stage) เป็นขั้นเตรียมให้ผู้เรียนมีความต้องการหรือมีความพร้อมที่จะฟัง โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใคร่รู้ในเนื้อหาและเกิดความกระตือรือร้นที่จะฟัง ครูควรใช้กิจกรรมที่ทำท่าย อาจใช้วิธีระดมสมอง คาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะได้รับรู้อะไรบ้าง โดยพิจารณาจากหัวข้อเรื่อง จากรูปภาพ แผนภูมิประกอบบทฟัง แล้วให้ผู้เรียนบอกว่าตนมีความรู้ในเรื่องที่จะฟังอย่างไร และต้องการรู้อะไรเพิ่มขึ้น โดยครูอาจให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง เป็นการให้แนวคิดกว้าง ๆ ของบทฟัง เช่น ก่อนการฟังบทสนทนาที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลสองคนกำลังปรึกษาหารือกันถึงคุณลักษณะของบุคคลที่จะมาทำงานตำแหน่งเลขานุการ ครูอาจให้ผู้เรียนระดมสมองเพื่อหาคำตอบว่าเลขานุการควรเป็นคนอย่างไร แล้วจึงให้

ผู้เรียนฟังบทสนทนา การให้ผู้เรียนคาดคะเนว่าจะได้ฟังอะไร การทำนายเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่จะได้ฟัง ก็เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีความคิดกว้างไกล และสร้างความตื่นตัวให้กับผู้เรียนในขั้นการฟัง (While-Listening Stage) กล่าวคือ ผู้เรียนเกิดความสงสัยใคร่รู้เรื่องที่คุณทำนายกับเรื่องที่จะได้ฟังนั้นตรงกันหรือไม่ เป็นต้น การเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการรับสารนั้น คือการให้ผู้เรียนมีความรู้พอสมควรเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง หรือเตรียมเนื้อหาให้ผู้เรียนนั่นเอง ถ้าไม่แน่ใจว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังหรือไม่ ครูอาจถามคำถามซึ่งนำเข้าสู่บทเรียน หรืออาจเล่าเรื่องย่อให้ผู้เรียนฟัง นอกจากนี้ ครูต้องเตรียมผู้เรียนให้รู้ความหมายของคำศัพท์สำคัญ ๆ ที่จะพบในบทฟัง ตลอดจนโครงสร้างทางภาษาต่างๆ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลหรือข่าวสารที่ได้ฟังอย่างถูกต้อง

2) ขั้นการฟัง (While-Listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียน หรือผู้ฟังทำกิจกรรมการฟัง หรือแบบฝึกหัดด้วยตนเอง โดยใช้กลยุทธ์หลากหลายให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การฟัง การสอนในขั้นนี้มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากการฟัง ดังนั้นก่อนฟังผู้เรียนควรจะได้ทราบจุดมุ่งหมายในการฟังคืออะไร เพื่อผู้เรียนจะได้มีเหตุผลในการฟัง และจะได้กำหนดกลยุทธ์ในการฟังได้ถูกต้อง จากนั้นให้ผู้เรียนหาข้อมูลต่าง ๆ ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ได้แก่ ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความตามรูปภาพ ฟังเพื่อเลือกภาพตามเค้าโครงเรื่อง ฟังเพื่อเรียงรูปภาพตามบทฟัง ฟังเพื่อต่อเติมภาพให้สมบูรณ์ ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความถูก/ผิดตามบทฟัง ฟังเพื่อเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ ฟังเพื่อหาข้อความสำคัญ และฟังเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือขั้นตอนการทำงาน หลังจากที่ผู้เรียนทำกิจกรรมตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้ว ครูควรให้ผลย้อนกลับทันที เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของภาระงานที่ทำ จะได้ว่าตนเข้าใจสิ่งที่จะฟังถูกต้องมากน้อยเพียงใด ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้การอภิปรายข้อผิดพลาดของผู้เรียน โดยครูต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจข้อผิดพลาดนั้นด้วย

3) ขั้นหลังฟัง (Post-Listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาทำกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการใช้ทักษะสัมพันธ์อื่น ๆ ฝึกให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาผสมผสานกับความรู้ ความคิดเห็นของตน เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่น ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปราย การแก้ปัญหา หรืออาจจะเป็นกิจกรรมการถ่ายโอน การเขียน เช่น การเติมแผนภูมิหรือแบบฟอร์มให้สมบูรณ์ การย่อความ

Underwood (1989: 25 – 28) แนะนำการสอนทักษะการฟังดังนี้ 1) การเตรียมการก่อนการสอน เช่น การเลือกบทเรียน การเตรียมเทป การเตรียมบทเรียนก่อนสอน การวางแผนการสอน เป็นต้น 2) การวางขั้นตอนในการสอน ซึ่งมี 3 ขั้นตอน คือ (1) ก่อนการฟัง (Pre-Listening) เป็นการเตรียมตัวนักเรียนก่อนที่จะฟังและทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น พูดเกี่ยวกับภาพ อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง อ่านเนื้อหาให้ฟัง ทบทวนบทเรียน หรือสอนคำศัพท์และโครงสร้างที่สำคัญ เป็นต้น (2) ระหว่างการฟัง (While-Listening or During Listening) ในขณะที่นักเรียนฟังควรมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้ทำเพื่อ

แสดงว่านักเรียนฟังเรื่องแล้วมีความเข้าใจ เช่น ตรวจสอบสิ่งที่ฟังกับรูปภาพจับคู่ภาพกับสิ่งที่ฟัง จัดลำดับรูปภาพตามเรื่องที่ฟัง เขียนเครื่องหมายถูกหรือผิดหน้าข้อความตามสิ่งที่ฟัง หรือเติมคำลงในช่องว่าง เป็นต้น (3) หลังการฟัง (Post-Listening) เป็นกิจกรรมที่ครูจัดให้สอดคล้องกับเรื่องที่ฟังไปแล้ว เช่น วิจารณ์อารมณ์ของบุคคลหรือลักษณะนิสัยของบุคคลในเรื่องที่ฟัง สรุปเรื่องที่ฟัง แสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

Rost (1991: 146) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสอนทักษะการฟังแก่ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศดังนี้ 1) ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนโดยสนทนากับนักเรียนทุกคนโดยไม่เลือก เฉพาะนักเรียนที่เก่งภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นกันเอง พยายามให้หัวข้อที่สอนอยู่ในความสนใจของนักเรียน ให้นักเรียนมั่นใจว่าใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) เน้นให้นักเรียนรับรู้ความสำคัญของการฟัง รู้จักจุดประสงค์ของการฟัง วิธีฟังแบบต่างๆ รวมทั้งการใช้กลวิธีในการฟัง 3) กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะฟัง นักเรียนอาจขาดความเชื่อมั่นในการฟังครูต้องช่วยให้นักเรียนมีความพยายามที่จะฟังอย่างสนุกสนานและฟังแล้วได้ความรู้ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ 4) หาโอกาสให้นักเรียนได้ฟังการพูดจากเจ้าของภาษา อาจฟังจากตัวผู้พูดหรือจากสื่อต่างๆ ให้นักเรียนฟังเพื่อความเข้าใจสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน 5) ให้นักเรียนมีโอกาสที่จะเลือกฟังด้วยตนเองนอกห้องเรียน ให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร ควรมีสุนัขการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ประกอบด้วยสื่อและแบบฝึก และ 6) มีกิจกรรมการฟังก่อนการเรียนการสอน ประกอบด้วยเป้าหมายของการพัฒนา ทักษะการฟัง และกิจกรรมก่อนฟัง ซึ่งนักเรียนต้องรับรู้ถึงพัฒนาการของความสามารถในการรับฟังของตนเอง นั่นคือควรมีแบบบันทึกความก้าวหน้าในการฟังด้วย

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษนั้นต้องอาศัยจุดประสงค์การสอนที่แน่นอนเพื่อที่จะทำให้ครูผู้สอนสามารถกำหนดแนวการสอนทักษะการฟังได้อย่างสอดคล้องและมีประสิทธิภาพ ส่วนแนวการสอนฟังนั้นมีผู้เสนอแนะไว้นั้นสามารถสรุปได้ 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการฟัง (Pre-listening) เป็นการเตรียมให้ผู้ฟังพร้อมที่จะฟังเนื้อหา ชั้นระหว่างการฟัง (While-listening) เป็นขั้นที่ให้ผู้ฟังลงมือทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดที่ได้รับคำสั่ง ชั้นหลังการฟัง (Post-listening) เป็นขั้นที่ครูให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ ผู้เรียนเกี่ยวกับความถูกต้องด้านความเข้าใจเนื้อหาที่ฟังและขยายต่อสิ่งที่เรียนออกไปสู่เนื้อหาอื่นหรือกิจกรรมอื่นที่มีความหมาย

กระบวนการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการคือ

- 1) กิจกรรม เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากในกระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เพราะเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่มีจริงในห้องเรียน (Richards, 2006) กิจกรรมที่ได้นี้จะขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรม และลักษณะของการจัดกิจกรรม

(1) ลักษณะของกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์บทเรียนกิจกรรมมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายกิจกรรมทำให้เกิดความจำเป็นที่จะสื่อความหมายกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับรู้ผลของการสื่อความหมายกิจกรรมน่าสนใจและท้าทายกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกตามความต้องการกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ และกิจกรรมฝึกให้ผู้เรียนมีกลยุทธ์การเรียนรู้

(2) ลักษณะของการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายลักษณะ ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์หลายรูปแบบในชั้นเรียน เช่น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน-บทเรียน ผู้เรียน-ผู้เรียน ผู้เรียน-ครูผู้สอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ ลักษณะการจัดกิจกรรมได้แก่ การจัดกิจกรรมรายบุคคล (Individual work) การจัดกิจกรรมแบบคู่ (Pair work) การจัดกิจกรรมแบบกลุ่ม (Group work) และการจัดกิจกรรมแบบทำร่วมกันทั้งชั้น (Class work) เป็นต้น

2) เทคนิคการสอน เทคนิคการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะเทคนิคการสอนที่เหมาะสมจะช่วยให้การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารประสบความสำเร็จ เทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่

(1) ให้ผู้เรียนได้พบและได้ใช้ภาษาในการสื่อสารให้มากที่สุด การสื่อสารที่สมจริงคือการที่ผู้เรียนมุ่งความสนใจไปที่สารที่สื่อออกมาหรือสารที่ต้องการสื่อ ออกไป ไม่ใช่มุ่งที่ตัวภาษา

(2) ใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้ง่ายขึ้น สื่อตามแนวการสอนแบบ CLT ประกอบด้วยเนื้อหา (Text-based materials) คือ แบบเรียนที่จัดกิจกรรมเน้นการสอนแบบ CLT เช่น มีกิจกรรมให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่มงาน/กิจกรรม (Task-based materials) และสื่อจริง (Authentic materials) เป็นต้น

(3) หาวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกระหว่างเรียน และสร้างบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนไม่อายเวลาตอบผิด (Dulay, Burt and Krashen, 1982)

(4) ศึกษาความสนใจของผู้เรียนและแทรกสิ่งที่คุณผู้เรียนสนใจไว้ในบทเรียนด้วย และครูผู้สอนควรเรียนรู้ด้วยว่าผู้เรียนชอบทำงานกับผู้ใด

(5) เน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน (Process) มากกว่าผลงานการเรียนรู้ (Product) บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียน

Richard (2006) ได้เสนอบทบาทครูและผู้เรียนที่ต้องปรับเปลี่ยนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1) บทบาทครูผู้สอน (Teacher's role) ครูมีบทบาทเป็นผู้เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาให้มากที่สุด ครูผู้สอนจะควบคุมการเรียนในช่วงที่มีการฝึกรูปแบบภาษาเท่านั้น แต่ในช่วงที่ให้ผู้เรียนใช้ภาษา ครูผู้สอนจะลดบทบาทลงเป็นเพียงผู้กำกับรายการคอยให้ความสะดวก ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการเท่านั้น ครูจะกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์อันเป็นการเชื่อมช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ (Grammar Competence) และความสามารถทางด้านสื่อสาร (Communicative Competence) ของผู้เรียน และครูผู้สอนจะไม่ขัดจังหวะในขณะที่ผู้เรียนกำลังใช้ภาษาถึงแม้ว่าผู้เรียนจะใช้ภาษาไม่ถูกต้องก็ตาม แต่ครูจะช่วยอธิบายและให้ความช่วยเหลือก็ต่อเมื่อการสื่อสารของผู้เรียนจะงัดงัน อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนยังคงเป็นแหล่งความรู้ (Resource) ให้ผู้เรียนเมื่อเขาต้องการเป็นผู้เตรียมผู้เรียนให้พร้อมก่อนการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นผู้ให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ครูผู้สอนต้องพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในห้องเรียนให้มากที่สุดเป็นผู้สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ และให้ข้อมูลสะท้อนกลับแก่ผู้เรียนอีกด้วย

2) บทบาทผู้เรียน (Learner's role) ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในห้องเรียนมากกว่าครูผู้สอน ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ลงมือใช้ภาษาด้วยตนเอง โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้เกิดการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันและผู้เรียนพยายามเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น โดยนำสิ่งที่ตนเรียนรู้ในห้องเรียนเป็นเครื่องมือช่วยในการหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน เช่น การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เรียนรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนสนใจจากห้องสมุด อินเทอร์เน็ต เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียนอีกด้วย

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Teaching Approach) เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน และยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1) ต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน

2) การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วนๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้ทักษะหลาย ๆ ทักษะ รวมกันไป ผู้เรียนควรจะได้ฝึกฝนและใช้ภาษาในภาพรวม

- 3) ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด
- 4) ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามากๆ ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ให้มากที่สุด
- 5) ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด

Richard (2006) ได้เสนอวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นอีก 2 วิธี ที่เน้นกระบวนการคือแนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน Content-Based Approach (CBI) และแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน Task-Based Instruction (TBI) โดยมีรายละเอียดดังนี้

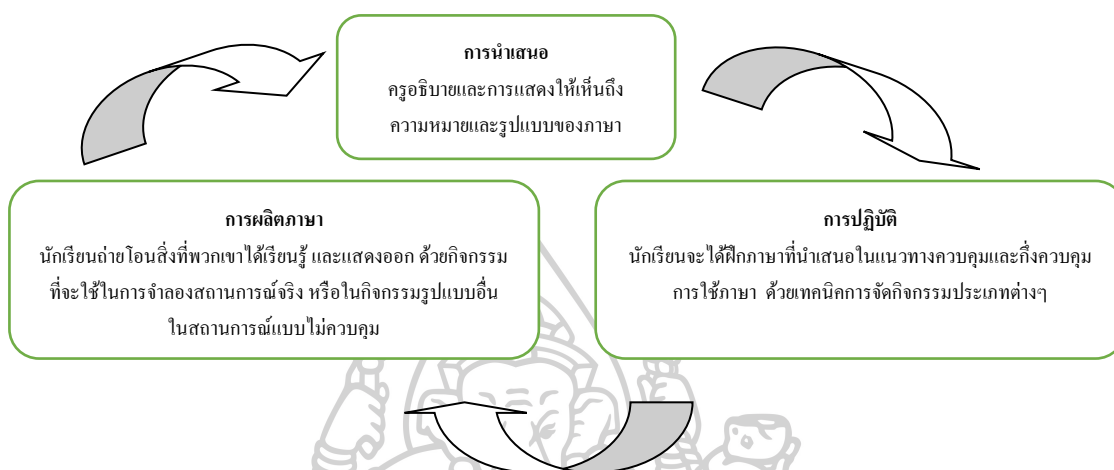
1) แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content-Based Approach) เป็นแนวการสอนที่เน้นเนื้อหาสาระการเรียนรู้มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษา กล่าวคือ ให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันพัฒนาการใช้ภาษา ดังนั้นการคัดเลือกเนื้อหาจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเนื้อหาที่คัดเลือกมาจะต้องเอื้อต่อการบูรณาการการสอนภาษาทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ สามารถติดตาม ประเมินข้อมูลของเรื่อง และพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning)

2) แนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Approach) เป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ ในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จ ความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างจะเป็นผลในขณะที่ทำกิจกรรม นิยมนำแนวคิดนี้ไปใช้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษา เพราะเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดจากกระบวนการที่ได้ลงมือปฏิบัติงานจนคล่องตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (Willis, 1996) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน มีจุดมุ่งหมาย 4 ประการ คือ

- (1) ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ
- (2) เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริง
- (3) เพื่อพัฒนาทักษะการคิดโดยผ่านกระบวนการปฏิบัติภาระงาน
- (4) เพื่อให้ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ขั้นตอนการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในที่นี้ ขอกล่าวถึงวิธีการสอนแบบ 3Ps หรือ P-P-P ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ที่มา : คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล

ในการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องตั้งจุดประสงค์การสอนไว้เป็นอันดับแรก หลังจากนั้นจึงกำหนดกิจกรรม ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ เพื่อฝึกหัดให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ ริคสัน (Rixon 1986: 63-73) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนทักษะการฟังไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1) ขั้นก่อนการฟัง (Pre-Listening Stage) เป็นขั้นเตรียมให้ผู้เรียนมีความต้องการหรือความพร้อมที่จะฟัง โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใคร่รู้ในเนื้อหา และเกิดความกระตือรือร้นที่จะฟัง ครูควรใช้กิจกรรมที่ทำท่าย อาจใช้วิธีระดมสมอง คาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะได้รับรู้อะไรบ้าง โดยพิจารณาจากหัวข้อเรื่อง จากรูปภาพ แผนภูมิประกอบบทฟัง แล้วให้ผู้เรียนบอกว่าคุณมีความรู้ในเรื่องที่จะฟังอย่างไร และต้องการรู้อะไรเพิ่มขึ้น โดยครูอาจให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง เป็นการให้แนวคิดกว้างๆ ของบทฟัง เช่น ก่อนการฟังบทสนทนากับเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลสองคนกำลังปรึกษาหารือกันถึงคุณลักษณะของบุคคลที่จะมาทำงานตำแหน่งเลขานุการ ครูอาจให้ผู้เรียนระดับสมองเพื่อหาคำตอบว่าเลขานุการควรเป็นคนอย่างไรแล้วจึงให้ผู้เรียนฟังบทสนทนา การให้ผู้เรียนคาดคะเนว่าจะได้ฟังอะไร การทำนายเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่จะได้ฟัง ก็เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีความคิดกว้างไกล และสร้างความตื่นเต้นให้กับผู้เรียนในขั้นการฟัง (While-Listening Stage) กล่าวคือ ผู้เรียนเกิดความสงสัยใคร่รู้ว่าเรื่องที่ตนทำนายกับเรื่องที่จะได้ฟังนั้น

ตรงกันหรือไม่เป็นต้น การเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการรับสารนั้น คือการให้ผู้เรียนมีความรู้พอสมควรเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง หรือเตรียมเนื้อหาให้ผู้เรียนนั่นเอง ถ้าไม่แน่ใจว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังหรือไม่ ครูอาจถามคำถามซึ่งนำเข้าสู่บทเรียน หรืออาจเล่าเรื่องย่อให้ผู้เรียนฟัง นอกจากนี้ ครูต้องเตรียมผู้เรียนให้รู้ความหมายของคำศัพท์สำคัญๆ ที่จะพบในบทฟัง ตลอดจนโครงสร้างทางภาษาต่างๆ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลหรือสารที่ได้ฟังอย่างถูกต้อง

2) ขั้นการฟัง (While-Listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนหรือผู้ฟังทำกิจกรรมการฟังหรือแบบฝึกหัดด้วยตนเอง โดยใช้กลยุทธ์หลากหลายให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การฟัง การสอนในขั้นนี้มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากการฟัง ดังนั้น ก่อนฟังผู้เรียนควรจะได้ทราบว่าจุดมุ่งหมายในการฟังคืออะไร เพื่อผู้เรียนจะได้มีเหตุผลในการฟัง และจะได้กำหนดกลยุทธ์ในการฟังได้ถูกต้อง จากนั้นให้ผู้เรียนหาข้อมูลต่างๆ ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ได้แก่ ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความตามรูปภาพฟังเพื่อเลือกภาพตามเค้าโครงเรื่องฟังเพื่อเรียงรูปภาพตามบทฟังฟังเพื่อต่อเติมภาพให้สมบูรณ์ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความถูก / ผิดตามบทฟังฟังเพื่อเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ฟังเพื่อหาข้อความสำคัญ และฟังเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือขั้นตอนการทำงานหลังจากที่ผู้เรียนทำกิจกรรมตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้ว ครูควรให้ผลย้อนกลับทันที เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของภาระงานที่ผู้เรียนทำผู้เรียนจะได้รู้ว่าตนเข้าใจสิ่งที่ฟังถูกต้องมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะใช้การอภิปรายข้อผิดพลาดของผู้เรียน ครูต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจข้อผิดพลาดของตนด้วย

3) ขั้นหลังการฟัง (Post-Listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังทำกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการใช้ทักษะสัมพันธ์อื่น ๆ ฝึกให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาผสมผสานกับความรู้ ความคิดเห็นของตน เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่นๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น การแสดงบทบาทสมมุติการอภิปราย การแก้ปัญหา หรืออาจเป็นกิจกรรมการถ่ายโอน การเขียน เช่นการเติมแผนภูมิหรือแบบฟอร์ม การย่อความ และการเขียนจดหมาย เป็นต้น

Underwood (1989: 30) กล่าวถึงปัญหาการฟังว่าผู้เรียนควรได้มีโอกาสรู้ว่าตนจะได้ฟังอะไร และต้องเตรียมข้อมูลใดบ้างในการฟัง มิฉะนั้นแล้วจะเป็นความไม่ยุติธรรมสำหรับผู้เรียนในการที่จะได้รับฟังเนื้อหาหรือทดสอบฟังทันที โดยที่ไม่มีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะฟัง ดังนั้น อันเดอร์วูด จึงเสนอขั้นการฟังเป็น 3 ขั้น ดังนี้

1) ขั้นก่อนการฟัง (Pre-Listening Stage) เป็นขั้นแรกของการสอนฟัง ซึ่งเป็นการเตรียมการฟังทั่ว ๆ ไปหรือเป็นการเตรียมภาระงานสำหรับการฟัง ในชีวิตจริงฟังมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องฟังหรือคาดหวังได้ว่าจะได้ฟังสิ่งใดจากผู้พูด ในการสอนขั้นนี้จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังสูงและมีความเชื่อมั่นด้านการฟังมากขึ้น ซึ่งครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมได้แตกต่างกัน เมื่อครูจัดการแผนการสอนต้องมีการกำหนดเวลาสำหรับการสอนขั้นนี้และต้องเป็นการสอน

กิจกรรมอย่างไม่รีบเร่ง โดยที่ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการสอนได้แก่ ครูเสนอหรือให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่จะฟัง ผู้เรียนอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่จะฟัง ผู้เรียนดูรูปภาพหรือแผนภูมิแล้วเติมให้สมบูรณ์ การอภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อหรือสถานการณ์ที่จะฟังถาม-ตอบ เกี่ยวกับสิ่งที่จะฟัง และทำแบบฝึกก่อนฟังกิจกรรมเหล่านี้ช่วยผู้เรียนให้เดาสิ่งที่จะฟังอย่างคร่าว ๆ ว่าจะได้ฟังสิ่งใด ขณะเดียวกันก็จะกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบการฟัง ในการสอนครูควรอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่จะต้องกระทำในขณะที่อยู่ในขั้นการฟังสำหรับกิจกรรมขั้นก่อนการฟังนี้อาจเป็นกิจกรรมการอ่าน การเขียน การพูด หรือรวมทั้งกิจกรรมอ่าน-พูด และเขียน ซึ่งการรวมทักษะต่างๆ นี้ถือเป็นการเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่เป็นจริง และจะสามารถปรับใช้เหมาะสมในภาษาเขียนและภาษาพูดจากการอ่านและได้ยินภาษา

2) ขั้นการฟัง (While-Listening Stage) กิจกรรมในขั้นการสอนนี้ คือ สิ่งที่ผู้เรียนได้รับ คำสั่งให้กระทำในขณะที่กำลังฟังเนื้อหา โดยมีการฟังเพื่อความเข้าใจเข้ามาเกี่ยวข้อง จุดประสงค์ การฟังขั้นนี้เพื่อช่วยเหลือให้ผู้เรียน ได้พัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนที่จะทำความเข้าใจภาษาพูด ดังนั้นเมื่อจุดประสงค์การฟังได้แก่การพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจครูผู้สอนต้องเลือก กิจกรรมขั้นการฟังอย่างระมัดระวัง กิจกรรมจะไม่ใช้การทดสอบหรือสอนความเข้าใจของผู้เรียนเพียง แค่ผลิตคำตอบถูก/ผิดเท่านั้น แต่ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนอย่างกระตือรือร้น และเพื่อช่วยเหลือผู้ฟังที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาให้สามารถปรับทักษะที่เคยใช้เมื่อฟังภาษาของตนเองไปใช้ ในการฟังภาษาที่สอง ซึ่งกิจกรรมการฟังนั้นต้องเปิด โอกาสให้ผู้เรียนฝึกการทำงาน การจับคู่และ การตีความด้วย กิจกรรมขั้นการฟังควรเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจเพื่อที่ผู้เรียนจะได้รู้สึกอยากจะฟัง และทำกิจกรรม ความน่าสนใจของกิจกรรมอาจมาจากหัวข้อที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะใช้ฟังและเนื้อหา ที่ใช้ในการฟังต้องเป็นเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ความสนใจและความพอใจ ของผู้เรียนถือเป็นส่วนหนึ่งของความน่าสนใจของกิจกรรมการฟังเพราะธรรมชาติของมนุษย์ชอบ ความเป็นปริศนาหรือชอบแก้ไขปัญหา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือเป็นเหตุผลสำหรับการเลือกรูปแบบ กิจกรรม และที่สำคัญกิจกรรมที่จัดขึ้นต้องไม่ยาวและยากเกินไป ไม่เป็นกิจกรรมที่ทำซ้ำแล้วซ้ำอีก

3) ขั้นหลังการฟัง (Post-Listening Stage) กิจกรรมขั้นนี้ เป็นการรวบรวมงานต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการฟังหลังจากการฟังเสร็จสมบูรณ์แล้ว กิจกรรมบางอย่างขยายต่อ จากขั้นก่อนการฟัง และขั้นการฟังหรือบางครั้งเกี่ยวข้องกับเฉพาะเนื้อหาที่ใช้ฟังเท่านั้นรูปแบบ กิจกรรมส่วนใหญ่ในขั้นนี้จะเป็นการตอบคำถามที่มีตัวเลือกหรือคำถามที่ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่ใช้พูด แบบฝึกหัดประเภทนี้แทบจะเป็นงานประเภทเดียวที่ใช้ในการฟังข้อทดสอบฟังส่วนมากจะมี รูปแบบเช่นนี้ อย่างไรก็ตามถือเป็นกิจกรรมที่ยากและขึ้นอยู่กับความสามารถในการฟังของนักเรียน และขึ้นอยู่กับทักษะการอ่าน (อ่านและทำความเข้าใจคำถาม) ทักษะเขียน (เขียนตอบคำถาม) และ

ความจำ (จำสิ่งที่ฟังได้นานพอที่จะผลิตคำตอบได้หรือไม่) จุดประสงค์ของกิจกรรมชั้นหลังการฟังคือการฝึกหัดสำหรับการสอบหากมีผู้เรียนคนหนึ่งมีวัตถุประสงค์การเรียนเพื่อให้สอบผ่าน แต่ก็มีจุดประสงค์อื่น ๆ อีก ในกิจกรรมชั้นนี้ไม่ใช่เฉพาะแต่เหตุผลของการสอบ เช่นเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่จำเป็นต้องเข้าใจหรือความสำเร็จในภาระงาน ซึ่งทำได้โดยครูบอกคำตอบปากเปล่า ใช้การตรวจโดยจับคู่กับเพื่อน ครูเฉลยโดยใช้เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ โดยอภิปรายกลุ่มหรือให้ผู้เรียนตรวจคำตอบตามหนังสือและอื่นๆ อีก เป็นการกระทำได้ทันทีและไม่ต้องใช้ความตั้งใจมากนักว่าผู้เรียนตอบถูกหรือผิดก็คน การแสดงหรือแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าทำไมผู้เรียนจึงไม่เข้าใจหรือผิดพลาดจากการฟัง ก็เป็นจุดประสงค์ข้อหนึ่งในกิจกรรมชั้นหลังการฟัง การอภิปรายมักจะเกิดขึ้นขณะที่ตรวจสอบและครูก็มีโอกาสจะมุ่งความสนใจไปที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของเนื้อหา หรือเน้นที่รูปแบบ หน้าที่ ความหมาย การเน้นและการขึ้นเสียงสูง-ต่ำ ซึ่งเป็นเหตุแห่งปัญหาสำหรับผู้ฟัง การเปิดโอกาสให้นักเรียนพิจารณาทำที่และลักษณะของผู้พูดก็จัดเป็นสิ่งสำคัญเพราะปกติผู้ฟังจะทำที่และลักษณะผู้พูดที่เป็นภาษาเดียวกัน แต่จะเป็นการยากที่จะรู้ลักษณะทำที่ของผู้พูดที่พูดภาษาต่างประเทศ ในขั้นการฟังขั้นสุดท้ายนี้ผู้เรียนสามารถพิจารณาลักษณะผู้พูดและสิ่งที่จะนำไปสู่ลักษณะเหล่านั้น ไม่ใช่เนื้อหาทุกเนื้อหาที่จะเปิดโอกาสเหล่านี้ให้ผู้เรียนและยังมีแนวทางอีกมากมายที่จะแสดงให้เห็นถึงลักษณะทำที่ของผู้พูด จุดประสงค์ที่สำคัญ

จากแนวคิดต่างๆ จะเห็นว่าการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษและการจัดกิจกรรมการฟังนั้นต้องอาศัยจุดประสงค์การสอนเพื่อที่จะทำให้ครูผู้สอนสามารถสอนทักษะการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้กิจกรรมการฟังที่กำหนดขึ้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งกิจกรรมการฟังที่มีผู้เสนอแนะไว้นั้นสามารถสรุปได้ 3 ขั้นตอน คือ กิจกรรมขั้นก่อนการฟัง (Pre-Listening) กิจกรรมขั้นระหว่างฟัง (While-Listening) และกิจกรรมขั้นหลังการฟัง (Post-Listening)

การพูดเป็นการสื่อสารความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยอาศัยน้ำเสียง ภาษา และกิริยาท่าทาง อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคม ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง เป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนักศึกษาหลายท่านได้เสนอขั้นตอนการสอนพูดไว้ดังนี้

Scott (1981: 70) เสนอขั้นตอนการสอนพูดไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขึ้นบอกรวบรวมจุดประสงค์ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนได้รู้ถึงสิ่งที่จะเรียน

ขั้นที่ 2 ขึ้นเสนอเนื้อหา ควรเสนอในรูปบริบท ให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่จะพูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 3 ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน อาจเป็นการฝึกพูดพร้อม ๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยิน ได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบ และเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

Byrne (1986: 9) เสนอขั้นตอนการสอนพูดไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (The Presentation Stage) เป็นขั้นที่ครูสอนเนื้อหาใหม่ให้นักเรียนเข้าใจ จำได้และนำไปใช้ในการฝึกพูดขั้นต่อไป ครูผู้สอนจะเป็น "ผู้ให้ความรู้" ควรใช้เวลาในขั้นนี้ให้น้อย แต่มีประสิทธิภาพ ควรนำเสนอบทสนทนาหรือบทเขียนแบบร้อยแก้ว (Prose Passage)

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (The Practice Stage) เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกพูดโดยใช้ความรู้ที่เพิ่งเรียนมาให้ถูกต้อง ครูทำหน้าที่เป็น "ผู้ควบคุม" ให้การฝึกนั้นถูกต้อง สื่อที่ใช้ฝึกมีสองประเภท คือ แบบฝึก (Drills) และ เนื้อเรื่อง (Texts)

ขั้นที่ 3 ขั้นผลิตภาษา (The Production Stage) ขั้นนี้ครูปล่อยให้ให้นักเรียนใช้ภาษาที่รับรู้และฝึกในขั้นที่สองมาแล้ว ได้อย่างอิสระเต็มที่ ครูทำหน้าที่เป็น "ผู้จัดการ" เน้นให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วมากกว่าเน้นความถูกต้องทางไวยากรณ์อาจให้ทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม และได้เสนอเทคนิคการสอนทักษะพูดภาษาอังกฤษไว้ดังนี้ คือ การใช้บทสนทนา (Dialogues) แบบฝึกพูด (Drills) การถาม-ตอบ (Question and answer) เกมภาษา (Language games) การอภิปราย (Discussion-making activities) แบบสอบถาม (Questionnaires and quiz) กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem-solving activities) กิจกรรมการละคร (Drama activities) เช่น การแสดงทำใบ้ (Mime) บทบาทสมมุติ (Role-play) สถานการณ์จำลอง (Simulation)

นอกจากนี้ Raimes (1983: 73-74) เสนอเทคนิคการสอนพูดในรูปแบบของกิจกรรมการสัมภาษณ์ (Interview) พูดคุยซักถามเพื่อรวบรวมข้อมูล ความรู้และความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง Moorwood (1978: 4) เสนอกิจกรรมการสนทนา (Dialogue) การฝึกฟังและพูด เริ่มจากการเลียนแบบตัวการสนทนาจนสามารถดำเนินการสนทนาได้ด้วยตนเอง และการอภิปรายในชั้นเรียน เพื่อหาข้อตกลงที่เป็นที่ยอมรับของทุกคนในกลุ่มในการแก้ปัญหาที่กำหนดให้

การวัดผลการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูต้องวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังที่ Hughes (2003: 4) “ระบุว่าผลที่เกิดจากการทดสอบในด้านการสอนและการเรียนรู้ (Backwash หรือ The Impact of Assessment) เป็นทั้งด้านบวกและลบ ดังนั้นครูต้องตระหนักว่า การทดสอบผู้เรียนนั้นจะได้ข้อมูลความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียนที่เหมาะสม และเพียงพอต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง” ในการดำเนินการสอนภาษานั้น การวัดและประเมินผล

ถือว่าเป็นกิจกรรมการสอนอย่างหนึ่ง จึงต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การสอน จุดมุ่งหมายของการประเมินผลที่ย่อมมุ่งวัดและประเมินความสามารถการใช้ภาษา เพื่อการสื่อความของผู้เรียน Finocchiaro และ Sydney (1983) สรุปวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการสอนภาษาไว้ ดังนี้

- 1) เพื่อประเมินวิธีสอนว่า วิธีสอนแบบใดช่วยให้เกิดการเรียนรู้และแบบใดต้องปรับปรุง
- 2) เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใด และสมควรที่จะได้เลื่อนชั้นให้สูงขึ้นหรืออยู่ที่เดิม
- 3) เพื่อจำแนก หรือจัดลำดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน เพื่อจัดชั้นเรียนหรือแบ่งกลุ่มตามความสามารถ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนในกลุ่มที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน
- 4) เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องและจุดเด่นในการเรียนภาษาของแต่ละบุคคล
- 5) เพื่อประโยชน์ในการสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนหรือล่าช้า
- 6) เพื่อประเมินประสิทธิภาพในการสอนของครู
- 7) เพื่อทราบถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กในแต่ละระดับอายุ
- 8) เพื่อทดสอบผลการทดลองเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

Finocchiaro และ Sydney (1983: 139–143) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูด ไว้ว่า ให้พูดประโยคสั้นๆ ตามเทป ให้อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ ให้บรรยายลักษณะของวัตถุสิ่งของต่าง ๆ จากภาพที่กำหนด ให้บรรยายวัตถุเหตุการณ์ต่างๆ พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้และให้นักเรียนตอบคำถามในการสัมภาษณ์ นอกจากนี้ Finocchiaro และ Brumfit (1983: 197–198) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูดไว้เพิ่มเติมอีกหลายวิธี คือ ให้อ่านข้อความ โคลง หรือบทสนทนาที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ให้พูดตามบทบาทในบทสนทนา ให้ตอบคำถามประโยคต่าง ๆ ที่กำหนดให้ ให้อ่านข้อความหรือเนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน ให้ถามคำถามจากข้อความที่กำหนดให้ ให้เปลี่ยนรูปประโยคต่างๆ ตามที่กำหนดให้ ให้พูดประโยคสั้น ๆ ที่ได้ความหมายเหมือนกับที่เจ้าของภาษาใช้กัน ให้ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน ให้พูดหรือเล่าถึงสิ่งที่ควรจะทำในสถานการณ์ต่างๆ ให้เล่าเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน ให้วิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องต่างๆ ที่ได้ฟังมา และให้วิจารณ์เรื่องที่เพื่อนพูดไปแล้ว

การประเมินผลทักษะการพูด มีนักการศึกษาหลายท่านเสนอแนวทางการประเมินโดยกำหนดองค์ประกอบของการพูดที่จะประเมิน ดังนี้

กล่าวโดยสรุปว่า การวัดและการประเมินผลผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นสิ่งสำคัญทั้งครูผู้สอนและตัวผู้เรียน ในการประเมินความรู้ความสามารถของผู้เรียน เพราะจะทำให้ทราบถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการเรียนการสอน ดังนั้นสิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญในการปรับปรุงการเรียนการสอนอันดับแรก คือ ต้องปรับปรุงวิธีสอนของครู ต่อมาคือสื่อการเรียน

การสอน และอันดับสุดท้ายคือตัวครูผู้สอนเอง โดยการปรับปรุงดังกล่าวต้องให้สอดคล้องกับปัญหาหรือผลของการวัดผลและประเมินผลที่ได้รับด้วย ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการวัดประเมินผล และควรพิจารณาประเมินผลการเรียนการสอนของตัวเองอยู่เสมอ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสำเร็จของครูผู้สอนและความสำเร็จของผู้เรียนด้วยเช่นกัน

การทดสอบการฟังเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของการเรียนการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการทดสอบนั้นต้องทำให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการเรียน การทดสอบการฟังสามารถทำได้หลายลักษณะ ดังนั้นการศึกษาหลายท่านได้ให้ความเห็นไว้ ดังนี้

Madsen (1983: 127 – 143) Heaton (1975 : 37 – 55) และ Harris (1974: 32 – 40) กล่าวถึงการทดสอบทักษะการฟัง สามารถแยกการทดสอบการฟังออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) การทดสอบความสามารถในการจำแนกเสียงซึ่งแบ่งออกเป็นการทดสอบจำแนกหน่วยเสียงสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้รูปภาพแล้วให้ผู้ทดสอบเลือกคำที่มีความหมายตรงกับรูปภาพ การใช้กลุ่มคำโดยผู้เข้าสอบจะได้ยินเสียงคำเป็นคู่ๆ ต้องเลือกตอบว่าคำ 2 คำที่ได้ยินเป็นคำเดียวกันหรือต่างกัน การใช้ประโยคเป็นระดับที่สูงกว่ากลุ่มคำ คือ การใส่คู่เทียบเสียงในบริบทของประโยคที่แตกต่างกันเพียงคำเดียว ผู้ทดสอบจะต้องเลือกประโยคที่เหมือนกัน การทดสอบ การจำแนกเสียงหนักเบาและทำนองเสียง เช่น การทดสอบคำสามารถทำได้โดยผู้ทดสอบอ่านคำที่ต้องการจะทดสอบ จากนั้นให้ผู้ทดสอบกาเครื่องหมายตรงตำแหน่งของพยางค์ที่ลงเสียงหนัก การทดสอบระดับประโยคก็ทำลักษณะเดียวกัน การทดสอบในด้านทำนองเสียงทดสอบได้โดย ผู้ทดสอบฟังบทสนทนาสั้น ๆ แล้วให้ผู้ทดสอบอ่านคำตอบแล้วเลือกคำที่มีทำนองเสียงไม่เหมาะสมหรือให้ผู้ทดสอบอ่านประโยคให้ผู้ถูกทดสอบฟัง เลือกคำตอบว่าประโยคที่ได้ยินมีความหมายใด

2) การทดสอบความเข้าใจในการฟัง ซึ่งแบ่งออกเป็นการทดสอบความเข้าใจในการฟัง โดยให้ได้ตอบโดยใช้ภาษาแม่ ข้อสอบอาจเป็นแบบถูกผิดหรือแบบปรนัยก็ได้ การทดสอบ ความเข้าใจในการฟังโดยใช้อุปกรณ์ที่มองเห็นได้ด้วยตามาประกอบ เช่น นำรูปภาพมาเป็นโจทย์และผู้ทดสอบฟังประโยคที่สัมพันธ์กับรูปภาพและตอบว่าจริงหรือเท็จ หรือใช้รูปภาพเป็นคำตอบ ให้ผู้ทดสอบอ่านประโยคแล้วผู้ถูกทดสอบเลือกภาพให้ตรงกับประโยคที่ได้ยิน ใช้แผนที่โดยให้ ผู้ทดสอบอ่านข้อความที่เป็นการบอกทิศทาง จากนั้นให้ผู้ถูกทดสอบตอบคำถามโดยใช้แผนที่ประกอบ การทำตามคำสั่งเป็นการทดสอบโดยให้ผู้ถูกทดสอบทำตามคำสั่ง เช่น วาดภาพหรือลากเส้น ซึ่งอาจทดสอบคนเดียวหรือเป็นกลุ่มก็ได้ การทดสอบความเข้าใจในการฟังประโยคและบทสนทนา เป็นการทดสอบที่ใช้วัดความเข้าใจของผู้ถูกทดสอบในการฟังบทสนทนาหรือประโยคสั้น ๆ การทดสอบความเข้าใจในการฟังข้อความและคำบรรยาย การทดสอบลักษณะนี้เหมาะกับนักเรียนชั้นสูงและข้อสอบประเภทนี้ นิยมใช้ในการสอบวัดความสามารถในการใช้

ภาษาต่างประเทศ โดยให้ผู้ถูกทดสอบฟังข้อความที่มีความยาวพอประมาณแล้วเลือกคำตอบหรือเติมคำตอบลงในช่องว่าง

Valette (1977: 103 – 116) เสนอแนะการทดสอบการฟัง ไว้แตกต่างกันผู้อื่นดังนี้

1) การทดสอบการจับใจความสำคัญของคำพูด (Skimming) เช่น ฟังข่าวแล้วให้นักเรียนเขียนชื่อบุคคล สถานที่ที่ได้ยินข่าว (เหมาะกับผู้ที่เริ่มเรียน) ฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุ้นเคย นักเรียนตั้งชื่อเรื่อง (อาจใช้ภาษาแม่ของนักเรียนได้) ฟังผู้สอนเล่า อธิบายเกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ บุคคล ภาพยนตร์หรือเหตุการณ์ นักเรียนเขียนสิ่งที่ผู้สอนเล่า ฟังเทปที่บันทึกจากรายการวิทยุ นักเรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด

2) การทดสอบความเข้าใจข้อความ (Oral Comprehension) เป็นการบันทึกบทสนทนาที่แต่งขึ้นแล้วชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาเป็นผู้อ่านหรือเป็นการพูดคนเดียว คำถามที่ทดสอบส่วนมากเป็นแบบเลือกตอบ คำถามควรจะเข้าใจง่าย โดยการเขียนลงในกระดาษให้นักเรียนเห็นและบันทึกลงในเทป แล้วเปิดเทปให้นักเรียนฟัง 1–2 ครั้ง แล้วให้ตอบคำถามหลังจากการฟังแต่ละตอนจบลง การทดสอบสามารถวัดเป็นหน่วยความหมายย่อยหรือความเข้าใจสารโดยรวม เช่น การทดสอบฟังเสียงว่าเป็นเสียงเดียวกันหรือไม่ การฟังอย่างคร่าว ๆ จับคำศัพท์ที่รู้ความหมาย การทดสอบการจับใจความสำคัญ

3) การทดสอบการรับข้อมูล (Perception) เช่น ผู้ทดสอบแจกแผนที่ของสถานที่ต่างๆ พร้อมกับพูดให้นักเรียนฟัง โดยบอกจุดเริ่มต้นในแผนที่และวิธีการเดินทางไปให้ถึงปลายทาง แล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมายแสดงเส้นทางตามที่บอกและแสดงจุดหมายปลายทางลงในแผนที่ ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ แล้วกรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมายลงในตารางหรือแผนที่สมมติให้นักเรียนอยู่ในสถานการณ์ แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน ให้ผู้เรียนฟังข้อความหลาย ๆ อย่าง แล้วแยกแยะออกมาเฉพาะเรื่องที่กำหนดให้และจดบันทึกไว้

4) การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว (Transfer the Oral Message) แบบทดสอบชนิดนี้ใช้วัดในระดับค่อนข้างสูง เป็นการทดสอบความสามารถ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิตจริง คือ ทักษะการรับสารและถ่ายทอดออกมาเป็นทักษะการส่งสาร เช่น สมมติให้นักเรียนได้รับโทรศัพท์ฝากข้อความแล้วจดบันทึกไว้หรือให้นำไปส่งข่าวต่อด้วยการพูด

5) การเขียนตามคำบอก (Dictation) เป็นการทดสอบว่านักเรียนเข้าใจภาษาที่พูดเพียงใด และต้องใช้กับนักเรียนที่เขียนเป็นแล้ว จำนวนคำหรือข้อความที่บอกจะเพิ่มขึ้นตามระดับ การแบ่งประโยคในการอ่านจะพยายามให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด มีการบอกให้เขียนเครื่องหมายและย่อหน้า มีความเร็วระดับปกติ วิธีนี้ผู้สอนสามารถทราบถึงปัญหาของนักเรียนในด้าน โครงสร้าง เช่น นักเรียนบกพร่องในด้านการใช้กริยาให้ถูกต้องตามกาล

Ur (1984: 23) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการใช้สื่อการฟังที่เป็นจริงไว้ว่า นักเรียนอาจจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดจากการฟังที่ไม่ได้เป็นภาษาที่ใช้จริงแต่เกือบจะเป็นจริง เช่น การฟังการสนทนาที่สร้างขึ้น ทั้งนี้ต้องพิจารณาจากระดับความสามารถของนักเรียน ในขณะที่การฟังภาษาที่ใช้จริงอาจทำให้นักเรียนสับสนและไม่สามารถแยกเสียงที่เกี่ยวข้องกันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กในระยะเริ่มเรียนภาษาที่สอง แต่อาจจะเหมาะสมที่สุดสำหรับนักเรียนในระดับสูง

Weir (1990: 109) กล่าวว่า นอกจากการกำหนดเนื้อหาเพื่อสร้างแบบทดสอบแล้ว ครูควรพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในการทดสอบการฟัง ดังนี้ 1) ควรเรียบเรียงข้อความให้ชัดเจนและจัดข้อมูลให้เพียงพอ 2) ไม่ควรมีเสียงอื่นแทรก 3) ความยาวของเรื่องที่ฟังควรเหมาะสม 4) ความกระชับ ลีลาการพูด ลักษณะการพูด เป็นที่ยอมรับและประเมิณผลได้ 5) ไม่ควรเน้นเสียงมากเกินไป 6) ไม่จัดเนื้อหาที่ก่อให้เกิดความลำเอียงกับผู้สอบกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง 7) ควรมีการกล่าวซ้ำอย่างพอเหมาะ โดยเฉพาะส่วนที่เป็นเนื้อหาสำคัญ ไม่ควรใช้ภาษาเขียนเพื่อนำมาอ่านเป็นการทดสอบการฟัง 8) ช่วงพักของการฟังควรพอเหมาะกับการใช้เวลาตอบ และ 9) ควรใช้ความเร็วปกติ

Rost (1990: 183–184); Finocchiaro (1989: 169); Finocchiaro and Brumfit (1983: 197; Madsen (1983: 128) ได้กล่าวถึงปฏิริยาโต้ตอบของผู้ฟังเป็นการแสดงถึงความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจ อาจแสดงออกได้หลายประการ ดังนี้ 1) การทำเครื่องหมายลงบนคำที่ออกเสียง เช่น มีคำว่า light กับ right เมื่อได้ยินคำไหนก็ให้วงล้อมรอบคำนั้น 2) เต็มคำหรือข้อความที่สัมพันธ์กับส่วนที่ได้ฟังลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ เช่น มีภาพผู้หญิงคนหนึ่งกำลังอยู่ในรถที่กำลังจอดอยู่ท่ามกลางการจราจรที่คับคั่ง ผู้สอบ ได้ยิน “Why isn’t Sue here?” ผู้สอบเขียน : ____ . 3) เลือกคำตอบที่ถูก เช่น เลือกคำที่ให้เพื่อเพิ่มเติมข้อความที่ได้ยินให้สมบูรณ์ เลือกคำตอบที่เหมาะสมกับประโยคที่ได้ยิน เลือกข้อความที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง และเลือกภาพตามที่ได้ฟังบรรยาย ตัวอย่างเช่น ผู้สอบ ได้ยิน “He’s turning off the light.” แบบทดสอบให้ภาพ 2 ภาพเป็นตัวเลือก คือ ภาพคนกำลังปิดไฟ ภาพคนกำลังถอดหลอดไฟ 4) การถ่ายโอนข้อมูล ให้เติมข้อมูลตามที่ได้ยิน กล่าวคือ ให้ผู้สอบเปลี่ยนรหัสทางภาษาจากเสียงเป็นตัวอักษร อาจจะให้เขียนตามที่ได้ยินทั้งหมด หรือให้เติมส่วนที่ว่างไว้ เช่น She’s turning on the ____ . 5) ตอบคำถามหรือประเมินข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ยิน เช่น ให้ผู้สอบฟังการพรรณนาถึงบุคคลหนึ่ง แล้วให้ตอบว่าประโยคที่ปรากฏในข้อสอบนั้นถูกหรือผิด 6) ปฏิบัติตามคำสั่ง ทั้งนี้อาจตอบโดยการเขียนก็ได้ เช่น ให้ลากเส้นตามทางในแผนที่ตามที่ได้ฟัง 7) การจดบันทึกแบบควบคุม (controlled note-taking) เช่น การเติมตารางหรือแผนภูมิตามที่ได้ฟังบรรยาย 8) การกรอก ข้อมูลลงในแบบฟอร์ม (form filling) เช่น กรอกข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนที่อยู่ลงในแบบฟอร์มตามที่ได้ยิน 9) กำหนดหรือทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้ให้

สมบูรณ์ (Labeling or Completing) ได้แก่ แผนภูมิ แผนผัง ตาราง กราฟ แผนที่หรือภาพประกอบ
 10) การจับคู่ เช่น ให้ผู้สอบฟังคำพูดชุดหนึ่งที่แสดงความคิดเห็นแล้วให้จับคู่เพื่อระบุว่าเหตุการณ์
 ต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นที่ไหน เช่น a. bank b. post office c. department store d. hotel.....h. hospital
 11) เรียงลำดับเหตุการณ์ ชื่อและสิ่งของ เช่น ให้เรียงลำดับภาพเหตุการณ์ตามที่ได้ฟัง 12) การย่อ
 เช่น ให้เขียนใจความสำคัญของเรื่องที่ได้ฟัง 13) ให้ระบุแก่นของเรื่อง (The central theme) เช่น เมื่อ
 ฟังข่าวแล้วบอกได้ว่าเป็น Social news, Political news, Artistic news หรือ Educational news 14)
 ให้แสดงเป็นผู้พูดหรือผู้ฟังในบทสนทนา 15) ให้แสดงบทบาทสมมติ

การฟังที่มีประสิทธิภาพต้องฟังให้เกิดความเข้าใจ เพราะความเข้าใจเป็นทักษะหนึ่ง ทาง
 ภาษา จึงจำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดระดับความเข้าใจในการฟัง โดยอาศัยเกณฑ์การวัด
 ทักษะการสื่อสารการแสดงออกทางภาษา ซึ่ง Carroll (1980: 58 – 61) ได้กำหนดเกณฑ์การ
 ประเมินแบบ Nine Point Language Band System เพื่อกำหนดระดับการแสดงออกในการสื่อสาร
 และรับสารทางภาษาประกอบด้วย 9 ระดับ ตั้งแต่ระดับเริ่มเรียนจนถึงระดับที่มีความสามารถเท่ากับ
 เจ้าของภาษาคือ ระดับ 9 ซึ่งเป็นระดับสูงสุด โดยกำหนดความหมายของระดับในการวัดไว้ ดังนี้

ระดับ 9 ผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา คือ ใช้ภาษาเหมือนเจ้าของภาษา มีความถูกต้องและมี
 ลีลาภาษา ใช้สำนวนได้เหมือนภาษาของตนเอง

ระดับ 8 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก พูดหรือเขียนเรื่องราวได้ชัดเจนและมีเหตุมีผลด้วยลีลา
 และตัวชี้ที่เหมาะสม มีความสามารถทัดเทียมกับพวกนักทวิภาษา

ระดับ 7 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี สามารถเข้าใจสถานการณ์ส่วนใหญ่ในสิ่งแวดล้อมที่ใช้
 ภาษาอังกฤษเป็นประจำ มีความไม่เข้าใจหรือมีข้อจำกัดทางภาษาเป็นครั้งคราวแต่ไม่เป็นอุปสรรค
 ในการสื่อสาร

ระดับ 6 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ สามารถเข้าใจสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้แต่ยังขาดความ
 คล่องแคล่วและความถูกต้อง บางครั้งเข้าใจผิดหรือมีข้อผิดพลาดทางภาษาที่สำคัญ ๆ

ระดับ 5 ระดับผู้ใช้ภาษาได้พอประมาณ สามารถติดต่อสื่อสารทั่วไปได้แต่มักใช้ภาษาไม่
 ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม

ระดับ 4 ระดับผู้ใช้ภาษาได้น้อย ขาดลีลา ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง สื่อสารได้
 ยากลำบาก บางครั้งเข้าใจผิดเนื่องจากสำเนียงและไวยากรณ์แต่ไม่ถึงกับล้มเลิกกลางคัน

ระดับ 3 ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัดมาก มีความรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิต ประจำวันที่ดีกว่า
 ระดับเริ่มเรียนแต่ระดับทักษะไม่สามารถใช้ในการสื่อสารอย่างต่อเนื่องกันได้

ระดับ 2 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย ใช้ภาษาได้ต่ำกว่าระดับที่สื่อสารในชีวิตประจำวัน
 สื่อสารได้เป็นคำ ๆ

ระดับ 1 ระดับผู้ใช้ภาษาไม่ได้ดี ไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้

จากแนวคิดและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการทดสอบการฟัง สามารถสรุปได้ว่าการทดสอบการฟังทำได้ 2 ลักษณะ คือ การทดสอบระดับหน่วยเสียง การจำแนกเสียง และการทดสอบความเข้าใจข้อความ ทั้งในระดับหน่วยความหมายย่อย และความเข้าใจสารโดยรวม การทดสอบอาจทำในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ระหว่างฟัง–เขียน หรือฟัง–พูด เพื่อให้เหมือนกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง

นักการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะการทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

Heaton (1990: 59) ให้ความเห็นวิธีการทดสอบความสามารถการพูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1) การออกเสียง (Pronunciation) มีการทดสอบความสามารถในการพูดออกเสียงในลักษณะกิจกรรม ดังนี้

(1) การอ่านออกเสียง (Read Aloud) เรื่องที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เช่น อ่านคำแนะนำ หรือจดหมายให้ผู้อื่นฟัง วิธีการทดสอบคือครูให้เวลานักเรียนดูเนื้อหาที่ต้องอ่าน 2–3 นาที ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เหมาะสม ที่ครูเห็นว่าใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

(2) การเล่าเรื่องซ้ำ (Re-telling Stories) การทดสอบย่อยนี้ให้ประโยชน์มากกว่าการอ่านออกเสียง คือ นักเรียนจะได้อ่านในใจจากเรื่องที่ครูเตรียมประมาณ 2–3 นาที แล้วนำมาเล่าให้ผู้อื่นฟัง จุดประสงค์ของการทดสอบนี้จะให้คะแนนผู้ทดสอบในส่วนที่เป็นการออกเสียงเท่านั้น จะไม่คำนึงว่าผู้ทดสอบจะเล่าเรื่องถูกหรือไม่

1) การใช้ภาพ (Using Pictures) ภาพมีประโยชน์มากสำหรับการทดสอบทักษะพูด สิ่งแรกที่ครูควรคำนึงถึงคือ การเลือกภาพ เพราะภาพจะมีผลต่อการใช้ภาษาของผู้ทดสอบ ขึ้นตอนต่อมาให้แน่ใจว่า ผู้ทดสอบได้เห็นภาพประมาณ 2–3 นาทีก่อนพูดบรรยายเหตุการณ์จากภาพ สุดท้ายครูควรระลึกเสมอว่าภาพเป็นการทดสอบย่อยที่ดีที่สุดสำหรับการประเมินผลในส่วนหนึ่งของบทเรียนมากกว่าเป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบ เพราะการใช้ภาพในการทดสอบการพูด จะเสียเวลามาก ซึ่งการทดสอบโดยใช้ภาพมีหลายลักษณะ ดังนี้

(1) ภาพเพื่อการบรรยาย (Pictures for Description) เป็นการทดสอบโดยผู้ทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบบรรยายรูปภาพง่ายๆ เช่น รูปถ่าย หรือโปสเตอร์ โดยอธิบายว่าคนในภาพกำลังทำอะไร สิ่งของในภาพอยู่ที่ใด เกิดอะไรขึ้นในภาพ ผู้เข้ารับการทดสอบอาจพูดจากการใช้จินตนาการจากภาพ ผู้ทดสอบไม่ควรถามคำถามจากภาพมากเกินไป

(2) ภาพเพื่อการเปรียบเทียบ (Picture for Comparison) เป็นการทดสอบที่น่าสนใจมากขึ้น คือ ผู้ทดสอบจะให้รูปภาพที่คล้ายกันกับผู้เข้ารับการทดสอบ 2 คน คนละหนึ่งใบให้ผู้เข้ารับการทดสอบพูดเพื่อหาสิ่งที่แตกต่างจากภาพที่ตนเองถืออยู่

(3) การพูดลำดับภาพ (Sequences of Pictures) เป็นวิธีการทดสอบโดยผู้ทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบเล่าเรื่องจากภาพตามลำดับเหตุการณ์ ซึ่งเป็นการทดสอบรายบุคคลถ้าผู้ทดสอบต้องการทดสอบเป็นคู่ ก็สามารถทำได้โดย นำภาพทั้งหมดมาปนกัน ให้ผู้เข้ารับการทดสอบทั้งคู่ช่วยกันพูดลำดับเหตุการณ์จากภาพ

(4) ภาพกับวงคำพูดสนทนา (Pictures with Speech Bubbles) เป็นการทดสอบการพูดที่ต้องการให้ผู้เข้ารับการทดสอบเดาส่วนที่อยู่ในวงคำพูด ซึ่งเป็นประโยคหรือคำที่คนในภาพสนทนา แต่ผู้ทดสอบตัดส่วนนั้นทิ้งไป อาจเป็นภาพการ์ตูนซ้ำกัน การ์ตูนทั่วไปหรือภาพที่เป็นเรื่องราว การทดสอบนี้ใช้ทดสอบได้ทั้งรายบุคคลและรายคู่ จุดประสงค์ของการทดสอบแบบนี้คือ ผู้ทดสอบจะให้คะแนนคำพูดที่ผู้เข้ารับการทดสอบพูด แต่จะไม่หักคะแนนถ้าผู้ทดสอบเดาคำพูดของคนในภาพไม่ถูกต้อง

(5) แผนที่ (Maps) เป็นการทดสอบที่ต้องการให้ผู้ทดสอบบอกทิศทางโดยผู้ทดสอบเตรียมแผนที่ และคำสั่ง สำหรับทดสอบรายบุคคล ในกรณีที่เป็นการทดสอบรายคู่ผู้ทดสอบให้ผู้เข้ารับการทดสอบคนหนึ่งเป็นผู้ถามทาง อีกคนหนึ่งเป็นผู้บอกทาง

2) การสัมภาษณ์ปากเปล่า (Oral Interview) เป็นการทดสอบความสามารถในการพูดที่ดีมาก โดยครูจะถามผู้ทดสอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ งานอดิเรก สิ่งที่ชอบทำ สิ่งที่ไม่ชอบทำ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ทดสอบรู้สึกสบายใจที่จะตอบ อีกทั้งผู้สัมภาษณ์ยังได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ทดสอบอีกด้วย ในการทดสอบโดยการสัมภาษณ์นั้นมีสิ่งที่ควรคำนึงถึง ดังนี้

(1) การถามคำถาม (Asking Questions) ผู้ทดสอบไม่ควรทำให้การสัมภาษณ์กลายเป็นการถามคำถาม มากกว่าการทดสอบทางการศึกษา ดังนั้น ผู้ทดสอบควรเลือกคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เป็นคำถามที่น่าสนใจ และเตรียมพร้อมที่จะสนทนาในสิ่งที่ผู้เข้ารับการทดสอบตอบกลับมา ให้ผู้เข้ารับการทดสอบได้รับบรรยากาศของการสนทนาและเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการทดสอบพูดให้มาก

(2) การให้คะแนน (Marking) ไม่ควรให้คะแนน ต่อหน้าผู้เข้ารับการทดสอบ เพื่อลดความตื่นเต้นและความเครียด ซึ่งมีผลต่อความสามารถในการพูด

(3) การทดสอบผู้เรียนเป็นคู่ (Testing Students in Pairs) จะช่วยลดความเครียดให้กับผู้เข้ารับการทดสอบ ผู้ทดสอบได้ทดสอบความสามารถระหว่างผู้เข้ารับการทดสอบในระดับเดียวกัน เช่น นักเรียนกับนักเรียน อาจให้เตรียมคำถามของตนเอง แล้วนำมาสัมภาษณ์คู่สนทนาของตนเอง

Weir (1993: 46–63) ได้เสนอวิธีการทดสอบความสามารถเพื่อการสื่อสาร โดยพิจารณาจากปริมาณของปฏิสัมพันธ์ของผู้เข้ารับการทดสอบ ดังนี้คือ

1) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ทดสอบหรือคู่สนทนา (Interaction Student with Examiner or Interlocutor) ได้แก่

(1) การสัมภาษณ์แบบอิสระสนทนา (The Free Interview/Conversation) เป็นการสัมภาษณ์หรือการสนทนา ที่ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอน และไม่มีการวางแผนหรือกระบวนการใด ๆ ล่วงหน้า ฉะนั้นการสนทนาหรือการสัมภาษณ์ประเภทนี้ จะเป็นแบบไม่เป็นทางการและไม่ใช้เพื่อจุดประสงค์ทางสังคม ผู้เข้ารับการทดสอบสามารถเป็นผู้เริ่มการสนทนาหรือเปลี่ยนทิศทางของการปฏิสัมพันธ์หรือนำหัวข้อที่พูดใหม่ ผู้เข้ารับการทดสอบมีโอกาสจัดการกับการปฏิสัมพันธ์และใช้เทคนิคการสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน

(2) การสัมภาษณ์แบบควบคุม (The Controlled Interview) ในการสัมภาษณ์ประเภทนี้ กระบวนการของการทดสอบจะได้รับการวางแผนและตัดสินใจล่วงหน้า ผู้สัมภาษณ์จะเตรียมคำถามที่จะถามเพื่อที่จะประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เข้ารับการทดสอบ ฉะนั้น ผู้ทดสอบจึงเป็นผู้จัดการกับการปฏิสัมพันธ์และการเริ่มต้นในการเลือกและดำเนินการพูดตามหัวข้อต่างๆ ผู้เข้ารับการทดสอบจึงเพียงแต่พูดตอบสนองกับผู้ทดสอบ

(3) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) ในการทดสอบประเภทนี้ ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องแสดงบทบาทตามที่กำหนดในสถานการณ์ที่สมจริงการสนทนาอาจเป็นบทบาทของผู้เข้ารับการทดสอบ 2 คน หรือผู้ทดสอบอาจสวมบทบาทเป็นคนหนึ่งของการสนทนา

(4) การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ขาดหายไประหว่างนักเรียนกับผู้ทดสอบ (Information Gap : Student/Examiner) การทดสอบประเภทนี้สามารถป้องกันภาวะที่ไม่สมดุลในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้ารับการทดสอบด้วยกัน โดยที่ผู้เข้ารับการทดสอบจะได้รับแผนภูมิหรือข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ ฉะนั้นงานของผู้เข้ารับการทดสอบก็คือการพูดขอข้อมูลที่ขาดหายไป

2) รูปแบบทางอ้อม (Indirect Format) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

(1) การพูดซ้ำประโยค (Sentence Repetition) ข้อสอบประเภทนี้จะให้ผู้เข้ารับการทดสอบฟังแต่ละคำถามเพียงครั้งเดียว จากนั้นจึงให้ออกเสียงให้ผู้ทดสอบฟัง

(2) การพูดเกี่ยวกับสถานการณ์ลงในแถบบันทึกเสียง (Mini-situation on Tape) สำหรับการทดสอบประเภทนี้จะกระทำในห้องปฏิบัติการทางภาษา โดยที่ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องตอบคำถาม หรือตอบสนองต่อคำถามที่ได้ยิน ให้มีความเหมาะสมและถูกต้องตามสถานการณ์ต่างๆ

(3) การถ่ายโอนข้อมูล : การเล่าเรื่องจากภาพชุด (Information Transfer : Narration on a Series of Pictures) ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องเล่าเรื่อง โดยใช้โครงสร้างของอดีตกาล อนุกรมวิธานตามผู้ทดสอบควรจะให้เวลากับผู้เข้ารับการทดสอบในการศึกษาภาพก่อนการเล่าเรื่องจริง

3) รูปแบบการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน (Interaction Student with Student Format) วิธีการทดสอบประเภทนี้ผู้ทดสอบไม่มีส่วนร่วมในการสอบ ในขณะที่ผู้เข้ารับการทดสอบจะมีโอกาสในการพูดมากขึ้น และผู้เข้ารับการทดสอบสามารถเลือก ผู้ที่ต้องการจะสนทนาได้ตอบด้วย เพื่อให้ผู้เข้ารับการทดสอบรู้สึกสบายใจที่จะสื่อสาร ข้อสอบประเภทนี้ ได้แก่กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่หายไป (Information Gap Activities) โดยทั่วไปงานประเภทนี้จะให้ผู้เรียนปฏิบัติเป็นคู่ และแต่ละคนจะได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์เพียงบางส่วนและมีบางส่วนที่ขาดหาย ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องทำข้อมูลให้สมบูรณ์โดยการพูดสนทนาเพื่อหาข้อมูลจากฝ่ายตรงข้าม

Underhill (1994: 45 – 66) เสนอวิธีการทดสอบความสามารถในการพูด ดังนี้

1) การพูดสนทนาหรืออภิปราย (Discussion/Conversation) การทดสอบประเภทนี้เป็น การทดสอบที่เป็นธรรมชาติมากที่สุด ซึ่งแตกต่างจากการสัมภาษณ์ โดยการใช้ผู้ทดสอบจะเป็นผู้ที่ ควบคุมการสนทนาและเริ่มต้นการสื่อสาร แต่ผู้เข้ารับการทดสอบก็สามารถเริ่มต้นการสนทนาและ เปลี่ยนหัวข้อการสนทนาได้ ฉะนั้น หัวข้อและทิศทางของการสนทนาจะเป็นผลมาจาก ปฏิสัมพันธ์ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน

2) การพูดรายงาน (Oral Report) ในการทดสอบประเภทนี้ผู้เข้ารับการทดสอบจะเตรียมตัว และพูดรายงานซึ่งใช้เวลาในการพูด 5-10 นาที ในการพูดผู้เข้ารับการทดสอบอาจดูจากบันทึกที่ เตรียมไว้แต่ไม่ใช้การอ่านออกเสียงดัง ในการพูดรายงานผู้เข้ารับการทดสอบอาจใช้สื่อในการ นำเสนอและหลังจากการนำเสนอข้อมูลจบ ผู้ทดสอบสามารถตั้งคำถามให้ผู้เข้ารับการทดสอบตอบ

3) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ในการทดสอบประเภทนี้ผู้เรียนจะต้องแสดง บทบาทสมมุติกับผู้ทดสอบ ในขั้นต้นผู้เรียนจะได้รับใบงานแสดงคำสั่ง และบทบาทในการพูด

4) การสัมภาษณ์ (Interview) ในการทดสอบประเภทนี้ผู้เข้ารับการทดสอบจะตอบคำถาม ของผู้ทดสอบ ซึ่งข้อคำถามได้รับการเตรียมล่วงหน้าเพื่อที่จะค้นหาคำตอบจากผู้เข้ารับการทดสอบ ทิศทางและหัวข้อจะถูกควบคุมโดยผู้ทดสอบ และในการประเมินความสามารถนั้นจะพิจารณาได้ จากการสนทนาที่แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกได้นอกเหนือจากการตอบคำถามที่ตรงไปตรงมา และผู้สัมภาษณ์อาจจะถามคำถามเพิ่มเติมเพื่อสร้างความมั่นใจในการประเมินระดับความสามารถ

5) การร่วมกันอภิปรายของผู้เรียน (Learner-learner Discussion Making) การทดสอบ ประเภทนี้ผู้เรียน 2 คน จะได้งานซึ่งกำหนดหัวข้อในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นและหาข้อ ตัดสินใจร่วมกัน ฉะนั้นผู้เรียนจะดำเนินการสนทนาโดยปราศจากการแทรกแซงจากผู้ทดสอบ

6) การบรรยายระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน (Learner/learner Description) ในการทดสอบ ประเภทนี้ผู้เข้ารับการทดสอบจะพูดบรรยายโครงสร้างหรือรูปแบบของตึกหรือวัสดุต่างๆเพื่อให้ ผู้เรียนอีกคนหนึ่งประกอบโครงร่างให้เหมือนของจริง

7) การใช้ภาพหรือเรื่องราวจากภาพ (Using a Picture or Picture Story) ในการทดสอบจะได้รับภาพหรือภาพที่เรียงลำดับเหตุการณ์ โดยขอให้ผู้เข้ารับการทดสอบพูดบรรยายเหตุการณ์จากภาพอิสระ ผู้ทดสอบอาจถามคำถามจากภาพ หลังจากผู้เข้ารับการทดสอบพูดจบ

Ur (1996b: 125 – 128) เสนอวิธีการทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1) การบรรยายภาพ (Describing Pictures) ในการทดสอบผู้เข้ารับการทดสอบแต่ละกลุ่มจะมีภาพ 1 ใบ ที่ทุกคนในกลุ่มสามารถมองเห็น ให้ทุกคนพูดประโยคจากภาพให้มากที่สุดที่จะทำได้ภายในเวลา 2 นาที

2) การบอกความแตกต่างของภาพ (Picture Differences) ในการทดสอบจะมีผู้เข้ารับการทดสอบเป็นคู่ ผู้เข้ารับการทดสอบแต่ละคนจะได้รับภาพคนละใบ ทั้งคู่จะต้องพยายามหาความแตกต่างของภาพที่ตนถืออยู่กับคู่สนทนา โดยขณะที่พูดจะไม่ดูภาพของอีกฝ่ายหนึ่ง

3) การหาสิ่งที่เหมือนกัน (Things in Common) ในการทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบ จะพูดกับคู่สนทนาที่ตนเองไม่รู้จักแล้วพยายามพูดซักถามในสิ่งที่ตนเองไม่รู้เกี่ยวกับตัวผู้สนทนา เพื่อหาลักษณะของผู้สนทนาที่คล้ายกับของตนเอง

4) รายการช้อปปิ้ง (Shopping List) ในการทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องเลือกสินค้า 3 สิ่งที่ต้องการจะซื้อ โดยคู่สนทนาจะเป็นฝ่ายขายซึ่งผู้ทดสอบจะเตรียมรายการสินค้าไว้ให้ คู่สนทนาจะขายสินค้าก็ต่อเมื่อผู้เข้ารับการทดสอบสามารถพูดแสดงให้เห็นถึงความต้องการที่จะซื้อ ผู้เข้ารับการทดสอบสามารถเลือกพูดกับบุคคลที่จะได้รับบทบาทสมมุติเป็นผู้ขายได้

5) การแก้ปัญหา (Problem Solving) ในการทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบ จะได้รับการบอกเกี่ยวกับสถานการณ์ที่มีปัญหาให้พูดกับคู่สนทนาเพื่อหาทางแก้ปัญหา

สรุปได้ว่า การทดสอบความสามารถในการพูดนั้นมีหลายประเภท แต่ที่มักนิยมใช้ได้แก่ การสัมภาษณ์ การบรรยายภาพ การเล่าเรื่อง การแสดงบทบาทสมมุติ การบอกทิศทาง การบอกวิธีการทำสิ่งต่างๆ การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ขาดหายไป ซึ่งครูจะเลือกการทดสอบประเภทใดควรคำนึงถึงจุดประสงค์ในการทดสอบ ความสามารถของผู้เรียน และแนวคิดในการสอนภาษาที่ครูใช้เป็นแนวทางในการสอน

นักการศึกษาได้เสนอเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

Harris (1990: 84) ได้ให้เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด โดยแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ และแต่ละองค์ประกอบใช้มาตราส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

1) การออกเสียง (Pronunciation)

ให้ 1 คะแนน เมื่อออกเสียงมีปัญหาเป็นอย่างมากจนไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้เลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อการออกเสียงมีปัญหาจนยากแก่การที่จะทำความเข้าใจคำพูดได้ ผู้ฟังต้องคอยถามซ้ำอยู่เรื่อยๆ ว่าผู้พูดพูดอะไร

ให้ 3 คะแนน เมื่อการออกเสียงยังมีปัญหา ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึงจะสามารถทำความเข้าใจได้และมักจะออกเสียงผิดทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจสับสนในบางครั้ง

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี แม้จะยังมีปัญหาในการออกเสียงบางเสียงอยู่บ้างแต่ผู้ฟังก็สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดได้เป็นอย่างดี

ให้ 5 คะแนน เมื่อสามารถออกเสียงได้เทียบเท่าชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา

2) ไวยากรณ์ (Grammar)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิด และเรียงลำดับคำไม่ถูกต้องเลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ ได้แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดบ่อยๆ จนทำให้ผู้ฟังเข้าใจลำบาก

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดยังคงมีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ่อยครั้ง จนบางครั้งทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดมีข้อบกพร่องการใช้ไวยากรณ์อยู่บ้าง แต่มิได้สื่อความหมายผิด

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดยังมีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์เพียงเล็กน้อยเช่น เรียงลำดับคำผิดแต่ก็สามารถแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องได้

3) คำศัพท์ (Vocabulary)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถสนทนาสื่อสาร ไม่มีความรู้ทางด้านคำศัพท์เลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดและมีความรู้ทางด้านคำศัพท์จำกัดมากจนทำให้ยากแก่การทำความเข้าใจความหมายของประโยคที่พูด

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคคำพูดที่ใช้ในการสนทนาอยู่ในวงค่อนข้างจำกัด เพราะผู้พูดมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้

ให้ 4 คะแนน เมื่อใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในบางครั้ง

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดใช้ศัพท์สำนวนได้คล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

4) ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นเป็นเวลานานมาก ทำให้ไม่สามารถสนทนากันได้

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วง หยุดคิด เพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา

ให้ 3 คะแนน เมื่อความคล่องแคล่วการพูดมีไม่มากเพราะมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษา

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความคล่องแคล่ว มีการพูดสะดุด มีปัญหาการใช้ภาษาอยู่

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดได้อย่างคล่องแคล่วเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

5) ความเข้าใจ (Comprehension)

ให้ 1 คะแนน เมื่อผู้พูดไม่สามารถพูดเพื่อการสื่อความหมายให้เข้าใจได้เลย

ให้ 2 คะแนน เมื่อผู้พูดมีความยากลำบากในการคิด พูดซ้ำติดอ่าง พูดคำซ้ำแล้วซ้ำอีก

ให้ 3 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถเข้าใจสิ่งที่พูดและพูดได้เป็นส่วนมาก แต่พูดได้ค่อนข้างช้าและมีการพูดซ้ำๆ

ให้ 4 คะแนน เมื่อผู้พูดพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วนแต่ก็มีการพูดซ้ำความบ้าง

ให้ 5 คะแนน เมื่อผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมดโดยไม่มีปัญหาเลย

สภากาทดสอบประจำท้องถิ่นมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ การทดสอบการพูดภาษาอังกฤษระดับต้น (University of Cambridge Local Examinations Syndicate : PET SPEAKING) ได้ให้เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดของผู้เข้ารับการทดสอบดังนี้

1) ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)

ให้ 1 คะแนน ไม่สามารถพูดได้อย่างต่อเนื่อง

ให้ 2 คะแนน พูดได้แต่ไม่ต่อเนื่องกันและยากแก่การเข้าใจ

ให้ 3 คะแนน พูดด้วยความลังเลใจ จนทำให้ผู้ฟังขาดความอดทนที่จะฟัง

ให้ 4 คะแนน พูดด้วยความลังเลใจ แต่ไม่เป็นอุปสรรคในการพูดสื่อสารกับผู้ฟัง

ให้ 5 คะแนน พูดได้ราบรื่น แต่มีความลังเลใจในขณะที่ยกคำพูด

2) ความถูกต้องและความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Accuracy and Appropriateness of Language)

ให้ 1 คะแนน พูดคำศัพท์ผิดทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้

ให้ 2 คะแนน พูดคำศัพท์อยู่ในวงจำกัด ประโยคผิดมีมากทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิดบ่อยครั้ง

ให้ 3 คะแนน พูดโครงสร้างประโยคไม่ถูกต้อง ใช้คำศัพท์ที่จำกัด ไม่สามารถพูดเป็นข้อความได้ ทำให้สื่อความหมายไม่ชัดเจน

ให้ 4 คะแนน พูดสื่อความหมายได้ แต่ใช้โครงสร้างประโยคที่ไม่ถูกต้อง ขาดคำศัพท์ที่จำเป็นต่อการสนทนา และข้อความที่ใช้ไม่สมบูรณ์

ให้ 5 คะแนน พูดสื่อสารได้โดยใช้โครงสร้างประโยค คำศัพท์และข้อความที่ถูกต้อง

3) การออกเสียง (Pronunciation)

ให้ 1 คะแนน ไม่สามารถพูดออกเสียงให้เข้าใจได้

ให้ 2 คะแนน พูดออกเสียงที่ทำให้ยากแก่การเข้าใจบ่อยครั้ง

ให้ 3 คะแนน พูดออกเสียงสำเนียงภาษาแม่บ่อยครั้งทำให้ยากแก่การเข้าใจ

ให้ 4 คะแนน พูดออกเสียงสำเนียงภาษาแม่เป็นบางโอกาสทำให้ยากแก่การเข้าใจ

ให้ 5 คะแนน พูดออกเสียงสำเนียงภาษาแม่ แต่ง่ายต่อการเข้าใจ

4) ความสำเร็จในการทำกิจกรรม (Task Achievement)

ให้ 1 คะแนน ไม่สามารถพูดเกี่ยวกับกิจกรรมได้

ให้ 2 คะแนน พูดเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้รับอย่างไม่มีประสิทธิภาพ

ให้ 3 คะแนน พูดเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้รับด้วยความสามารถที่จำกัด

ให้ 4 คะแนน พูดเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้รับได้อย่างพอเพียง

ให้ 5 คะแนน พูดเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้รับอย่างเต็มที่และอย่างมีประสิทธิภาพ

การทดสอบของ Israeli (Ur, 1996:135) เป็นข้อสอบที่มีเกณฑ์วัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 องค์ประกอบ และแบ่งระดับของการให้คะแนนความสามารถในการพูดในแต่ละองค์ประกอบออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1) ความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1 คะแนน ไม่มีการพูดหรือพูดน้อยมากจนไม่สามารถเข้าใจได้

2 คะแนน ใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องและมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นในการใช้โครงสร้าง

3 คะแนน มีการใช้คำศัพท์ในวงจำกัด มีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อย่างเด่นชัดและมีการพูดออกเสียงที่แสดงถึงสำเนียงของภาษาแม่ปะปนเล็กน้อย

4 คะแนน มีการใช้คำศัพท์ในระดับที่กว้างขึ้น แต่ยังคงใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ้างในบางโอกาส และมีการพูดออกเสียงที่แสดงถึงสำเนียงของภาษาแม่ปะปนเล็กน้อย

5 คะแนน มีการใช้คำศัพท์ในวงกว้างได้ถูกต้องเหมาะสม ไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างอย่างเด่นชัด มีสำเนียงเหมือนเจ้าของภาษาหรือมีสำเนียงของภาษาแม่ปะปนเล็กน้อย

2) ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)

1 คะแนน ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้เลย

2 คะแนน หยุดพูดบ่อยครั้งและพูดสั้น ๆ และบางครั้งยากต่อความเข้าใจ

3 คะแนน สามารถพูดสื่อสารความคิดได้ ยังคงพูดหยุดเว้นช่วงการพูดในบางครั้ง

4 คะแนน สามารถพูดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่เป็นการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลในระยะสั้น

5 คะแนน สามารถพูดได้เข้าใจง่ายและเกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารและมีการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลในระยะยาว

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, หน้า 80-81 อ้างอิงใน Knight, 1992, pp. 295-296) ได้กำหนดเกณฑ์ประเมินการพูดไว้ ดังนี้

1. ไวยากรณ์: ขอบเขต และ ความถูกต้อง
  2. คำศัพท์: ขอบเขต และ ความถูกต้อง
  3. การออกเสียง
    - 3.1 เสียงคำเดี่ยวๆ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อแตกต่างของหน่วยเสียง)
    - 3.2 การลงเสียงหนักเบาและจังหวะการพูด
    - 3.3 การใช้เสียงสูงต่ำในประโยค
    - 3.4 การเชื่อมเสียง / การละเสียง / การผสมเสียง
  4. ความคล่อง
    - 4.1 ความเร็วของการพูด
    - 4.2 การติดขัดลิ้นระหว่างพูด
    - 4.3 การติดขัดลิ้นเล็กน้อย
  5. ทักษะในการสนทนา
    - 5.1 การสานเรื่องตามหัวข้อที่พูด
    - 5.2 การให้ผู้อื่นได้เริ่มพูดให้ตนเองได้มีโอกาสดูแลและการพูดนอกประเด็น
    - 5.3 ความสอดคล้องสัมพันธ์กันของคำพูดของตน และกับผู้สัมภาษณ์
    - 5.4 การดำเนินการสนทนาให้ต่อเนื่องขยายความให้ชัดเจน การปรับปรุงแก้ไข การทบทวนตรวจสอบ การหยุด การใช้คำเสริม ฯลฯ
  6. ทักษะการใช้ภาษาทางสังคม
    - 6.1 จำแนกทำเนียบและลีลาภาษา เช่น แบบเป็นทางการออกจากแบบกันเอง หรือแบบรอมชอมได้
    - 6.2 ทำทางและลีลา
  7. อวัจนภาษา
    - 7.1 การสบตาและการใช้ท่วงที
    - 7.2 ทำทางและลีลา
  8. เนื้อหาการพูด
    - 8.1 ความสอดคล้องเชื่อมโยงของข้อคิดเห็น
    - 8.2 ความเกี่ยวข้องกับประเด็น
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, หน้า 68-70) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการให้คะแนนการพูดของผู้เรียน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว

- 1.1 พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกันจนไม่สามารถสนทนากัน
- 1.2 พูดซ้ำมากและไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้นๆหรือประโยคที่ซ้ำกันอยู่ประจำ
- 1.3 มีความล้งเล็บ่อย และพูดตะกุกตะกัก บางประโยคไม่สมบูรณ์
- 1.4 มีความล้งเล็ในการพูดบางครั้งบางครา มีตะกุกตะกักบ้าง เพราะพูดประโยคใหม่ และต้องจัดเรียงคำ

1.5 พูดได้อย่างสบายและราบรื่น พิจารณาจากความเร็วและความสม่ำเสมอของการพูด

1.6 พูดได้ทุกหัวเรื่องอย่างสบายและราบรื่นเหมือนเจ้าของภาษา

2. ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ

- 2.1 ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนพูดเลย
- 2.2 เข้าใจเพียงเล็กน้อยที่เป็นส่วนย่อยๆ หรือคำเดี่ยวๆ
- 2.3 เข้าใจบางกลุ่มคำหรือบางวลี
- 2.4 เข้าใจเอกัตถประโยค (Simple Sentences) ที่สั้นๆ
- 2.5 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดเป็นส่วนใหญ่
- 2.6 เข้าใจคำพูดที่ผู้เรียนพูดทั้งหมด

3. ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร

- 3.1 ผู้เรียนมิได้นำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเลย
- 3.2 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดน้อยมาก
- 3.3 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดบ้าง
- 3.4 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดพอสมควร
- 3.5 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดเป็นจำนวนมาก
- 3.6 ผู้เรียนนำข้อความที่เกี่ยวข้องมาพูดทั้งหมด

4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร

- 4.1 คำพูดที่ผู้เรียนพูดไม่ถูกต้องเลย
- 4.2 มีคำพูดที่ถูกต้องตามโครงสร้างน้อยมาก
- 4.3 มีคำพูดที่ถูกต้องบ้าง แต่ยังมีปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษาอยู่มาก
- 4.4 มีคำพูดที่ถูกต้องมาก แต่ยังมีปัญหาด้านโครงสร้างทางภาษาอยู่มาก
- 4.5 คำพูดถูกต้องเป็นจำนวนมาก และมีปัญหาด้านโครงสร้างน้อยมาก
- 4.6 คำพูดถูกต้องทั้งหมด

5. สำเนียง

- 5.1 ออกเสียงผิด ๆ จนผู้ฟังไม่อาจเข้าใจบ่อยครั้ง
- 5.2 ออกเสียงผิดบ่อย ลงเสียงหนักผิด ทำให้เข้าใจยากต้องพูดซ้ำบ่อย จึงเข้าใจ
- 5.3 สำเนียงยังเป็นไทย ทำให้ต้องตั้งใจฟัง และการออกเสียงผิดบางครั้งทำให้เข้าใจผิด

ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์

- 5.4 สำเนียงยังเป็นไทยอยู่บ้าง และออกเสียงผิดบางครั้ง แต่ก็ยังสามารถเข้าใจได้
- 5.5 ออกเสียงไม่ผิดเด่นชัด แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา
- 5.6 ออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษา ไม่มีสำเนียงไทยเลย

6. ความพยายามในการสื่อสาร

- 6.1 ผู้เรียนหยุดเงียบเป็นเวลานาน โดยไม่ใช้ความพยายามพูดให้จบความ
- 6.2 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารน้อยมาก แต่ยังขาดความกระตือรือร้น
- 6.3 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารบ้าง แต่ยังแสดงความไม่สนใจ
- 6.4 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสาร แต่ไม่รู้จักใช้ท่าทางหรือสีหน้า
- 6.5 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสารอย่างแท้จริง และรู้จักใช้ท่าทางช่วย
- 6.6 ผู้เรียนพยายามที่จะสื่อสาร โดยใช้ทั้งภาษาพูดและท่าทางเพื่อการแสดงออก

กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล (2548, หน้า 40) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. ความถูกต้อง

- 1.1 ออกเสียงคำ ประโยค ไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้
- 1.2 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคถูกเป็นส่วนใหญ่ ไม่เน้นหนักในคำและประโยค
- 1.3 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำ และเป็นประโยคส่วนใหญ่
- 1.4 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคอย่างสมบูรณ์

2. ความคล่องแคล่ว

- 2.1 พูดได้บางคำ สื่อความหมายไม่ได้
- 2.2 พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ สื่อสารได้ไม่ชัดเจน
- 2.3 พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้
- 2.4 พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจนให้สื่อสารได้

3. การแสดงท่าทางน้ำเสียงประกอบการพูด

3.1 พูดได้น้อยมาก

3.2 พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ไม่มีท่าทางประกอบ

3.3 พูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยาย แต่มีท่าทางประกอบไม่เหมาะสม

3.4 แสดงท่าทางและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบรรยาย

จากการศึกษาเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่า เกณฑ์ที่นิยามมี 2 ลักษณะ คือ การประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยแยกองค์ประกอบที่สำคัญเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความถูกต้อง เหมาะสมในการใช้ภาษาซึ่งหมายถึงมีการออกเสียง ศัพท์ และการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเพียงใด และด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งหมายถึงการพูดได้คล่องแคล่ว รวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการพูด ทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่ายเพียงใด ส่วนการประเมินอีกลักษณะหนึ่งได้แก่ การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารโดยรวม ที่ประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ปานกลาง ดีหรือดีมาก

การพัฒนารูปแบบการสอน

การวิจัยในครั้งนี้มีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาแบบการสอน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับรูปแบบการสอนและหลักการต่างๆ ในการพัฒนาแบบการสอน เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาแบบการสอนในครั้งนี้ต่อไป

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนเป็นกระบวนการที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบการสอนไว้ ดังนี้

Saylor, Alexander, และ Lewis (1981: 271) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอนว่า หมายถึง แบบหรือแผนของการสอนที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่งซึ่งมีความแตกต่างกัน เพื่อจุดหมาย หรือเน้นเฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่ง Braxton, Bronicoand Looms (1995) หมายถึง แบบหรือแผนของการเรียนการสอนแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดกระทำ เพื่อให้เกิดผลแก่ผู้เรียน ตามจุดมุ่งหมายนั้น เป็นแนวทางหรือยุทธศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของวิธีสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ข้อความรู้ ความคิด ทักษะ ค่านิยม วิธีการคิด และวิธีการแสดงออกในการเรียนรู้ของตนเองให้ง่ายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในด้านการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ นักวิชาการและนักการศึกษาที่เกี่ยวข้องให้คำอธิบายความหมายของการพัฒนาหลักสูตรการสอนไว้หลายท่าน ดังนี้ Nunan (1988) อธิบายความหมายของการพัฒนาหลักสูตรภาษาว่า เป็นความพยายามอย่างเป็นระบบที่จะให้ผู้เรียน เรียนรู้

ในสิ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด นอกจากนั้น Graves (2008) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรการสอน หมายถึง กระบวนการต่างๆ และผลการวางแผน การสอน และการประเมินรายวิชาหนึ่ง หรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง Brown (2001) ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาว่า เป็นชุดกิจกรรมที่นำไปสู่ความก้าวหน้าที่สุดค้ำยันกันของคนทำงาน ผู้สอนและผู้เรียน กล่าวคือ ชุดกิจกรรมของหลักสูตรจะเตรียมกรอบแนวทางสำหรับผู้สอนเพื่อ ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ตามสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น Richards และ Schmidt (2002) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นการศึกษาและพัฒนา เป้าหมาย เนื้อหาสาระ การนำไปใช้ และการประเมินของระบบการศึกษา ในการออกแบบหลักสูตร การสอนภาษาที่มีความเกี่ยวข้องกับ 1) การศึกษาจุดประสงค์และความจำเป็นของผู้เรียน 2) การ กำหนดวัตถุประสงค์และการพัฒนารายวิชา วิธีการสอนและสื่อการสอน และ 3) การประเมินผล การเรียนรู้จากความสามารถทางภาษาของผู้เรียน สอดคล้อง และเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ว่า การ เรียนภาษาต่างประเทศจะประสบผลสำเร็จ ต่อเมื่อเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตรงตามเป้าหมาย และ บริบทของผู้เรียน จึงจะเรียนรู้ได้ดี ตามที่ Paul Talbot (2015) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจสำหรับผู้เรียน สิ่งที่เป็นในการวางแผน คือเป้าหมายของผู้เรียน การเห็น เป้าหมายของผู้เรียนที่ชัดเจน จะทำให้การจัดการเรียนการสอน ดำเนินการด้วยการกระตุ้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้อย่างมีความหมาย และสอดคล้องกับปฏิบัติงานของ Christopher Johnson (2015) ซึ่งการ นำแนวการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางนี้ จะช่วยส่งเสริมสร้าง ความสามารถให้นำไปใช้ได้จริง และจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

รูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนหรือลักษณะของการทำงานด้านการสอนที่กำหนดไว้ ล่วงหน้า โดยจัดทำขึ้นอย่างรอบคอบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และความเชื่อ โดย มีการจัดองค์ประกอบต่างๆ ทางการสอน ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย ขั้นตอนการสอน การ ประเมินผล และกิจกรรมสนับสนุนอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุ จุดมุ่งหมายในการสอนนั้น ๆ และเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นนำไปใช้ได้ รูปแบบการสอนจะต้องมี ทฤษฎีหลักการ หรือแนวคิดสนับสนุน มีการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบในเชิงการนำไปใช้ใน สภาพการสอนจริง เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข

การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษ

การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษ คือ การจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสม กับผู้เรียน หลักสูตร และสังคม โดยอาจเน้นในด้านเนื้อหาวิชา ความสามารถเฉพาะ คุณลักษณะของ ผู้เรียน สังคม และความต้องการของผู้เรียนหรือเน้นเป้าหมายของการจัดการสอน

การพัฒนาารูปแบบการสอนฟังของ Richards

การสอนฟังภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่าง ๆ เข้าช่วย โดยคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีจุดประสงค์ที่จะพูดอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร โดยให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจในประโยคที่ได้ยินว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร ซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องฟังในสิ่งที่ตนเองได้ยินทั้งหมด เพียงให้เลือกฟังในสิ่งที่ตรงกับจุดมุ่งหมายในการฟังของตน ซึ่ง Richards (1987: 240 – 205) ให้ความเห็นว่า การสอนทักษะการฟังนั้น มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียน เรียนรู้ทักษะย่อยในการฟัง และการสอนฟังสามารถผสมผสานทั้งข้อมูลทางภาษา (Input) และภาระงาน (Task) ซึ่งข้อมูลทางภาษาอาจเป็นบทสนทนา หรือการบรรยายที่เป็นข้อมูลที่พูดโดยเจ้าของภาษาหรือไม่ก็ได้ ส่วนภาระงานนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการหรือวัตถุประสงค์ว่าต้องการให้ผู้เรียนได้อะไรจากการฟัง และเสนอกิจกรรมการฟัง ดังนี้

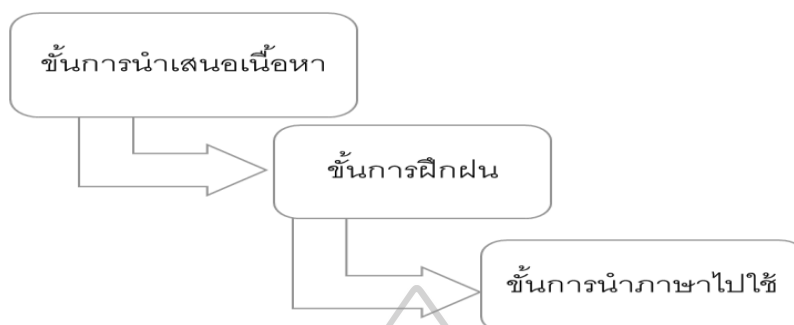
แผนภูมิที่ 4 การพัฒนาารูปแบบการสอนฟังของ Richards

ที่มา : Richards (1987: 240–205)

กิจกรรมการสอนฟังของ Richards มีจุดเด่นคือ มีการนำเสนอการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย ในการทำกิจกรรมทั้งหมดนี้ ผู้สอนสามารถจะเริ่มใช้ในขั้นตอนใดก่อนก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับกัน และสามารถพัฒนาการสอนในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นได้ด้วยการใช้การประเมินผล 2 ลักษณะคือ การประเมินผลในระหว่างดำเนินงานพัฒนาระบบการสอน (Formative Evaluation) และการประเมินผลรวบยอดหลังจากการใช้ระบบการสอนนั้นสิ้นสุดลง (Summative Evaluation) ทั้งนี้เพื่อเป็นการปรับปรุงระบบการสอนให้ใช้ได้ดีและมีคุณภาพ สามารถประเมินผลการเรียนได้ตรงวัตถุประสงค์ของกิจกรรม ซึ่งจะสามารถวิเคราะห์ผู้เรียนได้ว่ามีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด และควรจะได้เรียนรู้สิ่งใดจากการฟังเพิ่มเติมบ้างจากสิ่งที่เคยได้เรียนมา

การพัฒนา รูปแบบการสอนพูดของ Byrne

Byrne (1990) เสนอขั้นตอนการสอนพูดไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

แผนภูมิที่ 5 การพัฒนา รูปแบบการสอนพูดของ Byrne

ที่มา : Byrne (1990)

Byrne ได้เสนอว่า การจัดกิจกรรมเพื่อการสอนทักษะการพูดแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนจะต้องให้ความรู้ทางภาษากำหนดเนื้อหาในรูปแบบของบริบทการสนทนาที่ใช้ภาษาต่าง ๆ จริง แล้วให้ผู้เรียนสังเกต ตลอดจนสรุปกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ในขั้นตอนนี้ผู้สอนควรสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาเป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนจะต้องนำความรู้ในขั้นนี้ไปใช้ในขั้นการฝึกฝนต่อไป

2. ขั้นการฝึกฝน เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนวางแผน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ความรู้ ที่ได้ในขั้นต้นอย่างคล่องแคล่ว อาจทำการฝึกออกเสียงทั้งชั้นพร้อมๆ กัน การฝึกเปลี่ยนโครงสร้างประโยค เพื่อให้ผู้เรียนจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ได้อย่าง ไรก็ตามผู้สอนควรทำการฝึกในลักษณะที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่น ใช้เกม รูปภาพ เป็นสื่อประกอบและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาด้วยความเข้าใจ ในขั้นนี้จุดประสงค์สำคัญคือ ความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และ

3. ขั้นการนำภาษาไปใช้ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้นำความรู้ทางภาษามาใช้ในการสื่อสารอย่างมีความหมาย โดยไม่คำนึงถึงข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่อาจเกิดขึ้น ในการใช้ภาษาของผู้เรียนเท่าใดนัก ผู้สอนจะเป็นเพียงผู้แนะนำและคอยให้คำปรึกษาเท่านั้น

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการสอนที่เป็นสากลเหล่านี้ล้วนได้รับการพิสูจน์ทดสอบประสิทธิภาพมาแล้ว และมีผู้นิยมนำไปใช้ในการเรียนการสอนโดยทั่วไป เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางทั้งสิ้น เพียงแต่มีความแตกต่างกันตรงจุดเน้นของด้านที่ต้องการพัฒนาในตัวผู้เรียน และปริมาณของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีมากน้อยแตกต่างกัน การจัดหมวดหมู่ของรูปแบบเป็นเพียงเครื่องแสดงให้เห็นว่า รูปแบบนั้นมีวัตถุประสงค์

หลักมุ่งเน้นไปทางใดเท่านั้น แต่ส่วนประกอบด้านอื่น ๆ ยังคงมีอยู่ เพียงแต่จะมีน้อยกว่าจุดเน้นเท่านั้น ดังนั้น ครูที่คิดจะต้องรู้จักเลือกใช้ แบบจำลองให้เหมาะสม และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

การประเมินรูปแบบการสอน

การประเมินรูปแบบการสอนเป็นกระบวนการที่สำคัญ ที่กำหนดผลการวิจัยจะทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถตัดสินใจปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งมีนักวิชาการได้นำเสนอแนวทางการดำเนินงาน ขั้นตอนและรายละเอียด ดังนี้

Stufflebeam & Shinkfield (2007 : 325) ได้นำเสนอแนวทางการประเมินรูปแบบการประเมินแบบ CIPP ซึ่งเป็นการประเมินภาพรวมของรูปแบบ ในการประยุกต์ใช้รูปแบบ ผู้ประเมินสามารถ เข้าถึงข้อมูลเพื่อการวัดและปรับปรุงหลักสูตร การใช้ทรัพยากร เวลา และ เทคโนโลยี อย่างมีประสิทธิภาพ มีลักษณะ 4 ประการคือ 1) ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรมีส่วนในการประเมินและเอื้อข้อมูลสำหรับผู้เกี่ยวข้องใช้ในการตัดสินใจ (Involving and serving stakeholders) 2) มีแนวคิดหลักในการปรับปรุงหลักสูตรมิใช่เพื่อพิสูจน์หลักฐานใด ๆ ผลการประเมินที่ได้ช่วยให้พบจุดบกพร่องที่ต้องการการแก้ไข (Improvement orientation) 3) มีหลักการประเมินที่ตั้งอยู่บนทฤษฎีที่ไม่มีอคติและเป็นอิสระโดยปราศจากความรู้สึกส่วนตัว (Objectivist orientation) 4) ให้ผู้ประเมินปฏิบัติตามมาตรฐานในการประเมินและควบคุมการประเมินผ่านรูปแบบ formative และ summative (Standards and Meta Evaluation) (สังัด อุทรานันท์ 2532 : 281)

นอกจากนั้น การประเมินในการประเมินสภาพแวดล้อม (Context evaluation) องค์ประกอบอย่างหนึ่งที่สำคัญคือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร Oliva (2005 :422 – 423) เสนอว่า วัตถุประสงค์ที่ดีควรมีความเฉพาะเจาะจงเพียงพอ วัดได้ และแสดงได้ว่าโครงการทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ผลใด วัตถุประสงค์หลักสูตรควรมีเนื้อหาขนานไปกับจุดประสงค์การสอน ต่อไปนี้

1. ระบุพฤติกรรมที่ต้องการให้แสดงออก
2. แสดงชั้นความลึกซึ้งของศาสตร์หรือความรู้
3. แสดงเงื่อนไขของพฤติกรรมจะแสดงออกมา

ในขณะที่ Wiles & Bondi (2004 : 217) เสนอว่าควรประเมินผู้สอนในสามสิ่งหลักคือ

1. ผู้สอนควรเห็นว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร มิใช่แยกจากกัน
  2. ผู้สอนควรเข้าใจจุดมุ่งหมายของแผนและโครงสร้างที่ถูกกำหนดไว้ในหลักสูตร
  3. ผู้สอนควรรับรู้ว่าการประเมินและการพัฒนาเป็นส่วนหนึ่งของการปรับปรุงหลักสูตร
- นอกจากนี้ สิ่งที่ผู้สอนควรได้รับการประเมิน (Wiles & Bondi, 2004 : 218 – 221) ได้แก่
1. Dependability ความรับผิดชอบส่วนตน เช่น ตรงต่อเวลา นำเชื่อถือ ทำงานตามหน้าที่

2. Human relations skills มนุษยสัมพันธ์ เช่น ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกต่อตนเองและเรียนได้ด้วยตนเอง ใช้การสื่อสารหลากหลายวิธีได้อย่างเหมาะสม ทำงานเป็นทีมได้

3. Managing the classroom การจัดการห้องเรียน เช่น สร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้ แทรกแซงเมื่อเกิดพฤติกรรมไม่เหมาะสมของผู้เรียน กำหนดตารางการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

4. Planning instruction การวางแผนการสอน เช่น กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สาระการสอน เลือกวิธีสอน และเลือกอุปกรณ์ช่วยสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้โอกาสผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการสอน ประเมินการสอนอย่างเหมาะสม

5. Implementing instruction การสอน เช่น เชื่อมโยงการสอนให้เข้ากับผู้เรียนแต่ละคน ใช้กลยุทธ์การสอนได้หลากหลาย ใช้เทคโนโลยีในการสอนได้ มีทักษะเสริมสร้างการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

6. Knowledge of subject matter ความรู้ในเรื่องที่สอน เช่น เตรียมการสอนโดยการเพิ่มพูนความรู้ก่อนสอน แสดงความรู้ในเรื่องที่สอนอย่างเฉพาะเจาะจง

7. Assessing and evaluating students การวัดและประเมินผลผู้เรียน เช่น จำความสามารถอันแตกต่างของแต่ละบุคคลในห้องเรียน มีทักษะในการคัดเลือกการประเมินผลการเรียนรู้ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการอย่างถูกต้อง แจกผลการประเมินหรือความคิดเห็นใดๆ ต่อผู้เรียนได้

8. Professionalism ความเป็นมืออาชีพ เช่น พยายามพัฒนาทักษะ ความรู้ของตนเองตลอดเวลา แสดงให้เห็นว่ามีความสามารถในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ ใส่ใจในจุดเด่นและจุดด้อยของตน ปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพ

ขั้นสุดท้ายของการประเมินในระหว่างหรือภายหลังจากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยจะทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถตัดสินใจปรับปรุงโครงการหรือหลักสูตรในขั้น (Oliva, 2009 : 453 - 445) ได้แก่

1) การวางแผน (Planning) เกิดขึ้นหลังจากการประเมินบริบท (Context evaluation) ในขั้นนี้ผู้ประเมินต้องกำหนดวัตถุประสงค์ซึ่งเป็นการกำหนดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญให้หลักสูตรได้

2) การวางโครงสร้าง (Structuring) เกิดขึ้นหลังจากการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input evaluation) คือการออกแบบวิธีการหรือหนทางที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์สุดท้าย โดยการวางแผนเป็นตัวกำหนดผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในท้ายที่สุด

3) การนำไปใช้ (Implementing) เกิดขึ้นหลังจากการประเมินกระบวนการ (Process evaluation) เป็นขั้นของการนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ประโยชน์ ควบคุม หรือกลั่นกรอง วิธีการที่ถูกกำหนดในขั้นที่สอง การตัดสินใจในขั้นนี้กระทำเพื่อแผนการปฏิบัติงาน และ

4) การนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycling) เกิดขึ้นหลังจากการประเมินผลผลิต (Product evaluation) การประเมินองค์ประกอบใดอาจจะไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติจริง เมื่อผลการวิจัยในได้รับการพิจารณาแล้วการตัดสินใจในขั้นตอนนี้จะต้องมีการทบทวนใหม่ก็ได้

การประเมินผลการใช้รูปแบบ จะสะท้อนให้ผู้วิจัยทราบว่าผลที่ได้รับ จากการดำเนินงานไปแล้วนั้นประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังหรือไม่ ปัญหาอุปสรรคเกิดขึ้นในขั้นตอนใดตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ได้เพียงใด ควรปรับปรุงแล้วดำเนินการต่อไปหรือควรยุติการดำเนินงาน ซึ่งเท่ากับเป็นการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ซึ่งการประเมินผลจะมีผลโดยตรง และโดยอ้อม หากการประเมินผลมีการจัดการอย่างเป็นระบบ จะส่งผลให้การบริหารงานตามแผนงานที่กำหนดไว้มีคุณภาพไปด้วย แต่ถ้าการประเมินผลขาดคุณภาพแล้ว อาจส่งผลเสียต่อแผนงานที่กำหนดไว้แล้วอีกด้วย มีขั้นตอนการประเมินดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินผล โดยยึดเอาวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเป็นพื้นฐานในการประเมินผล และจะเอาผลการประเมินไปใช้ทำอะไรบ้าง
2. กำหนดข้อมูล ลักษณะและแหล่งของข้อมูลว่าเป็นข้อมูลประเภทใด ในลักษณะปริมาณหรือคุณภาพ เป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นความคิดเห็นหรือทัศนคติและจะเก็บข้อมูลจากแหล่งใด เลือกวิธีการในการเก็บข้อมูลนอกจากจะพิจารณาถึงประชากร และการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง(Sampling) แล้ว จะต้องพิจารณาถึงวิธีการเก็บข้อมูลซึ่งมีอยู่หลายวิธี เช่น การสังเกต (Observations) การใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) และการสัมภาษณ์ (Interviews) ควรเลือกวิธีการที่เหมาะสม
3. วิธีการเก็บข้อมูล เครื่องมือต้องมีความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และความเป็นปรนัย
4. การดำเนินการเก็บรวมข้อมูล ให้สอดคล้องกับวิธีการในการเก็บ รวบรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูล จัดระบบของข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ วิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บได้มา
6. แปลความหมายและจัดทำรายงานพร้อมข้อเสนอแนะ เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์

การประเมินรูปแบบ คือการตอบสนองต่อระดับความสำเร็จที่ได้ตั้งไว้ (Attainments) การตัดสินใจ จะกระทำเพื่อหาความสัมพันธ์ของความสำเร็จและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดขึ้น และเพื่อตัดสินใจว่าควรกระทำอย่างไรกับหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการต่อไป การยกเลิก การพัฒนา หรือการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง หากผลการประเมินไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แต่รูปแบบที่ทำขึ้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ถือเป็นปัญหาอย่างหนึ่งของผลการประเมินโครงการ หากนำไปใช้อาจไม่เกิดผลดีต่อการดำเนินงานและอาจก่อให้เกิดปัญหาต่อองค์กร ดังนั้นในกระบวนการประเมินควรมีระเบียบวิธีที่น่าเชื่อถือได้ สอดคล้อง เป้าหมาย วัตถุประสงค์ หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การกำหนดว่าการตัดสินใจขั้นไหนควรกระทำหลังจากการดำเนินการตามแผนงานที่กำหนดไว้สิ้นสุดลงแล้ว

การกำหนดรูปแบบการสอน

การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นำมาใช้ ดำเนินการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนจากแนวคิดของ Harmer (1992: 92 – 152) และ Sa-Ngiam Torut (2549: 51-75) จึงได้รูปแบบการสอน ดังนี้

ตารางที่ 3 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนจากแนวคิดของ (Harmer 1992)&(Torut 2006)

Harmer (1992: 92-152)	Sa-ngiam Torut (2006: 51-75)	สรุป
ขั้นตอนกิจกรรมการพูด เพื่อการสื่อสาร ดังนี้ 1.Reaching a Consensus 2.Relaying Instruction 3.Communicative Game 3.1 Find the Differences 3.2 Describe and Arrange Pictures 3.3 Story Reconstruction 4.Problem-Solving 5.Interpersonal Exchange 6.Simulation	ขั้นตอนกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร 1.Lead in 1.1 Content background knowledge 1.2 Linguistic background knowledge 2.Input 3.Teacher’s direct comprehension through extensive questions 4.Students’ tasks on intensive questions 5.Language focus needed for post reading/listening and extended activities 6.Post reading/listening tasks 6.1 Extended activities localization/personalization cooperation 6.1.1 Portfolio collection 6.2 Self-study/study library skills 6.2.1 Note taking in scrape books	ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน แบ่งเป็น 7 ขั้นตอนดังนี้ 1. Lead in 2. Pre-listening task 2.1 Vocabulary 2.2 Guided question 3. Listening comprehension task 4. Language study related to speaking with 4.1 Noticing 4.2 Generalizing rules 4.3 Practicing 5. Communicative activities in given situation –Role play 6. Evaluation 7. Wrap up

1. การนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) วัตถุประสงค์ของการใช้กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อต้องการให้ผู้เรียนมีภาพความคิดว่าสถานการณ์และการใช้ภาษาที่จะเรียนคืออะไร ในขั้นตอนนี้จะเป็นการนำเสนอภาพนิ่งหรือวีดิทัศน์ เป็นปัจจัยนำเข้า (Input) เพื่อเป็นการสร้างภาพความคิดของผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนในขั้นต่อไป โดยในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้แนวคิดของสถานการณ์ที่จะเรียน รูปแบบภาษาที่จะใช้ในสถานการณ์การเรียน คำศัพท์ และภาพรวมของสิ่งที่จะเรียนล่วงหน้า โดยจะเป็นการประมวลความรู้และประสบการณ์ที่ผู้เรียนมีมาใช้ในการทำความเข้าใจสถานการณ์คร่าวๆ ก่อนที่จะนำไปสู่บทเรียนต่อไป หลังจากการดูภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวแล้ว ผู้เรียนจะทำกิจกรรมการตอบคำถามหรือการแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่ได้เห็นเพื่อสำรวจว่าสิ่งใดที่ผู้เรียนมีความรู้อยู่แล้ว สิ่งใดที่ผู้เรียนยังไม่รู้ หรือไม่มีความสามารถ เพื่อผู้เรียนจะได้เข้าใจว่าตนเองต้อง

เรียนรู้อะไร โดยในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียนนี้ต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับสถานการณ์และภาษาที่จะได้เรียนต่อไป และเป็นการกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนเกิดความใคร่รู้ในบทเรียนที่จะนำเสนอต่อไป (Hutchinson and Waters : 1996)

2. ก่อนการทำภาระงาน (Pre-Listening task) ในขั้นตอนนี้ป้จจยนำเข้า (Input) จะเป็นบทอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจชัดเจนขึ้นถึงสถานการณ์เป้าหมายและภาษาเป้าหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รู้เพื่อการทำกิจกรรมภาระงานในขั้นตอนต่อไป โดยหลังจากการอ่านแล้วจะเป็นกิจกรรมที่เน้นภาระงานที่เกิดขึ้นจริง เช่น การระบุคำศัพท์สำคัญบางคำจากเรื่องที่อ่าน การระบุสิ่งที่รู้และสิ่งที่ไม่รู้ การตอบคำถาม การจับคู่ การจัดกลุ่มประเภท การแก้ไขปัญหาโดยใช้ข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน การใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อแสดงความรู้ ประสบการณ์และความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านโดยใช้แนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานของ Willis (2000)

2.1 คำศัพท์ (Vocabulary)

2.2 คำที่ใช้แสดงคำถามให้ผู้ตอบบอกข้อมูลที่ผู้ถามต้องการทราบ (Guided questions)

3. การทำภาระงาน (Listening Comprehension Task) ในขั้นการทำภาระงาน ผู้เรียนจะทำความเข้าใจกับคำสั่งตามภาระงานที่ให้ โดยจะเป็นการทำภาระงานจากการฟังบทสนทนาในสถานการณ์การปฏิบัติงานสำหรับตำรวจหรือการบรรยายเนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสำหรับตำรวจแล้วตอบคำถาม จับคู่ระหว่างบทสนทนาและสถานการณ์ การแก้ไขปัญหา โดยการทำภาระงานการฟังนั้น อาจให้ฟังมากกว่า 1 ครั้ง เช่น ในการฟังครั้งแรกอาจให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับสิ่งที่ได้ฟังและระบุข้อมูลที่ได้จากการฟัง ในการฟังครั้งที่สองเป็นการทำภาระงานตามที่กำหนดไว้และในการฟังครั้งที่ 3 อาจเป็นการฟังเพื่อตรวจสอบความเข้าใจหรือความถูกต้องของเนื้อหาที่ได้ฟัง อย่างไรก็ตามในสถานการณ์จริงนี้นักเรียนนายสิบตำรวจได้ฟังเพียงครั้งเดียวแต่อาจจะถามทบทวนได้หากเป็นการสนทนาต่อหน้า ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานจึงไม่ระบุว่าควรให้ฟังกี่ครั้ง ผู้สอนอาจพิจารณา จากคุณสมบัติและระดับความรู้ของผู้เรียน ได้หลังจากนั้นจะเป็นภาระงานการแสดงบทบาทสมมุติ โดยมีการนำสถานการณ์และภาษาที่ได้มาจากขั้นตอน ก่อนภาระงาน และภาระงาน มาประมวลเป็นความรู้ความสามารถ เพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่กำหนดให้ตามหลักการของการสอนแบบเน้นภาระงานที่ผู้เรียนต้องฝึกใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารโดยเน้นการสื่อความหมาย และความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องของไวยากรณ์มากนักในขั้นตอนนี้ (Willis, 2000: 87-98) ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถในการสื่อสารให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยการประมวลความรู้ที่มีจากป้จจยนำเข้า (Input) ที่ได้มาจากขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) ขั้นตอนก่อนภาระงาน (Pre-Listening task) และขั้นตอนภาระงาน (Listening Comprehension Task) ซึ่งจะคล้ายกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป

ที่สื่อสารโดยการประมวลความรู้จากสิ่งที่ได้รับโดยการดู อ่าน หรือฟัง แล้วนำมาใช้ในการสื่อสารตามหลักการของรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน โดยการแสดงบทบาทสมมุติในชั้นตอนนี้ จะเป็นการแสดงแบบคู่หรือกลุ่ม โดยผู้สอนเป็นผู้สังเกตการณ์

4. การวิเคราะห์ภาษา (Language Study related to speaking skills) แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ภาษา (Language Noticing) ความสามารถในการเรียนรู้เรื่องกฎเกณฑ์ Generalizing rules และการฝึกใช้ภาษา (Language Practicing) โดยในขั้นการวิเคราะห์ภาษานั้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยค ที่เป็นเป้าหมายในบทนั้นๆ จากตัวอย่างที่กำหนดให้ ด้วยการศึกษาดูตัวอย่างการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์การปฏิบัติงานสำหรับตำรวจ การสอดแทรกมารยาทและความเหมาะสมของการใช้ภาษา การฝึกออกเสียงเพื่อแก้ไขการออกเสียงที่ไม่ถูกต้อง ส่วนในขั้นการฝึกใช้ภาษานั้น ผู้เรียนจะได้นำความรู้เรื่องคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาที่ได้เรียนมาฝึกทำแบบฝึกหัดตามที่ผู้เรียนต้องนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น การตั้งคำถาม การตอบคำถาม การขอร้อง การขออนุญาต การเสนอให้ความช่วยเหลือ การขอบคุณ การขอโทษ การเริ่มต้นบทสนทนา การทักทายและการอำลา เป็นต้น โดยมีการทำแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความรู้ภาษาที่ได้เรียนมา

5. ขั้นการนำไปใช้ในการสื่อสาร (Communicative Activities in Given Situation) ในชั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้แสดงบทบาทสมมุติ (Role-play) จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยมีข้อกำหนดและรายละเอียด ในการแสดงบทบาทสมมุติ ซึ่งผู้เรียนต้องเตรียมการ และสร้างบทสนทนาได้ตอบเพื่อการสื่อสาร ในสถานการณ์การปฏิบัติงานสำหรับตำรวจ ให้บรรลุภารกิจที่ได้ระบุไว้ในรายละเอียดอย่างครบถ้วน ในการแสดงบทบาทสมมุติในชั้นตอนนี้จะเป็นการแสดงทีละคู่หรือกลุ่ม ให้ผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินผล โดยการให้คะแนน โดยเน้นกระบวนการ แบบสถานการณ์ – ปัญหา – การแก้ปัญหา – การประเมินผล (Situation – problem – solution – evaluation) ของ Willis (2000 : 129 - 142)

6. การวัดผล (Evaluation) การกำหนดวิธีการประเมินผล จากเนื้อหา หน้าที่ภาษา กิจกรรมการเรียนการสอนนำมากำหนดรูปแบบการประเมินผลคือการประเมินจากแบบฝึกหัด การประเมินจากแบบทดสอบ และการประเมิน โดยการแสดงบทบาทสมมุติ โดยการกำหนดเกณฑ์การวัดผล ดังนี้ การประเมินการพูดแบ่งเป็น 4 ประเด็น คือ ความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบการพูด การประเมินการฟังแบ่งเป็น 4 ประเด็น คือ ความเข้าใจ การจับใจความสำคัญ การรู้ความหมายของคำศัพท์ การปฏิบัติตามคำสั่ง

7. การทบทวนความรู้ (Wrap up) กำหนดให้ผู้เรียนทำการประเมินตนเอง ด้วยการเขียนสิ่งที่ตนเองรู้ ต้องการเรียนรู้ และสิ่งที่ได้เรียนรู้อะไรในแต่ละบทเรียน

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ใน 7 ขั้นตอนนี้ เป็นกระบวนการตั้งแต่การเริ่มให้ความรู้ การทำกิจกรรม การทดสอบความสามารถ ความรู้ ความเข้าใจ ด้วยการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้ทราบว่า เมื่อนำบทการศึกษาทางวิชาการหรือทางทฤษฎี ที่ได้รับจากการเรียนรู้แล้ว สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ มีปัญหา มีแนวทางการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคลเป็น เช่นไร และสุดท้ายมีการประเมินผลว่า ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้นจากการเรียนอย่างไรซึ่งในแต่ละขั้นตอนส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะการฟัง-พูด อันเป็นประสบการณ์ตรงที่มีคุณค่า สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานหน้าที่ต่างๆ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียนในด้าน

1. เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนมีบทบาท มีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้ปฏิบัติจริงคิดเอง ทำเอง อย่างละเอียดรอบคอบ อย่างเป็นระบบ

2. ผู้เรียนฝึกการทำงานแบบกลุ่มสัมพันธ์ คือการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้

3. ฝึกความเป็นประชาธิปไตย คือการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีเหตุผล มีการยอมรับในความรู้ ความสามารถซึ่งกันและกัน

4. ผู้เรียนได้ฝึกลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงาน เช่น การจดบันทึกข้อมูล การเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ความรับผิดชอบ ความซื่อตรง ความเอาใจใส่ ความขยันหมั่นเพียรในการทำงาน ทำงานอย่างมีแบบแผน

5. ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสามารถนำความรู้ ความคิด หรือแนวทางที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติหน้าที่

แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz)

การวัดผลระหว่างการเรียน จะเป็นการวัดประสิทธิภาพหลังการเรียนในแต่ละขั้นตอนว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นเพียงใด จะดำเนินขั้นตอนต่อไปหรือไม่ หรือหากยังไม่เพียงพอ ผู้สอนควรทบทวน เพิ่มเติม ทำซ้ำ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนดำเนินการในขั้นตอนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการพัฒนาไปได้พร้อมกับผู้เรียนคนอื่น ซึ่งกระบวนการวัดผลในทุกขั้นตอน จะก่อให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนที่ได้รู้ตนเองในทุกขั้นตอนการเรียนรู้ สามารถพัฒนาตนเองไปพร้อมกับผู้เรียนอื่น โดยไม่เกิดความแตกต่าง สามารถสำเร็จการศึกษาในกรอบเวลาของหลักสูตร แต่หากผลของคะแนนเมื่อทดสอบมีความแตกต่างกันมาก จะแสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพการเรียนรู้ไม่เท่ากัน ซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพของผู้สอนด้วยเช่นกัน

ในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดท้ายบทเรียนย่อย (Lesson Quiz) โดยกำหนดจุดประสงค์การสอบและเนื้อหาข้อสอบตามโครงข่ายบทเรียน ซึ่งได้จุดประสงค์การสอบที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสาร ดังนี้

1. นักเรียนสามารถฟังและเลือกคำตอบแบบ Multiple choice ได้ถูกต้อง 15 คะแนน
 2. นักเรียนพูดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ ได้ถูกต้อง 5 คะแนน และการแสดงบทบาทสมมติ 10 คะแนน รวมคะแนนการพูด 15 คะแนน การให้คะแนนการพูด ใช้เกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดของ อัจฉรา วงศ์โสธร. 2538: 80; อ้างอิงมาจาก Knight. 1992 : 295-296 จึงกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ด้านละ 4 คะแนน คือ 1) ความเข้าใจ 2) ความถูกต้อง 3) ความคล่องแคล่ว 4) ความสำเร็จของงาน 5) การใช้ภาษาท่าทาง โดยมีเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด ดังนี้

0 คะแนน หมายถึง พูดสื่อสารไม่ได้ ไม่เข้าใจสถานการณ์ และบทบาทที่ได้รับ

1 คะแนน หมายถึง พูดโต้ตอบได้เพียงเล็กน้อย พูดไม่เป็นประโยค แต่พอเข้าใจสถานการณ์

2 คะแนน หมายถึง พูดโต้ตอบได้บ้าง ใช้ประโยคอย่างง่าย มักผิดไวยากรณ์และการออกเสียงไม่ชัดเจน

3 คะแนน หมายถึง พูดโต้ตอบสื่อสารได้เรียงลำดับเนื้อหาถูกต้อง มีรายละเอียดครบถ้วน สมบูรณ์แต่บางครั้งต้องหยุดคิดเพื่อหาคำศัพท์ที่ต้องใช้เพื่อการสื่อสาร

4 คะแนน หมายถึง พูดโต้ตอบสื่อสารตรงตามสถานการณ์ที่กำหนด มีความเข้าใจและใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม แสดงท่าทางประกอบ และพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบาท ไม่ติดขัดชัดเจน

โดยสรุปว่า การสอนการฟังภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่างๆ เข้าช่วย โดยคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจว่า ตนมีจุดประสงค์ที่จะพูดอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร โดยให้ผู้เรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจในประโยคที่ได้ยินว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร ซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องฟังในสิ่งที่ตนเองได้ยินทั้งหมด เพียงให้เลือกฟังในสิ่งที่ตรงกับจุดมุ่งหมายในการฟังของตน อีกทั้งครูผู้สอนควรคำนึงถึงระดับต่างๆ ของการฟัง สำหรับผู้เรียน การที่ผู้ฟังจะเข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่ได้รับฟัง ต้องมีความสามารถในการฟังระดับพื้นฐานก่อน โดยเฉพาะการฟังแล้วสามารถทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้รับฟัง เพื่อนำไปวิเคราะห์ในขั้นที่สูงขึ้นต่อไป สำหรับการสอนการพูดภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนอันเป็นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการสอนพูดนี้อันที่จริงแล้วจะแทรกปนอยู่กับการสอนฟัง เป็นทักษะที่จะฝึกควบคู่ไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการศึกษาออกเป็น 4 หัวข้อสำคัญคือ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้บทบาทสมมติ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับสื่อการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับตำรวจ

สรุปงานวิจัยของตำรวจที่ผ่านมา และความคาดหวังจากงานวิจัยดังต่อไปนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนับเป็นปัญหาสำคัญที่นักการศึกษาทุกระดับให้การยอมรับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ตระหนักในปัญหาและความสำคัญดังกล่าว และได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาสาเหตุของปัญหาและแสวงหาแนวทางในการแก้ไขทั้งในประเทศและต่างประเทศ

งานวิจัยในประเทศ

มีงานวิจัยในประเทศจำนวนมากนำเสนอผลงานการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนี้

(เมืองยศ 2552) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวของนักเรียน มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 2) เปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว โดยประเมินความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในความสัมพันธ์ของงาน ตามเนื้อหาของบทเรียนที่มีรายละเอียดชัดเจนเนื้อหาครบถ้วนตามที่กำหนด มีการเชื่อมโยงเนื้อหา มีความต่อเนื่องและมีรายละเอียดสนับสนุนเรื่องที่พูดเหมาะสมสามารถแสดงความคิดและสรุปความคิดได้ชัดเจน มีการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มอย่างทั่วถึง มีความมั่นใจในการนำเสนองาน พูดได้เป็นธรรมชาติและราบรื่น ใช้ศัพท์ได้ในวงกว้าง ใช้ศัพท์ได้หลากหลายและเหมาะสมใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว และ 2) ความมั่นใจในตนเองของนักเรียนสูงขึ้นหลังการเรียนแบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

(ชื่นชม 2554) ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ โดยใช้บทบาทสมมติกับการสอนโดยปกติมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทบาทสมมติ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการสอนโดยใช้บทบาทสมมติกับการสอนโดยปกติ โดยวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษจากการฟังคำประโยค ข้อความ บทสนทนาหรือเรื่องราวภาษาอังกฤษ เข้าใจความหมาย และได้ตอบกับคู่สนทนา

ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว มีประสิทธิภาพ เหมาะสมตามลักษณะหน้าที่ของ ภาษาที่กำหนดไว้ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้บทบาทสมมติ มีทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้บทบาทสมมติมีทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้การสอน โดยปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

(กันตะบุตร. 2556) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน แบบฟัง-พูดเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ทางวัฒนธรรมของบุคลากรนวดแผน ไทย ทัศนสถานหญิง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในอาชีพของบุคลากรนวดแผนไทย 2) เพิ่มพูนความรู้ทางวัฒนธรรม ของบุคลากรนวดแผนไทยโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบฟัง-พูด และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของ ผู้เรียนต่อกิจกรรมการสอนแบบฟัง-พูด โดยวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ 4 ด้านคือ ความคล่องแคล่วในการพูด (Fluency) การออกเสียง (Pronunciation) การใช้คำศัพท์ (Use of Vocabulary) และความถูกต้องของโครงสร้างภาษา (Grammatical Structure) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เข้าร่วมโครงการมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการพูดในการเรียนการสอนแบบฟัง-พูด 2) ผู้เข้าร่วม โครงการมีความรู้ทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับเจ้าของภาษาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 หลังจากที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนแบบฟัง-พูด และ 3) ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในการเรียน โดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการ เรียนการสอนแบบฟัง-พูด เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ทางวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาอยู่ในระดับมากที่สุด

งานวิจัยต่างประเทศ

มีงานวิจัยต่างประเทศจำนวนมากนำเสนอผลงานการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่วิจัยในต่างประเทศ มีดังนี้

Luchini (2004) ได้ศึกษากรณีศึกษาโปรแกรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้วิธีการปฏิบัติที่เน้นความถูกต้องและความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาชาวจีนในยุคที่จีนกำลังรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 268 คน จากสาขาวิชาที่แตกต่างกันยกเว้นนักศึกษาวิชาเอก ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเองเป็นผู้สนับสนุนและประเมินผลโปรแกรมการสอนพูดภาษาอังกฤษรวบรวม ข้อมูลจากการวิเคราะห์และตีความกิจกรรมการสอนที่เน้นการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว โดยการทำงานเป็นกลุ่ม ในบรรยากาศการเรียนรู้อาษาต่างประเทศใช้เวลาในการทดลองสอน

โปรแกรม 4 เดือน สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง 20 นาที ผลการศึกษา พบว่า โปรแกรมนี้ส่งเสริมทักษะการพูดของนักศึกษา รวมทั้งการทำงานร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตาม จะต้องมีการปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนเอื้อต่อการเรียนภาษาต่างประเทศอย่างเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

Park (2004) ได้ศึกษาถึงผลกระทบของส่วนคำอธิบายภาพในการฟังเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชาวเกาหลีที่เรียนภาษาต่างประเทศ โดยศึกษาวิธีการที่นักเรียนชาวเกาหลีฟังเพื่อทำความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้การตัดต่อบทพูดเสมือนจริงในวิดีโอเป็นสื่อทำการทดลองซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะหัวข้อเรื่อง คือ มีคำอธิบายเป็นบางส่วน มีคำอธิบายทั้งหมด และไม่มีคำอธิบายเลย กลุ่มตัวอย่างถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเหนือกว่าระดับปานกลาง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำกว่าระดับปานกลาง โดยทุกคนทำการทดสอบความสามารถเกี่ยวกับการฟังเพื่อความเข้าใจ TOEFL และทำแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแบ่งกลุ่มก่อน แล้วทำการศึกษาโดยดูบทตัดต่อของวิดีโอ 6 ชุด ซึ่งมีลักษณะหัวข้อเรื่องแตกต่างกันเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ บทตัดต่อวิดีโอ แบบสอบถาม ก่อนและหลังการทดลองแบบทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจ 3 ชุด คือ แบบเติมคำในช่องว่าง แบบทดสอบมีตัวเลือก และแบบทดสอบความจำในการฟัง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มสามารถทำคะแนนได้ดีที่สุดภายใต้การทดลองแบบมีหัวข้อเรื่องเต็มรูปแบบ รองลงมาคือ แบบมีหัวข้อเรื่องบางส่วน และแบบไม่มีหัวข้อเรื่องตามลำดับ ทำให้ทราบว่า การใช้วิธีคำอธิบายภายในบางส่วนมีประสิทธิภาพเท่ากับแบบการมีคำอธิบายภาพทั้งหมด เฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศแบบก้าวหน้ามากกว่ากลุ่มอื่น

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ พบว่า ผลการศึกษาได้นำเสนอว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน แบบใช้บทบาทสมมติ ใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร ใช้บทเรียนช่วยสอน ใช้วิธีการปฏิบัติที่เน้นความถูกต้องและความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการฟัง-พูดและ มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

วันเพ็ญ เขตทองคำ (2548) ศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม โรงเรียนเทคโนโลยีบริหารธุรกิจเปรมฤทัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน โดยวัดความสามารถด้านการฟังจากเนื้อหาที่ฟังแล้ว

ตอบคำถามหรือเขียนคำตอบได้ถูกต้อง โดยฟังเข้าใจและตอบคำถามได้ถูกต้องได้ 1 คะแนน หากตอบผิดให้ 0 คะแนน สำหรับการวัดความสามารถด้านการพูดจากการพูดโต้ตอบและสื่อสารในเรื่องที่สนทนา สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ ใช้คำศัพท์โต้ตอบได้ถูกต้องเหมาะสม การใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง และออกเสียงได้ชัดเจน ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังจากนักเรียนได้ใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังและการพูดสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดอยู่ในระดับมาก

สุนันทา เมฆสุทัศน์ (2548) ศึกษาพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 2 จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น 2) เปรียบเทียบความสามารถในการฟังก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟัง และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการฟังที่สร้างขึ้น โดยวัดทักษะการฟังข้อความแล้วหาหัวข้อเรื่องของข้อความและบอกรายละเอียดได้ การฟังบทสนทนาแล้วบอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตได้ การฟังบทสนทนาแล้วระบุสถานที่ที่ตั้งได้ การฟังข้อความและระบุสาเหตุและผลที่ตามได้ การฟังบทสนทนาแล้วระบุวิธีใช้สิ่งของนั้นได้ การฟังบทสนทนาแล้วแบ่งกลุ่มอาชีพได้ การฟังบทสนทนาแล้วบอกขั้นตอนในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้ และการฟังบทสนทนาแล้วบอกลำดับเหตุการณ์ได้ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นมีค่าเท่ากับ 76.29/78.08 ถือว่ามีประสิทธิภาพดี 2) ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับดี

ชายูดา จันทะปิตดา (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวหลวงวิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาอังกฤษ และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ทำโดยวัดทักษะการฟังประโยค ข้อความ และจับใจความสำคัญได้ ฟังประโยคและข้อความและสรุปใจความสำคัญได้ ฟัง ประโยคและข้อความและตีความเรื่องที่ฟังได้ ฟังบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวันและตอบคำถามได้ ฟังข้อความต่างๆ แล้วตอบคำถามได้ ฟังและนำเสนอข้อมูล ความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในประเด็น ความสนใจของสังคมได้ และฟังและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความรู้สึก ความคิดเห็นระหว่าง

บุคคลได้ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารมีค่าเท่ากับ 78.22/83.12 ซึ่งมี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่า ผลการศึกษาได้นำเสนอการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของนักเรียนด้วยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะฟัง ด้วยการฟังข้อความแล้วหาหัวเรื่องของข้อความและบอกรายละเอียดได้ การฟังบทสนทนาแล้วบอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตได้ การฟังบทสนทนาแล้วระบุสถานที่ที่ตั้งได้ การฟังข้อความและระบุสาเหตุและผลที่ตามได้ การฟังบทสนทนาแล้วระบุวิธีใช้สิ่งของนั้นได้ การฟังบทสนทนาแล้วแบ่งกลุ่มอาชีพได้ การฟังบทสนทนาแล้วบอกขั้นตอนในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้ และการฟังบทสนทนาแล้วบอกลำดับเหตุการณ์ การฟังประโยค ข้อความและจับใจความสำคัญได้ ฟังประโยคและข้อความ และสรุปใจความสำคัญได้ ฟังประโยคและข้อความและตีความเรื่องที่ฟังได้ ฟังบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวันและตอบคำถามได้ ฟังข้อความต่างๆ แล้วตอบคำถามได้ ฟังและนำเสนอข้อมูล ความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในประเด็นความสนใจของสังคมได้ และฟังและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความรู้สึก ความคิดเห็นระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

การศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษพบว่า มีงานวิจัยมากมายทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ดังสรุปได้ดังต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

รูปแบบการสอนหรือรูปแบบการเรียนการสอนเป็นนวัตกรรมที่ได้รับความนิยมสนใจในปัจจุบัน งานวิจัยในประเทศจำนวนมากที่นำเสนอผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน เช่น (สังฆมานนท์ 2548) ได้ศึกษาพัฒนารูปแบบการสอนพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา 2) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยการศึกษาบริบทและการสร้างรูปแบบการสอน การพัฒนารูปแบบการสอน และการประเมินผลการใช้รูปแบบการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอน แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน แบบบันทึกการเรียน แบบบันทึกการสรรค์สร้างความรู้การพูดภาษาอังกฤษด้วย

ตนเอง แบบบันทึกการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษแบบร่วมมือกัน แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินตนเองของนักศึกษา แบบสอบถามนักศึกษา และแบบสัมภาษณ์นักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอนซึ่งมี 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การแนะนำโครงงานจัดกลุ่ม และเลือกเรื่องที่จะพูด (2) การเรียนการสอนรูปภาษา (3) การเตรียมบทพูดและวิธีนำเสนอ (4) การฝึกพูด และ (5) การนำเสนอการพูดและสรุปผล มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี และ 2) นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่บนพื้นฐานของการสรรค์สร้างความรู้การพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง การเรียนพูดภาษาอังกฤษแบบร่วมมือกันสูงขึ้น

(บุญประเสริฐ 2553) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ตามเกณฑ์ 75/75 3) ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ และ 4) ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 57 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจริง เรื่องการ ทักทาย การแนะนำ ครอบครัว การ โทรศัพท์ การบันทึกข้อความ การเดินทาง ฤดูกาลที่ผันเปลี่ยน การศึกษา อาหารและเครื่องดื่ม กิจกรรมยามว่างและงานและการสัมภาษณ์ตาม มารยาทสังคม วัฒนธรรม ประเพณีของเจ้าของภาษา 2) รูปแบบการสอนประกอบด้วย (1) หลักการ ซึ่งมีหลักสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ที่ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะของผู้เรียน (2) วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (3) สารและกระบวนการที่เป็น องค์ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจริงด้านความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ (4) กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน ได้แก่ ประสบการณ์ตามสภาพจริง การฝึกปฏิบัติ การสะท้อนคิด การสร้างองค์ความรู้ การประยุกต์ใช้ การ วัดผลและประเมินผล (5) สื่อและแหล่งเรียนรู้อันเป็นประสบการณ์ตรง (6) การวัดและประเมินผล ด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยรูปแบบที่พัฒนามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 76.51/75.23$ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองที่ ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ 4) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

รูปแบบการสอนหรือรูปแบบการเรียนการสอนนั้นเป็นนวัตกรรมที่คงยังได้รับความสนใจในปัจจุบัน ซึ่งมีงานวิจัยในต่างประเทศจำนวนมากที่นำเสนอผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา รูปแบบการสอน ดังนี้

Offner (2003) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนสนทนาภาษาอังกฤษในประเทศญี่ปุ่น จาก เหตุผลที่ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ซึ่งมีต้นเหตุมาจากวิธีการเรียนที่ ไม่เหมาะสมกล่าวคือ ผู้เรียนขาดการฝึกทักษะการสนทนา ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาถึงการสอนวิธีการเรียน ซึ่งวิธีการเรียนที่ใช้ได้แก่การฝึกการสื่อสารทางวาจาในสถานการณ์จริงต่าง ๆ เช่น การเรียนขับรถ หรือการเล่นเครื่องดนตรี มีการเรียนรู้เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของรถหรือเครื่องดนตรี เป็นต้น ผลการวิจัยพบว่า 1) การสอนสนทนาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ควรเน้นเป็นอันดับแรก 2) วิธีการเรียนที่ ควรใช้ได้แก่ การเรียนจากการใช้ภาษาอังกฤษจริงในสถานการณ์ที่หลากหลาย 3) เป้าหมายของการ เรียนการสอน คือ ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ 4) การสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ด้วยเหตุที่เป็นงานสร้างสรรค์ มีศิลปะ และมีจินตนาการ การยึดกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานทางภาษา เป็นสิ่งสำคัญรองลงมา 5) ภาษาเป็นสิ่งที่ยืดหยุ่นได้ ผู้เรียนควรปรับภาษาให้เหมาะสมกับความ ต้องการที่กำลังเปลี่ยนแปลง 6) การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่ต้องแสดงออกหรือมีการกระทำมิฉะนั้นจะ ไม่ได้ผล 7) การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ โดยต้องคำนึงว่าการสื่อสารคือวัตถุประสงค์ หลักของการเรียนภาษา 8) การให้ความสำคัญกับผู้เรียนแต่ละคน โดยคำนึงถึงความสนใจของผู้เรียนและให้ผู้เรียนทำงานตามที่เขาสนใจ และตามระดับความสามารถของเขา 9) การอดทนต่อสิ่ง ที่คลุมเครือเป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากย่อมมีคำหรือวลีที่ผู้เรียนไม่ทราบความหมายซึ่งอาจทำให้ผู้เรียน เกิดความวิตกกังวล ผู้สอนจึงอาจจำเป็นต้องสอนความรู้และทักษะในเรื่องการเดาความหมายด้วย และ 10) การทบทวนและการแสดงออกอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งจำเป็น

Evans (2011) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักศึกษาที่เรียนเกี่ยวกับการเงินและการบัญชีเพราะมีนักศึกษาจำนวนมากที่เลือกเรียน ในด้านนี้และมีแนวโน้มจะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในหลักสูตรการเงินและการบัญชีของ มหาวิทยาลัยในประเทศออสเตรเลีย แต่นักศึกษาส่วนมากยังมีประสบการณ์ในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารน้อย จึงใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควบคู่ไปกับการสอนในด้านระเบียบวินัย ซึ่งเป็นวิธีการวิจัยทั้งในเชิง ปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ทั้งการพัฒนาการทางการพูดสื่อสาร ควบคู่ไปพร้อมกับการฝึกระเบียบวินัยเป็นเรื่องที่ดีแต่ในการลงมือปฏิบัติจริงเป็นเรื่องที่ยาก จึงทำ

ให้นักเรียนได้รับการฝึกไม่เต็มที่ทั้งสองอย่าง จึงเสนอแนะให้มีการฝึกแยกอย่างชัดเจนระหว่างการฝึกพูดภาษาเพื่อการสื่อสารและการฝึกในด้านระเบียบวินัย

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนหรือรูปแบบการเรียนการสอนเป็นนวัตกรรมที่ได้รับความสนใจในปัจจุบัน ผลการศึกษาได้นำเสนอว่า รูปแบบการสอนมี 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การแนะนำโครงการจัดกลุ่ม และเลือกเรื่องที่จะพูด (2) การเรียนการสอนรูปภาษา (3) การเตรียมบทพูดและวิธีนำเสนอ (4) การฝึกพูด และ (5) การนำเสนอการพูดและสรุปผล โดยกำหนดกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นในรูปแบบการสอน เพื่อวัดการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนที่ไม่คุ้นเคยการจำแนกเจตคติหรือความตั้งใจของผู้พูดได้ การจับประเด็นหลักหรือข้อมูลสำคัญของสิ่งที่ฟังการระบุรายละเอียดหรือข้อมูลเฉพาะ และการสรุปความสิ่งที่ฟัง ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้บทบาทสมมติ

มีงานวิจัยในและต่างประเทศจำนวนมาก นำเสนอผลงานการวิจัยเกี่ยวกับ การใช้บทบาทสมมติในการส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

(ปงลังกา 2550) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยวัดความสามารถด้านการพูดจากความคล่องแคล่ว (Fluency) การออกเสียง (Pronunciation) การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammar) และ การใช้คำศัพท์ (Vocabulary) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของผู้เรียน สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนมีการพัฒนาด้านการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

(ศรีสุข. 2551) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับการสอนโดยใช้เกมมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับการสอนโดยใช้เกม 2) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับการสอนโดยใช้เกม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ (2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดสื่อสาร

ภาษาอังกฤษ และ 3) แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและการสอนโดยใช้เกมไม่แตกต่างกัน และ 2) แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ กิจกรรมบทบาทสมมติและการสอนโดยใช้เกมไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยต่างประเทศ

(Lim 2003) ได้ศึกษาการใช้บทบาทสมมติ ในการสอนภาษาอังกฤษของ ครูผู้สอนชั้น ประถมศึกษาปีที่3 ชาวเกาหลี จำนวน 4 คน ที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้จัดกิจกรรม การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เบื้องต้นของนักเรียน โดยเน้นกิจกรรมการสื่อสารภายใต้เงื่อนไขที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติโดยครู กำหนดสถานการณ์และบทบาทให้นักเรียน ใช้เนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนเน้นให้นักเรียนใช้ทักษะ การพูด การมีปฏิสัมพันธ์ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ครูผู้สอนมีการ สังเกต พฤติกรรมและบันทึกวิธีที่นักเรียนกิจกรรมในสถานการณ์จำลองของนักเรียนไว้เพื่อประเมินการ สื่อสาร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ที่ครู กำหนดให้ดีขึ้นและเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมากขึ้น

Lan (2010) ได้ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของคณะครูสอนภาษาอังกฤษ สถาบัน ULIS มหาวิทยาลัยแห่งเวียดนาม เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษา 49 คน ครู 2 คน เครื่องมือคือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัย พบว่า เนื้อหา ที่บูรณาการและได้พัฒนาเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มศักยภาพในการสื่อสารโดยทั่วไป และการสื่อสารด้วยการพูดกลายเป็นเป้าหมายสำคัญของการเรียนภาษา นักศึกษามีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการพูดที่ใช้สถานการณ์จำลองที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์สูงสุด ความยากง่ายของ กระบวนการในสถานการณ์จำลองเป็นการสอนที่มีคุณค่า

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้บทบาทสมมติ ผลการศึกษาได้นำเสนอว่า การใช้บทบาท สมมติ จะพัฒนาทักษะการพูด จะสร้างแรงจูงใจในการเรียน ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มในการ เตรียมภาษาก่อนการสนทนา การตระหนักถึงปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษของตนเองและผู้อื่น รวมถึงการฝึกพูดเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษใช้ภาษาได้คล่องแคล่ว เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับสื่อการสอนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

มีงานวิจัยในประเทศจำนวนมาก นำเสนอผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อหรือกิจกรรมในการส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ มีดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

(หินเชาว์ 2550) ได้ศึกษาการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอน และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test for Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอน นักศึกษามีความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(พัฒนาอุดมสินคำ. 2548) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยรูปแบบการสอนของอินเทอร์เน็ตและวิธีสอนแบบ 3Ps โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนของ อินเทอร์เน็ตและวิธีสอนแบบ 3Ps 2) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนของอินเทอร์เน็ตและวิธีสอนแบบ 3Ps และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่จัดการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน (3) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกัน นักเรียนที่สอนด้วยรูปแบบการสอนของอินเทอร์เน็ตมีผลต่างสูงกว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนแบบ 3Ps 2) ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการสอนของอินเทอร์เน็ตและวิธีสอนแบบ 3Ps แตกต่างกัน และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนการสอนในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ตามลำดับ

(Ojeda 2005) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้เกมในการจัดการเรียนการสอนกับการใช้วิธีและเทคนิคการสอนแบบเดิมๆ โดยได้นำเกมเข้ามาใช้ในลักษณะของการจัดการสอนแบบเน้นภาระงาน

และใช้ Communicative Approach ร่วมด้วย โดยใช้สอนในรายวิชาภาษาสเปนเบื้องต้น 2 ในการสอน (กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลอง ส่วนอีกกลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม) ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณพบว่ามีเกมหนึ่งที่ทำให้สมมติฐานเป็นจริง กล่าวคือ ผู้เรียนที่ได้เรียนและเล่นเกมคำศัพท์จะมีแรงจูงใจในการเรียนมากกว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการเดิม ๆ ซึ่งการใช้เกมประกอบการจัดการเรียนการสอนนั้น เกมสามารถเสริมสร้างบรรยากาศอันพึงประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมการทำงาน หรือกิจกรรมร่วมกันอย่างเป็นสังคม ระหว่างผู้เรียน เพื่อนร่วมชั้นและครูผู้สอน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการใช้สื่อหรือกิจกรรมในการส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จะเห็นว่า สื่อหรือกิจกรรมที่ใช้ส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษนั้นมีหลากหลาย อาทิเช่น สื่อวีดิทัศน์ และการจัดการสอนแบบเน้นภาระงาน และใช้ Communicative Approach มาประกอบการสอนภาษาอังกฤษ และสามารถจูงใจนักเรียนให้สนใจ และอยากจะเรียนภาษามากขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่จะต้องคัดเลือกสื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ รวมทั้งการเตรียมเทคนิคการสอน กิจกรรมและใบงาน ประกอบการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้ดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับตำรวจ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับตำรวจในประเทศไทย พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ศึกษาการผลิตชุดฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับตำรวจท่องเที่ยว อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจท่องเที่ยว 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการใช้ชุดฝึกอบรมก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษ 4) ทดลองชุดฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษ และ 5) ประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษ ชุดฝึกอบรมประกอบด้วย 5 เรื่อง ได้แก่ (1) Describing People (2) Asking for Information 1 : Loss/ Robbery/ Getting a Refund (3) Giving Directions (4) Greeting and Offering Help และ (5) Answering Phone Calls ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง อ่าน และเขียนอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการทดสอบด้าน (1) Describing People (2) Asking for Information 1 : Loss/ Robbery/ Getting a Refund (3) Giving Directions (4) Greeting and Offering Help และ (5) Answering Phone Calls ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความคิดเห็นในการใช้ชุดฝึกอบรมภาษาอังกฤษ ในภาพรวมมีความเหมาะสมดี

(ภุมรินทร์. 2548) ได้ศึกษาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจท่องเที่ยว กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจท่องเที่ยว และ 2) เปรียบเทียบความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นตำรวจท่องเที่ยว จำนวน 30 คน หลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วย 6 เรื่อง ได้แก่ (1) การทักทายและการเสนอให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทย (2) การรับโทรศัพท์ (3) การบอกทิศทาง (4) การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว (5) การติดต่อหน่วยงานต่างๆ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวและ (6) การสอบปากคำเบื้องต้น ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) ผู้เข้ารับการอบรมมีคะแนนความรู้และทักษะภาษาอังกฤษหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งยังมีข้อเสนอแนะให้เพิ่มหรือยืดหยุ่นระยะเวลาในการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษแก่ข้าราชการตำรวจท่องเที่ยวได้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานต่อไป

(พฤกษาศิลป์. 2548) ได้ศึกษาความต้องการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจท่องเที่ยว กองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวเขตจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการในการพัฒนาด้านเนื้อหาสาระและทักษะ และ 2) เปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาด้านเนื้อหาสาระและทักษะ จำแนกตามวุฒิการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงานตำรวจท่องเที่ยวและจำนวนครั้งในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษในขณะปฏิบัติหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างเป็นตำรวจท่องเที่ยว จำนวน 27 คน โดยมีเนื้อหาสาระและทักษะ 21 เรื่อง ได้แก่ (1)การทักทายและการแนะนำตัว (2) การเสนอให้ความช่วยเหลือ (3) การตอบรับทางโทรศัพท์ (4) การบอกทิศทางในการเดินทาง (5) การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว(6) การแนะนำข้อควรปฏิบัติในขณะท่องเที่ยว (7) การให้คำแนะนำในความปลอดภัยขณะท่องเที่ยว (8) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการติดต่อส่วนราชการ (9) การให้ข้อมูลต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจกับนักท่องเที่ยว (10) การรับการร้องทุกข์จากนักท่องเที่ยว (11) การแสดงความเห็นใจและการขอภัย (12) การอธิบายสถานการณ์ (13) การสอบถามเกี่ยวกับรูปพรรณสัณฐาน (14) การสอบปากคำ: คดีเกี่ยวกับของหาย (15) การสอบปากคำ: คดีเกี่ยวกับลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ชิงทรัพย์ปล้นทรัพย์ (16) การสอบปากคำ: คดีเกี่ยวกับการขอทรัพย์สิน (17) การเป็นล่ามแปลในสถานการณ์ทั่วไป (18) กระบวนการดำเนินคดีทางกฎหมาย (19) การเป็นล่ามแปลสำนวนและสอบปากคำในชั้นศาล (20) การใช้ศัพท์สำนวนกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและ (21) การใช้ศัพท์สำนวนกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ผลการวิจัยพบว่า 1) ตำรวจท่องเที่ยวมีความต้องการพัฒนาความสามารถด้านเนื้อหา

สาระและด้านทักษะภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ดำรงท่องเที่ยวที่มีวุฒิการศึกษา
ระยะเวลาในการปฏิบัติงานดำรงท่องเที่ยวและจำนวนครั้งในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษในขณะ
ปฏิบัติหน้าที่ดำรงท่องเที่ยวที่ต่างกัน มีความต้องการพัฒนาความสามารถด้านทักษะภาษา อังกฤษ
ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับดำรงท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาแล้ว
ต้องมีการเพิ่มในเนื้อหาสำคัญหลายประการทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

(ศิริ โศภณ 2549) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว
สำหรับดำรงภูธร จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา
หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 2) พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 3) การ
ทดลองใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว และ 4) การประเมินผลหลักสูตรภาษาอังกฤษ
เพื่อการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างเป็นดำรงภูธรจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 50 นาย เนื้อหาหลักสูตร
ประกอบด้วย (1) Asking and Offering Helps (2) Expressing Feelings and Describing People (3)
Asking and Reporting Information (4) Asking and Giving Direction และ (5) Tourist Attractions
in the Local ผลการวิจัยพบว่า 1) ดำรงมีความต้องการให้จัดการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการ
ท่องเที่ยวสม่ำเสมอ โดยเน้นการอบรมแบบบรรยาย และปฏิบัติควบคู่กัน 2) หลักสูตรฝึกอบรม
ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ประกอบด้วยหลักการ ความคาดหวังของหลักสูตร ผู้เข้ารับการ
ฝึกอบรม เนื้อหา วิธีการฝึกอบรม อุปกรณ์และสื่อ การวัดและการประเมินผล 3) ดำรงผู้เข้ารับการ
อบรมมีความกระตือรือร้น ให้ความสนใจในการเรียนรู้ ซักถาม ให้ความร่วมมือในการบรรยายและ
ฝึกปฏิบัติ รวมทั้งแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายผลการฝึกปฏิบัติ 4) ก่อนและหลังการฝึกอบรม
ดำรงมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 โดยหลังการอบรมดำรงมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสูง
กว่าก่อนการอบรม และมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก

(ทิพย์มนตรี. 2550) ศึกษาการใช้และปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษและการสื่อสาร
ระหว่างวัฒนธรรมของดำรงท่องเที่ยวไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ดำรงการใช้และปัญหาในการ
ใช้ทักษะการพูดการฟังภาษาอังกฤษและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของดำรงท่องเที่ยวไทย
กลุ่มตัวอย่างเป็นดำรงท่องเที่ยวจำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า ดำรงท่องเที่ยวมีปัญหาในการใช้
ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และความเข้าใจในสำเนียงของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีปัญหาในการ
เข้าใจนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและไม่สามารถโต้ตอบได้ และยังพบว่าปัญหาทั่วไปที่นักท่องเที่ยว
ขอความช่วยเหลือบ่อยครั้งคือการแจ้งความของหาย การถูกขโมยของ และการมีปัญหาทะเลาะกับ
คนในท้องถิ่น เมื่อดำรงท่องเที่ยวไม่สามารถสื่อสาร โดยใช้ภาษาอังกฤษ ก็จะมีการใช้ภาษาท่าทาง
ช่วยในการสื่อสาร มีการแสดงออกทางสายตาในการสื่อสาร แสดงความรู้สึกทางสีหน้า ระยะห่าง

ระหว่างบุคคล (Space and Distance) และมีปัญหาในการใช้ระยะห่าง และการใช้เสียง (Paralanguage) คำรวจท่องเที่ยว โดยเฉพาะผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ที่สนามบินดอนเมืองควรได้รับการปรับปรุงด้านการพูด และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษโดยรวม

(รอดแป้น 2550) ได้ศึกษาความต้องการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของตำรวจตรวจคนเข้าเมืองในเขตภาคเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษของตำรวจตรวจคนเข้าเมืองในเขตภาคเหนือตอนบน และ 2) ความต้องการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของตำรวจตรวจคนเข้าเมืองในเขตภาคเหนือตามหน้าที่รับผิดชอบ สถานที่ที่ตั้งของด่านตรวจคนเข้าเมือง อายุการทำงานและระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นตำรวจตรวจคนเข้าเมือง จำนวน 152 คน โดยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในเรื่อง (1) การกล่าวคำทักทายและอำลา (2) การกล่าวคำขอบคุณและขอโทษ (3) การสอบถามข้อมูลเบื้องต้นและเสนอความช่วยเหลือ (4) การพูดคุยทางโทรศัพท์เพื่อทำการนัดหมาย (5) การอธิบายให้เข้าใจถึงประเภทของวีซ่า (6) การอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับการขออนุญาตอยู่ต่อ (7) การอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับการทำสั๊กหลังใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (8) การอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับการขออนุญาตเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักร (9) การอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับการขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และ (10) การอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบใบสำคัญถิ่นที่อยู่พัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษในเรื่อง (1) การรับโทรศัพท์เพื่อทำการนัดหมาย (2) การรับฟังข้อซักถามเกี่ยวกับข้อกำหนดคนเข้าเมือง (3) การรับข้อมูลร้องเรียนในการให้บริการ และ (4) การรับข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานผลการวิจัยพบว่า 1) ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองมีความต้องการพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทักษะภาษาอังกฤษที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองต้องการพัฒนามากที่สุดคือทักษะการฟังและการพูด ส่วนเนื้อหาภาษาอังกฤษ ได้แก่ คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับพิธีการคนเข้าเมือง และ 2) ผลการเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในภาพรวมไม่แตกต่างกันตามระดับการศึกษาและอายุการทำงาน แต่มีความต้องการแตกต่างกันหน้าที่รับผิดชอบ สำหรับตำรวจตรวจคนเข้าเมืองที่ปฏิบัติงาน มีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

(อัสวโรจน์. 2553) ได้ศึกษาความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่องานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ: ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยวของชาวต่างชาติในประเทศไทย 2) ศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ 3) ศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการพัฒนาใช้ภาษาอังกฤษ และ 4) แสวงหาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความต้องการเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ทุกสายงานจำเป็นต้องใช้

ภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง 2) ทักษะต่อการให้บริการชาวต่างชาติของสถานีดำรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 อยู่ในระดับปานกลาง และเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในระดับมาก 3) ทักษะต่อการอบรมให้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับมาก ทักษะตอนโยบายการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง 4) ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจมากที่สุดและหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ควรเป็นเจ้าภาพหลักในการพัฒนาภาษาอังกฤษให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจคือ กองบังคับการตำรวจนครบาล นอกจากนี้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษของบุคลากรของหน่วยงานทุกสายงาน ทุกระดับชั้นยศ จากการสัมภาษณ์ตำรวจในระดับผู้บริหารมีความเห็นว่าในอนาคตอันใกล้ควรจะต้องมีการนำเรื่องการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของเจ้าหน้าที่ตำรวจมาทบทวน และรีบที่จะดำเนินการต่อไป โดยเห็นว่าควรจะมีงบประมาณจัดสรรให้แก่หน่วยปฏิบัติที่ต้องทำงานพบปะประชาชน จัดอบรมให้แก่เจ้าหน้าที่ของตนโดยตรง

(พื้นแสน. 2554) ได้ศึกษาพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจท่องเที่ยวขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ความสามารถ ปริมาณ ปัญหาในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจท่องเที่ยวและ 2) ศึกษาความพึงพอใจในการอบรมการพัฒนาทักษะการใช้ ภาษาอังกฤษของตำรวจท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 39 คนพัฒนาทักษะใน 6 เรื่อง ได้แก่ (1) การทักทายและการเสนอให้ความช่วยเหลือและการอำนวยความสะดวก (2) การรับโทรศัพท์ (3) การบอกทิศทาง (4) การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว (5) การติดต่อหน่วยงานต่างๆ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์แก่นักท่องเที่ยว และ (6) การสอบถามเบื้องต้นผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการเข้ารับการอบรมตำรวจท่องเที่ยวมีคะแนนความสามารถด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการอบรมและเมื่อพิจารณาความสามารถด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจ ท่องเที่ยวรายหัวข้อประกอบด้วย หัวข้อการทักทายและการเสนอให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก หัวข้อการรับโทรศัพท์ หัวข้อการบอกทิศทาง หัวข้อการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว หัวข้อการติดต่อหน่วยงานต่างๆ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์แก่นักท่องเที่ยว และหัวข้อการ สอบปากคำเบื้องต้น ซึ่งทุกหัวข้อหลังการเข้ารับการอบรมมีคะแนนความสามารถสูงกว่าก่อนการอบรม 2) ตำรวจท่องเที่ยวมีความพึงพอใจระดับมาก ในหัวข้อการทักทาย และการเสนอให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก

(ชม ชื่น 2554) ได้ศึกษา การพัฒนาฝีมือภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจจราจรในกรุงเทพมหานครมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจจราจรในการให้บริการนักท่องเที่ยว และ 2) ความพึงพอใจของตำรวจต่อคู่มือภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นตำรวจจราจรจำนวน 30 คน เครื่องมือวิจัยได้แก่ คู่มือภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจจราจร แบบสอบถาม และแบบ

สัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละและค่าเฉลี่ย ส่วนข้อมูลจากการสัมภาษณ์ใช้วิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ในทุกบทมีสำนวนที่ถูกใช้ จำนวน 10 สำนวน ได้แก่ สำนวน Hello, Hi, Turn left, Turn right, Excuse me, Go straight, Again please, Slowly please?, Thank you และ Goodbye และการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาอังกฤษของตำราตรวจจรหลังใช้คู่มือมี 4 ประการ ได้แก่ (1) สามารถใช้สำนวนที่สุภาพและถูกหลักไวยากรณ์มากขึ้น (2) สามารถใช้สำนวนที่หลากหลาย (3) สามารถใช้สำนวนถามทุกข์สุขได้ และ (4) สามารถกล่าววอวยพรให้นักท่องเที่ยวมีความสุขกับการเดินทาง และ 2) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อคู่มือภาษาอังกฤษในระดับมากและมีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านคู่มือภาษาอังกฤษ และพึงพอใจมากในด้านลักษณะทั่วไปและด้านเนื้อหาของคู่มือ

สรุปงานวิจัยที่ผ่านมา และความคาดหวังจากงานวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ พบว่า ผลการศึกษาได้นำเสนอว่า วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานด้วยการใช้บทบาทสมมติ การใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร การใช้บทเรียนช่วยสอน การใช้วิธีการปฏิบัติที่เน้นความถูกต้องและความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการฟัง-พูดและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับขั้นตอนการสอน สถานการณ์ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นว่า มีงานวิจัยและเอกสารอีกเป็นจำนวนมากที่ศึกษาเรื่องการนำสื่อในรูปแบบต่างๆ เช่น วิดีทัศน์ สื่อประสม งานนำเสนอ มัลติมีเดีย เป็นต้น มาประกอบการสอนภาษาอังกฤษ และสามารถจูงใจนักเรียนให้สนใจและอยากเรียนภาษามากขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่จะต้องคัดเลือกสื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ รวมทั้งการเตรียมเทคนิคการสอน กิจกรรมและใบงาน ประกอบการเรียนรู้อของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับตำราจ รูปแบบการวิจัยเป็นการฝึกกระบวนการในการเรียนการสอน ที่มุ่งให้ผู้เข้าอบรมได้ประโยชน์ด้านการอ่าน-เขียน ไม่ได้มุ่งเน้นให้ผู้เข้าอบรมฝึกปฏิบัติด้านการฟัง-พูด และยังมีวิเคราะห์ว่า เมื่อรับการศึกษไปแล้วจะมีทักษะ ความรู้ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าเดิมเพียงใด และผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำมาประยุกต์และเกิดผลดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ในอนาคตอย่างไร นอกจากนั้น การวิจัยพบว่า ระบบการเรียนการสอนที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมนั้น จะทำให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ และความพึงพอใจ หรือน้อยเพียงใด แต่อย่างไรก็ดี การจัดการเรียนการสอนก็ยังขาดสื่อการสอนด้านวิธีการปฏิบัติอย่างเป็นทางการ และการกำหนดรูปแบบการสอนที่ชัดเจน

เมื่อพิจารณาถึงแนวทางจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเสริมทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่หลากหลาย นำมากำหนดเป็นแนวทางสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ โดยมุ่งหวังให้ผลที่ได้จากการศึกษา จะสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนนายสิบตำรวจให้สามารถฟังและพูดได้ตอบ หรือสื่อสารได้อย่างมีอาชีพ อีกทั้งยังเติมเต็มหลักสูตรที่มีอยู่เดิมให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ด้วยกระบวนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน มีการนำแนวทางการสอนตามที่มีผู้ได้ศึกษาไว้อย่างหลากหลายมาใช้ ให้เหมาะสมกับผู้เข้ารับการศึกษามีความรู้พื้นฐานที่หลากหลาย เช่น กลุ่มที่มีความรู้พื้นฐานไม่เท่ากัน หลายระดับ จำเป็นต้องใช้กระบวนการสอนด้วยวิธีใด หรือ กลุ่มที่มีพื้นฐานไม่ต่างกัน หรือระดับเดียวกัน จะใช้กระบวนการสอนแบบใด ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดการประยุกต์ใช้ในกองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพราะการเรียนการสอน ต้องมีความสัมพันธ์ต่อกันในเชิงบวก คือ ผู้สอนมีกระบวนการสอนที่ดี มีความชัดเจน มีทักษะและประสบการณ์ทั้งภาคทฤษฎี และการปฏิบัติ ที่มีความสัมพันธ์กัน จนทำให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพและสามารถวัดผลได้ตามหลักวิชาการ อีกส่วนหนึ่งคือ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และเชื่อมั่นต่อผู้สอน เมื่อจบกระบวนการเรียนรู้ ก็จะมี ความพึงพอใจต่อการศึกษา และมั่นใจว่า จะนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในหน้าที่ได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 เป็นการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development – R&D) โดยรูปแบบการวิจัยเป็นแบบทดลอง (Experimental Research) มีแบบแผนการวิจัยแบบ One group pretest-posttest design (บารุง โตรัตน์, 2534 : 29-31) มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความจำเป็นและต้องการของผู้เรียนด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดย 3.1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและขนาดของผล (Effect size) และ 3.2) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านความจำเป็นและต้องการในการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ

ระยะที่ 2 การออกแบบรูปแบบการสอน การพัฒนาเครื่องมือประเมินรูปแบบการสอน และการทดลองหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

ระยะที่ 3 การนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาไปใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

รายละเอียดในการดำเนินการวิจัยแต่ละระยะมีดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านความจำเป็นและต้องการในการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ

การดำเนินงานวิจัยในระยะนี้ เป็นการสำรวจความจำเป็นและต้องการของนักเรียนนายสิบตำรวจด้านการเรียนรู้การฟัง-พูด ภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจในด้าน หัวข้อที่ปฏิบัติงานในอาชีพตำรวจ ประเมินตนเองความสามารถด้านการฟัง ประเมินตนเองความสามารถด้านการพูด และประเมินตนเองด้านหน้าที่ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตำรวจ จากประชากร คือ นักเรียนนายสิบตำรวจที่ผ่านการคัดเลือกให้เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 สังกัดศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 2 กองร้อย กองร้อยละ 100 นาย รวม 200 นาย (ฝ่ายบริการการศึกษา ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7) ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นักเรียนนายสิบตำรวจที่เข้าเวรเตรียมการณ จำนวน 40 นาย ซึ่งเป็นนักเรียนกองร้อยเดียวกัน เพื่อให้ข้อมูลด้านการตอบแบบสอบถามความจำเป็นด้านการเรียนภาษาอังกฤษในอาชีพตำรวจ โดยดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจ คู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานสำหรับตำรวจ เพื่อสังเคราะห์แนวคิด ความสามารถในการฟัง-พูด การใช้หน้าที่ภาษา ผลจากการศึกษาสังเคราะห์ สรุปดังนี้

1.1 ศึกษาจุดประสงค์การสื่อสารฟัง-พูดตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages-CEFR) A2-B1 (กระทรวงศึกษาธิการ:2558) เพื่อนำเกณฑ์ระดับความเชี่ยวชาญทางภาษามาเปรียบเทียบกับนักเรียนนายสิบตำรวจ เนื่องจากเป็นมาตรฐานสากลที่ใช้อธิบายระดับความเชี่ยวชาญทางภาษา CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในทวีปยุโรปและมีการยอมรับเพิ่มมากขึ้นทั่วโลก EF SET เป็นมาตรฐานการทดสอบภาษาอังกฤษเดียวที่วัดระดับทักษะทั้งหมดได้อย่างแม่นยำ ตั้งแต่ระดับเริ่มต้นไปจนถึงระดับชำนาญ โดยอ้างอิงตามกรอบ CEFR แบบทดสอบภาษาอังกฤษที่ได้รับมาตรฐานอื่น สามารถประเมินระดับความเชี่ยวชาญได้บ้าง แต่ไม่ใช่ระดับทั้งหมดของ CEFR

1.2 ศึกษาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. 2557 (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ: 2557) เพื่อนำมาใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา เพื่อควบคุมการเรียนการสอน และนำมาใช้เป็นแผนการดำเนินงานของครูที่จะต้องอำนวยความสะดวกดูแล และติดตามประเมินผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของกองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.3 ศึกษาคู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานสำหรับตำรวจ ตำรวจภูธรภาค 6 (2557) นำมาใช้ประกอบการศึกษา เป็นเครื่องชี้แนวทางในการวางวิธีการนำเสนอรายละเอียดของ คำศัพท์ที่ปรากฏในคู่มือ

2. การกำหนดแนวทางการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับ งานตำรวจ เพื่อสอบถามสถานการณ์ในการทำงานของตำรวจ โดยมีประเด็นคำถามที่ใช้ในการ สัมภาษณ์ด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านสภาพปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนนายสิบตำรวจ

2.2 ด้านเนื้อหางานและทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในหน้าที่ตำรวจ

2.3 ด้านวิธีการสอนและการประเมินผล

3. ด้านกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages–CEFR) เกี่ยวกับสมรรถนะภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษา

1. สรุปการสังเคราะห์องค์ประกอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานของตำรวจ ดังตารางที่ 5 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานของตำรวจ

2. สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ ตารางที่ 6 ผลการ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ

ตารางที่ 3 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานของตำรวจ

แหล่งข้อมูลการวิเคราะห์การฟัง	The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)-A2-B1	หลักสูตรศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	Aitken (1978) Listening subskill	สรุป
ทักษะการฟัง เรื่องราวเกี่ยวกับ การปฏิบัติหน้าที่ ตำรวจ	<ul style="list-style-type: none"> -จับใจความสำคัญของสาระที่นำเสนอจากการฟังได้ (A2) -ฟังแล้วเข้าใจเนื้อเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ เมื่อผู้พูดพูดอย่างช้า ๆ และชัดเจน (A2) -ฟังแล้วจับใจความสำคัญจากสาระที่นำเสนอในวิดีโอได้ทัน ในกรณีที่มีผู้นำเสนอพูดอย่างช้า ๆ และชัดเจน เป็นเรื่องราวที่คุ้นเคยและมีภาพประกอบข่าวเพื่อช่วยในการเข้าใจ (A2) -เข้าใจประเด็นหลักของสาระที่นำเสนอในวิดีโอ เป็นหัวข้อที่คุ้นเคยเมื่อมีการนำเสนออย่างช้า ๆ และชัดเจน (B1) -เข้าใจคำบรรยายหรือพูดคุยในเรื่องที่คุ้นเคยและมีกรมนำเสนอโครงสร้างชัดเจน(B1) 	<ul style="list-style-type: none"> - ฟังแล้วเข้าใจคำศัพท์และสามารถเดาความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยในบริบทที่ฟัง - ฟังแล้วจับประเด็นสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้ - ฟังแล้วบอกจุดประสงค์ของผู้พูดได้ - ฟังแล้วเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นไวยากรณ์ เช่น comparison, cause, effect หรือ result 	<ul style="list-style-type: none"> -การเข้าใจคำศัพท์และความสามารถในการเดาความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยในบริบทที่ฟัง -การเข้าใจเสียงที่เน้นหนักและไม่เน้นหนัก รวมทั้งตำแหน่งของเสียงสูง ต่ำ และตัวชี้แนะอื่นของการเว้นวรรคตอนของวัจนภาษา -การฟังแล้วจับแอกจูดประสงค์ของผู้พูดได้ -การฟังแล้วสรุปข้อมูลที่ถูกต้องและมีการอ้างอิงถึงแหล่งที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับสถานการณ์ทางสังคม ความตั้งใจของผู้พูดหรือบริบททั่วไป -การยอมรับเจตคติของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟัง 	<p>ฟังบทสนทนา ข้อความ ประกาศ โฆษณา บทสัมภาษณ์ข่าวแล้ว</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฟังแล้วสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ 2. ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องได้ 3. ฟังแล้วสามารถจำแอกจูดประสงค์ของผู้พูดได้ ลำดับเหตุการณ์ได้ 4. ฟังแล้วถ่ายทอดข้อมูลในรูปแบบต่างๆ 5. ฟังแล้วสรุปข้อมูลที่ถูกต้องและมีการอ้างอิงถึงแหล่งที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับสถานการณ์ทางสังคม 6. ระบุความตั้งใจของผู้พูดหรือ

ตารางที่ 3 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานของตำรวจ (ต่อ)

แหล่งข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้	The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) A2-B1	หลักสูตรศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	คู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงาน ตำรวจ	สรุป
<p>หน้าที่ทางภาษา</p> <p>เรื่องราวเกี่ยวกับกรปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ</p>	<p>- จับใจความสำคัญของสาระที่นำเสนอจาก การฟังได้ (A2)</p> <p>- ฟังแล้วจับใจความสำคัญจากสาระที่ นำเสนอในวิดีโอได้ทัน ในกรณีที่มีผู้ นำเสนอพูดอย่างช้า ๆ และชัดเจน เป็น เรื่องราวที่คุ้นเคยและมีภาพประกอบข่าว เพื่อช่วยในการเข้าใจ (A2)</p> <p>- เข้าใจประเด็นหลักของสาระที่นำเสนอ ในวิดีโอ เป็นหัวข้อเรื่องที่คุ้นเคย เมื่อมีการ นำเสนออย่างช้า ๆ และชัดเจน (B1)</p> <p>- เข้าใจคำบรรยาย</p>	<p>หลักสูตรศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น</p> <p>คอนขบขบการศึกษา</p> <p>สำนักงานตำรวจแห่งชาติ</p> <p>- สรุปการฟัง ได้ถูกต้อง</p> <p>- สิ่งทีฟังสามารถอ้างอิงเป็นที ข้ออธิได้ทีเกี่ยวกับสถานการณ์ ทางสังคม</p> <p>- เข้าใจความตั้งใจของผู้พูดหรือ บริบททั่วไปทีเกี่ยวข้องทีกับ หน้าที่ตำรวจ</p>	<p>คู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงาน ตำรวจภาค 6</p> <p>การฟัง-ดูวิดีโอเรื่องราวเกี่ยวกับ หน้าที่ตำรวจด้าน</p> <p>- การฟังเรื่องราวการปฏิบัติหน้าที่ ตำรวจในชีวิตประจำวัน</p> <p>- การฟังวิธีการป้องกันคดี อาชญากรรมทีเกิดขึ้น</p> <p>- การฟังคำแนะนำการใช้อุปกรณ์ ชนิด ๆ ทีตำรวจจำเป็นต้องใช้</p> <p>- การฟังคำแนะนำวิธีการระบุ ลักษณะบุคคล</p> <p>- การฟังวิธีการนำเสนอเหตุการณ์ ของอุบัติเหตุ</p>	<p>- ฟัง-ดูเรื่องราว เหตุการณ์การปฏิบัติหน้าที่ตำรวจในด้าน การ อำนวยการ การสอบสวน และการจราจรแล้วจับใจความ สำคัญและรายละเอียดทีเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ทีเกิดขึ้นได้ โดยทีผู้นำเสนอพูดอย่างมีโครงสร้าง นำเสนออย่างช้า ๆ และ ชัดเจน</p> <p>ตามแบบประเพณีความสามารถด้านการฟัง คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจข้อความภาษาอังกฤษมาตรฐานในชั้นเรียนทีเกี่ยวกับ การคิดต่อตามหัวข้อการปฏิบัติงาน 2. เข้าใจการบรรยาย การรายงานเป็นภาษาอังกฤษ 3. เข้าใจภาพยนตร์ วิดีโอ เป็นภาษาอังกฤษ ถ้าไม่มีคำศัพท์ ยาก 4. เข้าใจบทสนทนาของผู้พูดเป็นภาษาอังกฤษ ได้ 5. เข้าใจข้อความทางวิทยุสื่อสารต่าง ๆ ในด้าน

ตารางที่ 3 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานของตำรวจ (ต่อ)

แหล่งข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์สาระการพูด	หลักสูตรที่เรียนรายสัปดาห์ กองบัญชาการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	คู่มือภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานสำหรับตำรวจ ตำรวจภูธรภาค 6	สรุป
คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตำรวจ	<ul style="list-style-type: none"> - การพูดกล่าวทั่วทุกาย / การพูดแนะนำตนเอง - การพูดถึงสถานที่เกิดเหตุ และทรัพย์สิน - การพูดบอกอาการและสวัสดิภาพของผู้แจ้งความ - การพูดบอกยศ ตำแหน่ง หน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ - การพูดบอกลักษณะบุคคล เครื่องแต่งกายและสิ่งของต่าง ๆ เช่น หน้าที่ดำนิ ขนาดของร่างกาย ส่วนสูง 	<ul style="list-style-type: none"> - การพูดทั่วทุกาย / การพูดแนะนำตัว - ข้อประสงค์/สัญญาติ - การพูดบอกยศ / ตำแหน่ง ในหน่วยงาน ตำรวจ / ศัพท์ - ภาษาอังกฤษหน่วยงาน ในสังกัด ตร. - การพูด โทรศัพท์ - การพูดวันและเดือน ปี / ตัวเลข / ลำดับที่ เวลา - การพูดถึงเครื่องแต่งกาย / เครื่องประดับ/อัญมณี - การพูดถึงรูปร่างการแต่งกาย / ส่วนต่างๆ ของร่างกาย / การบรรยายรูปพรรณ 	<p>สามารถพูดคำศัพท์หน้าที่ที่ตำรวจใน 3 หมวดคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.การปฏิบัติหน้าที่ในงานอำนวยความสะดวก <ul style="list-style-type: none"> - การขอตรวจบัตร - การเขียนรายงานต่างๆ - ยศ ตำแหน่ง หน่วยงาน - เครื่องแต่งกายและสิ่งของต่างๆ 2.การปฏิบัติหน้าที่ในงานสอบสวน <ul style="list-style-type: none"> - การบรรยายลักษณะคน - ข้อมูลจากผู้ต้องสงสัยหรือพยาน - การแจ้งจับ - การขอความร่วมมือในการสอบสวน - การสอบปากคำ - การขอตรวจบัตร 3.การปฏิบัติหน้าที่ในงานจราจร <ul style="list-style-type: none"> - กฎและข้อบังคับในการขับขี่ - ป้ายจราจร/เครื่องหมายจราจรประเภทต่างๆ - เส้นทางในการขับขี่ - อุบัติเหตุ

ตารางที่ 4 ผลการสัมภาษณผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ

ชื่อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 รองผู้บัญชาการศึกษา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ผู้บังคับการวิทยาลัยการตำรวจ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ผู้บังคับการ ศฝ.ร.7
สอบถามข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจ			
1. ด้านสภาพปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนนายสิบตำรวจ			
1.1 ท่านคิดว่าปัจจุบันนักเรียนนายสิบตำรวจมีทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะใช้ในการปฏิบัติงานหรือไม่	มีทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษน้อย มีประสบการณ์น้อย และขาดการพัฒนา	ความรู้พื้นฐานทางภาษามีน้อยมาก	ยังไม่เพียงพอที่จะใช้ในการปฏิบัติงาน
1.2 ท่านคิดว่านักเรียนนายสิบตำรวจมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงานอย่างไรบ้าง	ปัญหาในการใช้คือกลัวพูดผิด เกิดอาการขาดการฝึกปฏิบัติอย่างจริงจัง	ขาดสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจในการพูดคือ วิทยากร เครื่องมือช่วยโม่งเรียน การเรียนไม่ต่อเนื่อง ไม่มีจริง	ยังขาดความรู้และความเข้าใจในการใช้ในชีวิตจริง และขาดทักษะในการฝึกฝน และไม่เห็นประโยชน์
1.3 ท่านคิดว่านักเรียนนายสิบตำรวจควรสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง เหมาะสม และได้มาตรฐานหรือไม่	ควร	ควรอย่างยิ่ง	ควร จำเป็นมาก ควรมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ และมีกราฟิกแผ่นทักษะในการปฏิบัติจริง
2. ตำแหน่งงานในหน้าที่ตำรวจและทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารในหน้าที่ตำรวจ			
2.1 ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษที่ใช้สื่อสารในหน้าที่ตำรวจต่างจากการสื่อสารทั่วไปอย่างไร	พื้นฐานไม่แตกต่างกัน จะแตกต่างกันในภารกิจ จึงควรสอนให้เรียนรู้ตามลักษณะหน้าที่ เช่น เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเวลาใด ปัญหาการแก้ไขควรดำเนินการอย่างไร	พื้นฐานไม่แตกต่างกัน แต่ตกลงไปในภารกิจ หน้าที่สิ่งที่จะเกิดความต่างในการใช้เพราะเหตุการณ์มีได้หลายกรณี ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	ต่าง เพราะมีเทคนิคการซักถามตามหลักการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น หลักการสอบถามเกี่ยวกับ การสืบสวน สอบสวน หลักการซักถามพยาน หรือ การสอบสวนคดีจราจร

ตารางที่ 4 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ (ต่อ)

ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 รองผู้บัญชาการศึกษา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ผู้บังคับการวิทยาลัยการตำรวจ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ผู้บังคับการ ศฝ.ร.7
2.2 งานในหน้าที่ตำรวจที่ต้องปฏิบัติสัมพันธ์กับประชาชนมีฝ่ายใดบ้างอย่างไร	ทุกคน	ทุกหน่วยงาน ประชาชนทุกคน	มีงานสายตรวจ จราจร สอบสวน และการบริการทั่วไป
2.3 นักเรียนนายสิบตำรวจในฝ่ายหนึ่งควรมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานของฝ่ายอื่นๆ ในสถานีตำรวจด้วยหรือไม่	ควรรู้เพื่อให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ การมอบหมายงานมีภาระหน้าที่ที่หลากหลาย	ควรรู้เพื่อการทำงานให้ประสานกัน ครอบคลุมทุก เพราะเข้าใจงานมากขึ้น	ควรมีความรู้ทุกสายงาน เพราะในการปฏิบัติงานอาจมีการปรับเปลี่ยนหมุนเวียนหน้าที่กันได้ตามความเหมาะสม
2.4 นักเรียนนายสิบตำรวจควรมีความรู้รอบตัวเรื่องอะไรบ้างเพื่อบริการตอบคำถามหรือแนะนำประชาชน	ควรเน้นเรื่องการให้บริการที่หลากหลาย ในแง่มุมที่ตำรวจควรตอบได้ เช่น กฎหมาย การจราจร	การให้บริการเบื้องต้น การช่วยเหลือเมื่อประสบเหตุ การให้ข้อมูลเบื้องต้นในประเด็นต่างๆ	ควรมีความรู้เรื่องการบอกเส้นทาง เรื่องหนังสือเดินทางของชาวต่างประเทศ การประสานกับ ตม. และหน่วยงานต่างๆ ในการช่วยเหลือชาวต่างชาติ
2.5 การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในหน้าที่ตำรวจควรมีเน้นทักษะใดบ้าง มากน้อยอย่างไร	ควรเหมือนกับที่นำไปใช้จริง สอนทุกทักษะ ที่ต้องใช้ แต่เน้นการฟัง การพูด	เหมือนจริง นำไปใช้ได้ทันที โดยเฉพาะการฟังและการพูด	เน้นการสนทนาโต้ตอบ ควรเน้นทักษะการพูดสื่อสารให้สามารถรับฟังแนะนำ ข้อมูลให้ชาวต่างชาติที่มีปัญหา

ตารางที่ 4 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ (ต่อ)

ชื่อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 รองผู้บัญชาการศึกษา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ผู้บังคับการวิทยาลัยการตำรวจ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ผู้บังคับการ ศปร.7
3. ด้านวิธีการสอนและการประเมินผล			
3.1 ท่านคิดว่าวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในหน้าที่ตำรวจควรสอดคล้องกับการสื่อสารในการปฏิบัติงานจริงหรือไม่	ควรอย่างยิ่ง เพราะ ทำงานจะไปพบอะไรก็ควรเรียนอย่างนั้น	เหมาะสมเพราะจะได้มีความคุ้นเคย ควรใช้คำพูดได้ ในสถานการณ์ใด	สอดคล้องกันและสามารถนำมาใช้ได้ ในสถานการณ์จริง
3.2 ท่านคิดว่าควรใช้เอกสารจริงที่ใช้ในสถานีตำรวจในการสอนหรือไม่	ควรให้เห็นสิ่งที่ใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดความรอบรู้	ควรนำมาประกอบการสอน ในสถานการณ์ที่เหมาะสม	ควรใช้ แต่ในความเป็นจริงจะไม่มีเอกสารที่ตรงตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น แต่เป็นการประยุกต์
3.3 ท่านคิดว่าวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ตำรวจควรเน้นการสื่อสารความหมายหรือความถูกต้องทางภาษา	เน้นที่ทักษะพื้นฐาน การสนทนาได้ตอบเป็นหลัก เน้นความเข้าใจและการสื่อสารให้ตรงประเด็นเป็นหลัก	เน้นการปฏิบัติพูดให้ตรงกับความ ต้องการของผู้ที่รับความช่วยเหลือเป็นหลัก	ไม่ต้องเน้น แต่ควรเน้นการใช้ให้สามารถสื่อสารและเข้าใจกันได้ ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้มาขอความช่วยเหลือ
3.4 ท่านคิดว่าควรมีการประเมินผลอย่างไร การปฏิบัติการใช้ภาษาที่คล้ายสถานการณ์จริง	ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติในห้องเรียน แต่อย่างไรก็ตาม ยังต้องมีมีการสอบด้วยแบบทดสอบ	การใช้แบบทดสอบจะเป็นหลักฐานในการประเมินผลการเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดการเรียนซึ่งจะมีผลต่อการเลือกตำแหน่ง	ควรทดสอบทั้งสองวิธี คือ แบบทดสอบด้วยการตอบปัญหา ข้อสอบ และการทดสอบโดยปฏิบัติจริง

ตารางที่ 4 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 รองผู้อำนวยการศึกษา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ผู้บังคับการวิทยายุทธตำรวจ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ผู้บังคับการ ศฝ.ร.7
4. ด้านกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages-CEFR)สมรรถนะภาษาอังกฤษ			
4.1 ท่านและนักเรียนนายสิบตำรวจทราบเกี่ยวกับความสามารถตามกรอบอ้างอิง CEFR หรือไม่	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
4.2 ท่านคิดว่าทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจมีความสามารถตามกรอบอ้างอิง CEFR หรือไม่	ไม่แน่ใจ เพราะยังไม่มีการนำมาใช้ในทางปฏิบัติ	ยังไม่มีการดำเนินการในเรื่องนี้	ไม่แน่ใจ แต่ควรฝึกในสถานการณ์จริงและมีผลการประเมินผลในสถานการณ์จริง
4.3 นักเรียนนายสิบตำรวจจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิง CEFR หรือไม่	นำมาใช้เพื่อประกอบได้	เป็นประโยชน์ต่อการนำมาอ้างอิง	ไม่จำเป็นเพราะเป็นการสื่อสารเพื่อใช้ปฏิบัติงานเท่านั้น
5. ท่านคิดว่านอกจากทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วแล้วนักเรียนนายสิบตำรวจควรมีทักษะและคุณลักษณะเพิ่มเติมอย่างไรบ้างที่ช่วยในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ	ต้องพัฒนาการเรียนรู้เพื่อให้เกิดพฤติกรรมการให้บริการที่เหมาะสม โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ	ต้องพัฒนา การมีกาจัดซื้อฝึกอบรมให้เกิดความเคยชินที่จะพูดโดยไม่ต้องกลัวว่าจะพูดผิด	ควรมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลของประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน เช่น วัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ ศาสนาของแต่ละชาติ ประเพณีของแต่ละชาติ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และไม่เกิดปัญหาตามมา เช่น วัฒนธรรมประเพณีของศาสนาอิสลาม เป็นต้น

ตารางที่ 4 ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ (ต่อ)

ชื่อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 รองผู้บัญชาการศีกษา	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 ผู้บังคับการวิทยาสัยการตำรวจ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 ผู้บังคับการ ศฝร.7
6. ท่านคิดว่านักเรียนนายสิบตำรวจควรได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษหรือไม่ ควรเน้นการพัฒนาทักษะใดอย่างไร	ควรฝึกปฏิบัติด้านสถานการณ์จริง โดยเฉพาะการฟัง การพูด	ควรจัดอย่างสม่ำเสมอ ฝึกฟัง ฝึกพูด เพื่อให้พูดได้อย่างชัดเจน คล่องแคล่ว	ควรเป็นอย่างยิ่ง การฟัง พูด และอ่าน เพราะต้องใช้ในการปฏิบัติจริง
7. หากศูนย์ฝึกอบรมตำรวจมีหลักสูตรการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในหน้าที่ตำรวจที่สอดคล้องกับกรอบอ้างอิง CEFR ท่านคิดว่านักเรียนนายสิบตำรวจควรได้รับการอบรมหรือไม่	ควรได้รับการอบรม	ควรได้รับการอบรม	ควรได้รับการอบรม
8. สำหรับศูนย์ฝึกอบรมตำรวจ ช่วงวันเวลาใด และสถานที่ใดที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษให้นักเรียนนายสิบตำรวจ	มีข้อจำกัดด้าน วัน / เวลา เพราะนักเรียนต้องเรียนหลายวิชา	จัดตามเวลาที่หน่วยงานเห็นเหมาะสม	ในวันจันทร์ – ศุกร์ ช่วงเช้า และเรียนในอาคารเรียนของกองร้อย
9. ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนออื่นๆเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตำรวจหรือไม่	1.ตั้งวัตถุประสงค์ให้ตรงกับภารกิจที่นำไปใช้จริง และเนื้อหาง่ายต่อการใช้งาน 3.วิทยากรควรมีทักษะพิเศษ 4.อุปกรณ์/ตำรา เหมาะสมทันสมัยเข้าใจง่าย	มีเวลาฝึกปฏิบัติให้มากพอที่จะนำไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริง4.	ควรมีห้องเรียนสำหรับฝึกปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาการใช้สื่อสาร เช่น ห้องแล็ป หรือห้องที่มีอุปกรณ์การฝึกฟัง และพูดสำหรับศูนย์ฝึกอบรม

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจเสนอความคิดเห็นที่สำคัญดังนี้

- 1.1 ควรสอนให้เห็นกลวิธีการ โกง การหลบซ่อนสิ่งของของโจรในวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้รู้เท่าทันการลักลอบขนสิ่งของผ่านด่าน ตม.

- 1.2 ควรสอนให้รู้ว่า สารเสพติดแต่ละประเภทเรียกว่าอะไร มีบทลงโทษอย่างไร

- 1.3 ควรนำเสนอหน้าที่การทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้มีทัศนคติที่ดีต่อองค์กร และ มีความรู้เพิ่มขึ้น

- 1.4 ควรสอนการเรียนรู้เรื่องการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ป้องกันการโจรกรรมข้อมูล

- 1.5 เนื่องจากมีการเดินทางเข้า-ออกของบุคคลหลายเชื้อชาติโดยเฉพาะประเทศในอาเซียน การได้เห็นความต่างของหนังสือเดินทางจะเป็นประโยชน์มาก

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและการตอบคำถามสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผู้วิจัยได้นำมาเป็นข้อมูล เพื่อจัดทำแบบสอบถามความจำเป็นที่ต้องเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนนายสิบตำรวจในขั้นตอนต่อไป

ขั้นที่ 2 การสร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความจำเป็นและต้องการของนักเรียนนายสิบตำรวจ มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

- 2.1 นำผลจากการสังเคราะห์เอกสารจากการวิเคราะห์เอกสารจาก 3 แหล่งข้อมูลและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการจากผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 3 ท่านมาสรุปเป็นประเด็นหลักในการสร้างแบบสอบถามประเมินตนเองของนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อพัฒนารูปแบบการสอน กำหนดเนื้อหาของแบบประเมินตนเองให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ และนำข้อมูลมาวางเป็นโครงร่างเพื่อกำหนดเป็นข้อคำถาม

- 2.2 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือชนิดแบบสอบถามจากหนังสือ ตำราวิชาการ งานวิจัยและจากผู้เชี่ยวชาญข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำมาสรุปเป็นประเด็นของข้อคำถาม โดยแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 หัวข้อที่ปฏิบัติงานในอาชีพตำรวจ

- ตอนที่ 2 ประเมินตนเองความสามารถด้านการฟัง

- ตอนที่ 3 ประเมินตนเองความสามารถด้านการพูด

- ตอนที่ 4 ประเมินตนเองด้านหน้าที่ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตำรวจซึ่ง

แบบสอบถามปรากฏในภาคผนวก ข

- 2.3 พัฒนาแบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเพื่อประเมินความ

มาก-น้อยของความคิดเห็นและความถี่ของสิ่งที่เกิดและกำหนดค่าระดับของข้อคำถาม โดยใช้เกณฑ์ประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง	สามารถทำได้ดีที่สุด	4 หมายถึง	สามารถทำได้ดี
3 หมายถึง	สามารถทำได้พอสมควร	2 หมายถึง	สามารถทำได้น้อย
1 หมายถึง	สามารถทำได้น้อยที่สุด		

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความจำเป็นและการเรียน

3.1 จัดทำแบบสอบถามตามข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และการสังเคราะห์เอกสาร เสนออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามให้เหมาะสม

3.2 นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบและประเมินความสอดคล้องได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ปรากฏตารางที่ 17 ในภาคผนวก ค

ขั้นที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม มีการดำเนินงาน ดังนี้

4.1 หลังจากผู้วิจัยสร้างและพัฒนาแบบสอบถามแล้ว จึงเตรียมแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบ ทำโดยการติดต่อ ขออนุญาตจากผู้บังคับการ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 และผู้บังคับกองร้อย ซึ่งแจ้งเหตุผลและวัตถุประสงค์ในการวิจัย เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงดำเนินการเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นักเรียนนายสิบตำรวจปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 สังกัดศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 ที่เข้าเวรเตรียมการจำนวน 40 นาย ซึ่งเป็นนักเรียนกองร้อยเดียวกัน เพื่อให้ข้อมูลด้านการตอบแบบสอบถามความจำเป็นด้านการเรียนภาษาอังกฤษในอาชีพตำรวจ

4.2 ซึ่งแจ้งให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการตอบแบบสอบถาม และให้นักเรียนนายสิบตำรวจตอบแบบสอบถาม ตรวจสอบความครบถ้วนและเก็บแบบสอบถามตามที่นักเรียนนายสิบตำรวจได้ตอบเรียบร้อยแล้ว

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลความจำเป็นและต้องการของนักเรียนนายสิบตำรวจ

เมื่อผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เพื่ออธิบายความจำเป็นและต้องการเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจ จากการคำนวณค่าสถิติในแต่ละข้อคำถามผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายข้อมาจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลัง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างความสามารถที่ทำได้กับความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษา ซึ่งผู้วิจัยได้จัดลำดับจากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุด ไปยังน้อยที่สุดตามลำดับ เนื่องจากการจัดเรียงลำดับนี้ เป็นประโยชน์ต่อการออกแบบ การพัฒนารูปแบบการสอน และใช้เป็นแนวทางใน

การสร้างหน่วยการเรียนรู้ในระยะที่ 2 รายละเอียดผลการวิเคราะห์ความจำเป็นและต้องการเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจ มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความจำเป็นต่อการพัฒนาการสื่อสารด้านหัวข้อเรื่องที่เกิดขึ้นในอาชีพตำรวจ

ลำดับ ที่	การประเมินตนเองความสามารถสื่อสาร ในหัวข้อ	ความสามารถ ที่ทำได้		ความจำเป็นที่ ต้องใช้ภาษา		ผลต่าง
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ข้าพเจ้าสามารถฟัง-พูดสื่อสารภาษาอังกฤษในหัวข้อด้านการอำนวยความสะดวก						
1	การทักทายผู้บังคับบัญชาด้วยยศ และตำแหน่ง	2.48	.598	4.50	.679	-2.02
2	การบอกอุปกรณการทำงานของตำรวจ	2.47	.671	4.47	.715	-2.00
ข้าพเจ้าสามารถฟัง-พูดสื่อสารภาษาอังกฤษในหัวข้อด้านการสอบสวน						
3	การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีอาญา	2.58	.675	4.52	.678	-1.94
4	การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีแพ่ง	2.52	.678	4.45	.714	-1.93
5	การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีจราจร	2.57	.501	4.47	.678	-1.90
6	การบรรยายคำหณี รูปพรรณผู้กระทำผิด	2.50	.554	4.39	.745	-1.89
7	การรับแจ้งเหตุในคดีอาชญากรรม	2.52	.545	4.40	.744	-1.88
8	การให้คำแนะนำการป้องกันตนในคดีอาชญากรรม	2.40	.500	4.27	.740	-1.87
ข้าพเจ้าสามารถฟัง-พูดสื่อสารภาษาอังกฤษในหัวข้อด้านการจราจร						
9	การขอตรวจเอกสารสำคัญของบุคคล	2.65	.662	4.50	.678	-1.85
10	การป้องกันอุบัติเหตุบนถนน	2.60	.632	4.44	.713	-1.84

จากตารางที่แสดงด้านบนเห็นได้ว่า ความสามารถฟัง-พูดสื่อสารภาษาอังกฤษในหัวข้อต่างๆ ที่มีอยู่เดิมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 - 3.49) ความจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถฟัง-พูดสื่อสารภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 - 4.49) เมื่อนำผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายข้อมาจัดเรียงลำดับ จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างความสามารถที่มีอยู่เดิมกับระดับความจำเป็นที่เห็นว่าตนเองควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนา โดยการจัดลำดับตามความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปย้งน้อยที่สุด ดังนี้ 1) การทักทายผู้บังคับบัญชาด้วยยศ และตำแหน่ง 2) การบอกอุปกรณการทำงานของตำรวจ 3) การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีอาญา 4) การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีแพ่ง 5) การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีจราจร 6) การบรรยายคำหณี รูปพรรณผู้กระทำผิด 7) การรับแจ้งเหตุในคดีอาชญากรรม 8) การให้

คำแนะนำการป้องกันตนในคดีอาชญากรรม 9) การขอตรวจเอกสารสำคัญของบุคคล 10) การป้องกันอุบัติเหตุบนถนน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความจำเป็นต้องพัฒนาด้านการฟัง

ลำดับ ที่	การประเมินตนเองความสามารถด้านการฟัง	ความสามารถที่ ทำได้		ความจำเป็นที่ ต้องใช้ภาษา		ผลต่าง
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ข้าพเจ้าสามารถฟังภาษาอังกฤษในสถานการณ์ด้านการอำนวยความสะดวก						
1	ฟังการทักทายผู้บังคับบัญชาด้วยยศและตำแหน่ง	2.32	.572	4.52	.905	-2.20
2	ฟังการอธิบายการใช้อุปกรณ์การทำงานของตำรวจ	2.40	.590	4.52	.905	-2.12
ข้าพเจ้าสามารถฟังภาษาอังกฤษในสถานการณ์ด้านการสอบสวน						
3	ฟังเพื่อรับเรื่องร้องทุกข์กรณีทรัพย์สินถูกโจรกรรม/ เอกสารสำคัญสูญหายในคดีอาญา	2.47	.554	4.55	.845	-2.08
4	ฟังเพื่อรับแจ้งเหตุของชาวต่างชาติในการไม่ปฏิบัติตาม ตามสัญญาของกฎหมายในคดีแพ่ง	2.35	.590	4.40	.928	-2.05
5	ฟังการขอข้อมูลจากเหตุการณ์เพื่อการสืบสวนในคดี จราจรที่เกิดขึ้น	2.52	.554	4.52	.847	-2.00
6	ฟังการขอข้อมูลลักษณะพยานบุคคลเพื่อประกอบ สำนวนคดี	2.28	.615	4.25	.980	-1.97
7	ฟังการขอตรวจค้นลักษณะวัตถุ/ประเภทสิ่งของผิด กฎหมายและยาเสพติด	2.40	.464	4.35	.904	-1.95
8	ฟังการขอข้อมูลลักษณะวัตถุ/ประเภทสิ่งของที่เกิด เหตุเพื่อประกอบคดีอาชญากรรม	2.62	.490	4.55	.845	-1.93
ข้าพเจ้าสามารถฟังภาษาอังกฤษในสถานการณ์ด้านการจราจร						
9	ฟังการขอความช่วยเหลือชาวต่างชาติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ และการขอคำแนะนำการป้องกัน	2.55	.498	4.45	.904	-1.90
10	ฟังการขอตรวจเอกสารสำคัญ/ใบขับขี่รถยนต์	2.50	.552	4.42	.902	-1.92

จากตารางที่แสดงด้านบนเห็นได้ว่า ความสามารถฟังภาษาอังกฤษ ที่มีอยู่เดิมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 - 3.49) และมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถฟังภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 - 4.49) เมื่อนำผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายข้อมา

จัดเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ย ระหว่างความสามารถที่มีอยู่เดิมกับระดับความจำเป็นที่เห็นว่าตนเองควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนา โดยการจัดลำดับตามความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด ดังนี้ 1) ฟังการทักทายผู้บังคับบัญชาด้วยศและตำแหน่ง 2) ฟังการอธิบายการใช้อุปกรณ์การทำงานของตำรวจ 3) ฟังเพื่อรับเรื่องร้องทุกข์กรณีทรัพย์สินถูกโจรกรรม/ เอกสารสำคัญสูญหายในคดีอาญา 4) ฟังเพื่อรับแจ้งเหตุฉุกเฉินของชาวต่างชาติในการไม่ปฏิบัติตามสัญญาของกฎหมายในคดีแพ่ง 5) ฟังการขอข้อมูลจากเหตุการณ์เพื่อการสืบสวนในคดีจราจรที่เกิดขึ้น 6) ฟังการขอข้อมูลลักษณะพยานบุคคลเพื่อประกอบสำนวนคดี 7) ฟังการขอตรวจค้นลักษณะวัตถุ/ประเภทสิ่งของผิดกฎหมายและยาเสพติด 8) ฟังการขอข้อมูลลักษณะวัตถุ/ประเภทสิ่งของในที่เกิดเหตุเพื่อประกอบคดีอาชญากรรม 9) ฟังการขอความช่วยเหลือชาวต่างชาติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ และการขอคำแนะนำการป้องกัน 10) ฟังการขอตรวจเอกสารสำคัญ/ใบขับขี่รถยนต์/การตรวจแผ่นป้ายทะเบียนรถ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความจำเป็นต้องพัฒนาด้านการพูด

ลำดับ ที่	การประเมินตนเองความสามารถด้านการพูด	ความสามารถ ที่ทำได้		ความจำเป็นที่ ต้องใช้ภาษา		ผลต่าง
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D.	
	ข้าพเจ้าสามารถพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ด้านการอำนวยความสะดวก					
1	แนะนำตนเองด้วยศและตำแหน่งของตำรวจ	2.40	.496	4.55	.845	-2.15
2	อธิบายการใช้อุปกรณ์การทำงานของตำรวจ	2.42	.506	4.55	.845	-2.13
	ข้าพเจ้าสามารถพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ด้านการสอบสวน					
3	การระบุคดีอาญาและบทลงโทษ	2.40	.496	4.51	.846	-2.11
4	การระบุคดีแพ่งและบทลงโทษ	2.41	.594	4.50	.905	-2.09
5	การระบุคดีจราจรและบทลงโทษ	2.45	.513	4.52	.846	-2.07
6	การบอกรูปพรรณของบุคคลด้วยใบหน้า สีผิว ดำหนิ ขนาดของร่างกาย ส่วนสูง อายุ	2.40	.545	4.45	.904	-2.05
7	การขอตรวจค้นวัตถุผิดกฎหมาย	2.42	.594	4.45	.904	-2.03
8	การป้องกันการโจรกรรมให้แก่ประชาชนและผู้เสียหาย	2.40	.545	4.42	.902	-2.02
	ข้าพเจ้าสามารถพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ด้านการจราจร					
9	การระบุการฝ่าฝืนกฎหมายจราจรและเสียค่าปรับ	2.45	.597	4.46	.905	-2.01
10	การช่วยเหลือชาวต่างชาติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ และการให้ คำแนะนำการป้องกันอุบัติเหตุ	2.45	.503	4.35	.975	-1.90

จากตารางที่แสดงด้านบนเห็นได้ว่า ความสามารถพูดภาษาอังกฤษ ที่มีอยู่เดิมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 - 2.49) และมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 - 4.49) เมื่อนำผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายข้อมาจัดเรียงลำดับ จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างความสามารถที่มีอยู่เดิมกับระดับความจำเป็นที่เห็นว่าตนเองควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนา โดยการจัดลำดับตามความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด ดังนี้ 1) แนะนำตนเองด้วยยศและตำแหน่งของตำรวจ 2) อธิบายการใช้อุปกรณ์การทำงานของตำรวจ 3) การระบุคดีอาญาและบทลงโทษ 4) การระบุคดีแพ่งและบทลงโทษ 5) การระบุคดีจราจรและบทลงโทษ 6) การบอกรูปพรรณของบุคคล 7) การขอตรวจค้นวัตถุผิดกฎหมาย 8) การป้องกันการโจรกรรมให้แก่ประชาชนและผู้เสียหาย 9) การระบุนครฝ่าฝืนกฎหมายจราจรและเสียค่าปรับ 10) การช่วยเหลือชาวต่างชาติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ และการให้คำแนะนำการป้องกันอุบัติเหตุ

ตอนที่ 4 การประเมินตนเองด้านหน้าที่ทางภาษาเกี่ยวกับการทำงานของตำรวจ

ลำดับ ที่	การประเมินตนเองด้านหน้าที่ทางภาษา ที่เกี่ยวกับการทำงานของตำรวจ	ความสามารถ ที่ทำได้		ความจำเป็นที่ ต้องใช้ภาษา		ผลต่าง
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
หน้าที่ทางภาษาด้านการอำนวยความสะดวก						
1	การทักทาย แนะนำตนเอง ด้วยยศ ตำแหน่ง	2.03	.506	4.23	.708	-2.20
2	การให้คำแนะนำการใช้อุปกรณ์ตำรวจด้วยความปลอดภัย	2.41	.506	4.55	.845	-2.14
หน้าที่ทางภาษาด้านการสอบสวน						
3	การระบุคดีอาชญากรรม และบทลงโทษตามกฎหมาย	2.40	.590	4.52	.905	-2.12
4	การระบุคดีแพ่ง และบทลงโทษตามกฎหมาย	2.42	.594	4.52	.905	-2.10
5	การระบุคดีแพ่ง และบทลงโทษตามกฎหมาย	2.40	.545	4.45	.904	-2.05
6	การระบุรูปพรรณบุคคลจากพยานในที่เกิดเหตุ	2.50	.554	4.50	.640	-2.00
7	การระบุคดีอาชญากรรม และบทลงโทษตามกฎหมาย	2.52	.504	4.50	.640	-1.98
8	การให้คำแนะนำเพื่อระวังตนเองจากอาชญากรรม	2.53	.502	4.49	.597	-1.96
หน้าที่ทางภาษาด้านการจราจร						
9	การให้คำแนะนำการต่ออายุเอกสารสำคัญ	2.55	.507	4.50	.640	-1.95
10	การให้คำแนะนำความปลอดภัยจากอุบัติเหตุบนถนน	2.41	.505	4.35	.833	-1.94

จากตารางที่แสดงด้านบนเห็นได้ว่า ความสามารถด้านหน้าที่ภาษาอังกฤษ ที่มีอยู่เดิมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 - 2.49) และมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านหน้าที่ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 - 4.49) เมื่อนำผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายข้อมาจัดเรียงลำดับ จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างความสามารถที่มีอยู่เดิมกับระดับความจำเป็นที่เห็นว่าตนเองควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนา โดยการจัดลำดับตามความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด ดังนี้ 1) การทักทาย แนะนำตนเอง ด้วยยศ ตำแหน่ง 2) การให้คำแนะนำการใช้อุปกรณ์ตำรวจด้วยความปลอดภัย 3) การระบุนุคคืออาชญากรรม และบทลงโทษตามกฎหมาย 4) การระบุนุคแพ่ง และบทลงโทษตามกฎหมาย 5) การระบุนุคแพ่ง และบทลงโทษตามกฎหมาย 6) การระบุนุคประณบคคลจากพยานในที่เกิดเหตุ 7) การระบุนุคียาเสพติด และบทลงโทษตามกฎหมาย 8) การให้คำแนะนำเพื่อระวังตนเองจากอาชญากรรม 9) การให้คำแนะนำการต่ออายุเอกสารสำคัญ 10) การให้คำแนะนำความปลอดภัยจากอุบัติเหตุบนถนน

ตอนที่ 2 ชั้นที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือวัดประสิทธิภาพของสื่อ

กำหนดจุดประสงค์การสอบและเนื้อหาข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest and Posttest) ตามโครงข่ายบทเรียนในหน้า ..... ซึ่งได้จุดประสงค์การสอบที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสาร ดังนี้

1. สุ่มเนื้อหาสาระ ศัพท์ ทักษะการฟัง-พูด นำมากำหนดจุดประสงค์ในการสอบ

1.1 ด้านทักษะการฟัง วัดความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องได้ สามารถจำแนกจุดประสงค์ของผู้พูดได้ ลำดับเหตุการณ์ได้ ถ่ายทอดข้อมูลในรูปแบบต่างๆ สรุปข้อมูลที่ถูกต้องและมีการอ้างอิงถึงแหล่งที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับสถานการณ์ทางสังคม ความตั้งใจของผู้พูดหรือบริบททั่วไป

1.2 ด้านทักษะการพูด พูดสร้างเรื่องและบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดได้อย่างคล่องแคล่ว ปฏิบัติตามคำสั่ง ด้วยการพูดที่ถูกต้องตามหลักการออกเสียง พูดลำดับเหตุการณ์ได้ ด้วยการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ใช้ภาษาพูดในการสื่อ ความหมายได้อย่างคล่องแคล่ว ด้วยคำศัพท์ที่ถูกต้อง พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้ การพูดโดยใช้คำ / วลี อย่างเป็นระบบ (เช่น ประการแรก ประการที่สอง หรืออีกนัยหนึ่ง ที่จะสรุปความ)

2. กำหนดเทคนิคการวัดการฟัง-พูด เวลา น้ำหนัก แนวทางการตรวจ เป็นการวัดความเข้าใจจากการฟัง ในหัวข้อ การระบุลักษณะพยางค์ การหาเด็กพลัดหลง หน้าที่การทำงานของตำรวจ การอ่านป้ายสัญลักษณ์การจราจร เป็นข้อสอบแบบตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง จำนวน 5 ข้อ (5 คะแนน) และพูดตอบคำถามตามประเด็นที่กำหนด (5 คะแนน) น้ำหนักคะแนน 20% กำหนดเวลาหัวข้อละ 10 นาที

3. สร้างตารางกำหนดคุณลักษณะของแบบทดสอบ และทำการสร้างแบบทดสอบ

4. นำตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษผู้ซึ่งมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำข้อเสนอแนะต่างๆ มาปรับปรุงแก้ไขตารางกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบให้เหมาะสม

5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและมีความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

6. นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป จากนั้นทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-1.00 และค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (อัจฉรา วงศ์โสธร 2529: 312)

7. นำข้อสอบที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดมาปรับปรุง จากนั้นจึงตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนดไว้ในตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ และนำไปปรับปรุงแก้ไข

8. แบบทดสอบที่วิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว เป็นแบบทดสอบวัดเข้าใจจากสื่อที่นำไปใช้ทดลองจริง โดยกำหนดเวลาที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจจากสื่อฉบับนี้เป็นเวลา 40 นาที

ขั้นที่ 6 การสรุปผลการศึกษาคความจำเป็นและต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการฟัง-พูด

จากการศึกษาคความจำเป็นของนักเรียนนายสิบตำรวจเป็นขั้นตอนการศึกษาในระยะที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานักเรียนมีความจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจ และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาารูปแบบการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อสอบถามสถานการณ์การทำงานของตำรวจ และแบบประเมินตนเองของนักเรียนนายสิบตำรวจ เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด ในหัวข้อเรื่องที่เกิดขึ้นในอาชีพตำรวจ สถานการณ์เรื่องที่เกิดขึ้นในอาชีพตำรวจ ประเมินตนเองความสามารถด้านการฟัง ประเมินตนเองความสามารถด้านการพูด ประเมินตนเองเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตำรวจ ไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักเรียนนายสิบตำรวจที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจแล้วในปีงบประมาณ พ.ศ.2559 จำนวน 40 คน สรุปผลดังนี้

ตารางที่ 5 ตารางสรุปความจำเป็นและต้องการในการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ

ลำดับ	หัวข้อเรื่องที่เกิดขึ้นในอาชีพตำรวจ	ผลต่าง	การประเมินตนเองความสามารถด้านการฟัง	ผลต่าง	การประเมินตนเองความสามารถด้านการพูด	ผลต่าง	การประเมินตนเองด้านหน้าที่ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตำรวจ	ผลต่าง
	ด้านการอำนวยความสะดวก และตำแหน่ง							
1	การทักทายผู้บังคับบัญชาด้วยยศ และตำแหน่ง	-2.02	ฟังการทักทายผู้บังคับบัญชาด้วยยศและตำแหน่ง	-2.20	แนะนำตนเองด้วยยศและตำแหน่งของตำรวจ	-2.15	การทักทาย และแนะนำตนเอง ด้วยยศ ตำแหน่ง	-2.20
2	การบอกอุปกรณ์การทำงานของตำรวจ	-2.00	ฟังการอธิบายการใช้อุปกรณ์การทำงาน	-2.12	อธิบายการใช้อุปกรณ์การทำงานของตำรวจ	-2.13	การให้คำแนะนำการใช้อุปกรณ์ด้วยความปลอดภัย	-2.14
	ด้านการสอบสวน							
3	การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีอาญา	-1.94	ฟังเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์กรณีทรัพย์สินถูกโจรกรรม/เอกสารสำคัญสูญหายในคดีอาญา	-2.08	การแจ้งคดีอาญาและบทลงโทษ	-2.11	การระบุคดีอาญากรรม และบทลงโทษตามกฎหมาย	-2.12
4	การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีแพ่ง	-1.93	ฟังเพื่อรับแจ้งเหตุของชาวต่างชาติในการไม่ปฏิบัติตามสัญญาของกฎหมายในคดีแพ่ง	-2.05	การแจ้งคดีแพ่งและบทลงโทษ	-2.09	การระบุคดีแพ่ง และบทลงโทษตามกฎหมาย	-2.10
5	การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีจราจร	-1.90	ฟังการขอข้อมูลจากเหตุการณ์เพื่อการสืบสวนในคดีจราจรที่เกิดขึ้น	-2.00	การแจ้งคดีจราจรและบทลงโทษ	-2.07	การระบุคดีจราจร และบทลงโทษตามกฎหมาย	-2.05
6	การบรรยายต่าหน้า รูปพรรณของผู้กระทำผิด	-1.89	ฟังการขอข้อมูลลักษณะภายนอกเพื่อคัดเลือคดีจราจรที่เกิดขึ้น	-1.97	การบอกสรุปพรรณณะของบุคคลด้วยรูปหน้า สัตว์ ต่าหน้า ขนาดของร่างกาย ส่วนสูง อายุ	-2.05	การระบุรูปพรรณบุคคลจากพยานใบที่เกิดเหตุ	-2.00
7	การรับแจ้งเหตุในคดียาเสพติด	-1.88	ฟังการขอตรวจค้นค้นลับขณะวัดก/ประเภทสิ่งของผิดกฎหมายและยาเสพติด	-1.95	การขอตรวจค้นค้นวัดผิดกฎหมาย	-2.03	การระบุคดียาเสพติด และบทลงโทษตามกฎหมาย	-1.98
8	การให้คำแนะนำการป้องกันตนในคดีอาญากรรม	-1.87	ฟังการขอข้อมูลลักษณะวัดก/ประเภทสิ่งของที่เกิดเหตุเพื่อประกอบคดีอาญากรรม	-1.93	การป้องกัน การโจรกรรม ให้แก่ประชาชนและผู้เสียหาย	-2.02	การให้คำแนะนำเพื่อระวังตนเองจากอาชญากรรม	-1.96
	ด้านการจราจร							
9	การขอตรวจเอกสารสำคัญส่วนบุคคล	-1.85	ฟังการขอความช่วยเหลือชาวต่างชาติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ และการขอคำแนะนำการป้องกัน	-1.90	การระบุการฝ่าฝืนกฎหมายจราจรและเสียค่าปรับ	-2.01	การให้คำแนะนำการต่ออายุเอกสารสำคัญ	-1.95
10	การป้องกันอุบัติเหตุบนถนน	-1.84	ฟังการขอตรวจเอกสารสำคัญ/ใบขับขี่รถยนต์/การตรวจแผ่นป้ายทะเบียนรถ	-1.92	การพูดช่วยเหลือชาวต่างชาติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ และการให้คำแนะนำการป้องกันอุบัติเหตุ	-1.90	การให้คำแนะนำความปลอดภัยจากอุบัติเหตุบนถนน	-1.94

ระยะที่ 2 การออกแบบรูปแบบการสอน การพัฒนาเครื่องมือประเมินรูปแบบการสอน และการทดลองหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

การดำเนินงานในระยะที่ 2 นี้ เป็นการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการสอน หลังจากการสำรวจความจำเป็นและต้องการในการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ ในระยะที่ 1 การวิจัยในระยะนี้ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) การออกแบบรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ และ 2) การนำรูปแบบการสอนที่ได้ออกแบบไปศึกษานำร่อง (Pilot study) ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง รายละเอียดมีดังนี้

ระยะที่ 2 ขั้นที่ 1 การออกแบบรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7

โดยการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลความจำเป็นและต้องการของนักเรียนนายสิบตำรวจ มาใช้ในการออกแบบรูปแบบการสอน มีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ 1) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) กำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 3) กำหนดกระบวนการเรียนการสอน 4) กำหนดการประเมินผลการเรียนรู้ และ 5) ตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดรายละเอียด ดังนี้

1. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจ โดยการนำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และการสำรวจความต้องการพื้นฐานของนักเรียนนายสิบตำรวจ นำมากำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด คือ

1.1 จุดประสงค์ที่เกี่ยวกับสถานการณ์เรื่องที่เกิดขึ้นในอาชีพตำรวจ

เป็นการกำหนดรายละเอียดของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดแนวความรู้ว่า หน้าที่การทำงานจะมีความรับผิดชอบในด้านใด จะมีสถานการณ์ใดบ้างอันอาจเกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้ พูดสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ด้านการอำนวยความสะดวก เช่น รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน พูดเพื่อช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้ชาวต่างชาติฟังและพูดเพื่อชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนการทำงานเมื่อเกิดคดีให้แก่ผู้เสียหายฟังเข้าใจและพูดกับผู้มาติดต่อ เพื่อให้ข้อมูลทั่วไปต่างๆเป็นต้น พูดสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ด้านการสอบสวนเช่นพูดเพื่อขอข้อมูลลักษณะพยานบุคคลเพื่อประกอบสำนวนคดีพูดเพื่อขอตรวจค้นลักษณะวัตถุ/ประเภทสิ่งของ ผิดกฎหมายพูดเพื่อขอข้อมูลลักษณะวัตถุ/ประเภทสิ่งของในที่เกิดเหตุเพื่อประกอบคดีเป็นต้นพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ด้านการจราจร เช่นขอตรวจเอกสารสำคัญ/ใบขับขี่/รถยนต์/การ

ตรวจแผ่นป้ายทะเบียนรถให้ความรู้ด้านกฎหมายและการปฏิบัติตามรายละเอียดของป้ายจราจร การบอกสถานที่เกิดเหตุ เป็นต้น

1.2 จุดประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟัง

เป็นการกำหนดรายละเอียดของความสามารถด้านการฟังว่า ผู้เรียนมีความสามารถด้านการฟังเรื่องการบรรยาย การรายงานเป็นภาษาอังกฤษเข้าใจบทสนทนาของผู้พูดเป็นภาษาอังกฤษได้เข้าใจภาพยนตร์ วิดีโอ เป็นภาษาอังกฤษถ้าคำศัพท์ไม่ยากมาก เป็นต้น เข้าใจข้อความทางวิทยุสื่อสารต่าง ๆ ในด้านการบรรยายเหตุการณ์เกี่ยวกับคดีในการประกอบอาชีพ เช่น การแสดงความคิดเห็นของบุคคลการแสดงทัศนคติของบุคคล เป็นต้น

1.3 จุดประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการพูด

เป็นการกำหนดรายละเอียดของความสามารถด้านการพูดว่า ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดถามตอบในสถานการณ์ต่างๆ ได้ เช่น การขอเรื่องการแนะนำตัวการทักทายการบอกทางการบอกเวลาและนัดหมายเวลาได้ เป็นต้น สามารถพูดบรรยายเกี่ยวกับ การระบุทรัพย์สินสูญหาย การบอกสถานที่เกิดเหตุการบอกรูปพรรณคนร้าย การบอกอาการ และสวัสดิภาพของผู้แจ้งความเป็นต้น สามารถพูดขอความร่วมมือด้าน การขอตรวจบัตร/เอกสารสำคัญ การสอบปากคำการสอบสวน การบอกเครื่องแต่งกาย สิ่งของต่างๆ การบอกป้าย สัญลักษณ์การจราจร การบอกลักษณะบุคคล เช่น หน้า สีผิว ดำหนิ ขนาดของร่างกาย ส่วนสูง อายุ เป็นต้น

1.4 จุดประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตำรวจ

เป็นการกำหนดรายละเอียดของข้อบ่งชี้ของคำศัพท์ที่จะปรากฏในสถานการณ์หนึ่ง สถานการณ์ใด เป็นการเตรียมความพร้อมให้ ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของรายละเอียดของเนื้อเรื่อง คำศัพท์ที่ใช้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในงานอำนวยความสะดวก เช่น การแต่งกายของบุคคลบอกอุปกรณ์ตำรวจการทักทายการรับ โทรศัพท์แจ้งเหตุฉุกเฉิน การบอกทิศทาง เป็นต้น การปฏิบัติหน้าที่ในงานสอบสวน เช่น การขอตรวจบัตร/เอกสารสำคัญการแจ้งจับขอข้อมูลผู้ต้องสงสัย/พยานการบรรยายลักษณะคน การปฏิบัติหน้าที่ในงานจราจร เช่น บอกกฎและข้อบังคับในการขับขี่บอกป้ายจราจร/ เครื่องหมายจราจรประเภทต่างๆบอกเส้นทางเดินทางบอกการเกิดอุบัติเหตุ เป็นต้น

2. การกำหนดสาระหัวข้อเรื่อง/ชื่อเรื่อง มีลักษณะของเนื้อหาที่พิจารณาจากความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของตำรวจ และสิ่งที่ใกล้ตัวกับนักเรียนนายสิบตำรวจซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์เอกสารและประสบการณ์การทำงานของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร การตอบแบบสอบถามของนักเรียนนายสิบตำรวจ และความเชื่อมโยงกับการแจ้งความของผู้เสียหายในคดีความประเภทต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามบันทึกคดีประจำวันของสถานีตำรวจ โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ หัวเรื่อง/ชื่อเรื่องดังต่อไปนี้

1. การปฏิบัติหน้าที่ในงานอำนาจการ

Unit 1 Ranks and positions

Unit 2 Police equipment

2. การปฏิบัติหน้าที่ในงานสอบสวน

Unit 3 Criminal prosecution

Unit 4 Civil cases

Unit 5 Traffic law

Unit 6 Criminal suspect

Unit 7 Drug abuse cases

Unit 8 Crimes on the street

3. การปฏิบัติหน้าที่ในงานจราจร

Unit 9 License identification

Unit 10 Street accidents

ผู้วิจัยพิจารณากำหนดเนื้อหา โดยพิจารณาจากการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ และระดับความสามารถของนักเรียนนายสิบตำรวจ ให้มีความสอดคล้องกับแนวเรื่องตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาของสภายุโรป (CEFR) ของผู้เรียนระดับปานกลาง คือ ระดับ B1 และสอดคล้องกับหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจ การกำหนดเนื้อหาบทฟังเพื่อพัฒนาทักษะการฟังมีโครงสร้างทางภาษาและการใช้ภาษาในหน้าที่ต่างๆ ของตำรวจ มีรายละเอียด ดังนี้

บทที่ 1 ยศและตำแหน่ง ชื่อเรื่อง Ranks and positions มีเนื้อหาเกี่ยวกับยศ ตำแหน่ง มีหน้าที่ความรับผิดชอบสายงานใด ซึ่งถือเป็นหลักพื้นฐานด้านกฎหมายและระเบียบของตำรวจ ว่าก่อนจะดำเนินการปฏิบัติหน้าที่จะต้องแสดงตน ทักทายผู้บังคับบัญชา และเพื่อร่วมงาน หรือแนะนำตนเองต่อประชาชนว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ยศ ตำแหน่งอะไร เช่น เป็นตำรวจจราจร ยศอะไร ขอดรเวง ไบอนุญาติขับขี่ หรือเป็นตำรวจฝ่ายสืบสวน สอบสวน ยศอะไร ขอทำการตรวจค้นรถ บ้านหรือสถานที่ตามหมาย หรือขอจับกุมในข้อหาอะไร ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดำเนินการในข้อหาใด

บทที่ 2 ชื่อเรื่อง Police equipment มีเนื้อหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ตำรวจก็มีส่วนสำคัญในการแจ้งประชาชนก่อนที่จะปฏิบัติหน้าที่ เช่น การเข้าจับกุม โดยใช้กุญแจข้อมือ การใช้แก๊สน้ำตา หรือการควบคุมสถานการณ์อันอาจเกิดอันตราย ในขณะที่มีการกระทำผิด หรือจะเข้าระงับเหตุที่ผู้กระทำผิดกำลังจะกระทำ เช่น การลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ พยายามฆ่า หรือทำร้ายร่างกาย โดยคนร้ายมีอาวุธใด เจ้าหน้าที่ ตำรวจอาจใช้อาวุธปืน กระบองป้องกันระงับเหตุ หรืออุปกรณ์อื่นๆ ซึ่งอาจสามารถปรามผู้กระทำผิดให้หยุดการกระทำได้ และต้องใช้ให้เกิดความปลอดภัยต่อตนเองและผู้อื่น

บทที่ 3 ชื่อเรื่อง Criminal prosecution มีเนื้อหาเกี่ยวกับ คดีอาชญากรรม และบทลงโทษ เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความจำเป็นต้องสื่อสาร และทำความเข้าใจ ให้ผู้ที่ต้องทำการสืบสวนสอบสวนให้เข้าใจอย่างสมบูรณ์ เพราะเท่ากับผู้ที่ถูกแจ้งข้อหา หรือผู้เสียหาย รวมทั้งพยานจะได้ทราบถึงกระบวนการโดยปราศจากความสงสัย เพราะจะส่งผลต่อสิทธิเสรีภาพของผู้กระทำผิดแต่ละคน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมากต่อการแจ้งการกระทำความผิดตามมาตราและบทลงโทษ

บทที่ 4 ชื่อเรื่อง Civil cases มีเนื้อหาเกี่ยวกับ คดีแพ่ง และบทลงโทษก็มีความสำคัญ เช่นเดียวกันกับคดีอาญา ซึ่งกรณีนี้ประชาชน จะต้องรู้และเข้าใจในขั้นตอนและกระบวนการของ

กฎหมาย เพราะจะต้องไปดำเนินการฟ้องร้องทางแพ่ง เพื่อขอชดเชยมูลค่าความเสียหายด้วยตนเอง ซึ่งเท่ากับว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้อำนวยความยุติธรรมอย่างเต็มที่ (เนื่องจากการดำเนินการทางแพ่งไม่อยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ)

บทที่ 5 ชื่อเรื่อง Traffic law มีเนื้อหาเกี่ยวกับการฝ่าฝืนกฎจราจรและบทลงโทษ ก็มี ความสำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัว และเป็นเรื่องที่สามารถดำเนินได้ทันทีในช่วงเวลาสั้นๆ เช่น การออกใบสั่ง การเปรียบเทียบปรับ ในความผิดตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก ซึ่งกฎหมายระบุไว้ว่ามีขั้นตอนที่ไม่สลับซับซ้อน และยังกำหนดอัตราโทษในการเปรียบเทียบปรับ หรือดำเนินการไว้ชัดเจนไม่ยุ่งยาก สลับซับซ้อนด้วย

บทที่ 6 ชื่อเรื่อง Criminal suspect มีเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะบุคคล การที่ผู้เสียหาย พยาน และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถสื่อสารให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ในการสืบสวนจับกุม ผู้กระทำความผิด ถือเป็นจุดสำคัญ ของการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเยียวยา ช่วยเหลือผู้ที่เป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือผู้เสียหาย ที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นการสื่อสารให้ข้อมูลด้านสีผิว สีผม รูปทรงใบหน้า และลักษณะเด่นของคนร้ายได้ครบถ้วนจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

บทที่ 7 ชื่อเรื่อง Drug abuse cases มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเภทของยาเสพติด คดียาเสพติด และบทลงโทษตามกฎหมาย การให้ข้อมูลประเภทยาเสพติดเพื่อทำการสืบสวนจับกุม ข้อมูลที่ละเอียดยิ่งมากเท่าใดก็จะเป็นข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ สามารถจับกุมผู้ต้องหาได้มากเท่านั้น ส่วนบทลงโทษจะเป็นเครื่องเตือนสติมิให้ผู้ที่จะกระทำความผิด หรือได้กระทำความผิดไปแล้วเกิดความเกรงกลัว

บทที่ 8 ชื่อเรื่อง Crimes on the street มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นลัก วิ่ง ชิง ปล้น หากผู้เสียหายหรือพยานสามารถสื่อสาร ถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดขึ้นชัดเจนเท่าใดก็จะเป็นข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถสืบสวนติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดได้มากเท่านั้น นอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจมีหน้าที่แนะนำ เพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ได้รับความเสียหาย

บทที่ 9 ชื่อเรื่อง License identification มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเอกสารสำคัญ เช่น ใบอนุญาตขับรถยนต์ เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร มีหน้าที่ขอตรวจและแจ้งข้อหาการกระทำความผิดตามกฎหมายจราจร การออกใบสั่งและการจ่ายค่าปรับ

บทที่ 10 ชื่อเรื่อง Street accidents มีเนื้อหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุบนท้องถนน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เสียหาย พยาน และผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อเป็นข้อมูลในการวินิจฉัย อุบัติเหตุเบื้องต้น เช่น ขับรถมาด้วยความเร็วเท่าไร มีรถเลี้ยวตัดหน้า หรือหักหลบอะไร เพื่อนำไปประกอบกับพยานวัตถุและพยานทางเทคนิคในการวิเคราะห์สาเหตุของอุบัติเหตุในทุกหัวข้อมีความเกี่ยวเนื่องและสัมพันธ์กันทุกเรื่อง

3. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่นำมาใช้ มีจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งได้ดัดแปลงขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนจากแนวคิดของ Harmer (1992: 92 – 152) & Sa-ngiam Torut (2006: 51 - 75) ดังนี้

1) การนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) วัตถุประสงค์ของการใช้กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อต้องการให้ผู้เรียนมีภาพความคิดว่าสถานการณ์และการใช้ภาษาที่จะเรียนคืออะไร ในขั้นตอนนี้จะเป็นการนำเสนอภาพนิ่ง และเทปเสียง เป็นปัจจัยนำเข้า (Input) เพื่อเป็นการสร้างภาพความคิดของนักเรียน โดยในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้แนวคิดของสถานการณ์ที่จะเรียน รูปแบบภาษาที่จะใช้ในสถานการณ์การเรียน อย่างเป็นขั้นตอนในแต่ละบทเรียนดังนี้

ลำดับที่ 1 เริ่มจากการนำเสนอภาพและใช้วิธีการระดมสมอง (Brainstroming) เพื่อกระตุ้นให้ผู้พูดด้วยการตั้งคำถามนำ และให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพื่อ เกิดความคิดร่วมกัน จากสิ่งที่ได้เห็น

ลำดับที่ 2 แบ่งกลุ่มออกเป็น 5 คน ให้นักเรียนเห็นภาพจับคู่ภาพกับคำ สลับกันตรวจความถูกต้อง และออกเสียงร่วมกัน

ลำดับที่ 3 สอนคำศัพท์ด้วยการจับคู่ความหมายเป็นภาษาไทย สลับกันตรวจความถูกต้อง และออกเสียงร่วมกัน

ลำดับที่ 4 การออกเสียง (Pronunciation) นักเรียนจะไม่เห็นภาพ แต่จะฟังแล้วออกเสียง เพื่อให้เกิดความคิดว่า เสียงที่ปรังออกมานั้น มีความหมายว่าอย่างไร ครูตรวจด้วยการสุ่มนักเรียน แล้วถาม ว่าคำนี้มีความหมายว่าอย่างไร

ลำดับที่ 5 หารายละเอียด และความหมายของสิ่งที่เรียนเช่น วิธีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ การให้รายละเอียดของบทลงโทษตามกฎหมายในมาตราต่าง ๆ ของคดีอาญา คดีแพ่ง คดีจราจร วิธีการป้องกันตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ การให้รายละเอียดของการต่ออายุเอกสารสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น

การเรียนในขั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดในภาพรวมของสิ่งที่เรียนเป็นการประมวลความรู้และประสบการณ์ที่นักเรียนมีมาใช้ในการทำความเข้าใจสถานการณ์คร่าวๆ ก่อนที่จะนำไปสู่ขั้นตอนอื่นในบทเรียนต่อไป

2) ก่อนการทำภาระงาน (Pre-Listening Comprehension) ในขั้นตอนนี้ปัจจัยนำเข้า (Input) มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ลำดับที่ 1 การสอนคำศัพท์ (Vocabulary) เริ่มจากการให้ฟังคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่ให้มาเติมลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย ตรวจความถูกต้อง และออกเสียงร่วมกัน

ลำดับที่ 2 การตั้งคำถามนำ (Guided questions) เริ่มจากการเปิดเสียงสนทนา ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำถาม สมาชิกกลุ่มช่วยกันหาคำตอบจากสิ่งที่ฟัง ตรวจความถูกต้อง แล้วทำขั้นตอนต่อไป

การเรียนในขั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ที่จะปรากฏในบทสนทนา จะทำให้ฟังได้อย่างมีความหมายและเกิดความต้องการรู้ว่าสิ่งใดเกิดขึ้นในบทเรียนนั้น

3) การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening Comprehension) ในขั้นนี้ เป็นบทสนทนาเพื่อฝึกการฟัง ในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับบทเรียนเมื่อนักเรียนฟัง แล้วทำกิจกรรม ดังนี้

ลำดับที่ 1 ฟังบทสนทนา แล้วตอบคำถามด้วยการตอบคำถามแบบ Multiple choices 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ ตรวจสอบความถูกต้องด้วยการสลับกันตรวจในกลุ่มเก็บสมุดส่งครูท้ายชั่วโมง เพื่อครูนำคะแนนที่นักเรียนได้ไปบันทึกไว้เป็นคะแนนประจำบทเรียน ในส่วนของกิจกรรมการฟัง 15 คะแนนในขั้นตอนนี้ อาจให้นักเรียนฟังได้มากกว่า 1 ครั้ง เช่น ในการฟังครั้งแรกอาจให้นักเรียนคุ้นเคยกับสิ่งที่ได้ฟังและระบุข้อมูลที่ได้จากการฟัง ในการฟังครั้งที่สองเป็นการทำภาระงานตามที่กำหนดไว้

ลำดับที่ 2 ฟังบทสนทนาอีกครั้ง เป็นการฟังครั้งที่ 3 นี้เป็นการฟังเพื่อตรวจสอบความเข้าใจหรือความถูกต้องของเนื้อหาที่ได้ฟัง โดยในกลุ่มเลือกสมาชิกอ่านคำถาม แล้วทุกคนช่วยกันฟังเพื่อหาคำตอบจากกิจกรรมจิ๊กซอว์ (Jigsaw puzzle) สรุปสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในการฟัง เป็นคำพูดของตนเอง แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน การเรียนในขั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนฝึกการฟังและเรียนรู้รายละเอียดที่เกิดขึ้น การตอบคำถามปลายเปิด (open ended questions) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการสร้างบทสนทนา ในกิจกรรมขั้นตอนต่อไป

4) การเรียนรู้ความหมายภาษา ที่เกี่ยวข้องกับบทฟังและเป็นประโยชน์ต่อการฝึกพูด (Language study related to the listening text and useful for speaking practice) มีขั้นตอน การฝึกการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ในขั้นนี้การทำกิจกรรมนี้เป็นบทสนทนา ที่นักเรียนจะฟัง แล้วทำกิจกรรม ดังนี้

ลำดับที่ 1 ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านประโยคที่บอกจุดประสงค์ของหน้าที่ทางภาษาของบทเรียน สมาชิกร่วมกันฟังเพื่อสรุปรายละเอียดและความหมายที่เข้าใจร่วมกัน

ลำดับที่ 2 สุ่มเลือกสมาชิก 1 คน อ่านประโยคที่ปรากฏใน Tips สมาชิกร่วมกันฟังเพื่อสรุปรายละเอียดและความหมายที่เข้าใจร่วมกัน

ลำดับที่ 3 สุ่มเลือกสมาชิก 1 คน อ่านประโยคที่ปรากฏใน Guided Conversation สมาชิกร่วมกันฟังเพื่อสรุปรายละเอียดและความหมายที่เข้าใจร่วมกัน

ลำดับที่ 4 สุ่มเลือกสมาชิก 1 คน อ่านประโยคที่ปรากฏใน Sample dialog สมาชิกร่วมกัน ฟังเพื่อสรุปรายละเอียดและความหมายที่เข้าใจร่วมกัน โดยสมาชิกจับคู่สนทนาตามที่ปรากฏ หัวหน้ากลุ่มทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้อง และแก้ไข

ขั้นตอนที่ 2 เป็นขั้นตอนของการฝึกฟังและพูด

ลำดับที่ 1 สมาชิกกลุ่มร่วมกันหาความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในกรอบคำศัพท์ที่กำหนดให้ และช่วยกันอ่านบทสนทนาเพื่อสรุปความหมายอย่างคร่าว ๆ ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็น เรื่องใด มีตัวละครใด ทำสิ่งใดในบทสนทนา

ลำดับที่ 2 ให้นักเรียนฟังบทสนทนา นำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างที่หายไป ตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน

ลำดับที่ 3 ให้นักเรียนสอบการพูดจากบทสนทนาที่ 1 โดยการเก็บคะแนนการพูด จำนวน 5 คะแนน สำหรับบทสนทนา 2 และ 3 ที่ปรากฏเป็นการทำกิจกรรมนอกเวลาเรียน เนื่องจากนักเรียน มีเวลาว่างหลังการฝึกทฤษฎีวิธีตำรวเวลา 18.00 – 21.00 น. ของแต่ละวัน ซึ่งจะเป็กิจกรรมเสริมให้ เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น นักเรียนฝึกการฟังและเติมคำโดยหัวหน้าเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้อง

การเรียนในขั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนฝึกการเรียนภาษา ด้วยการตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจจากบทฟัง เพื่อพัฒนาทักษะย่อยต่าง ๆ ของบทฟัง เช่น การ เข้าใจคำศัพท์ ใจความสำคัญของบทฟังว่ามีรายละเอียดใดบ้างที่เกิดขึ้น การตีความหมายจากเรื่องที่ ฟัง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการสร้างบทสนทนา ในกิจกรรมขั้นตอนต่อไป

5) การนำไปใช้ในการสื่อสาร (Communicative Activities in Given Situations) ใน ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้แสดงบทบาทสมมุติ (Role-play) จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดย รายละเอียดในการสร้างบทสนทนา นักเรียนจะนำกิจกรรม Fun activity โดยหัวหน้าเป็นผู้นำตั้ง คำถามและสรุปรายละเอียดของกลุ่ม และรายละเอียดลำดับที่ 5 ในกิจกรรม Lean In มาเป็นข้อมูล ในการกำหนดบทลงโทษในคดีต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทสนทนาในสถานการณ์สมมติ เพื่อการแสดง บทบาทสมมุติได้สมบทบาท

6) กิจกรรมเสริม (Extended activities) เป็นกิจกรรมนอกเวลา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน ค้นคว้า หาข้อมูลตามที่กำหนด ด้วยสื่อ internet เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

7) การทบทวน (Wrap up) เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ประเมินตนเอง ด้วยการบันทึก การเรียนประจำบทเรียน

8) การทบทวนความรู้ (Wrap up) ขั้นตอนนี้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วัดผลการเรียน ของตนด้วยการทำแบบประเมินตนเอง ด้วยการเขียนสิ่งที่ตนเองรู้ ต้องการเรียนรู้ และสิ่งที่ได้เรียนรู้

มาในแต่ละบทเรียน โดยครูสามารถนำสิ่งที่นักเรียนเขียนประเมินตนเองนี้ มาเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดทำบทเรียน และการจัดการเรียนการสอน ได้ในอนาคต

4. กำหนดการประเมินผลการเรียนรู้ ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบการทดสอบความสามารถในการฟัง-พูด ประกอบด้วย การทดสอบประจำบท และการทดสอบก่อนและหลังเรียน ดังนี้

4.1 การประเมินผลระหว่างเรียน (Formative evaluation) เป็นการประเมินผลประจำหน่วยการเรียนรู้ เพื่อประเมินผลการเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหน่วยจากกิจกรรมการฟัง ด้วยการตอบคำถามแบบ Multiple choice ได้ถูกต้องจำนวน 15 ข้อ รวม 15 คะแนน และความสามารถในการพูด รวม 15 คะแนน แบ่งเป็น กิจกรรมการพูด คิดเป็น 5 คะแนน การทำกิจกรรมกลุ่ม Role play ตามสถานการณ์สมมติที่กำหนดให้นักเรียนแสดงและเก็บคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดจากครู 3 คน คิดเป็น 10 คะแนน

4.2 การประเมินผลหลังการเรียนการสอน (Summative evaluation) เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นให้ได้ตามเกณฑ์ 80 ตัวหลัง (E2) เป็นการประเมินผลการเรียนหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันสำหรับการสอบก่อนและหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 ตอน จำนวน 100 คะแนน ประกอบด้วย Part I: Vocabulary เป็นคำถามแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ (30 คะแนน) ทำโดยการสุ่มจากหน้าที่ความรับผิดชอบ 3 ภาระงาน ได้แก่ สายอำนวยการ สายปราบปราม และสายการจราจร ประกอบด้วยการวัดคำศัพท์ทางกฎหมายในคดีความที่เกิดขึ้นกับบุคคล บทกำหนดโทษ และคำที่ใช้เรียกบุคคลตามกฎหมายเช่น ผู้ต้องหา โจทก์ จำเลย เป็นต้น Part II: Listening เป็นคำถามแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ (30 คะแนน) ทำโดยการกำหนดบทพูดที่มาจากสถานการณ์ที่แตกต่างกัน จำนวน 4 สถานการณ์ ประกอบด้วยสถานการณ์ที่ 1 เกิดเหตุดินถล่มถล่มเข้าบ้านชายชาวต่างชาติ เขามาสถานีตำรวจเพื่อแจ้งความคดีที่เกิดขึ้น สถานการณ์ที่ 2 เกิดเหตุชายชาวต่างชาติขับรถฝ่าฝืนกฎการจราจร สถานการณ์ที่ 3 เกิดเหตุชายชาวต่างชาติสูบบุหรี่ในห้องพักของโรงแรม สถานการณ์ที่ 4 เกิดเหตุหญิงชาวต่างชาติประสบเหตุการณณ์ถูกทำอนาจารทรัพย์สินสูญหาย ในการกำหนดเนื้อหาของสถานการณ์ที่เกิด ทำโดยการคัดเลือกเนื้อหาที่เกิดขึ้นบ่อย จากบันทึกการแจ้งความคดีประจำวันของสถานีตำรวจ และเพื่อให้ให้นักเรียนนายสิบตำรวจได้เกิดความคุ้นเคยกับคดีอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ของคำศัพท์ หน้าที่ภาษาในการรับและแจ้งเหตุในคดี Part III: Functions in Listening-Speaking เป็นคำถามแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (20 คะแนน) ประกอบด้วย ส่วนวนภาษาที่ใช้สำหรับการทักทายด้วยชั้นยศของตำรวจ การระบุคดีอาญา

คดีแพ่ง คดีจราจรและบทลงโทษตามกฎหมาย การให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นเมื่อประสบเหตุ เป็นต้น Part IV: Role Play การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ ได้แก่ เกิดเหตุชายชาวต่างชาติ 2 คนถูกจับกุมในข้อหาการเสพและครอบครองสารเสพติด ตำรวจ 2 คนไปที่เกิดเหตุ แจ้งข้อหาและบทลงโทษในคดีที่เกิดขึ้น (20 คะแนน) ใช้เวลารวมทั้งสิ้น 90 นาที โดยมีเกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูด ดังนี้

ตอนที่ 1 กำหนดเกณฑ์ของข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกใน Part I - Part III เมื่อตอบถูกได้ 1 คะแนน หากตอบผิดได้ 0 คะแนน ผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมการสอบ

ตอนที่ 2 เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) ใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค ประกอบด้วยการวัดผล 5 ด้าน ด้านละ 4 คะแนน คือ 1) ความเข้าใจ 2) ความถูกต้อง 3) ความคล่องแคล่ว 4) การใช้ภาษาท่าทาง 5) ความสำเร็จของงาน รวม 20 คะแนน ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง

ระยะที่ 2 ขั้นที่ 2 การพัฒนารูปแบบการสอน

จากการดำเนินงานในขั้นออกแบบ ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาสาระที่เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดหมวดหมู่ของเนื้อหาเพื่อกำหนดบทเรียน การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละบทเรียน ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาที่กำหนดไว้ การประเมินผลการเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอน ตามตารางกำหนดรายละเอียดเนื้อหา (Unit Specifications) จำนวน 10 บทเรียน ดังนี้

ตารางที่ 6 การกำหนดเนื้อหาสาระของรูปแบบการสอน (Table of Unit Specifications)

Unit	Topic	Objectives	Language content	Learning procedure	Evaluation	Material
1	Ranks and positions	<p>1. To identify police ranks, positions and responsibilities</p> <p>2. To practice forms of greeting, introducing with police ranks, positions and responsibilities</p>	<p>Vocabulary: Police ranks, positions and responsibilities</p> <p>Function Expressions used for greeting, introducing and giving information about positions and responsibilities</p>	<p>1. Lead in</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tell the rank with the symbol - Tell the correct rank in Thai, then match the position and rank <p>2. Pre-listening</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen, fill in, find the meaning and repeat the words with correct pronunciation - Study the responsibility of police job scope <p>3. Listening comprehension</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen and repeat the words with correct pronunciation - Listen and answer the guided questions - Listen to the audio CD and answer the multiple choices questions - Listen to the audio CD and answer the questions <p>4. Language study related to the listening text and useful speaking practice</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study the expression of greeting, introducing and their responsibilities - Practice speaking with guided conversation and action with the proper way of salute at the same time - Divide students into group of 10 to practice speaking by choosing the missing word to fill in the blank and filling the appropriate words in dialog 2-3 <p>5. Communicative activities in given situations –Role play</p> <ul style="list-style-type: none"> - Divide students into group of 5 to make a role play in given situation. - Present their work in front of the class <p>6. Wrap up</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask students to evaluate their learning by filling in the table 	<p>Listening comprehension</p> <p>1) Answer questions about the listening text with multiple choices questions (15 pts.)</p> <p>Speaking</p> <p>1) Practice speaking with the information in dialog 1 (5 pts.)</p> <p>2) Role play (10 pts.)</p>	<p>Students' book</p> <p>Audio CD.</p>

Unit	Topic	Objectives	Language content	Learning procedure	Evaluation	Material
2	Police Equipment	<p>1. To identify each police equipment and how it must be used</p> <p>2. To practice forms of advising police to use the police equipment in safety direction with the obligation of “must”</p>	<p>Vocabulary: Police equipment</p> <p>Function: Expressions used for advising police to use the police equipment in safety direction with the obligation of “must”</p>	<p>1. Lead in</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tell the common police equipment - Categorized the equipment which it is used in each section. - Match the equipment with Thai then repeat each word after teacher twice - Study the police equipment and how it can be used properly <p>2. Pre-listening</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen, fill in, find the meaning and repeat the words with correct pronunciation - Study the responsibility of police job scope <p>3. Listening comprehension</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen and repeat the words with correct pronunciation - Listen and answer the guided questions - Listen to the audio CD, and answer the multiple choices questions <p>4. Language study related to the listening text and useful speaking practice</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study the expression of advising police to use the police equipment in safety direction with the obligation of “must”, study the tips of using the police equipment - Practice speaking with guided conversation. <p>5. Communicative activities in given situations –Role play</p> <ul style="list-style-type: none"> - Divide students into group of 10 to practice speaking by choosing the missing word to fill in the blank and filling the appropriate words in dialog 1-3 - Divide students into group of 5 to make a role play in given situation. - Present their work in front of the class <p>6. Wrap up</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask students to evaluate their learning by filling in the table 	<p>Listening comprehension</p> <p>1) Answer questions about the listening text with multiple choice questions (15 pts.)</p> <p>Speaking</p> <p>1) Practice speaking with the information in dialog 1 (5 pts.)</p> <p>2) Role play (10 pts.)</p>	<p>Students’ book</p> <p>Audio CD.</p>

Unit	Topic	Objectives	Language content	Learning procedure	Evaluation	Material
3	Criminal prosecution	<p>1. To identify the criminal cases in terms of criminal cases and the penalties.</p> <p>2. To practice forms of identifying the criminal prosecution.</p>	<p>Vocabulary: Criminal cases</p> <p>Function: Expressions used for identifying the crime prosecution</p>	<p>1. Lead in</p> <ul style="list-style-type: none"> - Brainstorming the reasons of scale of Justice and Gavel need to be used in crime cases and match the word with picture - Categorized the crime to each category, then match the word - Repeat each word after teacher twice, Study the crime case and its penalty. <p>2. Pre-listening</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen, fill in, find the meaning and repeat words with correct pronunciation - Listen and answer the guided questions <p>3. Listening comprehension</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen to the audio CD. and answer the multiple choices questions - Listen to the audio CD. and summarize the situation with questions in jigsaw puzzle <p>4. Language study related to the listening text and useful speaking practice</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study the expression used for identifying the crime prosecution - Study the tips of the duration of arresting any suspects in custody - Practice speaking with guided conversation. - Divide students into group of 10 to practice speaking by choosing the missing word to fill in the appropriate words in dialog 1-3 <p>5. Communicative activities in given situations –Role play</p> <ul style="list-style-type: none"> - Divide students into group of 5 to make a role play in given situation. - Present their work in front of the class <p>6. Wrap up</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask students to evaluate their learning by filling in the table 	<p>Listening comprehension</p> <p>1) Answer questions about the listening text with multiple choice questions (15 pts.)</p> <p>Speaking</p> <p>1) Practice speaking with the information in dialog 1 (5 pts.)</p> <p>2) Role play (10 pts.)</p>	<p>Students' book</p> <p>Audio CD.</p>

Unit	Topic	Objectives	Language content	Learning procedure	Evaluation	Material
3	Criminal prosecution	<p>1. To identify the criminal cases in terms of criminal cases and the penalties.</p> <p>2. To practice forms of identifying the criminal prosecution.</p>	<p>Vocabulary: Criminal cases</p> <p>Function: Expressions used for identifying the crime prosecution</p>	<p>1. Lead in</p> <ul style="list-style-type: none"> - Brainstorming the reasons of scale of Justice and Gavel need to be used in crime cases and match the word with picture - Categorized the crime to each category, then match the word - Repeat each word after teacher twice, Study the crime case and its penalty. <p>2. Pre-listening</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen, fill in, find the meaning and repeat words with correct pronunciation - Listen and answer the guided questions <p>3. Listening comprehension</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen to the audio CD, and answer the multiple choices questions - Listen to the audio CD, and summarize the situation with questions in jigsaw puzzle <p>4. Language study related to the listening text and useful speaking practice</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study the expression used for identifying the crime prosecution - Study the tips of the duration of arresting any suspects in custody - Practice speaking with guided conversation. - Divide students into group of 10 to practice speaking by choosing the missing word to fill in the appropriate words in dialog 1-3 <p>5. Communicative activities in given situations – Role play</p> <ul style="list-style-type: none"> - Divide students into group of 5 to make a role play in given situation. - Present their work in front of the class <p>6. Wrap up</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask students to evaluate their learning by filling in the table 	<p>Listening comprehension</p> <p>1) Answer questions about the listening text with multiple choice questions (15 pts.)</p> <p>Speaking</p> <p>1) Practice speaking with the information in dialog 1 (5 pts.)</p> <p>2) Role play (10 pts.)</p>	<p>Students' book</p> <p>Audio CD.</p>

Unit	Topic	Objectives	Language content	Learning procedure	Evaluation	Material
4	Civil cases	<p>1. To identify the civil cases in terms of types, penalties and persons involved.</p> <p>2. To practice forms of identifying a civil lawsuit</p>	<p>Vocabulary: Criminal cases</p> <p>Function: Expressions used for identifying the crime prosecution</p>	<p>1. Lead in</p> <ul style="list-style-type: none"> - Brainstorming the types, the penalties and persons involved in the civil cases and match the word with picture -Categorized the cases and persons, then match the word. -Repeat after teacher twice, Study sample of case and its penalty. <p>2. Pre-listening</p> <ul style="list-style-type: none"> -Listen, fill in, find the meaning and repeat the words with correct pronunciation -Listen and answer the guided questions <p>3. Listening comprehension</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen to the audio CD, and answer the multiple choices questions - Listen to the audio CD, and summarize with questions in jigsaw puzzle <p>4. Language study related to the listening text and useful speaking practice</p> <ul style="list-style-type: none"> -Study the expression used for identifying a civil lawsuit. -Study the tips of the process of civil lawsuits -Practice speaking with guided conversation. - Divide students into group of 10 to practice speaking by choosing the missing word to fill in the appropriate words in dialog 1-3 <p>5. Communicative activities in given situations –Role play</p> <ul style="list-style-type: none"> -Divide students into group of 5 to make a role play in given situation. -Present their work in front of the class <p>6. Wrap up</p> <ul style="list-style-type: none"> -Ask students to evaluate their learning by filling in the table 	<p>Listening comprehension</p> <p>1) Answer questions about the listening text with multiple choice questions (15 pts.)</p> <p>Speaking</p> <p>1) Practice speaking with the information in dialog 1 (5 pts.)</p> <p>2) Role play (10 pts.)</p>	<p>Students' book</p> <p>Audio CD.</p>

Unit	Topic	Objectives	Language content	Learning procedure	Evaluation	Material
5	Traffic law	<p>1. To identify the traffic violation cases in terms of seeking the facts from the crime scene and illegal driving vehicle penalties.</p> <p>2. To practice forms of advising drivers who violate traffic rules.</p>	<p>Vocabulary: traffic law</p> <p>Function: Expressions used for advising drivers who violate traffic rules</p>	<p>1. Lead in</p> <ul style="list-style-type: none"> - Brainstorming the traffic violations and what do police do to handle the cases and match the word with picture - Match the word with English and Thai, Repeat after teacher twice - Study the sample of traffic case and its penalty. <p>2. Pre-listening</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen, fill in, find the meaning and repeat with correct pronunciation - Listen and answer the guided questions <p>3. Listening comprehension</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen to the audio CD, and answer the multiple choices questions - Listen to the audio CD, and summarize with questions in jigsaw puzzle <p>4. Language study related to the listening text and useful speaking practice</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study the expression used for advising drivers who violate traffic rules. - Study the tips of the punishment of driving against traffic violation. - Practice speaking with guided conversation. - Divide students into group of 10 to practice speaking by choosing the missing word to fill in the appropriate words in dialog 1-3 <p>5. Communicative activities in given situations –Role play</p> <ul style="list-style-type: none"> - Divide students into group of 5 to make a role play in given situation. - Present their work in front of the class <p>6. Wrap up</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask students to evaluate their learning by filling in the table 	<p>Listening comprehension</p> <p>1) Answer questions about the listening text with multiple choice questions (15 pts.)</p> <p>Speaking</p> <p>1) Practice speaking with the information in dialog 1 (5 pts.)</p> <p>2) Role play (10 pts.)</p>	<p>Students' book</p> <p>Audio CD.</p>

Unit	Topic	Objectives	Language content	Learning procedure	Evaluation	Material
6	Criminal suspect	<p>1. To identify the personal identification in terms of hair style and hair color, height and age, complexion.</p> <p>2. To practice forms of identifying the personal identification.</p>	<p>Vocabulary: the personal identification in terms of hair style and hair color, height and age, complexion</p> <p>Function: Expressions used for identifying the personal identification</p>	<p>1. Lead in</p> <ul style="list-style-type: none"> - Brainstorming the personal appearance of each person and match the word with picture - Match the personal appearance of each picture - Describe person with the correct adjective and activity. - Draw pictures after listening to the instruction. <p>2. Pre-listening</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen, fill in, find the meaning and repeat the words with correct pronunciation - Listen and answer the guided questions <p>3. Listening comprehension</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen to the audio CD, and answer the multiple choices questions - Listen to the audio CD, and summarize the situation with questions in jigsaw puzzle <p>4. Language study related to the listening text and useful speaking practice</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study the expression used for identifying the personal identification. - Study the tips of the useful information from the eye-witnesses. - Practice speaking with guided conversation. - Divide students into group of 10 to practice speaking by choosing the missing word to fill in the blank and filling the appropriate words in dialog 1-3 <p>5. Communicative activities in given situations –Role play</p> <ul style="list-style-type: none"> - Divide students into group of 5 to make a role play in given situation. - Present their work in front of the class <p>6. Wrap up</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask students to evaluate their learning by filling in the table 	<p>Listening comprehension</p> <p>1) Answer questions about the listening text with multiple choice questions (15 pts.)</p> <p>Speaking</p> <p>1) Practice speaking with the information in dialog 1 (5 pts.)</p> <p>2) Role play (10 pts.)</p>	Students' book Audio CD.

Unit	Topic	Objectives	Language content	Learning procedure	Evaluation	Material
7	Drug abuse cases	<ol style="list-style-type: none"> To identify the illegal drugs and terms of penalty To practice forms of drug case arrested and penalty 	<p>Vocabulary: illegal drugs and terms of penalty</p> <p>Function: Expressions used for drug case arrested and penalty</p>	<p>1. Lead in</p> <ul style="list-style-type: none"> Brainstorming the ways of drug taken into human body and the side effect after used and match the word with picture Categorize the drug into each category, match the word with English and Thai Repeat each word after teacher twice Study the illegal drug substance and its penalty. <p>2. Pre-listening</p> <ul style="list-style-type: none"> Listen, fill in, find the meaning and repeat the words with correct pronunciation Listen and answer the guided questions <p>3. Listening comprehension</p> <ul style="list-style-type: none"> Listen to the audio CD. and answer the multiple choices questions Listen to the audio CD. and summarize the situation with questions in jigsaw puzzle <p>4. Language study related to the listening text and useful speaking practice</p> <ul style="list-style-type: none"> Study the expression used for drug case arrested and penalty. Study the tips of the effect from drug substance. Practice speaking with guided conversation. Divide students into group of 10 to practice speaking by choosing the missing word to fill in the blank and filling the appropriate words in dialog 1-3 <p>5. Communicative activities in given situations –Role play</p> <ul style="list-style-type: none"> Divide students into group of 5 to make a role play in given situation. Present their work in front of the class <p>6. Wrap up</p> <ul style="list-style-type: none"> Ask students to evaluate their learning by filling in the table 	<p>Listening comprehension</p> <ol style="list-style-type: none"> Answer questions about the listening text with multiple choice questions (15 pts.) <p>Speaking</p> <ol style="list-style-type: none"> Practice speaking with the information in dialog 1 (5 pts.) Role play (10 pts.) 	<p>Students' book</p> <p>Audio CD.</p>

Unit	Topic	Objectives	Language content	Learning procedure	Evaluation	Material
8	Crimes on the street	<p>1. To identify the details of crime in terms of the incident and how to be safe from the crimes.</p> <p>2. To practice forms of advising someone to beware themselves on street crime.</p>	<p>Vocabulary: theft crimes</p> <p>Function: Expressions used for advising someone to beware themselves on street crime</p>	<p>1. Lead in</p> <ul style="list-style-type: none"> - Brainstorming the types of street crimes and how to be safe from the incident and match the word with picture - Categorize the crime into each category, match the word with English and Thai - Repeat each word after teacher twice - Study the crime case and how to protect yourself from the street crime. <p>2. Pre-listening</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen, fill in, find the meaning and repeat the words with correct pronunciation - Listen and answer the guided questions <p>3. Listening comprehension</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen to the audio CD, and answer the multiple choices questions - Listen to the audio CD, and summarize the situation with questions in jigsaw puzzle <p>4. Language study related to the listening text and useful speaking practice</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study the expression used for advising someone to beware themselves on street crime - Study the tips of useful information when someone gets snatched - Practice speaking with guided conversation. - Divide students into group of 10 to practice speaking by choosing the missing word to fill in the blank and filling the appropriate words in dialog 1-3 <p>5. Communicative activities in given situations – Role play</p> <ul style="list-style-type: none"> - Divide students into group of 5 to make a role play in given situation. - Present their work in front of the class <p>6. Wrap up</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask students to evaluate their learning by filling in the table 	<p>Listening comprehension</p> <p>1) Answer questions about the listening text with multiple choice questions (15 pts.)</p> <p>Speaking</p> <p>1) Practice speaking with the information in dialog 1 (5 pts.)</p> <p>2) Role play (10 pts.)</p>	<p>Students' book</p> <p>Audio CD.</p>

Unit	Topic	Objectives	Language content	Learning procedure	Evaluation	Material
9	License identification	<p>1. To identify the traffic police authority and penalty for overdue of each license.</p> <p>2. To practice forms of advising the extension of identification document.</p>	<p>Vocabulary: licenses overdue penalty</p> <p>Function: Expressions used for advising the extension of identification documents</p>	<p>1. Lead in</p> <ul style="list-style-type: none"> - Brainstorming the reasons of having driving license for drivers and match the word with picture - Categorize the card into each column, match the word - Match the details of information of driving license - Repeat each word after teacher twice, study the personal document <p>2. Pre-listening</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen, fill in, find the meaning and repeat the words with correct pronunciation - Listen and answer the guided questions <p>3. Listening comprehension</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen to the audio CD, and answer the multiple choices questions - Listen to the audio CD, and summarize the situation with questions in jigsaw puzzle <p>4. Language study related to the listening text and useful speaking practice</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study the expression for advising the extension of document. - Study the tips of the important of driving license - Practice speaking with guided conversation. - Divide students into group of 10 to practice speaking by choosing the missing word to fill in the appropriate words in dialog 1-3 <p>5. Communicative activities in given situations –Role play</p> <ul style="list-style-type: none"> - Divide students into group of 5 to make a role play in given situation. - Present their work in front of the class <p>6. Wrap up</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask students to evaluate their learning by filling in the table 	<p>Listening comprehension</p> <p>1) Answer questions about the listening text with multiple choice questions (15 pts.)</p> <p>Speaking</p> <p>1) Practice speaking with the information in dialog 1 (5 pts.)</p> <p>2) Role play (10 pts.)</p>	<p>Students' book Audio CD.</p>

Unit	Topic	Objectives	Language content	Learning procedure	Evaluation	Material
10	Cause of street accidents	<p>1. To identify the causes and how to prevent oneself from street accidents</p> <p>2. To practice forms of advising someone to be safe from street accidents</p>	<p>Vocabulary: causes and how to prevent someone from street accidents</p> <p>Function: Expressions used for advising someone to be safe from street accidents</p>	<p>1. Lead in</p> <ul style="list-style-type: none"> - Brainstorming the reasons of the causes of street accidents and match the word with picture - Categorize the cause of street accident into the table - Match the word with English and Thai, Repeat each word after teacher twice - Study the cause and how to prevent someone from street accident. <p>2. Pre-listening</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen, fill in, find the meaning and repeat the words with correct pronunciation - Listen and answer the guided questions <p>3. Listening comprehension</p> <ul style="list-style-type: none"> - Listen to the audio CD. and answer the multiple choices questions - Listen to the audio CD. and summarize with questions in jigsaw puzzle <p>4. Language study related to the listening text and useful speaking practice</p> <ul style="list-style-type: none"> - Study the expression used for advising someone to be safe from street accident. - Study the tips of the majority causes of the accident. - Practice speaking with guided conversation. - Divide students into group of 10 to practice speaking by choosing the missing word to fill in the appropriate words in dialog 1-3 <p>5. Communicative activities in given situations –Role play</p> <ul style="list-style-type: none"> - Divide students into group of 5 to make a role play in given situation. - Present their work in front of the class <p>6. Wrap up</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ask students to evaluate their learning by filling in the table 	<p>Listening comprehension</p> <p>1) Answer questions about the listening text with multiple choice questions (15 pts.)</p> <p>Speaking</p> <p>1) Practice speaking with the information in dialog 1 (5 pts.)</p> <p>2) Role play (10 pts.)</p>	Students' book Audio CD.

ระยะที่ 2 ขั้นที่ 3 การจัดทำบทเรียนจำนวน 10 บทเรียน

ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงบทเรียนตามรูปแบบการสอน มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำตารางกำหนดเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ ไปสร้างบทเรียน และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสมของระดับภาษา เนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดลำดับเนื้อหา การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล และระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2. แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ การออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอนคำศัพท์ การตั้งคำถามนำ ในขั้นก่อนการฟัง เพื่อเป็นแนวทางในการฟังและการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน การปรับกิจกรรมการพูดสื่อสารให้มีแนวทางการสร้างตาม Guided conversation เพื่อประโยชน์ต่อการนำไปสร้างบทสนทนาในกิจกรรมบทบาทสมมติ และการให้รายละเอียดใน Tips และกิจกรรม Fun activity เพื่อเป็นการให้ข้อมูลและเกร็ดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในกิจกรรมบทบาทสมมติ

3. นำบทเรียนที่ได้แก้ไขปรับปรุงและผ่านการตรวจจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องของความตรงเชิงเนื้อหาของบทเรียน และนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา และอาจารย์ชาวต่างชาติตรวจสอบความถูกต้องของภาษาอังกฤษ

4. แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น การปรับภาษาของคำถาม และตัวเลือกที่กำหนด ให้มีความชัดเจนถูกต้อง การเขียนคำสั่งในแต่ละกิจกรรม การเลือกใช้คำให้สอดคล้องกับสถานการณ์ การเลือกภาพประกอบให้สอดคล้องกับบทเรียน เนื้อหาบทฟังควรมีความกระชับ เสียงชัดเจน การจัดสรรเวลาของแต่ละกิจกรรมควรมีความเหมาะสม และแก้ไขความถูกต้องของภาษาตามคำแนะนำของอาจารย์ชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา

5. เมื่อปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำแล้ว จึงนำแบบประเมินความสอดคล้องการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของบทเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มีค่า IOC ที่ยอมรับได้อยู่ระหว่าง 0.5-1.00 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาของบทเรียน ดังตารางที่ 16 มีค่าเท่ากับ 0.96 ถือว่า บทเรียนที่ใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น มีคุณภาพและนำไปทดลองสอนได้

6. นำบทเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปเตรียมพิมพ์เป็นเอกสารประกอบการสอน และเตรียมสื่อประกอบการสอน เพื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนนายสิบตำรวจที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 10 คน ในระยะการศึกษานำร่อง โดยมีจุดประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนและสื่อประกอบการสอน ก่อนนำไปทดลองใช้จริงในระยะที่ 3

ระยะที่ 2 ขั้นที่ 4 การพัฒนาเครื่องมือประเมินรูปแบบการสอน

เมื่อผู้วิจัยดำเนินการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการสอนแล้ว จึงได้พัฒนาเครื่องมือสำหรับประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และ 2) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจที่มีต่อรูปแบบการสอน มีการดำเนินงาน ดังนี้

1. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูด ดำเนินการตามขั้นตอนคือ 1) การกำหนดโครงสร้างแบบทดสอบ 2) การเขียนแบบทดสอบ 3) การหาคุณภาพของแบบทดสอบ มีรายละเอียด ดังนี้

1) การกำหนดโครงสร้างแบบทดสอบ

การกำหนดรายละเอียดและคุณลักษณะเฉพาะของข้อสอบ (Test Specifications) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบ โดยพิจารณาขอบข่ายเนื้อหาของแบบทดสอบจากเนื้อหาสาระที่ได้เรียนมา 10 บทเรียน ด้านการฟัง-พูด ในสถานการณ์ต่างๆ ของงานอาชีพตำรวจ คำศัพท์ รูปแบบภาษาที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบ กำหนดให้มีเนื้อหาการทดสอบครอบคลุมรายละเอียดตามจุดประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน จำนวน 100 คะแนน ประกอบด้วย Part I: Vocabulary, Part II: Listening, Part III: Functions in Listening-Speaking, Part IV: Role Play ดังปรากฏในตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 7 การกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบ Pretest/Posttest (Table of Test Specifications)

Part	Test Objective (student will be able to...)	Text type	Test Type	Weight / Time / No. of Items	Scoring Criteria
Part I Vocabulary	- Find the meaning of words in the area of police job scope of administrative, inquiry and traffic section.	- Sentences	Questions with 4 multiple choice	30 / 20 / 30	1 / 0
Part II Listening comprehension	-Understand the listening text in various kinds of incidents 1. identify the personal appearance of robber 2. give a ticket upon drivers drive against traffic violation 3. arrest a suspect upon the illegal drug addict with the penalty of crime 4. advise someone to be safe from the street crime	- 2 short conversations - 2 long conversations	Questions with 4 multiple choice	30 / 30 / 30	1 / 0
Part III Functions in Listening- Speaking	- Understand and identify the expressions of listening-speaking in different situations.	- Sentences expressing situations	Questions with 4 multiple choice	20 / 20 / 20	1 / 0
Part IV Speaking in police job situations	- Communicate orally according to the given situations of police	- Police based situations	Role play	20 / 20 / 20	Speaking rubric

จากตารางแสดงให้เห็น โครงสร้างข้อสอบที่ใช้วัดความสามารถในการฟัง-พูด จำนวน 4 ตอน การทดสอบแต่ละตอนกำหนดจุดประสงค์ของการทดสอบด้านคำศัพท์ของตำรวจ ด้านทักษะการฟัง การใช้หน้าที่ทางภาษาในการพูดสื่อสาร การพูดด้วยการแสดงบทบาทสมมติ ชนิดของการทดสอบ จำนวนข้อสอบระยะเวลาในการทดสอบ และเกณฑ์การให้คะแนน โดยรายละเอียดการพัฒนาแบบทดสอบ มีดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างข้อสอบตามตารางการกำหนดเนื้อหาแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยพิจารณาโครงสร้างเนื้อหาของข้อคำถามให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ มีเนื้อหาสาระด้านคำศัพท์ โครงสร้างและหน้าที่ภาษาเนื้อหาสาระครอบคลุมทั้ง 10 บทเรียน ซึ่งนำไปใช้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยกำหนดรายละเอียดการทดสอบแต่ละตอนดังนี้

Part I: Vocabulary มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบเป็นคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ (30 คะแนน) ใช้เวลา 20 นาที
2. กำหนดจุดประสงค์ของการทดสอบ ความสามารถด้านความรู้ คือ มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมกับโครงสร้างประโยคและความหมายที่ถูกต้องของคำศัพท์นั้น
3. กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการถาม โดยพิจารณาจากหน้าที่ความรับผิดชอบ 3 ภาระงาน ได้แก่ สายอำนวยการ สายปราบปราม และสายการจราจร ประกอบด้วยการวัดคำศัพท์ทางกฎหมายในคดีความที่เกิดขึ้นกับบุคคล บทกำหนดโทษ และคำที่ใช้เรียกบุคคลตามกฎหมายเช่น ผู้ต้องหา โจทก์ จำเลย เป็นต้น
4. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน เมื่อนักเรียนนายสิบตำรวจเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียง 1 ข้อ ได้ 1 คะแนน หากเลือกคำตอบผิดได้ 0 คะแนน และหากไม่ตอบได้ 0 คะแนน

Part II: Listening มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบเป็นคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ (30 คะแนน) ใช้เวลา 30 นาที
2. กำหนดจุดประสงค์ของการทดสอบด้านการฟังได้แก่ ฟังการขอข้อมูลลักษณะพยานบุคคล ประกอบสำนวนคดี ฟังการขอตรวจค้นลักษณะวัตถุ/ประเภทสิ่งของผิดกฎหมายและยาเสพติด
3. กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการฟัง พิจารณาจากกำหนดบทสนทนาที่มาจากสถานการณ์ที่แตกต่างกัน จำนวน 4 สถานการณ์ ประกอบด้วย

สถานการณ์ที่ 1 เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นที่สถานีตำรวจ เกิดเหตุดินเมวข่องเข้าบ้านชายชาวต่างชาติ เขามาสถานีตำรวจเพื่อแจ้งความในคดีที่เกิดขึ้น หน้าที่ภาษาที่ต้องใช้สื่อสารใน

สถานการณ์นี้ คือ การระบุรูปพรรณบุคคลจากพยานในที่เกิดเหตุ การให้คำแนะนำเพื่อระวังตนเองจากอาชญากรรม

สถานการณ์ที่ 2 เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นที่การตั้งด่านตรวจของตำรวจจราจร เกิดเหตุชายชาวต่างชาติขับรถผิดกฎจราจร เนื่องจากการฝ่าฝืนสัญญาณไฟแดง ตำรวจเรียกให้หยุด ขอตรวจใบขับขี่ และออกใบสั่งเพื่อไปเสียค่าปรับที่สถานีตำรวจ หน้าที่ภาษาที่ต้องใช้สื่อสารในสถานการณ์นี้ คือ การระบุคดีจราจร และบทลงโทษตามกฎหมาย

สถานการณ์ที่ 3 เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นที่โรงแรม เกิดเหตุชายชาวต่างชาติสูบบุหรี่ในห้องพักของโรงแรม เจ้าหน้าที่ตำรวจพร้อมผู้จัดการโรงแรมขอเข้าไปตรวจค้นห้องพักเพื่อค้นหาสารเสพติด หน้าที่ภาษาที่ต้องใช้สื่อสารในสถานการณ์นี้ คือ การระบุคดีอาชญากรรม และบทลงโทษตามกฎหมาย

สถานการณ์ที่ 4 เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นที่สถานีตำรวจ เกิดเหตุหญิงชาวต่างชาติประสบเหตุการณ์ถูกทำอนาจาร ทรัพย์สินสูญหาย และมาแจ้งความที่สถานีตำรวจ หน้าที่ภาษาที่ต้องใช้สื่อสารในสถานการณ์นี้ คือ การให้คำแนะนำเพื่อระวังตนเองจากอาชญากรรม

4. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน เมื่อนักเรียนนายสิบตำรวจเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียง 1 ข้อ ได้ 1 คะแนน หากเลือกคำตอบผิดได้ 0 คะแนน และหากไม่ตอบได้ 0 คะแนน

Part III: Functions in Listening-Speaking มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบเป็นคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (20 คะแนน) ใช้เวลา 20 นาที

2. กำหนดจุดประสงค์ของการทดสอบความรู้ด้านหน้าที่ภาษา คือ มีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ภาษาที่ใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น

3. กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการทดสอบด้านความรู้หน้าที่ภาษา ประกอบด้วย ส่วนวนภาษาที่ใช้สำหรับการทักทายด้วยชั้นยศของตำรวจ การระบุคดีอาญา คดีแพ่ง คดีจราจรและบทลงโทษตามกฎหมาย การให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นเมื่อประสบเหตุ เป็นต้น

4. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน เมื่อนักเรียนนายสิบตำรวจเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียง 1 ข้อ ได้ 1 คะแนน หากเลือกคำตอบผิดได้ 0 คะแนน และหากไม่ตอบได้ 0 คะแนน

Part IV: Role Play มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบเป็นการทดสอบคู่ โดยนักเรียนนายสิบตำรวจแสดงบทบาทสมมติจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ ใช้เวลา 20 นาที มีเวลาเตรียมบทพูด 15 นาที ใช้เวลาในการพูดไม่เกิน 3 นาที (20 คะแนน)

2. กำหนดจุดประสงค์ของความสามารถในการพูด คือ การขอตรวจค้นวัตถุผิดกฎหมาย และการแจ้งคดีอาญาและบทลงโทษ

3. กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการทดสอบการแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ได้แก่ เกิดเหตุชายชาวต่างชาติ 2 คนถูกจับกุมในข้อหาการเสพและครอบครองสารเสพติด ตำรวจ 2 คนไปที่เกิดเหตุ แจ้งข้อหาและบทลงโทษในคดีที่เกิดขึ้น

4. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ด้านละ 4 คะแนน คือ 1) ความเข้าใจ 2) ความถูกต้อง 3) ความคล่องแคล่ว 4) ความสำเร็จของงาน 5) การใช้ภาษาท่าทาง โดยมีเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด ดังนี้

0 คะแนน หมายถึง พูดสื่อสารไม่ได้ ไม่เข้าใจสถานการณ์ และบทบาทที่ตนได้รับ

1 คะแนน หมายถึง พูดได้ตอบได้เพียงเล็กน้อย พูดไม่เป็นประโยค แต่พอเข้าใจสถานการณ์

2 คะแนน หมายถึง พูดได้ตอบได้บ้าง ใช้ประโยคอย่างง่าย มักผิดไวยากรณ์และการออกเสียงไม่ชัดเจน

3 คะแนน หมายถึง พูดได้ตอบสื่อสารได้เรียงลำดับเนื้อหาถูกต้อง มีรายละเอียดครบถ้วนสมบูรณ์แต่บางครั้งต้องหยุดคิดเพื่อหาคำศัพท์ที่ต้องใช้เพื่อการสื่อสาร

4 คะแนน หมายถึง พูดได้ตอบสื่อสารตรงตามสถานการณ์ที่กำหนด มีความเข้าใจและใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม แสดงท่าทางประกอบและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบาท ไม่ติดขัดชัดเจน

5. วิธีการตรวจให้คะแนน

การทดสอบการแสดงบทบาทสมมตินี้ หัวหน้าหมวดศึกษาทั่วไป อาจารย์ชาวต่างชาติ และผู้วิจัย เป็นผู้ร่วมดำเนินการทดสอบ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ให้คำอธิบายรายละเอียดเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้องตรงกันกับอาจารย์ชาวต่างชาติ การให้คะแนนในตอนนี้เป็นเกณฑ์เดียวกันทั้งกิจกรรมการพูด และการทดสอบก่อนและหลังเรียน

ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5 การหาคุณภาพของข้อสอบ

1) การหาความตรงของข้อสอบทั้งฉบับ

เมื่อเขียนข้อสอบแล้ว ผู้วิจัยนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ด้านจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ เกณฑ์การให้คะแนน ความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ และแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบประเมินความสอดคล้อง และความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)

2) การหาคุณภาพของข้อสอบแบบปรนัย ตอนที่ 1-3

หลังจากผู้วิจัยได้เขียนข้อสอบปรนัยเพื่อกำหนดรายละเอียด และคุณลักษณะเฉพาะของข้อสอบ (Test Specifications) ที่ได้รับการตรวจสอบความตรงแล้วในข้อ (1) และนำไปสร้างข้อสอบรายข้อ จำนวน 89 ข้อ โดยได้นำข้อสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบปรนัยที่สร้างขึ้นว่า แต่ละข้อสอดคล้องกับตารางขอบข่ายเนื้อหาข้อสอบ (Test Specifications) หรือไม่ โดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ดังตารางที่ 17 (ภาคผนวก ค) นอกจากนี้ มีข้อสอบที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอให้ตัดออก 2 ข้อ

2.1 การหาความตรงของข้อสอบปรนัยรายข้อ กับตารางที่กำหนดเนื้อหาข้อสอบ

การพิจารณาข้อสอบรายข้อกับตารางกำหนดข้อสอบ จำนวน 89 ข้อ และทำการปรับปรุงเนื้อหา และหน้าที่ภาษารายข้อให้เหมาะสม (ภาคผนวก ค)

2.2 การหาคุณภาพรายข้อของข้อสอบปรนัย

2.2.1 การหาค่าความยากง่ายของข้อสอบมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.41 - 0.76

2.2.2 ค่าอำนาจจำแนกข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.24 - 0.82

2.2.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบปรนัยทั้งฉบับ โดยวิธีของ Kuder-Richardson สูตร KR-20 พบว่าได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสม สำหรับการทดสอบในครั้งนี้ จำนวน 80 ข้อ ดังตารางที่ 18 (ภาคผนวก ค)

2.3 การทดลองใช้ข้อสอบปรนัย

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่เป็นข้อสอบปรนัย แบบ 4 ตัวเลือก ที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปให้นักเรียนนายสิบตำรวจกองร้อยอื่นจำนวน 30 คนที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจเช่นเดียวกัน ทำการทดสอบ

2.4 การตรวจให้คะแนน

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคือ เมื่อนักเรียนนายสิบตำรวจเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียง 1 ข้อ ได้ 1 คะแนน หากเลือกคำตอบผิด ได้ 0 คะแนน และหากไม่ตอบได้ 0 คะแนน

3) การหาคุณภาพของข้อสอบแบบอัตนัย ตอนที่ 4

3.1 ด้านเนื้อหาข้อสอบอัตนัย

การกำหนดเนื้อหาข้อสอบ ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงความเหมาะสมของการใช้ภาษาอังกฤษ ด้านการพูดให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ โดยได้มีการปรับปรุงเนื้อหาภาษา ให้ถูกต้องตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2 นำข้อสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนนายสิบตำรวจที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างจริง

3.3 ทำการหาความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน เพื่อดูความสอดคล้องของผู้ตรวจในกิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นข้อสอบวัดความสามารถด้านการพูด ทำโดยการให้นักเรียนนายสิบตำรวจแสดงบทบาทสมมติ จำนวน 1 สถานการณ์ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวกับชาวต่างชาติถูกจับกุมในข้อหาการเสพและครอบครองสารเสพติด ทำการหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ให้คะแนน จำนวน 3 คน (Intra-rater reliability) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้ Kendall's W Test ได้ค่าความสัมพันธ์ในการให้คะแนนของกรรมการอยู่ที่ .760 ซึ่งหมายความว่า การตรวจให้คะแนนของกรรมการทั้ง 3 คน มีความสอดคล้องกัน ดังปรากฏในภาคผนวก ค

ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพ ประกอบด้วยข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 80 ข้อ และข้อสอบแบบอัตนัย 1 สถานการณ์ ไปใช้ในการทดลองหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างนำร่อง และกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

ระยะที่ 2 ขั้นที่ 6 การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอน

การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจหลังการเรียนรู้ เพื่อนำผลไปหาแนวทางพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ตามมาตรวัดแบบเกณฑ์ประมาณค่า 5 ระดับ มีการดำเนินงานคือ 1) กำหนดรายละเอียดของแบบสอบถามความคิดเห็น 2) การกำหนดเกณฑ์การประเมิน 3) การตรวจสอบคุณภาพ 4) การหาค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

1. กำหนดรายละเอียดของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจ

แบบสอบถามความคิดเห็นนี้มี 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านเนื้อหาสาระ 2) ด้านกระบวนการเรียนการสอน 3) ด้านการประเมินผล 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ กำหนดกรอบเนื้อหาสาระของแบบสอบถาม โดยในการสร้างรายการประเมินความคิดเห็น มีรายละเอียดดังนี้

หัวข้อการสอบถาม	ประเด็น	รายละเอียด	
1) ด้านเนื้อหาสาระ	พูดสื่อสารในหัวข้อต่างๆ	การอำนวยความสะดวก การสอบสวน การจราจร	
	พูดสื่อสารตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	การอำนวยความสะดวก การสอบสวน การจราจร	
	ความสามารถด้านการฟัง	หัวข้อการปฏิบัติงาน	
		การรายงานเป็นภาษาอังกฤษ	
		เข้าใจภาพยนตร์ วีดิโอ ถ้าคำศัพท์ไม่ยาก	
		เข้าใจข้อความทางวิทยุสื่อสารต่าง ๆ	
		เข้าใจข้อมูลจากการประชุม/การอภิปราย	
	ด้านการพูด	พูดถามตอบในสถานการณ์ต่างๆ	
		พูดบรรยายเรื่องต่างๆ	
		พูดขอความร่วมมือด้านต่างๆ	

หัวข้อการสอบถาม	ประเด็น	รายละเอียด
	ด้านคำศัพท์	การอำนวยความสะดวก การสอบสวน การจราจร
2) กระบวนการเรียนการสอน	การนำเข้าสู่วิทยา	ให้ผู้เรียนมีภาพความคิดว่าสถานการณ์และการใช้ภาษาที่จะเรียนคืออะไร
	ก่อนการทำภาระงาน	การสอนคำศัพท์
		การตั้งคำถามนำ เพื่อนำเข้าสู่กิจกรรม
	การทำภาระงาน	การกำหนดภาระงาน
		การวางแผนการทำภาระงาน
		การรายงานภาระงาน
	การวิเคราะห์ภาษา	การวิเคราะห์ภาษา
		การเรียนรู้กฎทางภาษา
การฝึกใช้ภาษา		
การนำไปใช้สื่อสาร	แสดงบทบาทสมมติ	
3) การประเมินผล	แบบทดสอบรายบท	มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน
	แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน	มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน
4) ประโยชน์ที่ได้รับ	การนำไปใช้	เชื่อมโยงกับการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ
		เพิ่มพูนความรู้ในหน้าที่ตำรวจ
		สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้พร้อมต่อการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ

2. การกำหนดเกณฑ์การประเมินความคิดเห็น

สร้างข้อความที่แสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมการสอนในด้านรูปแบบของเนื้อหา กิจกรรม ประโยชน์ที่ได้รับ โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายข้อมูล นำมาใช้กำหนดช่วงของการวัดประเมินเพื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด	3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง	1.50 – 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
0 – 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด			

3. การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็น

เมื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ก่อนนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าดัชนีความสอดคล้องความตรงเชิงเนื้อหาทั้งหมดกับ 1.00 จึงเป็นค่าดัชนีที่ยอมรับได้ ดังนั้น แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความตรงเชิงเนื้อหา

4. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็น

เมื่อได้แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งมีความสอดคล้อง ความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสม จึงสามารถนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นไปเก็บข้อมูลด้านความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจที่มีต่อรูปแบบการสอนกับกลุ่มนักเรียนนายสิบตำรวจ จำนวน 10 คน และ 30 คน หลังจากเสร็จสิ้นการสอน เพื่อนำข้อมูลจากแบบสอบถามไปหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็น พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เท่ากับ 0.90 สรุปได้ว่า เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีความน่าเชื่อถือ

ระยะที่ 2 ขั้นที่ 7 การทดลองและประเมินรูปแบบการสอนขั้นทดลองนำร่อง (Pilot Study)

ในขั้นตอนนี้ เป็นการทดลองนำร่อง เพื่อทดลองหาประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 ดำเนินการทดลองภาคสนาม กับนักเรียนกลุ่มย่อย จำนวน 3 คน (นักเรียนเตรียมการกองร้อยที่ 1) โดยการใช้เครื่องมือที่ได้มาจากการพัฒนาในขั้นตอนที่ 1 ระยะที่ 2 โดยมีการหาค่าประสิทธิภาพเครื่องมือเรียบร้อยแล้ว มาใช้ทดลองนำร่องด้วยเครื่องมือ ดังนี้

1. บทเรียน 10 บทเรียนและสื่อประกอบการสอน
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-test/Posttest)
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจที่มีต่อรูปแบบการสอน

วิธีดำเนินการทดลองนำร่อง (Pilot Study) โดยการนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ไปใช้ทดลองฝึกอบรมนำร่องในกลุ่ม 3 คน และกลุ่ม 10 คน โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 5 ระยะดังต่อไปนี้

ผลการทดลองใช้หลักสูตรในกลุ่มนำร่อง (Pilot Study) กลุ่ม 3 คน

ระยะที่ 1 การเตรียมการและการจัดระบบสนับสนุน

ในการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ขอหนังสืออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัยและเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ลงวันที่ 5 กรกฎาคม 2560 บันทึกข้อความอนุญาตให้ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2560 และได้รับการอนุญาตจาก ผบก.ศฝร.ภ. 7 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2560 (ภาคผนวก ก) เพื่อขอใช้สถานที่และขอให้นักเรียนนายสิบตำรวจ ในการทดลอง เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ทำการเตรียมทรัพยากรที่ใช้ในการเรียนการสอน อาทิ เอกสารประกอบการสอน สื่อการสอน ผู้สอน ห้องเรียน และระบบสนับสนุนการเรียนการสอน การค้นคว้าเพิ่มเติมและการทำกิจกรรมตามบทเรียนที่ได้จัดทำไว้ แจึงจุดประสงค์การทดลองใช้รูปแบบการสอนให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มศึกษานำ

ร่อง จำนวน 3 คนซึ่งเป็นนักเรียนเตรียมการประจำกองร้อยที่ 1 เป็นการเลือกแบบเจาะจงเพราะเป็นนักเรียนเตรียมการในวันที่ 5 - 10 สิงหาคม 2560 ในขั้นนี้ดำเนินการเพื่อทดลองและหาประสิทธิภาพของบทเรียน และเพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขก่อนการนำไปใช้จริง

ระยะที่ 2 การทดสอบก่อนเรียน

โดยการใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นในระยะที่ 2 และได้ผ่านการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพเรียบร้อยแล้ว

ระยะที่ 3 การดำเนินการทดลองนำร่อง

การทดลองนำร่อง (Pilot Study) เป็นกระบวนการที่จำเป็นต่อการใช้รูปแบบการสอน เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น การจัดการทดลองนำร่องควรมีลักษณะดังนี้คือ

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองนำร่องควรมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการศึกษาทดลองมากที่สุด
2. ควรมีการสอบถามข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกลุ่มนำร่องเพื่อนำไปปรับปรุงการสอน
3. การทดลองในกลุ่มนำร่องเป็นการทดสอบเพื่อความมั่นใจว่ารูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพพอที่จะนำไปใช้ได้
4. การทดลองในกลุ่มนำร่องจะทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคในการสอนและช่วยให้สามารถเตรียมการแก้ไขสถานการณ์ได้ล่วงหน้า

ระยะที่ 4 การดำเนินงานจัดการเรียนการสอน

1) การนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) วัตถุประสงค์ของการใช้กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อต้องการให้ผู้เรียนมีภาพความคิดว่าสถานการณ์และการใช้ภาษาที่จะเรียนคืออะไร สอนคำศัพท์ด้วยการจับคู่ความหมายเป็นภาษาไทย สลับกันตรวจความถูกต้อง และออกเสียงร่วมกัน

2) ก่อนการทำภาระงาน (Pre-Listening Comprehension) ในขั้นตอนนี้มีปัจจัยนำเข้า (Input) มีลำดับขั้นตอน ดังนี้ การสอนคำศัพท์ (Vocabulary) เริ่มจากการให้ฟังคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่ให้มาเติมลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย ตรวจความถูกต้อง การตอบคำถามจาก การตั้งคำถามนำ (Guided questions)

3) การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening Comprehension) ในขั้นการทำกิจกรรมนี้ เป็นบทสนทนาเพื่อฝึกการฟังในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับบทเรียน

4) การเรียนรู้ความหมายภาษา ที่เกี่ยวข้องกับบทฟังและเป็นประโยชน์ต่อการฝึกพูด (Language study related to the listening text and useful for speaking practice) มีขั้นตอนการฝึก

การเรียนรู้ของนักเรียน กิจกรรมนี้เป็นบทสนทนาที่จะฟังเพื่อสรุปรายละเอียดและความหมายที่เข้าใจ

5) การนำไปใช้ในการสื่อสาร (Communicative Activities in Given Situations) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้แสดงบทบาทสมมติ (Role play) จากสถานการณ์ที่กำหนดให้

6) การทบทวนความรู้ (Wrap up) เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ประเมินตนเอง ด้วยการบันทึกการเรียนรู้ประจำบทเรียน

7) กิจกรรมเสริม (Extended activities) เป็นกิจกรรมนอกเวลา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาข้อมูลตามที่กำหนด ด้วยสื่อ internet เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

8) การวัดผลประจำบทเรียน (Lesson Quiz) การกำหนดวิธีการประเมินผลรายบท 30 คะแนน การทำภาระงาน (Listening Comprehension) ด้วยการตอบ Multiple choice ได้ถูกต้อง 15 คะแนน กิจกรรมการพูด รวม 15 คะแนน แบ่งเป็น กิจกรรมฝึกการพูดคิดเป็น 5 คะแนน กิจกรรมกลุ่ม Role play ตามสถานการณ์สมมติที่กำหนด คิดเป็น 10 คะแนน

6. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบที่ได้พัฒนาขึ้นและหาประสิทธิภาพเรียบร้อยแล้วมาใช้ในการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ข้อสอบปรนัย 80 ข้อ โดยถ้าเลือกคำตอบถูกให้ 1 คะแนน เลือกคำตอบผิดให้ 0 คะแนน ไม่ตอบให้ 0 คะแนน

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการพูด แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ด้านละ 4 คะแนน คือ 1) ความเข้าใจ 2) ความถูกต้อง 3) ความคล่องแคล่ว 4) ความสำเร็จของงาน 5) การใช้ภาษาท่าทาง โดยมีเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด ดังนี้

0 คะแนน หมายถึง พูดสื่อสารไม่ได้ ไม่เข้าใจสถานการณ์ และบทบาทที่ได้รับ

1 คะแนน หมายถึง พูดได้ตอบได้เพียงเล็กน้อย พูดไม่เป็นประโยค แต่พอเข้าใจสถานการณ์

2 คะแนน หมายถึง พูดได้ตอบได้บ้าง ใช้ประโยคอย่างง่าย มักผิดไวยากรณ์และการออกเสียงไม่ชัดเจน

3 คะแนน หมายถึง พูดได้ตอบสื่อสารได้เรียงลำดับเนื้อหาถูกต้อง มีรายละเอียดครบถ้วนสมบูรณ์แต่บางครั้งต้องหยุดคิดเพื่อหาคำศัพท์ที่ต้องใช้เพื่อการสื่อสาร

4 คะแนน หมายถึง พูดได้ตอบสื่อสารตรงตามสถานการณ์ที่กำหนด มีความเข้าใจและใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม แสดงท่าทางประกอบและพูดด้วยน้ำเสียงเหมาะสมกับบทบาท ไม่ติดขัดชัดเจน

วิธีการตรวจให้คะแนน การทดสอบการแสดงบทบาทสมมตินี้ หัวหน้าหมวดศึกษาทั่วไป อาจารย์ชาวต่างชาติ และผู้วิจัย เป็นผู้ร่วมดำเนินการทดสอบ ดังนั้นคะแนนที่ได้จึงต้องหาค่าเฉลี่ยระหว่างคะแนนของผู้ตรวจ 3 ท่าน โดยการนำคะแนนการพูดหาค่าเฉลี่ยจึงจะได้คะแนนจริง

7. สิ้นสุดการทำกิจกรรม

ผลการทดลองดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน (E1/E2) ของนักเรียนกลุ่มย่อย 3 คน

นักเรียน	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10	คะแนนรวม	คิดเป็นร้อยละ (E1)	ทดสอบหลังเรียน (E2)
คะแนน	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	300	100	100
คนที่ 1	24	26	25	25	20	23	21	22	25	26	237	79.00	89
คนที่ 2	21	21	24	22	25	24	25	21	22	22	227	75.66	88
คนที่ 3	22	21	25	23	26	25	22	25	24	25	238	79.33	90
												E1=77.90	E2=80.10

สรุปผลการศึกษานำร่อง เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองสอนในระหว่างการศึกษา นำร่องครบทั้ง 10 บทเรียน ให้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนนายสิบตำรวจ จำนวน 3 คน ผลจากการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนและสื่อการสอน พบว่ามีค่า E1 / E2 เท่ากับ 77.99 / 80.10 ซึ่งสามารถแปลผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนได้ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์หาค่า E1 เท่ากับ 77.99 ต่ำกว่าเกณฑ์ 80 แปลผลได้ว่า ค่าที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์ ไม่เกิน 2.5 ยอมรับว่ารูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2) ผลการวิเคราะห์หาค่า E2 เท่ากับ 80.10 สูงกว่าเกณฑ์ 80 แปลผลได้ว่า ค่าที่ได้สูงกว่าเกณฑ์ ไม่เกิน 2.5 ยอมรับว่ารูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

นำข้อมูลทั้งหมดมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ปรับเสียงสื่อการสอนให้ชัดเจนเพื่อดำเนินการในกลุ่มนักเรียนนายสิบตำรวจ 10 คน ต่อไป

ผลการทดลองใช้หลักสูตรในกลุ่มนำร่อง (Pilot Study) กลุ่ม 10 คน

ในขั้นตอนทดลองกับนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่ม 10 คน ดำเนินการระหว่างวันที่ 12 – 17 สิงหาคม 2560 เป็นนักเรียนนายสิบตำรวจเตรียมการประจำกองร้อยที่ 2 โดยในวันแรกทำ Pretest เวลา 8.30 - 10.00 น. เริ่มเรียนบทที่ 1 เวลา 10.30 - 12.00 น. และเรียนบทที่ 2 เวลา 13.00 - 17.00 น. ฝึกปฏิบัติในเวลา 18.30 - 21.00 น. และในวันต่อมาเริ่มเรียนตั้งแต่เวลา 8.30 - 12.00 น. และ 13.00 - 17.00 น. ในแต่ละวันนักเรียนจะเรียน 2 บท และฝึกปฏิบัติในเวลา 18.30 - 21.00 น. รวมทั้งสิ้น 5 วัน ในวันสุดท้าย คือวันที่ 17 สิงหาคม 2560 ในการทำแบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียน (Posttest)

5. ให้นักเรียนทดลองเรียนเนื้อหาจากบทเรียน รวมทั้งสิ้น 10 บทเรียนใช้เวลาในการสอนหน่วยละ 3 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง ขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ได้ดำเนินการตามที่กำหนดในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

5.1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ใช้เวลา 90 นาที ให้นักเรียนพัก 15 นาที และทำกิจกรรมต่อไป

5.2 เรียนเนื้อหาจากเครื่องมือที่จัดทำขึ้น มีขั้นตอน ดังนี้

1) การนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) วัตถุประสงค์ของการใช้กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อต้องการให้ผู้เรียนมีภาพความคิดว่าสถานการณ์และการใช้ภาษาที่จะเรียนคืออะไร ในขั้นตอนนี้จะเป็นการนำเสนอภาพนิ่ง และเทปเสียง เป็นปัจจัยนำเข้า (Input) เพื่อเป็นการสร้างภาพความคิดของนักเรียน โดยในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้แนวคิดของสถานการณ์ที่จะเรียน รูปแบบภาษาที่จะใช้ในสถานการณ์การเรียน อย่างเป็นขั้นตอนในแต่ละบทเรียนดังนี้

ลำดับที่ 1 เริ่มจากการนำเสนอภาพและใช้วิธีการระดมสมอง (Brainstroming) เพื่อกระตุ้นให้พูดด้วยการตั้งคำถามนำ และให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพื่อ เกิดความคิดร่วมกัน จากสิ่งที่ได้เห็น

ลำดับที่ 2 แบ่งกลุ่มออกเป็น 5 คน ให้นักเรียนเห็นภาพจับคู่ภาพกับคำ สลับกันตรวจความถูกต้อง และออกเสียงร่วมกัน

ลำดับที่ 3 สอนคำศัพท์ด้วยการจับคู่ความหมายเป็นภาษาไทย สลับกันตรวจความถูกต้อง และออกเสียงร่วมกัน

ลำดับที่ 4 การออกเสียง (Pronunciation) นักเรียนจะไม่เห็นภาพ แต่จะฟังแล้วออกเสียง เพื่อให้เกิดความคิดว่า เสียงที่ปรังออกมานั้น มีความหมายว่าอย่างไร ครูตรวจด้วยการสุ่มนักเรียน แล้วถาม ว่าคำนี้มีความหมายว่าอย่างไร

ลำดับที่ 5 หารายละเอียด และความหมายของสิ่งที่เรียนเช่น วิธีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ การให้รายละเอียดของบทลงโทษตามกฎหมายในมาตราต่าง ๆ ของคดีอาญา คดีแพ่ง คดีจราจร วิธีการป้องกันตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ การให้รายละเอียดของการต่ออายุเอกสารสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น

การเรียนในขั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดในภาพรวมของสิ่งที่เรียนเป็นการประมวลความรู้และประสบการณ์ที่นักเรียนมีมาใช้ในการทำความเข้าใจสถานการณ์คร่าวๆ ก่อนที่จะนำไปสู่ขั้นตอนอื่นในบทเรียนต่อไป

2) ก่อนการทำภาระงาน (Pre-Listening Comprehension) ในขั้นตอนนี้มีปัจจัยนำเข้า (Input) มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ลำดับที่ 1 การสอนคำศัพท์ (Vocabulary) เริ่มจากการให้ฟังคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่ให้มาเติมลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย ตรวจความถูกต้อง และออกเสียงร่วมกัน

ลำดับที่ 2 การตั้งคำถามนำ (Guided questions) เริ่มจากการเปิดเสียงสนทนา ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านคำถาม สมาชิกกลุ่มช่วยกันหาคำตอบจากสิ่งที่ฟัง ตรวจความถูกต้อง ทำขั้นตอนต่อไป

การเรียนในขั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ที่จะปรากฏในบทสนทนา จะทำให้ฟังได้อย่างมีความหมายและเกิดความต้องการรู้ว่าสิ่งใดเกิดขึ้นในบทเรียนนั้น

3) การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening Comprehension) ในขั้นการทำกิจกรรมนี้ เป็นบทสนทนาเพื่อฝึกการฟังในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับบทเรียน แล้วทำกิจกรรม ดังนี้

ลำดับที่ 1 ฟังบทสนทนา แล้วตอบคำถามด้วยการตอบคำถามแบบ Multiple choice 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ ตรวจสอบความถูกต้องด้วยการสลับกันตรวจในกลุ่มเก็บสมุดส่งครูท้ายชั่วโมง เพื่อครูนำคะแนนที่นักเรียนได้ไปบันทึกไว้เป็นคะแนนประจำบทเรียน ในส่วนของกิจกรรมการฟัง 15 คะแนน ในขั้นตอนนี้อาจให้นักเรียนฟังได้มากกว่า 1 ครั้ง เช่น ในการฟังครั้งแรกอาจให้นักเรียนคุ้นเคยกับสิ่งที่ได้ฟังและระบุข้อมูลที่ได้จากการฟัง ในการฟังครั้งที่สองเป็นการทำภาระงานตามที่กำหนดไว้ และหลังจากฟังแล้ว ให้ตอบคำถามวัดความเข้าใจจากการฟัง ด้วยคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 15 ข้อข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน เพื่อนำคะแนนไปใช้ในการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน (E1)

ลำดับที่ 2 ฟังบทสนทนาอีกครั้ง เป็นการฟังครั้งที่ 3 นี้เป็นการฟังเพื่อตรวจสอบความเข้าใจหรือความถูกต้องของเนื้อหาที่ได้ฟัง โดยในกลุ่มเลือกสมาชิกอ่านคำถาม แล้วทุกคนช่วยกันฟังเพื่อหาคำตอบจากกิจกรรมจิ๊กซอว์ (Jigsaw puzzle) สรุปสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในการฟังเป็นคำพูดของตนเอง แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน

การเรียนในขั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนฝึกการฟัง และเรียนรู้รายละเอียดที่เกิดขึ้น การตอบคำถามปลายเปิด (Open ended questions) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการสร้างบทสนทนา ในกิจกรรมขั้นต่อไป

4) การเรียนรู้ความหมายภาษา ที่เกี่ยวข้องกับบทฟังและเป็นประโยชน์ต่อการฝึกพูด (Language study related to the listening text and useful for speaking practice)

มีขั้นตอนการฝึกการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ในขั้นการทำกิจกรรมนี้เป็นบทสนทนา ที่นักเรียนจะฟัง แล้วทำกิจกรรม ดังนี้

ลำดับที่ 1 ให้หัวหน้ากลุ่มอ่านประโยคที่บอกจุดประสงค์ของหน้าที่ทางภาษาของบทเรียน สมาชิกร่วมกันฟังเพื่อสรุปรายละเอียดและความหมายที่เข้าใจร่วมกัน

ลำดับที่ 2 สุ่มเลือกสมาชิก 1 คน อ่านประโยคที่ปรากฏใน Tips สมาชิกร่วมกันฟังเพื่อสรุปรายละเอียดและความหมายที่เข้าใจร่วมกัน

ลำดับที่ 3 สุ่มเลือกสมาชิก 1 คน อ่านประโยคที่ปรากฏใน Guided Conversation สมาชิกร่วมกันฟังเพื่อสรุปรายละเอียดและความหมายที่เข้าใจร่วมกัน

ลำดับที่ 4 สุ่มเลือกสมาชิก 1 คน อ่านประโยคที่ปรากฏใน Sample dialog สมาชิกร่วมกัน ฟังเพื่อสรุปรายละเอียดและความหมายที่เข้าใจร่วมกัน โดยสมาชิกจับคู่สนทนาตามที่ปรากฏ หัวหน้ากลุ่มทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้อง และแก้ไข

ขั้นตอนที่ 2 เป็นขั้นตอนของการฝึกฟังและพูด

ลำดับที่ 1 สมาชิกกลุ่มร่วมกันหาความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในกรอบคำศัพท์ที่กำหนดให้ และช่วยกันอ่านบทสนทนาเพื่อสรุปความหมายอย่างคร่าว ๆ ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็น เรื่องใด มีตัวละครใด ทำสิ่งใดในบทสนทนา

ลำดับที่ 2 ให้นักเรียนฟังบทสนทนา นำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่าง ที่หายไป และ ตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน

ลำดับที่ 3 ให้นักเรียนสอบการพูดจากบทสนทนาที่ 1 โดยการเก็บคะแนนการพูด จำนวน 5 คะแนน สำหรับบทสนทนา 2 และ 3 ที่ปรากฏเป็นการทำกิจกรรมนอกเวลาเรียน เนื่องจากนักเรียน มีเวลาว่างหลังการฝึกทฤษฎีตัวราวเวลา 18.00 - 21.00 น. ของแต่ละวัน ซึ่งจะเป็กิจกรรมเสริมให้ เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ฝึกการฟังและเติมคำโดยหัวหน้าเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้อง

การเรียนในขั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนฝึกการเรียนภาษา ด้วยการตอบคำถาม จากเรื่องที่ฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจจากบทฟัง เพื่อพัฒนาทักษะย่อยต่าง ๆ ของบทฟัง เช่น การ เข้าใจคำศัพท์ ใจความสำคัญของบทฟังว่ามีรายละเอียดใดบ้างที่เกิดขึ้น การตีความหมายจากเรื่องที่ ฟัง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการสร้างบทสนทนา ในกิจกรรมขั้นตอนต่อไป

5) การนำไปใช้ในการ สื่อสาร (Communicative Activities in Given Situations) ใน ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้แสดงบทบาทสมมุติ (Role play) จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดย รายละเอียดในการสร้างบทสนทนา นักเรียนจะนำกิจกรรม Fun activity โดยหัวหน้าเป็นผู้นำตั้ง คำถามและสรุปรายละเอียดของกลุ่ม และรายละเอียดลำดับที่ 5 ในกิจกรรม Lead In มาเป็นข้อมูล ในการกำหนดบทลงโทษในคดีที่ปรากฏในบทสนทนา เพื่อการแสดงบทบาทสมมุติได้สมบทบาท

6) การทบทวนความรู้ (Wrap up) เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ประเมินตนเอง ด้วยการ บันทึกรับการเรียนรู้ประจำบทเรียน

7) กิจกรรมเสริม (Extended activities) เป็นกิจกรรมนอกเวลา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน ค้นคว้า หาข้อมูลตามที่กำหนด ด้วยสื่อ internet เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

8) การวัดผลประจำบทเรียน (Lesson Quiz) การกำหนดวิธีการประเมินผล ดังนี้

- กิจกรรมการฟังในขั้นตอนที่ 3 การทำภาระงาน (Listening Comprehension) ด้วยการ ตอบ Multiple choice ได้ถูกต้อง 15 คะแนน กิจกรรมการพูด รวม 15คะแนน แบ่งเป็น กิจกรรมฝึก การพูด คิดเป็น 5 คะแนน กิจกรรมกลุ่ม Role play คิดเป็น 10 คะแนน

6. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

7. สิ้นสุดการทำกิจกรรม

ในการทดลองสอนกับกลุ่มนักเรียนที่เป็นกลุ่มนำร่องจำนวน 10 คน ทำการเก็บคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E1) และการทดสอบหลังเรียน (E2) มีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 คะแนนจากแบบฝึกหัดระหว่างเรียน มาจากการทำแบบทดสอบประจำบทเรียน มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน ประกอบด้วย

1. ความเข้าใจในการฟัง เป็นแบบฝึกหัดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน มีวิธีการตรวจ คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน โดยผู้วิจัยเฉลยคำตอบและให้นักเรียนสลับกันตรวจให้คะแนนแบบฝึกหัดของเพื่อน และนำคะแนนที่แต่ละคนได้รับมาบันทึกไว้ในแบบบันทึกคะแนน

2. การพูดสื่อสารในกิจกรรม Practice speaking ใน dialog 1 และ กิจกรรมกลุ่ม Role play ตามสถานการณ์สมมติที่กำหนดให้มีการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 ประชุมเพื่อทำความเข้าใจเกณฑ์การให้คะแนน โดยเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษให้อาจารย์ชาวต่างชาติ เพื่อง่ายต่อความเข้าใจ

2.2 การให้คะแนนทำการตรวจ โดยกรรมการ 3 ท่าน เป็นผู้ดำเนินการทดสอบ โดยก่อนเริ่มการสอบได้ดำเนินการซักซ้อมการตรวจให้คะแนน เพื่อสร้างความเข้าใจและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดด้วยการสุ่มเลือกนักเรียน 1 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง มาทดสอบให้คะแนน จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้ของแต่ละท่านมาเปรียบเทียบดูความใกล้เคียงหรือแตกต่างกัน หากคะแนนที่ให้นักเรียนคนเดียวกัน มีความใกล้เคียง ถือว่าการให้คะแนนมีความน่าเชื่อถือและสอดคล้องกัน ตามเกณฑ์การตรวจและให้คะแนนรวม 15 คะแนนโดยแบ่งการพูดออกเป็นกิจกรรมพูด 5 คะแนน หลังจากนั้นให้นักเรียนแสดงบทบาทจากการพูดเพื่อเป็นการนำร่องก่อนการให้สร้างสถานการณ์สมมติ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2.3 การตรวจสอบความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน ทำโดยวิธีหาค่า Spearman Correlation Coefficients ในกรณีที่ผู้ประเมินมากกว่า 2 คน ใช้วิธีการหาค่า ความสอดคล้องของผู้ประเมินแบบ Kendal's W Test มีความคิดเห็นสอดคล้องกันสูง ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องเท่ากับ 0.76

ส่วนที่ 2 คะแนนจากการแบบทดสอบหลังเรียน มาจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 100 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนเช่นเดียวกับเกณฑ์การทดสอบก่อนเรียน เก็บรวบรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน เพื่อนำไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน (E2)

หลังจากการทดลองสอนครบ 10 บทเรียนแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้จากคะแนนเก็บระหว่างเรียน (E1) และผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน (E2) ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 11 ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน (E1/E2) ของนักเรียนกลุ่มย่อย 10 คน

นักเรียน	บท ที่1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10	คะแนน รวม	คิดเป็น ร้อยละ(E1)	ทดสอบหลัง เรียน (E2)
คะแนน	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	300	100	100
คนที่ 1	21	23	25	22	25	25	23	24	23	23	234	78.00	83
คนที่ 2	22	21	24	21	26	24	25	22	21	22	228	76.00	78
คนที่ 3	20	23	25	23	27	25	24	20	20	23	230	76.66	81
คนที่ 4	23	24	26	25	26	26	26	23	24	25	248	82.66	80
คนที่ 5	24	25	25	26	20	25	21	22	23	24	235	78.33	85
คนที่ 6	22	24	26	26	24	27	23	23	25	23	243	81.00	79
คนที่ 7	20	21	27	27	22	25	22	25	24	25	238	79.33	83
คนที่ 8	24	25	23	25	22	23	21	24	23	24	234	78.00	78
คนที่ 9	20	25	27	24	25	22	20	21	24	25	233	77.66	84
คนที่ 10	23	25	26	25	25	23	21	22	22	23	235	78.33	76
รวม	215	237	254	244	236	245	226	226	229	237	2358		807
ร้อยละ												E1=78.60	E2=80.07

3. สรุปผลการศึกษานำร่อง เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองสอนในระหว่างการศึกษานำร่องครบ ทั้ง 10 บทเรียน ให้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนนายสิบตำรวจ จำนวน 10 คน ผลจากการวิเคราะห์ค่า ประสิทธิภาพของบทเรียนและสื่อการสอน พบว่ามีค่า E1 / E2 เท่ากับ 78.60 / 80.07 ซึ่งสามารถแปล ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนได้ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์หาค่า E1 เท่ากับ 78.60 ต่ำกว่าเกณฑ์ 80 แปลผลได้ว่า ค่าที่ได้ต่ำกว่า เกณฑ์ ไม่เกิน 2.5 ยอมรับว่ารูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2) ผลการวิเคราะห์หาค่า E2 เท่ากับ 80.07 สูงกว่าเกณฑ์ 80 แปลผลได้ว่า ค่าที่ได้สูงกว่า เกณฑ์ ไม่เกิน 2.5 ยอมรับว่ารูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ระยะที่ 3 การนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาไปใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการนำรูปแบบการสอนไป ใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน และขั้นตอนการประเมินแบบสอบถามความคิดเห็น

ขั้นตอนที่ 1 การนำรูปแบบการสอนไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คนมี วัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนกับกลุ่มตัวอย่างจริง คือ นักเรียนนายสิบ ตำรวจ ที่ผ่านการคัดเลือกให้เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ฝึกอบรมระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2560 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2561 สังกัดศูนย์ฝึกอบรม ตำรวจภูธรภาค 7 ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นักเรียน นายสิบตำรวจ จำนวน 30 นาย สังกัดกองร้อยที่ 3 จำนวน 30 คนใช้เวลา 1 ภาคการศึกษา การเลือก กองร้อยที่ 3 เนื่องจากเป็นห้องเรียนแรกที่ผู้วิจัยทำการสอนในภาคการศึกษานี้

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ บทเรียน 10 บทเรียน ที่ผ่านการหาประสิทธิภาพและผ่านการทดลองนำร่องเรียบร้อยแล้ว แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest and Posttest) แบบสอบถามความคิดเห็น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 การเตรียมการและการจัดระบบสนับสนุน ดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตทำการศึกษาวิจัยจาก ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 โดยการขอหนังสือขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัยและเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ลงวันที่ 5 กรกฎาคม 2560 บันทึกข้อความอนุญาตให้ทดลองใช้เครื่องมือวิจัยลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2560 และได้รับการอนุญาตจาก ผบก.ศฝร.ภ.7 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2560 มีระยะเวลาการเรียน 1 ภาคการศึกษา เริ่มตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม – 15 พฤศจิกายน 2560

2. เตรียมทรัพยากรที่ใช้สำหรับจัดการเรียนการสอน เช่น เอกสารประกอบการสอน สื่อการสอน นิตหมายผู้สอบการพูด ห้องเรียนและระบบสนับสนุนการเรียนการสอน การค้นคว้าเพิ่มเติม และการทำกิจกรรมตามบทเรียนที่ได้ทำแผนการสอนไว้

ชั้นที่ 2 การทดสอบก่อนเรียน เป็นการทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในหน้าที่ตำรวจที่พัฒนาขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ด้วยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าอำนาจจำแนก (Discriminaiton) ค่าความยากง่าย (Difficulty) แล้ว

ชั้นที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน มีการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับดังนี้

1. การจัดทรัพยากรและระบบสนับสนุน เช่น เอกสารประกอบการสอน สื่อการสอน โสตทัศนูปกรณ์ ห้องเรียนและระบบสนับสนุนการเรียนการสอน การประชุมทำความเข้าใจระหว่างผู้เกี่ยวข้องในการสอน ได้แก่ หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาทั่วไป อาจารย์ชาวต่างชาติ ดำเนินงานร่วมกับผู้วิจัยรวมเป็น 3 ท่าน โดยให้คำอธิบายรายละเอียดและเกณฑ์การให้คะแนนทุกขั้นตอน เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน และการตรวจสอบความน่าเชื่อถือการให้คะแนน ด้วยการสุ่มนักเรียนนายสิบตำรวจ 1 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง 1 คน มาทดสอบการให้คะแนน จากนั้น นำผลคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบ หากคะแนนที่ให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจคนเดียวกันนี้มีความใกล้เคียงกัน ถือว่าการให้คะแนนมีความน่าเชื่อถือและสอดคล้องกัน

2. การทำความเข้าใจกับกลุ่มตัวอย่าง โดยการปฐมนิเทศ วิธีการเรียนการสอน และการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม การชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียน การประเมินผล การทำกิจกรรม และการทำแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน

3. การทำความเข้าใจกับสื่อและเอกสารประกอบการสอน

4. การดำเนินการสอน มีการดำเนินงาน ดังนี้

1) การนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) ในขั้นตอนนี้ จะส่งเสริมให้นักเรียนนายสิบตำรวจได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ด้วยภาพที่แสดงเนื้อหาสาระที่จะปรากฏในบทเรียน โดยการจับคู่ความหมายและภาพให้ตรงกันเป็นปัจจัยนำเข้า (Input) เพื่อเป็นการสร้างภาพความคิดของนักเรียน โดยในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้แนวคิดของสถานการณ์ที่จะเรียน รูปแบบภาษาที่จะใช้ในสถานการณ์การเรียน อย่างเป็นขั้นตอนในแต่ละบทเรียน การเรียนในขั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดในภาพรวมของสิ่งที่เรียนเป็นการประมวลความรู้และประสบการณ์ที่นักเรียนมีมาใช้ในการทำความเข้าใจสถานการณ์คร่าว ๆ ก่อนที่จะนำไปสู่กิจกรรมในขั้นต่อไป

2) ก่อนการทำภาระงาน (Pre-Listening Comprehension) ในขั้นตอนนี้ปัจจัยนำเข้า (Input) ด้วยการสอนคำศัพท์ (Vocabulary) การตั้งคำถามนำ (Guided questions) การเรียนในขั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ที่จะปรากฏในบทสนทนา จะทำให้ฟังได้อย่างมีความหมายและเกิดความต้องการรู้ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้นในบทเรียนนี้

3) การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening Comprehension) ในขั้นนี้เป็นบทสนทนาเพื่อฝึกการฟัง ในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับบทเรียนเมื่อฟัง แล้วตอบคำถามด้วยการตอบคำถามแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ สรุปสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในการฟังด้วยการทำกิจกรรมจิ๊กซอว์ (Jigsaw puzzle) แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน การเรียนในขั้นตอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนฝึกการฟังและเรียนรู้รายละเอียดที่เกิดขึ้น การตอบคำถามปลายเปิด (open ended questions) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการสร้างบทสนทนา ในกิจกรรมขั้นต่อไป

4) การเรียนรู้ความหมายภาษา ที่เกี่ยวข้องกับบทฟังและเป็นประโยชน์ต่อการฝึกพูด (Language study related to the listening text and useful for speaking practice) ในขั้น การทำกิจกรรมนี้เป็นบทสนทนา ใน Guided Conversation สมาชิกร่วมกันฟังเพื่อสรุปรายละเอียดและความหมายและเก็บคะแนนการพูด จำนวน 5 คะแนน

5) การนำไปใช้ในการสื่อสาร (Communicative Activities in Given Situations) ในขั้นตอนนี้ นักเรียนนายสิบตำรวจจะได้แสดงบทบาทสมมติ (Role play) ทำให้เกิดอิสระทางความคิด ช่วยกันภายในกลุ่มอภิปรายเนื้อหาที่ได้รับจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ สำหรับการออกเสียงและสำเนียงภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากที่จะออกเสียงให้ได้ดีและเหมือนกับเจ้าของภาษา แต่สามารถออกเสียงได้ถูกต้องและมั่นใจมากขึ้น เพราะมีประสบการณ์ในการพูดจากกิจกรรมการพูด จากการสังเกตพบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจ มีความระวังมากขึ้นสำหรับคำที่ออกเสียงยาก และมีการฝึกฝนเป็นอย่างดี ก่อนที่จะแสดงบทบาทสมมติ สำหรับความคล่องแคล่วในการพูด สามารถพูดได้คล่องขึ้น มีการหยุดคิดน้อยลงและไม่ลังเลที่จะพูด อาจจะเป็นเพราะ ได้มีโอกาสฝึกพูดทุกสัปดาห์ จึงทำให้มีความมั่นใจพูดได้อย่างต่อเนื่อง สร้างสรรค์บทสนทนาที่น่าสนใจมากขึ้น จากการสังเกตนักเรียนนายสิบ

ตำราวจมีความพยายามพูด แสดงสีหน้าและท่าทางประกอบ เนื่องจากมีความเข้าใจในบทบาทมากขึ้น สามารถแสดงสีหน้าได้ตรงกับสถานการณ์และประโยคที่พูดได้อย่างเหมาะสม

6) กิจกรรมเสริม (Extended activities) เป็นกิจกรรมนอกเวลา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้า หาข้อมูลตามที่กำหนด ด้วยสื่อ internet เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

7) การทบทวน (Wrap up) เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ประเมินตนเอง ด้วยการบันทึกการเรียนรู้ประจำบทเรียน

8) การวัดผลประจำบทเรียน (Lesson Quiz) ประกอบด้วยการวัดผลการฟัง (Listening Comprehension) ด้วยการตอบคำถามแบบ Multiple choice ได้ถูกต้องจำนวน 15 ข้อ รวม 15 คะแนน การวัดผลการพูดรวม 15 คะแนน แบ่งเป็น กิจกรรมการพูด คิดเป็น 5 คะแนน การทำกิจกรรมกลุ่ม Role play ตามสถานการณ์สมมติ 10 คะแนน

5. การทดสอบหลังเรียน นำแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นและผ่านการหาประสิทธิภาพแล้ว มาใช้ในการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง

6. การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจ โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่พัฒนาขึ้นและหาประสิทธิภาพแล้ว เพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนในด้านต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับไปปรับปรุง ต่อไป

ขั้นที่ 4 การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์ในการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน คือ เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยนำผลจากการเก็บรวบรวมทั้งหมดมาวิเคราะห์และประมวลผลตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อให้แน่ใจว่ารูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ทำโดยการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ E1/E2 เท่ากับ 80/80 (ชัยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

การคำนวณประสิทธิภาพ E1 หมายถึง การหาประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน โดยได้มาจากคะแนนการทำแบบฝึกหัดท้ายบทหรือกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละบทเรียน สูตรการคำนวณค่า E1 มีดังนี้

$$E1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

A

เมื่อ $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมระหว่างเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดและกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้

การคำนวณประสิทธิภาพ E2 หมายถึงการหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ หลังจากการเรียน) โดยใช้คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ (Posttest) หลังเรียนครบทั้ง 10 บทเรียนแล้ว สูตรการคำนวณค่า E2 มีดังนี้

$$E2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

B

เมื่อ $\sum F$ แทน ผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบหลังเรียน

2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น แบ่งเป็น

2.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนนายสิบตำรวจ ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติทดสอบ คือ ค่า t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent t -test) และคำนวณขนาดของผลโดยใช้สูตรของ Cohen (1994)

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ทำโดยการวิเคราะห์ผลคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest-Posttest) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจริง สถิติทดสอบที่ใช้คือ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent t -test) และกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05

การคำนวณขนาดของผล (Effect size) ทำโดยการวิเคราะห์ผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีเกณฑ์ข้อมูล ของ Cohen (1994) ดังนี้

ค่าขนาดของผล (d) เท่ากับ 0.00 – 0.20 หมายถึง มีผลขนาดขนาดเล็ก
 ค่าขนาดของผล (d) เท่ากับ 0.21 – 0.50 หมายถึง มีผลขนาดปานกลาง
 ค่าขนาดของผล (d) เท่ากับ 0.51 – 0.80 หมายถึง มีผลขนาดขนาดใหญ่
 ค่าขนาดของผล (d) มากกว่า 0.80 หมายถึง มีผลขนาดขนาดใหญ่มาก

2.2 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจ โดยใช้แบบประเมินความคิดเห็นมีลักษณะเป็นแบบมาตรวัด 5 ระดับ ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับมาก
 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับปานกลาง 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับน้อย
 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

คะแนนที่ได้จากแบบประเมินความคิดเห็น นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเบื้องต้น คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ 1) ศึกษาความจำเป็นและต้องการของผู้เรียนในทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 2) พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) ประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ 3.1) เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและขนาดของผล (Effect size) 3.2) ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านความจำเป็นและต้องการในการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และขนาดของผล (Effect size)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านความจำเป็นและต้องการในการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ

การศึกษาความจำเป็นและต้องการของผู้เรียนเป็นขั้นตอนการศึกษาในระยะที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำคัญเกี่ยวกับการเรียนรู้ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจ และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม เป็นแบบวัดประเมินค่า 5 ระดับ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเอง แบ่งออกเป็น 4 ตอนตอนที่ 1 หัวข้อที่ปฏิบัติงานในอาชีพตำรวจ ตอนที่ 2 ประเมินตนเองความสามารถด้านการฟัง ตอนที่ 3 ประเมินตนเองความสามารถด้านการพูด ตอนที่ 4 ประเมินตนเองด้านหน้าที่ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตำรวจ ดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ที่เข้าเวรเตรียมการณ จำนวน 40 นาย เป็นนักเรียนกองร้อยเดียวกัน

ผลการวิเคราะห์ความจำเป็นและต้องการของผู้เรียน สามารถตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 สรุปผลได้ดังนี้

1. การศึกษาความจำเป็นและต้องการของนักเรียนนายสิบตำรวจด้านหัวข้อที่ปฏิบัติงานในอาชีพตำรวจดำเนินการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้ นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากการวิเคราะห์ พบว่า จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความรู้ด้านหัวข้อการทำงานที่มีอยู่เดิมกับความจำเป็นและต้องการที่ตนเองควรได้รับการเสริมสร้างความสามารถเรียงตามหัวข้อการเรียนรู้ตามความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปอย่างน้อยที่สุดดังนี้

1. การทักทายผู้บังคับบัญชาด้วยยศและตำแหน่ง
2. การบอกอุปกรณ์การทำงานของตำรวจ
3. การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีอาญา
4. การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีแพ่ง
5. การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีจราจร
6. การบรรยายคำทนาย รูปพรรณผู้กระทำผิด
7. การรับแจ้งเหตุในคดียาเสพติด
8. การให้คำแนะนำการป้องกันตนในคดีอาชญากรรม
9. การขอตรวจเอกสารสำคัญของบุคคล
10. การป้องกันอุบัติเหตุบนถนน

2. การศึกษาความจำเป็นและต้องการของนักเรียนนายสิบตำรวจด้านการฟัง ดำเนินการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามความจำเป็นและต้องการเรียนรู้ นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างความสามารถในการฟังที่มีอยู่เดิมกับระดับความจำเป็นที่คิดว่าตนเองควรได้รับการเสริมสร้างการเรียนรู้ จากการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจประเมินตนเองว่า มีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความสามารถในการฟัง เรียงตามความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปยังน้อยสุดดังนี้

1. ฟังการทักทายผู้บังคับบัญชาด้วยยศและตำแหน่ง
2. ฟังการอธิบายการใช้อุปกรณ์การทำงานของตำรวจ
3. ฟังเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์กรณีทรัพย์สินถูกโจรกรรม/ เอกสารสำคัญสูญหายในคดีอาญา
4. ฟังเพื่อรับแจ้งเหตุของชาวต่างชาติในการไม่ปฏิบัติตามสัญญาของกฎหมายในคดีแพ่ง
5. ฟังการขอข้อมูลจากเหตุการณ์เพื่อการสืบสวนในคดีจราจรที่เกิดขึ้น
6. ฟังการขอข้อมูลลักษณะพยานบุคคลเพื่อประกอบสำนวนคดี
7. ฟังการขอตรวจค้นลักษณะวัตถุ/ประเภทสิ่งของผิดกฎหมายและยาเสพติด
8. ฟังการขอข้อมูลลักษณะวัตถุ/ประเภทสิ่งของในที่เกิดเหตุเพื่อประกอบคดีอาชญากรรม
9. ฟังการขอความช่วยเหลือชาวต่างชาติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ และการขอคำแนะนำการป้องกัน
10. ฟังการขอตรวจเอกสารสำคัญ/ใบขับขี่รถยนต์/การตรวจแผ่นป้ายทะเบียนรถ

3. การศึกษาความจำเป็นและต้องการของนักเรียนนายสิบตำรวจด้านการพูด ดำเนินการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามความจำเป็นและต้องการเรียนรู้ นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างความสามารถในการพูดที่มีอยู่เดิมกับระดับความจำเป็นที่คิดว่าตนเองควรได้รับการเสริมสร้างการเรียนรู้ จากการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจประเมินตนเองว่า มีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความสามารถในการพูด เรียงตามความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปยังน้อยสุดดังนี้

1. แนะนำตนเองด้วยยศและตำแหน่งของตำรวจ
2. อธิบายการใช้อุปกรณ์การทำงานของตำรวจ
3. การแจ้งคดีอาญาและบทลงโทษ
4. การแจ้งคดีแพ่งและบทลงโทษ
5. การแจ้งคดีจราจรและบทลงโทษ
6. การบอกรูปพรรณของบุคคลด้วยรูปหน้า สีผิว ดำหนิ ขนาดของร่างกาย ส่วนสูง อายุ

7. การขอตรวจค้นวัตถุผิดกฎหมาย
8. การป้องกันการโจรกรรมให้แก่ประชาชนและผู้เสียหาย
9. การระบุนักค้าฝิ่นกฎหมายจราจรและเสียค่าปรับ
10. การช่วยเหลือชาวต่างชาติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ และการให้คำแนะนำการป้องกันอุบัติเหตุ

4. การศึกษาความจำเป็นและต้องการของนักเรียนนายสิบตำรวจด้านหน้าที่ภาษาดำเนินการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามความจำเป็นและต้องการเรียนรู้ นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างความสามารถที่มีอยู่เดิมกับระดับความจำเป็นที่คิดว่าตนเองควรได้รับการเสริมสร้างการเรียนรู้ จากการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจประเมินตนเองว่า มีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความสามารถในการเรียนหน้าที่ภาษา เรียงตามความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปย้งน้อยสุดดังนี้

1. การทักทาย แนะนำตนเอง ด้วยยศ ตำแหน่ง
2. การให้คำแนะนำการใช้อุปกรณ์ตำรวจด้วยความปลอดภัย
3. การระบุนคดีอาชญากรรม และบทลงโทษตามกฎหมาย
4. การระบุนคดีแพ่ง และบทลงโทษตามกฎหมาย
5. การระบุนคดีจราจร และบทลงโทษตามกฎหมาย
6. การระบุนรูปพรรณบุคคลจากพยานในที่เกิดเหตุ
7. การระบุนคดียาเสพติด และบทลงโทษตามกฎหมาย
8. การให้คำแนะนำเพื่อระวังตนเองจากอาชญากรรม
9. การให้คำแนะนำการต่ออายุเอกสารสำคัญ
10. การให้คำแนะนำความปลอดภัยจากอุบัติเหตุบนถนน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 และเก็บคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างจริง 30 คน เพื่อนำมาหาประสิทธิภาพของรูปแบบ ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยเริ่มจากให้นักเรียนนายสิบตำรวจทำข้อสอบก่อนเรียน (Pretest) ระหว่างการเรียน เก็บคะแนนจากแบบฝึกหัดประจำหน่วย 10 บทเรียน บทเรียนละ 30 คะแนน รวม 300 คะแนน แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) ความเข้าใจใน

การฟัง มาจากแบบฝึกหัดเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือกบทเรียนละ 15 ข้อ รวม 150 คะแนน และ 2) ความสามารถในการพูด จากการทำกิจกรรมการพูด 5 คะแนน และการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ 10 คะแนน บทเรียนละ 15 คะแนน รวม 150 คะแนน รวมคะแนนเต็มรายบททั้งสิ้น 300 คะแนน จากนั้นจึงนำคะแนนเก็บทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน (E1)

คะแนนเก็บจากการทำแบบฝึกหัดประจำบท 10 บทเรียน สามารถนำมาจัดอันดับผลคะแนนโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ผลปรากฏ ดังนี้

ตารางที่ 10 ผลการจัดอันดับคะแนนเก็บ 10 บทเรียนของ นักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คน

บทที่	ชื่อเรื่อง	คะแนนเต็ม	ร้อยละ (%)	จัดอันดับ
1	Ranks and positions	30	73.88	9
2	Police equipment	30	73.77	10
3	Criminal prosecution	30	76.22	8
4	Civil cases	30	78.22	7
5	Traffic law	30	79.00	6
6	Criminal suspect	30	80.44	5
7	Drug abuse cases	30	81.11	3
8	Crimes on the street	30	81.55	2
9	License identification	30	81.00	4
10	Cause of street accidents	30	84.33	1

จากตารางข้างต้น แสดงผลคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทของแต่ละบทเรียน จำนวน 10 บทเรียน ของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คน พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำได้สูงสุด 3 อันดับแรก คือบทที่ 10 Cause of street accidents คิดเป็นร้อยละ 84.33 อันดับสอง คือบทที่ 8 Crimes on the street คิดเป็นร้อยละ 81.55 อันดับสาม คือบทที่ 8 Drug abuse cases คิดเป็นร้อยละ 81.11 และผลคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำได้น้อยที่สุด คือบทที่ 2 Police equipment คิดเป็นร้อยละ 73.77

2. เมื่อนำผลคะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละของการทดสอบรายบท จำนวน 10 บทเรียน (E1) และค่าเฉลี่ยร้อยละของการทดสอบหลังเรียน (E2) ของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ผลการวิเคราะห์ปรากฏ ดังนี้

ตารางที่ 11 ผลคะแนนของการทำแบบฝึกหัดท้ายบท และผลคะแนนของการทดสอบหลังเรียน

นักเรียน	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10	คะแนน รวม	ระหว่าง เรียน ร้อยละ (E1)	หลังเรียน ร้อยละ (E2)
คะแนนเต็ม	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	300		
คนที่ 1	20	22	23	24	23	24	25	24	25	25	235	78.33	79
คนที่ 2	23	22	24	23	22	26	27	26	25	24	242	80.66	82
คนที่ 3	22	24	21	23	22	21	23	23	24	23	226	75.33	76
คนที่ 4	21	22	20	23	20	25	22	26	23	26	228	76.00	80
คนที่ 5	23	24	25	20	23	24	25	24	27	26	241	80.30	83
คนที่ 6	21	20	23	23	22	23	22	24	25	24	227	75.66	77
คนที่ 7	23	24	25	24	25	26	25	27	25	28	231	77.00	79
คนที่ 8	25	24	23	23	25	26	26	27	24	26	249	83.00	85
คนที่ 9	24	22	26	25	24	25	26	25	26	24	247	82.33	84
คนที่ 10	20	22	21	23	22	24	23	25	26	24	230	76.66	78
คนที่ 11	20	22	23	21	24	25	24	26	24	25	234	78.00	80
คนที่ 12	23	21	25	24	25	24	27	25	24	25	243	81.00	83
คนที่ 13	19	22	21	23	24	23	26	25	24	26	233	77.66	78
คนที่ 14	23	22	24	25	26	25	26	26	25	26	248	82.66	83
คนที่ 15	24	23	25	26	25	25	25	26	25	26	250	83.33	85
คนที่ 16	20	23	22	21	23	24	22	23	24	26	228	76.00	78
คนที่ 17	21	22	23	24	23	25	24	23	24	26	235	78.33	80
คนที่ 18	24	23	25	26	25	24	26	23	21	25	242	80.66	83
คนที่ 19	22	21	21	22	24	23	22	25	24	26	230	76.66	79
คนที่ 20	23	21	22	24	23	25	24	24	25	25	236	78.66	79
คนที่ 21	23	22	21	23	22	23	22	24	24	27	231	77.00	80
คนที่ 22	23	21	20	24	25	24	26	25	24	26	238	79.33	81

ตารางที่ 11 ผลคะแนนของการทำแบบฝึกหัดท้ายบทและผลคะแนนของการทดสอบหลังเรียน (ต่อ)

นักเรียน	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10	คะแนนรวม	ระหว่างเรียน ร้อยละ (E1)	หลังเรียน ร้อยละ (E2)
คะแนนเต็ม	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	300		
คนที่ 23	21	20	22	21	23	22	23	25	24	26	227	75.66	77
คนที่ 24	22	22	20	24	25	24	26	24	21	25	234	78.00	79
คนที่ 25	22	21	25	26	24	23	24	23	25	26	239	79.66	80
คนที่ 26	21	20	24	23	25	24	26	24	23	25	235	78.33	79
คนที่ 27	23	21	23	25	24	26	25	22	24	25	238	79.33	81
คนที่ 28	22	24	23	24	22	24	23	25	24	26	237	79.00	90
คนที่ 29	24	22	24	24	25	23	23	24	25	26	240	80.00	83
คนที่ 30	23	25	22	23	26	24	22	21	25	25	236	78.66	79
รวม	666	664	686	704	711	724	730	734	729	763	7,090	2,363.23	2,420
ร้อยละ	74	73	76	78	79	80	81	81	81	84	78.77	78.77	80.67

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผลรวมของคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทของแต่ละบทเรียน จำนวน 10 บทเรียนของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เท่ากับ 7,090 คะแนน จากคะแนนเต็ม 9,000 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.77 และผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบความสามารถการฟัง-พูด หลังเรียน (E2) เท่ากับ 2,420 คะแนน จากคะแนนเต็ม 3,000 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.67

ผลจากการวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน สรุปได้ว่า รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ E1 / E2 เท่ากับ 78.77 / 80.67 การแปลผลประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนดังนี้

1. ผลจากการวิเคราะห์ E1 เท่ากับ 78.77 ต่ำกว่าเกณฑ์ 80 แปลผลได้ว่า ค่าที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ยอมรับว่ารูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ผลจากการวิเคราะห์ E2 เท่ากับ 80.67 สูงกว่าเกณฑ์ 80 แปลผลได้ว่า ค่าที่ได้สูงกว่าเกณฑ์แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ยอมรับว่ารูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และขนาดของผล (Effect size)

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ ข้อที่ 3 คือ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และหาค่าขนาดของผล (Effect size) 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1) เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ก่อนและหลังเรียน และการหาค่าขนาดของผล (Effect size)

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูดชุดเดียวกัน และนำคะแนนทั้งสองครั้งมาหาค่าผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์มี ดังนี้ ตารางที่ 12 ผลคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คน

นักเรียน	คะแนนสอบ ก่อนเรียน (100)	คะแนนสอบ หลังเรียน (100)	ผลต่าง (D)	นักเรียน	คะแนนสอบ ก่อนเรียน (100)	คะแนน สอบหลัง เรียน (100)	ผลต่าง (D)
คนที่ 1	43	79	36	คนที่ 16	47	78	31
คนที่ 2	54	82	28	คนที่ 17	51	80	29
คนที่ 3	51	76	25	คนที่ 18	54	83	29
คนที่ 4	49	80	31	คนที่ 19	48	79	31
คนที่ 5	52	83	31	คนที่ 20	52	79	27
คนที่ 6	61	77	16	คนที่ 21	64	80	16
คนที่ 7	53	79	26	คนที่ 22	59	81	22
คนที่ 8	50	85	35	คนที่ 23	49	77	28
คนที่ 9	62	84	22	คนที่ 24	50	79	29
คนที่ 10	39	78	39	คนที่ 25	53	80	27
คนที่ 11	52	80	28	คนที่ 26	48	79	31
คนที่ 12	58	83	25	คนที่ 27	55	81	26
คนที่ 13	49	78	29	คนที่ 28	61	90	29
คนที่ 14	52	83	31	คนที่ 29	64	83	19
คนที่ 15	56	85	27	คนที่ 30	54	79	25

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เป็นคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนมีคะแนนสูงขึ้น ทุกคนหลังได้รับการเรียนการสอน พบว่า มีค่าผลต่างของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 39 คะแนน และค่าผลต่างของคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 16 คะแนน

การวิเคราะห์ประสิทธิผลของรูปแบบการสอน โดยใช้ค่าสถิติ t-test แบบ Dependent t-test และค่าขนาดของผล (Effect size) นำเสนอการสรุปผล ดังนี้ ตารางที่ 13 ผลคะแนนเฉลี่ย คะแนนผลต่างเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบ t-test ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลต่างเฉลี่ย $\bar{D}$	ผลต่างของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	df	ขนาดของผล	Sig. (2-tailed)
ก่อนเรียน	100	53.00	5.84	27.67	5.15	29.43*	29	5.37	0.00
หลังเรียน	100	80.67	2.97						

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คนหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 80.67 คะแนน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 53.00 คะแนนดังนั้นผลต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 27.67 คะแนนและค่าสถิติ t มีค่าเท่ากับ 29.43 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คน หลังได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ขนาดของผล (Effect size) โดยใช้แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลของ Cohen (1994) พบว่า ขนาดของผลมีค่าขนาดใหญ่มาก เท่ากับ 5.37

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ มีการดำเนินงาน ดังนี้

หลังเสร็จสิ้นการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นมาให้แก่นักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คนทำ เพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน ประกอบด้วย 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการวัดและประเมิน 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยใช้แบบสอบถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับเพื่อบ่งชี้ความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจที่มีต่อรูปแบบการสอน และนำผลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลจากการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 14 ผลระดับคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน ของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คน

ด้านการประเมิน	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	จัดอันดับ	
ด้านเนื้อหา	1. เนื้อหาด้านการฟังมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ	4.13	0.73	2	
	2. เนื้อหาด้านการพูดมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ	3.94	0.74	3	
	3. การจัดเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	4.17	0.70	1	
รวม		4.08	0.72	III	
ด้านการจัดการเรียนการสอน	1. กิจกรรมการฟัง				
	1.1 เตรียมความพร้อมด้านคำศัพท์ ภาพประกอบ คำถามนำทาง ก่อนการฟัง	4.07	0.74	1	
	1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคจิกซอว์ ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการฟัง	3.87	0.73	3	
	1.3 หลังการฟังทำการตรวจสอบความเข้าใจการฟังด้วยการสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่ฟัง	3.97	0.72	2	
	รวม		3.97	0.73	IV
	2. กิจกรรมการพูด				
	2.1 ก่อนกิจกรรมการพูด เตรียมความพร้อมด้านความรู้ในการใช้ภาษาและหน้าที่สื่อสาร	4.07	0.74	1	
	2.2 กิจกรรมการพูดสื่อสารมีความน่าสนใจและส่งเสริมการพูด	3.86	0.73	3	
	2.3 หลังการพูดมีการค้นหาความรู้เพิ่มเติมในกิจกรรม Extended activity	3.97	0.72	2	
	รวม		3.96	0.73	V

ตารางที่ 14 ผลระดับคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน ของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คน (ต่อ)

ด้านการประเมิน	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	จัดอันดับ
ด้านการวัดและประเมิน	1. คำถามที่ใช้ในการทดสอบความเข้าใจในการฟังมีความเหมาะสม	4.33	0.66	2
	2. สถานการณ์ที่ใช้ในบทเรียนมีความเหมาะสมสำหรับการพูดสื่อสาร และทดสอบ	4.13	0.73	3
	3. การประเมินตนเองหลังการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.37	0.61	1
	รวม	4.27	0.66	II
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	1. บทเรียนมีความเหมาะสมเชื่อมโยงต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ	4.53	0.51	2
	2. ภาษาที่ใช้ในบทเรียนเพิ่มพูนความรู้ในหน้าที่ตำรวจ	4.57	0.50	1
	3. สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้พร้อมต่อการปฏิบัติ	4.53	0.50	3
	รวม	4.54	0.50	I
รวมค่าเฉลี่ยทุกด้าน		4.16	0.66	

จากตารางข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 30 คน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยโดยรวมของความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.16 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.66 จึงสรุปได้ว่า นักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่าง 30 คน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก จากการวิเคราะห์ภาพรวมของความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดเรียงตามลำดับคือ ภาษาที่ใช้ในบทเรียนเพิ่มพูนความรู้ในหน้าที่ตำรวจ ($\bar{X} = 4.57$ S.D.=0.50) บทเรียนมีความเหมาะสมเชื่อมโยงต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ ($\bar{X} = 4.53$ S.D.=0.51) และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้พร้อมต่อการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ ($\bar{X} = 4.53$ S.D.=0.50)

อย่างไรก็ตามนักเรียนนายสิบตำรวจมีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุดเรียงตามลำดับคือ หลังการพูดมีการค้นหาความรู้เพิ่มเติมในกิจกรรม Extended activity ($\bar{X} = 3.97$ S.D.=0.72) การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคจิกซอร์ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการฟัง ($\bar{X} = 3.87$ S.D.=0.73) กิจกรรมการพูดสื่อสารมีความน่าสนใจและส่งเสริมการพูด ($\bar{X} = 3.86$ S.D.=0.73)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.54$ S.D.=0.50) รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมิน ($\bar{X} = 4.27$ S.D.=0.66) ด้านเนื้อหา

($\bar{X} = 4.08$ S.D.= 0.72) ด้านการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมการฟัง ($\bar{X} = 3.97$ S.D.= 0.73) และกิจกรรมการพูด ($\bar{X} = 3.96$ S.D.= 0.73) มีรายละเอียด ดังนี้

อันดับที่ 1 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ ภาษาที่ใช้ในบทเรียนเพิ่มพูนความรู้งานในหน้าที่ตำรวจ ($\bar{X} = 4.57$ S.D.= 0.50) บทเรียนมีความเหมาะสมเชื่อมโยงต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ ($\bar{X} = 4.53$ S.D.= 0.51) และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้พร้อมต่อการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ ($\bar{X} = 4.53$ S.D.= 0.50)

อันดับที่ 2 ด้านการวัดและประเมิน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ การประเมินตนเองหลังการเรียนรู้มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.37$ S.D.= 0.61) คำถามที่ใช้ในการทดสอบความเข้าใจในการฟังมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.33$ S.D.= 0.66) สถานการณ์ที่ใช้ในบทเรียนมีความเหมาะสมสำหรับการพูดสื่อสาร และทดสอบ ($\bar{X} = 4.13$ S.D.= 0.73)

อันดับที่ 3 ด้านเนื้อหา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือการจัดเรียงลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.17$ S.D.= 0.70) เนื้อหาด้านการฟังมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ ($\bar{X} = 4.13$ S.D.= 0.73) และเนื้อหาด้านการพูดมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ ($\bar{X} = 3.94$ S.D.= 0.74)

อันดับที่ 4 ด้านการจัดการเรียนการสอนด้านกิจกรรมการฟัง ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ เตรียมความพร้อมด้านคำศัพท์ภาพประกอบ คำถามนำทาง ก่อนการฟัง ($\bar{X} = 4.07$ S.D.= 0.74) หลังการฟังทำการตรวจสอบความเข้าใจการฟังด้วยการสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่ฟัง ($\bar{X} = 3.97$ S.D.= 0.72) และ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคจิกซอว์ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการฟัง ($\bar{X} = 3.87$ S.D.= 0.73)

ด้านกิจกรรมการพูด ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ ก่อนกิจกรรมการพูด เตรียมความพร้อมด้านความรู้ในการใช้ภาษา และหน้าที่สื่อสาร ($\bar{X} = 4.07$ S.D.= 0.74) หลังการพูดมีการค้นหาความรู้เพิ่มเติมในกิจกรรม Extended activity ($\bar{X} = 3.97$ S.D.= 0.72) และ กิจกรรมการพูดสื่อสารมีความน่าสนใจและส่งเสริมการพูด ($\bar{X} = 3.86$ S.D.= 0.73)

จากผลของข้อมูลที่สังเคราะห์ และการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจ จะเห็นได้ว่า นักเรียนนายสิบตำรวจ สังกัดศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 มีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับความสามารถด้านฟัง-พูด และด้านหน้าที่ภาษา เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพ สร้างความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในอาชีพตำรวจให้มากขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 เป็นการวิจัยในรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development – R&D) โดยรูปแบบการวิจัยเป็นแบบทดลอง (Experimental Research) มีแบบแผนการวิจัยแบบ One group pretest - posttest design (บำรุง โตรัตน์, 2534 : 29-31) ทำการศึกษาและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เริ่มต้นจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรที่เป็นข้าราชการตำรวจ ผู้มีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถด้านการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ การศึกษาความจำเป็นของนักเรียนนายสิบตำรวจด้านการฟัง-พูด เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน นำรูปแบบการสอนไปใช้และประเมินผลของการใช้รูปแบบการสอนอย่างเป็นระบบ สามารถสรุปผลอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความจำเป็นและต้องการในการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7
2. พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
3. ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้แก่
  - 3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและขนาดของผล (Effect size)
  - 3.2 ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. แบบสอบถามความจำเป็นของนักเรียนนายสิบตำรวจ ด้านหัวข้อที่ปฏิบัติงานในอาชีพตำรวจ ด้านการฟัง ด้านการพูด และ ด้านหน้าที่ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตำรวจ
2. เอกสารและสื่อประกอบการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจ เป็นบทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ จำนวน 10 บทเรียน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูด เป็นแบบปรนัยและอัตนัย จำนวน 100 คะแนน ซึ่งมี 4 ตอน ได้แก่ ด้านคำศัพท์ ด้านการฟัง ด้านหน้าที่ภาษา และด้านการพูด
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจที่มีต่อรูปแบบการสอน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เป็นข้อคำถาม ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมิน และ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามกระบวนการและวิธีการตามแนวทางการวิจัยแบบวิจัยและพัฒนา (R&D) โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านความจำเป็นในการเรียนรู้ด้านการฟัง – การพูด และสำรวจสถานการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ

1. ผู้วิจัยดำเนินการตามวิธีวิจัยแบบวิจัยผสมผสาน (Mix method research) โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรของตำรวจ เพื่อสอบถามสถานการณ์การทำงานของตำรวจและสร้างแบบสอบถามประเมินตนเองของนักเรียนนายสิบตำรวจที่เรียนจบหลักสูตรนี้แล้ว จำนวน 40 นาย ประกอบด้วย 4 ตอน ตอนที่ 1 หัวข้อที่ปฏิบัติงานในอาชีพตำรวจ ตอนที่ 2 ประเมินตนเองความสามารถด้านการฟัง ตอนที่ 3 ประเมินตนเองความสามารถด้านการพูด และ ตอนที่ 4 ประเมินตนเองความสามารถด้านหน้าที่ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และประเมินตนเองของนักเรียน มาใช้เป็นแนวทางกำหนดจุดประสงค์เนื้อหา สาระภาษา และกิจกรรมแต่ละหน่วยการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการสอน ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ

ผลการวิเคราะห์ ทำโดยการเปรียบเทียบความต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างความสามารถที่นักเรียนนายสิบตำรวจมีอยู่เดิม กับความจำเป็นที่นักเรียนนายสิบตำรวจคิดว่าตนเองควรได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น โดยจัดลำดับความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 การออกแบบ การพัฒนา และหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ทำโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรของตำรวจ และตำรวจความจำเป็นในการเรียนของนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางการกำหนดรายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ (Unit Specifications) จำนวน 10 บทเรียน ได้แก่ 1. การปฏิบัติหน้าที่ในงานอำนวยความสะดวก 2 บทเรียน ได้แก่ Unit 1 Ranks and positions, Unit 2 Police equipment 2. การปฏิบัติหน้าที่ในงานสอบสวนประกอบด้วย 6 บทเรียน ได้แก่ Unit 3 Criminal prosecution, Unit 4 Civil cases, Unit 5 Traffic law, Unit 6 Criminal suspect, Unit 7 Drug abuse cases, Unit 8 Crimes on the street 3. การปฏิบัติหน้าที่ในงานจราจรประกอบด้วย 2 บทเรียน ได้แก่ Unit 9 License identification, Unit 10 Street accidents โดยบทเรียนประกอบด้วยขั้นตอนการสอน ดังนี้ 1) การนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) 2) ก่อนการทำภาระงาน (Pre-Listening Comprehension) 3) การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening Comprehension) 4) การเรียนรู้ความหมายภาษา ที่เกี่ยวข้องกับบทฟังและเป็นประโยชน์ต่อการฝึกพูด (Language study related to the listening text and useful for speaking practice) 5) การนำไปใช้ในการสื่อสาร (Communicative Activities in Given Situations) 6) กิจกรรมเสริม (Extended activities) 7) การทบทวน Wrap up ในทุกบทเรียนจะเก็บคะแนนกิจกรรมการฟัง และการพูด และบทเรียนได้ทำการทดลองให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มย่อย 3 คน เพื่อตรวจสอบความพร้อมของบทเรียนและสื่อประกอบการสอน ด้านตัวอักษร ด้านเสียง และความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในแต่ละขั้นตอน จากนั้นได้นำไปทดลองให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มย่อย 10 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน 10 บท ก่อนนำไปใช้จริง ว่าเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งผลปรากฏว่า ได้ค่า E1 / E2 เท่ากับ 78.60 / 80.07 ดังนั้น รูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น มีความเหมาะสมและสามารถนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ต่อไป

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาไปใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

3.1 การเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

ในขั้นตอนนี้ ดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้ 1) การเตรียมการก่อนทดลองใช้และแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ 2) ให้นักเรียนนายสิบตำรวจทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้านการฟังและการพูด 3) ดำเนินการสอนครบ 10 บทเรียน ตามขั้นตอนการสอนคือ 1) การนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) 2) ก่อนการทำภาระงาน (Pre-Listening Comprehension) 3) การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening Comprehension) 4) การเรียนรู้ความหมายภาษา ที่เกี่ยวข้องกับบทฟังและเป็นประโยชน์ต่อการฝึกพูด (Language study related to the listening text and useful for speaking practice) 5) การนำไปใช้ในการสื่อสาร (Communicative Activities in Given Situations) 6) กิจกรรมเสริม (Extended activities) 7) การทบทวน (Wrap up) และเมื่อจบการเรียนแต่ละหน่วยจะมีการเก็บคะแนนการทำแบบทดสอบท้ายบท 4) หลังการสอนเสร็จสิ้นลงให้นักเรียนนายสิบตำรวจ ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) 5) ให้นักเรียนนายสิบตำรวจทำแบบประเมินความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการสอน และเก็บรวบรวมเพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนต่อไป

3.2 การวิเคราะห์ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษกับนักเรียนนายสิบตำรวจ 30 คน มีดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน โดยการนำคะแนนเก็บระหว่างเรียน (E1) และคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E2) มาคำนวณเป็นค่าร้อยละ

2. การหาประสิทธิผลของรูปแบบการสอน โดยการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด ก่อนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t-test ของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียน และหาขนาดของผล (Effect size)

3. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจที่มีต่อรูปแบบการสอน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจที่มีต่อรูปแบบการสอน โดยการทำแบบสอบถามหลังการเรียนสิ้นสุดลง คะแนนที่ได้นำมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัย มีดังนี้

1. ศึกษาความจำเป็นและต้องการในการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านหัวข้อที่ปฏิบัติงานในอาชีพตำรวจ ด้านการฟัง ด้านการพูด และด้านหน้าที่ภาษา ผลการศึกษามีดังนี้

1.1 ด้านหัวข้อที่ปฏิบัติงานในอาชีพตำรวจ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจ มีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในอาชีพตำรวจให้มากขึ้นในด้าน 1) การทักทายผู้บังคับบัญชาด้วยยศและตำแหน่ง 2) การบอกอุปสรรคการทำงานของตำรวจ 3) การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีอาญา 4) การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีแพ่ง 5) การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีจราจร 6) การบรรยายคำนิ รุปรพรรณผู้กระทำผิด 7) การรับแจ้งเหตุในคดีอาญาเสพติด 8) การให้คำแนะนำการป้องกันตนในคดีอาชญากรรม 9) การขอตรวจเอกสารสำคัญของบุคคล 10) การป้องกันอุบัติเหตุบนถนน

1.2 ด้านการฟัง ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจมีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับความสามารถด้านการฟัง ดังนี้ 1) ฟังการทักทายผู้บังคับบัญชาด้วยยศและตำแหน่ง 2) ฟังการอธิบายการใช้อุปสรรคการทำงานของตำรวจ 3) ฟังเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์กรณีทรัพย์สินถูกโจรกรรม/ เอกสารสำคัญสูญหายในคดีอาญา 4) ฟังเพื่อรับแจ้งเหตุของชาวต่างชาติในการไม่ปฏิบัติตามสัญญาของกฎหมายในคดีแพ่ง 5) ฟังการขอข้อมูลจากเหตุการณ์เพื่อการสืบสวนในคดีจราจรที่เกิดขึ้น 6) ฟังการขอข้อมูลลักษณะพยานบุคคลเพื่อประกอบสำนวนคดี 7) ฟังการขอตรวจค้นลักษณะวัตถุ/ประเภทสิ่งของผิดกฎหมายและยาเสพติด 8) ฟังการขอข้อมูลลักษณะวัตถุ/ประเภทสิ่งของในที่เกิดเหตุเพื่อประกอบคดีอาชญากรรม 9) ฟังการขอความช่วยเหลือชาวต่างชาติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ และการขอคำแนะนำการป้องกัน 10) ฟังการขอตรวจเอกสารสำคัญ/ใบขับขี่รถยนต์/การตรวจแผ่นป้ายทะเบียนรถ

1.3 ด้านการพูดผู้วิจัยพบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจ มีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับความสามารถด้านการพูด ดังนี้ 1) แนะนำตนเองด้วยยศและตำแหน่งของตำรวจ 2) อธิบายการใช้อุปสรรคการทำงานของตำรวจ 3) การแจ้งคดีอาญาและบทลงโทษ 4) การแจ้งคดีแพ่งและบทลงโทษ 5) การแจ้งคดีจราจรและบทลงโทษ 6) การบอกรูปพรรณของบุคคลด้วยรูปหน้า สีผิว คำนิ ขนาดของร่างกาย ส่วนสูง อายุ 7) การขอตรวจค้นวัตถุผิดกฎหมาย 8) การป้องกันการโจรกรรมให้แก่ประชาชนและผู้เสียหาย 9) การระบุนกการฝ่าฝืนกฎหมายจราจรและเสียค่าปรับ 10) การพูดช่วยเหลือชาวต่างชาติเมื่อเกิดอุบัติเหตุ และการให้คำแนะนำการป้องกันอุบัติเหตุ

1.4 ด้านหน้าที่ภาษาผู้วิจัยพบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจมีความจำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับความสามารถด้านหน้าที่ภาษา ดังนี้ 1) การทักทายแนะนำตนเองด้วยยศและตำแหน่ง 2) การให้คำแนะนำการใช้อุปสรรคตำรวจด้วยความปลอดภัย 3) การระบุนกการฝ่าฝืนกฎหมาย และ

บทลงโทษตามกฎหมาย 4) การระบุดีแฟ่ง และบทลงโทษตามกฎหมาย 5) การระบุดีจรรยา และบทลงโทษตามกฎหมาย 6) การระบुरुูปพรรณบุคคลจากพยานในที่เกิดเหตุ 7) การระบุดียาเสพติด และบทลงโทษตามกฎหมาย 8) การให้คำแนะนำเพื่อระวังตนเองจากอาชญากรรม 9) การให้คำแนะนำการต่ออายุเอกสารสำคัญ 10) การให้คำแนะนำความปลอดภัยจากอุบัติเหตุบนถนน

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน จากการทดลองสอนนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่ม 30 คน ได้ค่า E1/E2 เท่ากับ 78.77 / 80.67 แปลผลได้ว่า ค่าที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ขอมรับว่ารูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ทำโดยการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูด ก่อนและหลังเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ นักเรียนนายสิบตำรวจมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 53.00 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 80.67 คะแนน ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.67 และขนาดของผล (Effect size) พบว่า ขนาดของผลมีค่าขนาดใหญ่มาก เท่ากับ 5.37

4. ความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการสอน พบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ มาก เรียงจากมากไปหาน้อย คือ 1) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 2) ด้านการวัดและประเมิน 3) ด้านเนื้อหา 4) ด้านการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมการฟังและกิจกรรมการพูด ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากการศึกษา วิจัยและพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึคอบรมตำรวจภูธรภาค 7 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เป็นรายข้อ ดังนี้

1. ศึกษาความจำเป็นและต้องการในการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาความจำเป็นและต้องการของนักเรียนนายสิบตำรวจด้านทักษะการฟัง พบว่า นักเรียนจำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการฟังเพื่อความเข้าใจ ต้องเตรียมความพร้อมด้านคำศัพท์ การแยกเสียง จดจำคำศัพท์และถ้อยคำที่สื่อความหมายของคำได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันทา เมฆสุทัศน์ (2548) ที่ได้ทำการศึกษาพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยทำการวัดทักษะการฟังข้อความแล้วหาหัวข้อเรื่องของข้อความ และบอกรายละเอียดได้ การฟังบทสนทนาแล้วบอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตได้ การฟังบท

สนทนาแล้วระบุสถานที่ตั้งได้ การฟังข้อความและระบุสาเหตุและผลที่ตามได้ การฟังบทสนทนาแล้วระบุวิธีใช้สิ่งของนั้นได้ การฟังบทสนทนาแล้วแบ่งกลุ่มอาชีพได้ การฟังบทสนทนาแล้วบอกขั้นตอนในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆได้ และการฟังบทสนทนาแล้วบอกลำดับเหตุการณ์ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิกา ศิริบุรณ และคณะ (2548) ศึกษาการผลิตชุดฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับตำรวจท่องเที่ยว อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการวิจัยใช้ชุดฝึกอบรมประกอบด้วย 5 เรื่องได้แก่ (1) Describing People (2) Asking for Information 1 : Loss/Robbery/ Getting a Refund (3) Giving Directions (4) Greeting and Offering Help และ (5) Answering Phone Calls ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง อ่าน และเขียนอยู่ในระดับมาก แต่ทักษะการพูดอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นไปตามแนวคิดการสอนการฟังภาษาอังกฤษของ Richard, 1987 : 204 – 205 ให้ความเห็นว่า ในการสอนทักษะการฟัง มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ทักษะย่อยในการฟัง สามารถผสมผสานข้อมูล (Input) และภาระงาน (Task) ซึ่งข้อมูลทางภาษาอาจเป็นบทสนทนา ส่วนภาระงานนั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการหรือวัตถุประสงค์ว่าต้องการให้ผู้เรียนได้อะไรจากการฟัง นอกจากนั้น Underwoods, 1989 : 30 ได้เสนอการแก้ไขปัญหาการฟังว่า ผู้เรียนควรได้มีโอกาสรู้ว่าตนจะได้ฟังอะไร และต้องเตรียมข้อมูลใดบ้างในการฟัง มิฉะนั้นแล้วจะเป็นความไม่ยุติธรรมสำหรับผู้เรียนในการที่จะได้รับฟังเนื้อเรื่อง โดยไม่มีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะฟัง

1.2 ผลการศึกษาความจำเป็นของนักเรียนนายสิบตำรวจด้านทักษะการพูด พบว่า การพัฒนาทักษะการพูด ไม่ยากอย่างที่คิด เพราะผู้เรียนได้ฟังเรื่องราวเป็นแนวทางและผู้สอนได้ให้แนวทางภาษาที่จะใช้ในการพูดได้อย่างเป็นขั้นตอน กล่าวคือ เริ่มจากมีประเด็นการศึกษาภาษาสำนวน คำศัพท์ที่จะใช้ในการสนทนา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาลีณี สมบูรณ์ไพศาล (2549) ที่ศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์หลักสูตรปกติ ชั้นปีที่ 3 ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้สถานการณ์จำลองในเรื่องส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มในการเตรียมภาษาก่อนการสนทนา การตระหนักถึงปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษของตนเองและผู้อื่น รวมถึงการฝึกพูดเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับการทำงานบนเรือของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรินยา ทิพย์มนตรี (2550) ศึกษาการใช้และปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของตำรวจท่องเที่ยวไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการใช้และปัญหาในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ตำรวจท่องเที่ยวมีปัญหาในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และความเข้าใจในสำเนียงของนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีปัญหาในการเข้าใจนักท่องเที่ยวต่างชาติและไม่สามารถโต้ตอบได้ และยังพบว่าปัญหาทั่วไปที่

นักท่องเที่ยวยุคใหม่ขอความช่วยเหลือบ่อยครั้ง คือการแจ้งความของหาย การถูกขโมยของ และการมีปัญหาคู่และกับคนในท้องถิ่น เมื่อตำรวจท่องเที่ยวไม่สามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ ก็จะมีการใช้ภาษาท่าทางช่วยในการสื่อสาร มีการแสดงออกทางสายตาในการสื่อสาร แสดงความรู้สึกทางสีหน้า ระยะห่างระหว่างบุคคล (Space and Distance) และมีปัญหาในการใช้ระยะห่าง และการใช้เสียง (Paralanguage) ตำรวจท่องเที่ยวโดยเฉพาะผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ที่สนามบินคอนเมืองควร์ได้รับการปรับปรุงด้านการพูด ซึ่งประเด็นที่เป็นปัญหาสำคัญเกิดจาก ความเข้าใจในสำเนียงของนักท่องเที่ยวยุคใหม่ต่างชาติ มีปัญหาในการเข้าใจนักท่องเที่ยวยุคใหม่ต่างชาติและไม่สามารถโต้ตอบได้

ทั้งนี้ Rost (1990: 48-50) ได้อธิบายว่าการรับรู้ความหมายของข้อความที่ได้ยินเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการฟังว่า เกิดจาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลด้านคำศัพท์ ผลด้านโครงสร้างของประโยค และผลด้านพื้นความรู้เดิม หากผู้ฟังรู้จักและสามารถตีความความหมายของคำศัพท์ได้มาก มีความคุ้นเคยกับรูปแบบ โครงสร้างของประโยค และมีพื้นความรู้เดิมเป็นบริบทด้านความหมายทั้งหมดนี้ มาประกอบกันก็จะทำให้สามารถเข้าใจสิ่งที่ฟังได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงทักษะต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบในการนำมาบูรณาการเพื่อให้การฟังประสบความสำเร็จ ได้แก่ การจำแนกเสียง การจำแนกคำ การหาลักษณะเฉพาะในการจัดกลุ่มทางไวยากรณ์ของคำ การหาลักษณะเฉพาะของหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กันทางภาษาการเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ ที่บอกมาเป็นนัยในสิ่งที่ฟัง เช่น ท่าทาง การออกเสียงสูงต่ำ การเน้นเสียงหนัก การใช้ความรู้เดิม การระลึกได้และความคิดที่สำคัญ ซึ่งเป็นความรู้ทางด้านข้อมูลทางภาษาที่ผู้ฟังต้องรู้ ก็จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการฟังได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลการวิจัยเป็นไปตามทฤษฎี การสอนการพูดภาษาอังกฤษของ Bygate 1995 : 76 – 84 ได้ให้รูปแบบของกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในการพูดให้ได้มากที่สุดจากการทำสถานการณ์จำลอง เป็นกิจกรรมการสนทนาตามบทบาทที่กำหนด ทุกคนต้องทำงานร่วมกันภายใต้ข้อกำหนดของสถานการณ์ที่บังคับไว้ การให้สถานการณ์ที่เป็นจริงในการแสดงบทบาทสมมุติ สอดคล้องกับแนวคิดของ Littlewood 1981 : 20-64 และฮาร์เมอร์ (Harmer 1983 : 92-152) เสนอแนะกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารไว้อย่างสอดคล้องกันว่า การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมตามบทบาทที่ได้รับจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้น และแสดงพฤติกรรมออกไปตามอารมณ์ ความรู้สึก เจตคติที่มีต่อบทบาทนั้น ทำให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการที่จะนำรูปแบบทางภาษาไปใช้ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีความต่อเนื่อง พัฒนาจากการรับรู้ ไปสู่การผลิตภาษา และมีการจัดลำดับแบบฝึกจากง่าย ควบคุมไปสู่การพูดอย่างอิสระ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการพูดภาษาอังกฤษไม่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียน

2. การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ซึ่งรูปแบบการสอนที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นไปตามแนวทางการพัฒนาสื่อครบทุกกระบวนการ ตั้งแต่ 1) การศึกษาความจำเป็นของผู้เรียน การกำหนดบริบทการเรียนรู้ การจัดเนื้อหาตรงตามภาระงาน การจัดการเรียนการสอนมีขั้นตอนที่ส่งเสริมการฟัง-พูด กล่าวคือ ก่อนการฟัง ผู้วิจัยคำนึงถึงการให้พื้นฐานแนวทางการฟัง โดยนำเสนอภูมิหลังและเนื้อหาภาษาในรูปแบบของการสอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง และให้แนวคำถามนำ เพื่อช่วยให้เกิดการฟังอย่างมีความหมาย และเข้าใจง่ายขึ้น มีการวัดทักษะความเข้าใจ ทักษะย่อยจากบทฟัง และส่งเสริมให้สิ่งที่ฟังพัฒนาไปสู่การพูด และสุดท้ายให้นักเรียนนายสิบตำรวจทำการประเมินตนเอง ด้วยการเติมรายละเอียดในสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ในแต่ละบทเรียน จากผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของกงศักดิ์ สังฆมานนท์ (2548) โดยทำการศึกษารูปแบบและการสร้างรูปแบบการสอน การพัฒนารูปแบบการสอน และการประเมินผลการใช้รูปแบบการสอน ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้นในด้านการเรียนการสอนรูปภาษา การเตรียมบทพูดและวิธีนำเสนอ การฝึกพูด และ การนำเสนอการพูดและสรุปผล ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามทฤษฎี การสอนการพูดภาษาอังกฤษของ Byrne (1987: 1) ได้เสนอเทคนิคการสอนทักษะพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้ คือ การใช้บทสนทนา การอภิปราย กิจกรรมการแก้ปัญหา กิจกรรมการละคร เช่น การแสดงทำใบ้ บทบาทสมมุติ และสถานการณ์จำลอง ซึ่งในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนสามารถใช้เทคนิคการสอน ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอน กระบวนการใดกระบวนการหนึ่งที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือกลวิธี และกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้สอดแทรกในวิธีสอนแต่ละวิธี หรือควบคู่ไปกับกระบวนการหรือขั้นตอนต่างๆ ของการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้นและบรรลุเป้าหมายที่ต้องการในที่สุด

3. การศึกษาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ผลที่ได้จากงานวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุพัฒน์จิ ภูมิรินทร์ (2548) ศึกษาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจท่องเที่ยว กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจท่องเที่ยว หลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วย 6 เรื่องได้แก่ (1) การทักทายและการเสนอให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทย (2) การรับโทรศัพท์ (3) การบอกทิศทาง (4) การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว (5) การติดต่อหน่วยงานต่างๆ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวและ (6) การสอบปากคำเบื้องต้น ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และทำการเปรียบเทียบกับผลการศึกษาของ กัญจนรัชช ชมชื่น และคณะ

(2554) ได้ศึกษาการพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจจราจรในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจจราจรในการให้บริการนักท่องเที่ยว เครื่องมือวิจัยได้แก่ คู่มือภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจจราจร หลังใช้คู่มือพบว่า (1) สามารถใช้สำนวนที่สุภาพและถูกต้องหลักไวยากรณ์มากขึ้น (2) สามารถใช้สำนวนที่หลากหลาย (3) สามารถใช้สำนวนถามทุกข์สุขได้ และ (4) สามารถกล่าวอวยพรให้นักท่องเที่ยวมีความสุขกับการเดินทาง และ 2) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อคู่มือภาษาอังกฤษในระดับมาก ในด้านลักษณะทั่วไปและด้านเนื้อหาของคู่มือ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ศึกษานี้ พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านเนื้อหาการใช้ภาษา และ ประโยชน์ที่ได้รับเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอน ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียนของความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการวิจัยของ วิสุทธิพงษ์ พันแสน (2554) ได้ศึกษาพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจท่องเที่ยวขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ความสามารถ ปริมาณ ปัญหาในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจท่องเที่ยว พัฒนาทักษะใน 6 เรื่อง ได้แก่ (1) การทักทายและการเสนอให้ความช่วยเหลือและการอำนวยความสะดวก (2) การรับโทรศัพท์ (3) การบอกทิศทาง (4) การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว (5) การติดต่อหน่วยงานต่างๆ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์แก่นักท่องเที่ยว และ (6) การสอบถามคำเบื้องต้นผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการเข้ารับการอบรมตำรวจท่องเที่ยวมีคะแนนความสามารถด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการอบรม และสอดคล้องกับการวิจัยของกัญจันรัชช ชมชื่น และคณะ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจจราจรในกรุงเทพมหานครมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจจราจรในการให้บริการนักท่องเที่ยว หลังใช้คู่มือภาษาอังกฤษของตำรวจจราจรมี 4 ประการ ได้แก่ (1) สามารถใช้สำนวนที่สุภาพและถูกต้องหลักไวยากรณ์มากขึ้น (2) สามารถใช้สำนวนที่หลากหลาย (3) สามารถใช้สำนวนถามทุกข์สุขได้ และ (4) สามารถกล่าวอวยพรให้นักท่องเที่ยวมีความสุขกับการเดินทาง ผลการวิจัยพบว่า ก่อนและหลังการฝึกอบรม ตำรวจมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการอบรมตำรวจมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการอบรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยนี้ที่พบว่าความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนายสิบตำรวจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับแนวคิดของ Richard และ Rodgers (2001); Littlewood (1995) และ Williams (1995: 12 - 13) กล่าวว่า

นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่สอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะเป็นผู้ประสบความสำเร็จ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มากกว่านักเรียนที่เรียนในชั้นเรียน ที่มุ่งเน้นการสอน โครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว และลักษณะเด่นของวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ครู ต้องยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการให้นักเรียนคิดค้นและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูต้องรู้และเข้าใจวิธีการสอนภาษาอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความเข้าใจในความรู้ที่ได้รับ ก่อนการนำความรู้ไปปฏิบัติจริง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจ กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ มาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 1) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 2) ด้านการวัดและประเมิน 3) ด้านเนื้อหา 4) ด้านการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมการฟัง-พูด ตามลำดับ จึงขออภิปรายผลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน ดังนี้

1) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ เนื่องจากบทเรียนที่สร้างขึ้น มีรูปแบบภาษาที่เพิ่มพูนความรู้งานในหน้าที่ตำรวจ ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับการปฏิบัติหน้าที่ เน้นกิจกรรมที่สอดคล้องกับบริบทของสถานการณ์จริงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญจนรัชช ชมชื่น และคณะ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจจราจรในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจจราจรหลังใช้คู่มือมี 4 ประการ ได้แก่ (1) สามารถใช้สำนวนที่สุภาพและถูกหลักไวยากรณ์มากขึ้น (2) สามารถใช้สำนวนที่หลากหลาย (3) สามารถใช้สำนวนถามทุกข์สุขได้ และ (4) สามารถกล่าวอวยพรให้นักท่องเที่ยวมีความสุขกับการเดินทาง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตำรวจจราจร มีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านคู่มือภาษาอังกฤษ และพึงพอใจมากในด้านลักษณะทั่วไปของคู่มือและด้านเนื้อหาของคู่มือ

2) ด้านการวัดและประเมิน เนื่องจากคำถามที่ใช้ถามสอดคล้องกับบทเรียนและหน้าที่ที่ต้องนำไปปฏิบัติ สถานการณ์ที่กำหนดสอดคล้องกับบริบทของการปฏิบัติงาน การประเมินตนเองหลังการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น กระตุ้นให้เกิดการสอบทานความรู้ของตนเองและสิ่งที่ยากรู้ อยากรู้ ในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสาลินี สมบูรณ์ไพศาล (2549) ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์หลักสูตรปกติ ชั้นปีที่ 3 ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี จังหวัดสมุทรปราการ โดยวัดความสามารถด้านการพูดจากความคล่องแคล่ว การออกเสียง การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ และการใช้คำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง และ เกศสุดา ปงลังกา (2550) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรม

บทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยวัดความสามารถด้านการพูดจากความคล่องแคล่ว การออกเสียง การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ และการใช้คำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของผู้เรียนสูงกว่าก่อนการทดลอง

3) ด้านเนื้อหา เนื่องจากบทเรียนที่สร้างขึ้น มีเนื้อหาด้านการฟังและการพูดที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ และมีการจัดลำดับเนื้อหาสาระอย่างเป็นขั้นตอน มีการตั้งคำถามนำเพื่อให้เกิดการคาดเดา กระตุ้นให้เกิดการอยากรู้จากสิ่งที่ฟัง เพื่อนำไปสู่การฟังอย่างมีจุดมุ่งหมายของการฟัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี รักอารีย์ (2558) ที่ศึกษาการสร้างชุดการสอนแบบสื่อประสมในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยใช้ชุดการสอนแบบสื่อประสมที่สร้างขึ้นมีแผนการสอนจำนวน 3 แผน แต่ละแผนการสอนประกอบด้วยจุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอนการใช้สื่อประสม และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนมีสัมฤทธิ์ผลสูงขึ้น และ วัลภา ศรีสุข (2551) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับการสอนโดยใช้เกม ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและการสอนโดยใช้เกมไม่แตกต่างกัน

4) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการฟัง เนื่องจากการจัดกิจกรรมด้านการฟัง ประกอบด้วยการนำเสนอคำศัพท์ ภาพประกอบคำถามนำทางการใช้เทคนิคจิกซอว์ ข้อคำถามในการฟัง ช่วยพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ นอกจากนี้หลังการฟังทำการตรวจสอบความเข้าใจจากการฟังด้วยการสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่ฟัง จึงทำให้กิจกรรมการฟังไม่เป็นเรื่องน่าเบื่อ เห็นคุณค่าของการฟังเพื่อความเข้าใจ มีปัญหาน้อยเพราะเนื้อหาในการฟังมีความน่าสนใจพร้อมภาพประกอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของนนทพร อัสวโรจน์ (2553) ได้ศึกษาความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่องานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ: ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 7 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อการพัฒนาใช้ภาษาอังกฤษ และ 4) แสวงหาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจมากที่สุดและหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ควรเป็นเจ้าภาพหลักในการพัฒนาภาษาอังกฤษให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ

5) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการพูด มีการปฏิบัติจำลองสถานการณ์ที่เกิดขึ้นใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในการแสดงบทบาทสมมติ ด้วยสถานการณ์ชัดเจน เข้าใจง่าย มีแบบอย่างภาษาให้ เพื่อเป็นแนวทางการฝึกจริง สถานการณ์ที่กำหนดตรงกับสิ่งที่เรียนมา ตรงตามหน้าที่ความรับผิดชอบของตำราวจ จึงส่งผลให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการเรียน และเห็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เมื่อสิ้นสุดการอบรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ คณิงนิจ ศรีโตกลิ่น (2549) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับตำราวจภูธร จังหวัดเพชรบุรี เนื้อหาหลักสูตรประกอบด้วย (1) Asking and Offering Helps (2) Expressing Feelings and Describing People (3) Asking and Reporting Information (4) Asking and Giving Direction และ (5) Tourist Attractions in the Local ผลการวิจัยพบว่าตำราวจผู้เข้ารับการอบรมมีความกระตือรือร้น ให้ความสนใจในการเรียนรู้ ซักถาม ให้ความร่วมมือในการบรรยายและฝึกปฏิบัติ รวมทั้งแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายผลการฝึกปฏิบัติ

ข้อจำกัดของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อจำกัดบางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อความเที่ยงตรงภายในและความเที่ยงตรงภายนอกของผลการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านการออกแบบการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้มีแบบแผนการทดลองกับนักเรียนนายสิบตำราวจ 1 กลุ่ม โดยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ใช้เครื่องมือเดียวกันเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจากรูปแบบการสอน จึงไม่มีผลการศึกษาร่วมเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม
2. ด้านกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดเกี่ยวกับการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างถูกกำหนดตามข้อบังคับของยุทธวิธีตำราวจ จึงไม่สามารถสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดได้
3. ด้านเวลาที่ใช้ในการทดลอง กล่าวคือ นักเรียนนายสิบตำราวจจำเป็นต้องมีการฝึกยุทธวิธีตำราวจก่อนเวลาฝึกการแสดงบทบาทสมมติ จึงส่งผลให้เกิดความอ่อนล้า และส่งผลต่อประสิทธิภาพของการฝึกพูดภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษไปใช้ให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. จากผลการทดลองพบว่า นักเรียนนายสิบตำราวจรู้คำศัพท์ที่ใช้ระบุคดีอาญา คดีแพ่ง และคดีจราจร เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำราวจ มีความจำเป็นต้องสื่อสาร และทำความเข้าใจ ให้ผู้ที่จะต้องทำการสืบสวนสอบสวนเข้าใจอย่างสมบูรณ์ เพราะเท่ากับผู้ที่ถูกแจ้งข้อหา หรือผู้เสียหาย รวมทั้งพยาน จะได้ทราบถึงกระบวนการที่จะส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของผู้กระทำผิดแต่ละคน ดังนั้น ผู้สอน

จำเป็นต้องสอนและฝึกการออกเสียงเป็นภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง จากการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ประเภทต่าง ๆ จนคุ้นเคย เป็นประสบการณ์ของตนเอง และนำไปสู่การพูดได้อย่างถูกต้องในที่สุด

2. จากผลการทดลองพบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจรู้คำศัพท์ที่ใช้ระบุบทลงโทษในคดีประเภทต่าง ๆ เช่นคดีอาญา คดีแพ่ง และ คดีจราจร อาทิเช่น คดีจราจรจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการฝ่าฝืนกฎจราจรและบทลงโทษ มีความสำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัว และเป็นเรื่องที่สามารถดำเนินได้ทันทีในช่วงเวลาสั้นๆ เช่น การออกใบสั่ง การเปรียบเทียบปรับ ดังนั้นผู้สอนจำเป็นต้องสอนอธิบายความหมายของมาตราและประเภทของคดีแต่ละประเภทเป็นภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมากต่อการแจ้งการกระทำความผิดในคดี และป้องกันตนเองจากการถูกฟ้องร้องเรียกค่าเสียหาย

3. จากผลการทดลองพบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจรู้คำศัพท์ที่ใช้ระบุลักษณะบุคคล การที่ผู้เสียหาย พยาน และผู้เกี่ยวข้อง สามารถสื่อสารให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าใจข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนจับกุมผู้กระทำผิด ถือเป็นจุดสำคัญของการช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ดังนั้น การสอนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถระบุผู้กระทำผิดได้โดยตรง เช่น สีผิว สีผม รูปทรงใบหน้า และลักษณะเด่นของคนร้ายได้ครบถ้วนจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยผู้สอนจะเป็นผู้แนะนำให้ผู้เรียนเข้าใจและใช้ได้ถูกต้อง

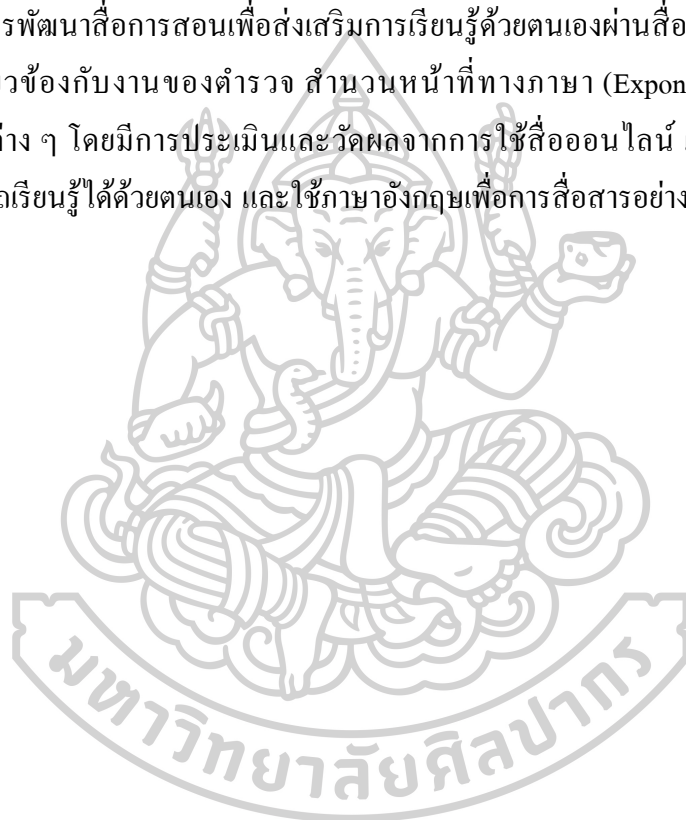
4. จากผลการทดลองพบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจรู้คำศัพท์ที่ใช้สื่อสารเพื่อขอข้อมูลที่เกี่ยวกับเอกสารสำคัญ เช่น ใบอนุญาตขับรถยนต์ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร มีหน้าที่ขอตรวจและแจ้งข้อหาการกระทำความผิดตามกฎหมายจราจร การออกใบสั่ง เป็นต้น ดังนั้น ผู้สอนควรฝึกการขอตรวจเอกสารสำคัญที่หลากหลาย เมื่อพบข้อบกพร่อง หรือความไม่ถูกต้องของเอกสารสำคัญก็สามารถแจ้งข้อหาและบทลงโทษเป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

5. จากผลการทดลองพบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจรู้คำศัพท์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุบนท้องถนน ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เสียหาย พยาน และผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดังนั้น ผู้สอนควรฝึกการขอและให้ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นข้อมูลในการวินิจฉัย อุบัติเหตุเบื้องต้น เช่น ขับรถมาด้วยความเร็วเท่าไร มีรถเลี้ยวตัดหน้า หรือหักหลบอะไร เพื่อนำไปประกอบกับพยานวัตถุและพยานทางเทคนิคในการวิเคราะห์สาเหตุของอุบัติเหตุ ในทุกหัวข้อมีความเกี่ยวเนื่องและสัมพันธ์กันทุกเรื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรวิจัยเพิ่มเติมโดยใช้แบบแผนการทดลองที่แตกต่างกัน เช่น การใช้แบบแผนการทดลองแบบ 2 กลุ่มหรือมากกว่า คือ มีกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม หรือกลุ่มเปรียบเทียบ เพื่อเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น
2. ควรวิจัยเพื่อการพัฒนาบทเรียนให้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อนักเรียนนายสิบตำรวจได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้ครบทุกด้าน
3. ควรพัฒนาสื่อการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อออนไลน์ (on line) ด้านคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานของตำรวจ จำนวนหน้าที่ทางภาษา (Exponents of expressions) ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยมีการประเมินและวัดผลจากการใช้สื่อออนไลน์ เพื่อให้แก่นักเรียนนายสิบตำรวจสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

รายการอ้างอิง

- Abrams, K. S. (1986). "Communication at Work: Listening, Speaking, Writing and Read."
- Aitken, K. G. (1978). "Measuring Listening Comprehension. English as a Second Language."
- Barker, L. L. (1981). "Communication."
- Buck, G. (2001). "Assessing Listening."
- Busby, R. E. a. M., R. E. (1987). "Basic Speech Communication Principle and Practice."
- Cook, V. (1991). "Second Language Learning and Language Teaching. ."
- Finocchiaro, M. (1989). "English as a Second/ Foreign Language : From Theory to Practice. 4th ed."
- Finocchiaro, M. a. B., M. (1973). "The Foreign Language Learners : A Guide for Teachers. ."
- Harmer, J. (1992). "The Practice of English Language Teaching. ."
- Lim, H. Y. (2003). "Theoretical Relationships Between Anxiety and Motivation in Second/Foreign Language Learning. Texas Papers in Foreign Language Education."
- Moore, K. (1992). "Classroom Teaching Skills (2nd ed.)."
- Nicholas, L. N. (1988). "Teaching Listening Comprehension. English Teaching Forum, 26."
- Ojeda, F. A. (2005). "The Role Word Games in Second Language Acquisition: Second Language Pedagogy, Motivation and Ludic Tasks."
- Richards, J. C. (1985). "The Context of Language Teaching."
- Richards, J. C., Platt, J., and Platt, H. (1992). "Longman Dictionary of Language Teaching & Applied Linguistics."
- Rivers, W. M. (1980). "English Teaching Foreign Language Skills."
- Rixon, S. (1986). "Developing Listening Skills: Essential Language Teaching Series."
- Rost, M. (1990). "Listening in Language Learning."
- Rost, M. (1991). "Listening in Action. ."
- Rost, M. (2002). "Teaching and Researching Listening."
- Torut, S.-n. (2006). ""The Developemtn of EFL Supplementary Materials for Thai learners.""
Journal of Education, Silpakorn University 3(2(March)): 51-75.
- Underwood , M. (1989). "Teaching Listening. ."
- Widdowson, H. G. (1983). "Learning Purpose and Language Use. Oxford."
- Wipf, J. (1984). "Strategies for Teaching Second Language Listening Comprehension. ."

กระทรวงศึกษาธิการ (2558). "คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป."

กันตะบุตร., พ. (2556). "การศึกษาผลการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนแบบฟัง-พูดเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ทางวัฒนธรรมของบุคลากรนวดแผนไทย ณ วิทยาลัยสถานหญิง จังหวัดเชียงใหม่."

ชมชื่น, ก. (2554). "การพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษสำหรับตำรวจจราจรในกรุงเทพมหานคร."

ชื่นชม, พ. (2554). "ผลการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ โดยใช้บทบาทสมมติกับการสอนโดยปกติ."

ทิพย์มนตรี., ส. (2550). "การใช้และปัญหาของการใช้ทักษะภาษาอังกฤษและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของตำรวจท่องเที่ยวไทย."

บุญประเสริฐสุข, พ. (2553). "การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง."

ปงลังกา, เ. (2550). การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.

พุกยาศิลป์., พ. (2548). "การศึกษาความต้องการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจท่องเที่ยว กองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยวเขตจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง."

พัฒนาอุดมสินคำ., พ. (2548). "การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยรูปแบบการสอนของอินเทอร์เน็ตและวิธีสอนแบบ 3Ps."

พินแสน., ว. (2554). "การพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษของตำรวจท่องเที่ยวขอนแก่น." รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น."

ภูมรินทร์., ส. (2548). "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษ สำหรับการปฏิบัติงาน ของข้าราชการตำรวจท่องเที่ยว กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว."

เมืองยศ, น. (2552). "การพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเอง โดยการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับก้าวหน้า."

รอดเป็น, ส. (2550). "การศึกษาความต้องการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของตำรวจตรวจคนเข้าเมืองในเขตภาคเหนือ."

และคณะ, ก. ส. (2548). "การผลิตชุดฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับตำรวจท่องเที่ยว อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี."

ศรีโตกลิ่น, ก. (2549). "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับตำรวจภูธร"

จังหวัดเพชรบุรี."

ศรีสุข., ว. (2551). "การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติกับการสอนโดยใช้เกม."

สังฆมานนท์, ค. (2548). "การพัฒนารูปแบบการสอนพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา."

หินเชาว์, ย. (2550). "การใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี."

อัสวโรจน์., น. (2553). "ความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่องานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ : ศึกษาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล 7."

ภาคผนวก

ที่ ศธ 6806(๙)/31๕๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

3 พฤษภาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ธารพร

ด้วย นางกฤตยา สุขประเสริฐ รหัสประจำตัว 56254901 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ต่อความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรม ตำรวจภูธรภาค 7 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (นส) 3152

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

3 พฤษภาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน Mr.Wutthiphong Laorandee

ด้วย นางกฤตยา สุขประเสริฐ รหัสประจำตัว 56254901 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " ผลของการใช้รูปแบบการ
สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ต่อความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรม
ตำรวจภูธรภาค 7 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชิต ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (พศ.)/3151

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

3 พฤษภาคม 2560

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน Mr.Xun Yan

ด้วย นางกฤตยา สุขประเสริฐ รหัสประจำตัว 56254901 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ต่อความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 "

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

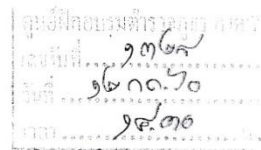
ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชิตศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806(นส)/4995

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

5 กรกฎาคม 2560

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

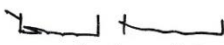
เรียน ผู้บังคับการศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7

ด้วย นางกฤตยา สุขประเสริฐ รหัสประจำตัว 56254901 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ต่อความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7 " มีความประสงค์ จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับ นักเรียนนายสิบตำรวจภูธรภาค 7 เพื่อประกอบ การทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยศ ไพวิทยศิริธรรม)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

สำนักงาน ผบค.ศปร.ภ.๗
รับเลขที่ ๒๗๒๗
วันที่ ๑๓.๑.๒๐
เวลา ๐๙.๓๕ น.

ที่ ตช ๐๐๒๒.(๑๑)/๑๒๐๑

ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๗
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ๗๓๐๐๐

๑๓ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากรบรรยายหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๖๐

เรียน นางกฤตยา สุขประเสริฐ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตารางการเรียนการสอน

ตามที่ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๗ ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการฝึกอบรมหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ฝึกอบรมระหว่างวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๑ จำนวน ๔๙๐ นาย นั้น

เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิอันเป็นการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถอย่างยิ่ง ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๗ จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญเป็นวิทยากรบรรยาย วิชาภาษาอังกฤษในหน้าที่ตำรวจ ๒ ณ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๗ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ผลเป็นประการใดกรุณาแจ้งให้ทราบ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจตรี

(อัคราเดช ทิมลศรี)

ผู้บังคับการศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๗

สำนักงานอาจารย์
โทร ๐ ๓๔๒๕ ๔๓๑๒
พันตำรวจโทหญิง พัชรรัตน์ ศรีฉัตรเพชร
โทร ๐๘ ๓๙๒๗ ๖๔๔๔

ตรวจแล้วถูกต้อง
พ.ต.ท.หญิง..... อาจารย์(สบ๓)กองจ.๓ ก.ค.๒๕๖๐

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

- แบบสอบถามความจำเป็นและต้องการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ
- แบบประเมินความสอดคล้องของบทเรียนที่ใช้รูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสาร
- แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอน

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ
ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7

โดย กฤตยา สุขประเสริฐ

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.เสงี่ยม ไตรรัตน์

แบบสอบถามความจำเป็นและต้องการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความจำเป็นต้องเรียนรู้และพัฒนาทักษะความสามารถ ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในอาชีพตำรวจ โดยเป็นแบบสอบถามเพื่อประเมินตนเองของนักเรียน และนำไปใช้เป็นแนวทางการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนนายสิบตำรวจ จึงขอความร่วมมือนักเรียน ตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนตามความเป็นจริง และตรงตามประสบการณ์ ของตน เพื่อช่วยให้การวิจัยนี้ มีผลสรุปที่น่าเชื่อถือและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง แบบสอบถามฉบับนี้ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 หัวข้อเรื่องที่เกิดขึ้นในอาชีพตำรวจ

ตอนที่ 2 การประเมินตนเองความสามารถด้านการฟัง

ตอนที่ 3 ประเมินตนเองความสามารถด้านการพูด

ตอนที่ 4 ประเมินตนเองด้านหน้าที่ทางภาษาที่เกี่ยวกับกับการทำงานของตำรวจ

5 หมายถึง สามารถทำได้ดีที่สุด 4 หมายถึง สามารถทำได้ดี

3 หมายถึง สามารถทำได้พอสมควร 2 หมายถึง สามารถทำได้น้อย และ

1 หมายถึง สามารถทำได้น้อยที่สุด

ในกรณีที่ท่านมีความเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงข้อคำถามแต่ละข้อ โปรดเขียนข้อเสนอแนะของท่าน ลงในช่องเสนอแนะหรืออาจให้ข้อเสนอแนะโดยตรงแก่ผู้วิจัย จักขอบคุณยิ่ง

นางกฤตยา สุขประเสริฐ

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาคุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ
ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7

โดย กฤตยา สุขประเสริฐ

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ)

คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.เสงี่ยม ไตรรัตน์

แบบประเมินความสอดคล้องของบทเรียนที่ใช้รูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสาร

แบบตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของบทเรียน

คำอธิบายแบบวิเคราะห์บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในอาชีพตำรวจ มีจำนวน 3 หน้า

ประกอบด้วยส่วนที่ 1 หนังสือเรียนประกอบด้วย 3 ตอน

ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาสาระ

ตอนที่ 2 แบบฝึกหัด / กิจกรรม

ตอนที่ 3 รูปแบบการนำเสนอ

ส่วนที่ 2 สื่อการเรียน/ เทปประกอบการเรียน

ส่วนที่ 3 แผนการสอน

คำชี้แจง ขอให้ท่านตรวจสอบข้อความว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ และทำเครื่องหมาย ✓

ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ทำเครื่องหมาย ✓	ในช่อง +1 เมื่อท่านเห็นว่า	ข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ทำเครื่องหมาย ✓	ในช่อง 0 เมื่อท่านเห็นว่า	ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ทำเครื่องหมาย ✓	ในช่อง -1 เมื่อท่านเห็นว่า	ข้อความไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ในกรณีที่ท่านมีความเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงข้อความแต่ละข้อ โปรดเขียนข้อเสนอแนะของท่าน ลงในช่องเสนอแนะหรืออาจให้ข้อเสนอแนะโดยตรงแก่ผู้วิจัย จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

นางกฤตยา สุขประเสริฐ

นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ส่วนที่ 1 บทเรียน

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. วัตถุประสงค์ (Objective)				
1.1 ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในหลักสูตร				
1.2 เหมาะสมกับสถานการณ์ที่นักเรียนต้องเรียน				
2. หัวเรื่อง (Topic)				
2.1 มีความหลากหลายตรงกับหน้าที่การทำงานขององค์กร				
2.2 ตรงกับสภาพการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง				
2.3 สร้างประสบการณ์การใช้ภาษาให้กับนักเรียน				
3. เนื้อเรื่อง (Content) 3.1 มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
3.2 มีความสอดคล้องกับหัวข้อ				
3.3 นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในการปฏิบัติหน้าที่จริง				
3.4 เหมาะสมกับสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น				
4. เนื้อหาทางภาษา (language content)-ด้านหน้าที่ทางภาษา (function)				
1. มีการอธิบายการใช้หน้าที่ทางภาษาชัดเจน				
2. เนื้อหาทางภาษาสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่เกิดขึ้นตามหัวข้อที่กำหนด				
3. นำเสนอรูปแบบภาษาและการใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่กำหนด				
-ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)				
1. คำศัพท์นำเสนอสอดคล้องกับบริบทที่นักเรียนต้องเรียน				
2. คำศัพท์สอดคล้องกับการนำไปใช้ปฏิบัติหน้าที่ที่ตรวจ				
5. วิธีสอน 5.1 วิธีสอนสอดคล้องกับเนื้อหา				
5.2 ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร				
5.3 มีกิจกรรมเหมาะสมหลายรูปแบบ				
5.4 ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง				
5.5 มีขั้นตอนการสอนตามการจัดกระบวนการเรียนรู้				
ตอนที่ 2 แบบฝึกหัด / กิจกรรม (exercise / activities)				
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
2. กิจกรรมกำหนดให้นักเรียนได้ฝึกอย่างเป็นอิสระ				
3. กิจกรรมมีความหลากหลาย ส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ				

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
4. ส่งเสริมความสามารถ ความรู้และประสิทธิภาพในการสื่อสาร				
5. คำสั่งมีความชัดเจน ไม่คลุมเครือ				
การฟัง 6. กิจกรรมก่อนฟัง ช่วยให้นักเรียนคาดเดาเรื่องที่ฟัง/ดูได้				
7. คำถาม/กิจกรรมหลังฟัง ช่วยให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น				
8. มีจำนวนเพียงพอต่อชั่วโมงการเรียน				
การพูด 9. กิจกรรมส่งเสริมความคล่องแคล่วในการพูดเหมาะสม				
10. กิจกรรมการพูดมีมากพอที่จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึก				
11. มีคำศัพท์ที่ส่งเสริมให้ใช้ในการพูดตามสถานการณ์				
ตอนที่ 3 รูปแบบการนำเสนอ				
1. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง				
2. ภาพประกอบชัดเจนไม่สร้างความสับสนให้นักเรียน				
3. ขนาดของตัวอักษรเหมาะสม				

ส่วนที่ 2 สื่อการเรียน/ เทปประกอบการเรียน

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. เรื่องที่ฟังมีความหลากหลายตามวัตถุประสงค์				
2. เรื่องที่ฟังส่งเสริมความสามารถและทักษะเพื่อการปฏิบัติหน้าที่				
3. เนื้อเรื่องสอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะนำไปปฏิบัติหน้าที่				

ส่วนที่ 3 แผนการสอน

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. เนื้อหาของแผนการสอนสัมพันธ์กับหนังสือเรียน				
2. มีความยืดหยุ่น เปิดโอกาสให้ครูปรับเปลี่ยน เพิ่มเติม หรือตัดออกในสิ่งที่ไม่ปรากฏในแผนการสอน				
3. นำเสนอแผนการสอนที่นำไปปฏิบัติได้จริง				
4. มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ชัดเจน				
5. มีเฉลยคำตอบที่ถูกต้องชัดเจน ไม่สับสน				

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนนายสิบตำรวจ
ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 7

โดย กฤตยา สุขประเสริฐ

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.เสงี่ยม ไตรรัตน์

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอน

คำอธิบาย แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน มีจำนวน 2 หน้า
ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ด้านเนื้อหา ประกอบด้วย เนื้อหาด้านการฟัง และ เนื้อหาด้านการพูด
ส่วนที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมการฟัง และการพูด
ส่วนที่ 3 ด้านการวัดและประเมิน
ส่วนที่ 4 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

คำชี้แจง ขอให้ท่านตรวจสอบข้อความว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่ และทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ทำเครื่องหมาย ✓	ในช่อง +1 เมื่อท่านเห็นว่า	ข้อความมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ทำเครื่องหมาย ✓	ในช่อง 0 เมื่อท่านเห็นว่า	ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์
ทำเครื่องหมาย ✓	ในช่อง -1 เมื่อท่านเห็นว่า	ข้อความไม่มีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์

ในกรณีที่ท่านมีความเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงข้อความแต่ละข้อ โปรดเขียนข้อเสนอแนะ
ของท่าน ลงในช่องเสนอแนะหรืออาจให้ข้อเสนอแนะ โดยตรงแก่ผู้วิจัย จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

นางกฤตยา สุขประเสริฐ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร

รายการ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	
ด้านเนื้อหา				
1. ด้านการฟัง				
1.1 สถานการณ์การฟังมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ				
1.2 หัวเรื่องของการฟังมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ				
1.3 ความยาก-ง่ายของคำศัพท์ และสำนวนภาษาการฟังมีความเหมาะสม				
1.4 การเรียบเรียงเนื้อหาของฟังมีความเหมาะสม				
1.5 ความต่อเนื่องของเนื้อหาของฟังมีการเรียงลำดับอย่างเหมาะสม				
2. ด้านการพูด				
2.1 สถานการณ์การพูดมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ				
2.2 หัวเรื่องของการพูดมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ				
2.3 ความยาก-ง่ายของคำศัพท์ และสำนวนภาษาการพูดมีความเหมาะสม				
2.4 การเรียบเรียงเนื้อหาของพูดมีความเหมาะสม				
2.5 ความต่อเนื่องของเนื้อหาของพูดมีการเรียงลำดับอย่างเหมาะสม				
ด้านการจัดการเรียนการสอน 1. กิจกรรมการฟัง				
1.1 การนำเสนอคำศัพท์ ก่อนการฟัง ช่วยให้เข้าใจบทฟังมากขึ้น				
1.2 การนำเสนอภาพประกอบก่อนการฟัง ช่วยให้เข้าใจบทฟังมากขึ้น				
1.3 การนำเสนอคำถามนำทางก่อนการฟัง ช่วยให้เข้าใจบทฟังมากขึ้น				
1.4 การใช้เทคนิคจิกซอว์ ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการฟัง				
1.5 ข้อคำถามในการฟัง ช่วยพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ				
1.6 หลังการฟังทำการตรวจสอบความเข้าใจจากการฟังด้วยการสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่ฟัง				
2. กิจกรรมการพูด				
2.1 ก่อนกิจกรรมการพูด เตรียมความพร้อมด้านความรู้ในการใช้ภาษา และหน้าที่ของภาษาที่สื่อสารอย่างเหมาะสม				
2.2 กิจกรรมการพูดสื่อสารมีความน่าสนใจและส่งเสริมการพูด				
2.3 กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play)				
2.3.1 ให้สถานการณ์ชัดเจน เข้าใจง่าย				
2.3.2 มีแบบอย่างภาษาให้ เพื่อเป็นแนวทางการฝึกจริง				

รายการ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
2.3.3 สถานการณ์ที่กำหนดตรงกับสิ่งที่เรียนมา				
2.3.4 ตรงตามหน้าที่ความรับผิดชอบของตำรวจ				
2.4 หลังการพูดมีการค้นหาความรู้เพิ่มเติมในกิจกรรม Extended activity				
ด้านการวัดและประเมิน				
1. คำถามที่ใช้ในการทดสอบความเข้าใจในการฟังมีความเหมาะสม				
2. สถานการณ์ที่ใช้ในบทเรียนมีความเหมาะสมสำหรับการพูดสื่อสาร				
3. การประเมินตนเองหลังการเรียนรู้มีความเหมาะสม				
ด้านการวัดและประเมิน				
1. คำถามที่ใช้ในการทดสอบความเข้าใจในการฟังมีความเหมาะสม				
2. สถานการณ์ที่ใช้ในบทเรียนมีความเหมาะสมสำหรับการพูดสื่อสาร				
3. การประเมินตนเองหลังการเรียนรู้มีความเหมาะสม				
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
1. บทเรียนมีความเหมาะสมเชื่อมโยงต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ				
2. ภาษาที่ใช้ในบทเรียนเพิ่มพูนความรู้งานในหน้าที่ตำรวจ				
3. สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้พร้อมต่อการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ				
4. สร้างความมั่นใจต่อการนำไปปฏิบัติใช้ในหน้าที่ตำรวจ				
5. ใช้เป็นแนวทางการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ของหน้าที่ตำรวจได้อย่างเหมาะสม				

ภาคผนวก ค

ค่าดัชนีความสอดคล้องประเมิน โดยผู้เชี่ยวชาญและคุณภาพของข้อสอบ

-ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความจำเป็นและต้องการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูด

ภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ

-ค่าดัชนีความสอดคล้องของบทเรียน

-ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบทักษะการฟัง-พูด

-ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจ

-ค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของข้อสอบปรนัย

-แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความจำเป็นและต้องการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในการทำงานของตำรวจ

ตอนที่ 1 หัวข้อที่ปฏิบัติงานในอาชีพตำรวจ

การประเมินตนเองความสามารถการสื่อสารในหัวข้อ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. การแนะนำตนเองด้วยยศและตำแหน่ง	1	1	1	1	ใช้ได้
2. การใช้อุปกรณ์การทำงานของตำรวจ	1	1	1	1	ใช้ได้
3. การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีอาญา	1	1	1	1	ใช้ได้
4. การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีแพ่ง	1	1	1	1	ใช้ได้
5. การแจ้งจับเมื่อกระทำผิดในคดีจราจร	1	1	1	1	ใช้ได้
6. การบรรยายคำนิยาม รูปพรรณผู้กระทำผิด	1	1	1	1	ใช้ได้
7. การระบุสารเสพติดและบทกำหนดโทษ	1	1	1	1	ใช้ได้
8. การระบุคดีอาญาที่เกิดขึ้นบนท้องถนน	1	1	1	1	ใช้ได้
9. การขอตรวจบัตรและเอกสารสำคัญ	1	1	1	1	ใช้ได้
10. สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุบนถนน	1	1	1	1	ใช้ได้

ตอนที่ 2 การประเมินตนเองความสามารถด้านการฟัง

ประเมินตนเองความสามารถด้านการฟัง	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ฟังการแนะนำตนเองด้วยยศและตำแหน่ง	1	1	1	1	ใช้ได้
2. ฟังการอธิบายการใช้อุปกรณ์ตำรวจ	1	1	1	1	ใช้ได้
3. ฟังการระบุคดีอาญาและบทกำหนดโทษ	1	1	1	1	ใช้ได้
4. ฟังการระบุคดีแพ่งและบทกำหนดโทษ	1	1	1	1	ใช้ได้
5. ฟังการระบุคดีจราจรและบทกำหนดโทษ	1	1	1	1	ใช้ได้
6. ฟังการระบุรูปพรรณบุคคล	1	1	1	1	ใช้ได้
7. ฟังการระบุยาเสพติดและบทกำหนดโทษ	1	1	1	1	ใช้ได้
8. ฟังการระบุคดีอาญาที่เกิดขึ้นบนท้องถนน	1	1	1	1	ใช้ได้
9. ฟังการขอตรวจเอกสารสำคัญ	1	1	1	1	ใช้ได้
10. ฟังการระบุสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน	1	1	1	1	ใช้ได้

ตอนที่ 3 การประเมินตนเองความสามารถด้านการพูด

ประเมินตนเองความสามารถด้าน การพูด	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1. พูดเพื่อแนะนำตนเองด้วยยศและตำแหน่ง	1	1	1	1	ใช้ได้
2. พูดเพื่ออธิบายการใช้อุปกรณ์ตำรวจ	1	1	1	1	ใช้ได้
3. พูดเพื่อระบุคดีอาญาและบทกำหนดโทษ	1	1	1	1	ใช้ได้
4. พูดเพื่อระบุคดีแพ่งและบทกำหนดโทษ	1	1	1	1	ใช้ได้
5. พูดเพื่อระบุคดีจราจรและบทกำหนดโทษ	1	1	1	1	ใช้ได้
6. พูดเพื่อระบุรูปพรรณบุคคล	1	1	1	1	ใช้ได้
7. พูดเพื่อระบุยาเสพติดและบทกำหนดโทษ	1	1	1	1	ใช้ได้
8. พูดเพื่อระบุคดีอาญาที่เกิดขึ้นบนท้องถนน	1	1	1	1	ใช้ได้
9. พูดเพื่อขอตรวจเอกสารสำคัญ	1	1	1	1	ใช้ได้
10. พูดเพื่อระบุสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน	1	1	1	1	ใช้ได้

ตอนที่ 4 การประเมินตนเองด้านหน้าที่ทางภาษาเกี่ยวกับการทำงานของตำรวจ

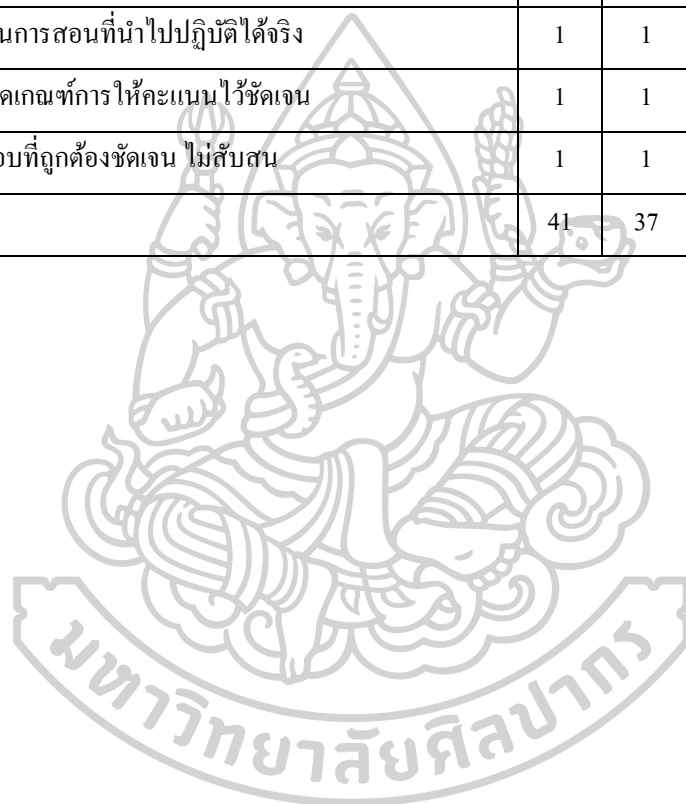
การประเมินตนเองด้านหน้าที่ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับ การทำงานของตำรวจ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1. การทักทาย แนะนำตนเอง ด้วยยศ ตำแหน่งและหน้าที่ความ รับผิดชอบ	1	1	1	1	ใช้ได้
2. การให้คำแนะนำแก่ตำรวจในการใช้อุปกรณ์ตำรวจด้วยความ ปลอดภัย	1	1	1	1	ใช้ได้
3.การระบุคดีอาชญากรรม และ บทลงโทษตามกฎหมาย	1	1	1	1	ใช้ได้
4.การระบุคดีแพ่ง และ บทลงโทษตามกฎหมาย	1	1	1	1	ใช้ได้
5.การให้คำแนะนำบทลงโทษตามกฎหมาย แก่ผู้ขับขี่ที่ฝ่าฝืนกฎ จราจร	1	1	1	1	ใช้ได้
6.การระบุรูปพรรณบุคคลของคนร้าย จากพยานในที่เกิดเหตุ	1	1	1	1	ใช้ได้
7.การระบุคดียาเสพติด และบทลงโทษตามกฎหมาย	1	1	1	1	ใช้ได้
8. การให้คำแนะนำบุคคลอื่นเพื่อระวังคนในอาชญากรรมบนถนน	1	1	1	1	ใช้ได้
9. การให้คำแนะนำการต่ออายุเอกสารสำคัญ	1	1	1	1	ใช้ได้
10. การให้คำแนะนำบุคคลเพื่อให้ปลอดภัยจากอุบัติเหตุบนถนน	1	1	1	1	ใช้ได้
รวม	40	40	40	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของบทเรียน

รายการประเมินความสอดคล้อง	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ส่วนที่ 1 บทเรียน					
1. วัตถุประสงค์ (Objective)					
1.1 ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในหลักสูตร	1	1	1	1	ใช้ได้
1.2 เหมาะสมกับสถานการณ์ที่นักเรียนต้องเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
2. หัวเรื่อง (Topic)					
2.1 มีความหลากหลายตรงกับหน้าที่การทำงานขององค์กร	1	1	1	1	ใช้ได้
2.2 ตรงกับสภาพการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง	1	1	1	1	ใช้ได้
2.3 สร้างประสบการณ์การใช้ภาษาให้กับนักเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
3. เนื้อเรื่อง (Content)					
3.1 มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	1	ใช้ได้
3.2 มีความสอดคล้องกับหัวข้อ	1	1	1	1	ใช้ได้
3.3 นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในการปฏิบัติหน้าที่จริง	1	1	1	1	ใช้ได้
3.4 เหมาะสมกับสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น	1	1	1	1	ใช้ได้
4. เนื้อหาทางภาษา (language content)					
-ด้านหน้าที่ทางภาษา (function)					
1. มีการอธิบายการใช้หน้าที่ทางภาษาชัดเจน	1	1	1	1	ใช้ได้
2. หน้าที่ทางภาษาสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่เกิดขึ้นตามหัวข้อ	1	1	1	1	ใช้ได้
3. นำเสนอรูปแบบภาษาและการใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่กำหนด	1	1	1	1	ใช้ได้
-ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)					
1. คำศัพท์นำเสนอสอดคล้องกับบริบทที่นักเรียนต้องเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
2. คำศัพท์สอดคล้องกับการนำไปใช้ปฏิบัติหน้าที่สำรวจ	1	1	1	1	ใช้ได้
5. วิธีสอน					
5.1 วิธีสอนสอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	ใช้ได้
5.2 ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	1	1	1	1	ใช้ได้
5.3 มีกิจกรรมเหมาะสมหลายรูปแบบ	1	1	1	1	ใช้ได้

รายการประเมินความสอดคล้อง	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปล ผล
	คนที่	คนที่	คนที่		
	1	2	3		
5.4 ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	1	0	1	0.67	ใช้ได้
5.5 มีขั้นตอนการสอนตามการจัดกระบวนการเรียนรู้	1	1	1	1	ใช้ได้
ตอนที่ 2 แบบฝึกหัด / กิจกรรม (exercise / activities)					
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	1	ใช้ได้
2. กิจกรรมกำหนดให้นักเรียนได้ฝึกอย่างเป็นอิสระ	1	1	1	1	ใช้ได้
3. กิจกรรมมีความหลากหลาย ส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ	1	1	1	1	ใช้ได้
4. ส่งเสริมความสามารถ ความรู้และประสิทธิภาพในการสื่อสาร	1	1	1	1	ใช้ได้
5. คำสั่งมีความชัดเจน ไม่คลุมเครือ	1	1	1	1	ใช้ได้
การฟัง6. กิจกรรมก่อนฟัง ช่วยให้นักเรียนคาดเดาเรื่องที่ฟัง/ดูได้	1	1	1	1	ใช้ได้
7. คำถาม/กิจกรรมหลังฟัง ช่วยให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น	1	1	1	1	ใช้ได้
8. มีจำนวนเพียงพอต่อชั่วโมงการเรียนรู้	1	0	1	0.67	ใช้ได้
การพูด9. กิจกรรมส่งเสริมความคล่องแคล่วในการพูดเหมาะสม	1	0	1	0.67	ใช้ได้
10. กิจกรรมการพูดมีมากพอที่จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึก	1	1	1	1	ใช้ได้
11. มีคำศัพท์ที่ส่งเสริมให้ใช้ในการพูดตามสถานการณ์	1	1	1	1	ใช้ได้
ตอนที่ 3 รูปแบบการนำเสนอ					
1. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	1	1	1	1	ใช้ได้
2. ภาพประกอบชัดเจนไม่สร้างความสับสนให้นักเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
3. ขนาดของตัวอักษรเหมาะสม	1	1	1	1	ใช้ได้
ส่วนที่ 2 สื่อการเรียนรู้/ เทปประกอบการเรียน					
1. เรื่องที่ฟังมีความหลากหลายตามวัตถุประสงค์	1	1	1	1	ใช้ได้
2. เรื่องที่ฟังส่งเสริมความสามารถและทักษะเพื่อการปฏิบัติ	1	1	1	1	ใช้ได้
3. เนื้อเรื่องสอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะนำไปปฏิบัติ	1	1	1	1	ใช้ได้

รายการประเมินความสอดคล้อง	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปล ผล
	คนที่	คนที่	คนที่		
	1	2	3		
ส่วนที่ 3 แผนการสอน					
1. เนื้อหาของแผนการสอนสัมพันธ์กับหนังสือเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
2. มีความยืดหยุ่น เปิดโอกาสให้ครูปรับเปลี่ยน เพิ่มเติม หรือตัดออกในสิ่งที่ไม่ปรากฏในแผนการสอน	1	0	1	0.67	ใช้ได้
3. นำเสนอแผนการสอนที่นำไปปฏิบัติได้จริง	1	1	1	1	ใช้ได้
4. มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ชัดเจน	1	1	1	1	ใช้ได้
5. มีเฉลยคำตอบที่ถูกต้องชัดเจน ไม่สับสน	1	1	1	1	ใช้ได้
รวมทุกด้าน	41	37	41	0.96	ใช้ได้

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ

รายการประเมินความสอดคล้อง	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
กิจกรรมสื่อสาร					
1. การทดสอบมีเนื้อหาครอบคลุมความสามารถด้านการฟังที่เรียนในบทเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
2. การทดสอบมีเนื้อหาครอบคลุมความสามารถด้านการพูดที่เรียนในบทเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
3. ความยากง่ายของการทดสอบด้านคำศัพท์ที่ใช้ในอาชีพตำรวจ	1	1	1	1	ใช้ได้
4. ความยากง่ายของเนื้อหาในบทฟัง	1	1	1	1	ใช้ได้
5. ความยากง่ายของการทดสอบหน้าที่ภาษาที่ใช้ในอาชีพตำรวจ	1	1	1	1	ใช้ได้
6. การกำหนดสถานการณ์เพื่อพูดสื่อสาร	1	1	1	1	ใช้ได้
7. ความเหมาะสมของภาระงานที่กำหนดให้พูดเพื่อสื่อสาร	1	1	1	1	ใช้ได้
8. ปริมาณภาระงานการทดสอบที่กำหนด	1	1	1	1	ใช้ได้
9. ความเหมาะสมของเวลาในการทดสอบ	1	1	1	1	ใช้ได้
10. การกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนการพูด	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อสอบปรนัย					
1. ข้อสอบมีเนื้อหาครอบคลุมการใช้ประโยคแสดงหน้าที่ภาษาที่เรียนในบทเรียน	1	1	1	1	ใช้ได้
2. ความยากง่ายของเนื้อหาข้อสอบ	1	1	1	1	ใช้ได้
3. ภาษาที่ใช้ตั้งคำถามมีความชัดเจน	1	1	1	1	ใช้ได้
4. ความยาวของคำถามมีความเหมาะสม	1	1	1	1	ใช้ได้
5. ความเหมาะสมของปริมาณข้อสอบ	1	1	1	1	ใช้ได้
6. ความเหมาะสมของเวลาในการทำข้อสอบ	1	1	1	1	ใช้ได้
7. การจัดเรียงลำดับเนื้อหาของข้อสอบ	1	1	1	1	ใช้ได้
8. การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนข้อสอบ	1	1	1	1	ใช้ได้
รวม	18	18	18	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของการตรวจสอบคุณภาพของ
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนายสิบตำรวจ

รายการประเมินความสอดคล้อง	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปล ผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3		
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหาด้านการฟังมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ	1	1	1	1	ใช้ได้
2. เนื้อหาด้านการพูดมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ	1	1	1	1	ใช้ได้
3. การจัดเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	1	1	1	1	ใช้ได้
ด้านการจัดการเรียนการสอน					
1. กิจกรรมการฟัง					
1.1 เตรียมความพร้อมด้านคำศัพท์ ภาพประกอบ คำถามนำทาง ก่อนการฟัง	1	1	1	1	ใช้ได้
1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคกิจกรรม ช่วยเสริมสร้างความ เข้าใจในการฟัง	1	1	1	1	ใช้ได้
1.3 หลังการฟังทำการตรวจสอบความเข้าใจการฟังด้วยการสรุป เนื้อหาจากเรื่องที่ฟัง	1	1	1	1	ใช้ได้
2. กิจกรรมการพูด					
2.1 ก่อนกิจกรรมการพูด เตรียมความพร้อมด้านความรู้ในการใช้ ภาษาและหน้าที่สื่อสาร	1	1	1	1	ใช้ได้
2.2 กิจกรรมการพูดสื่อสารมีความน่าสนใจและส่งเสริมการพูด	1	1	1	1	ใช้ได้
2.3 หลังการพูดมีการค้นหาความรู้เพิ่มเติมในกิจกรรม Extended activity	1	1	1	1	ใช้ได้
ด้านการวัดและประเมิน					
1. คำถามที่ใช้ในการทดสอบความเข้าใจในการฟังมีความเหมาะสม	1	1	1	1	ใช้ได้
2. สถานการณ์ที่ใช้ในบทเรียนมีความเหมาะสมสำหรับการพูด สื่อสาร และทดสอบ	1	1	1	1	ใช้ได้
3. การประเมินตนเองหลังการเรียนรู้มีความเหมาะสม	1	1	1	1	ใช้ได้
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
1. บทเรียนมีความเหมาะสมเชื่อมโยงต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ	1	1	1	1	ใช้ได้
2. ภาษาที่ใช้ในบทเรียนเพิ่มพูนความรู้ในหน้าที่ตำรวจ	1	1	1	1	ใช้ได้
3. สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้พร้อมต่อการปฏิบัติหน้าที่ตำรวจ	1	1	1	1	ใช้ได้
รวม	15	15	15	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 19 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของข้อสอบปรนัย

ข้อ ที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ผลการ วิเคราะห์	ข้อ ที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ผลการ วิเคราะห์
1	0.53	0.26	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้	21	0.57	0.46	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี
2	0.56	0.73	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดีมาก	22	0.53	0.67	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดีมาก
3	0.43	0.60	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดีมาก	23	0.57	0.67	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดีมาก
4	0.56	0.46	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	24	0.63	0.47	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกดี
5	0.56	0.46	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	25	0.76	0.07	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกดีมาก
6	0.56	0.46	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	26	0.67	0.27	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกพอใช้
7	0.83	-0.07	ตัดทิ้ง	27	0.57	0.60	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดีมาก
8	0.53	0.67	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดีมาก	28	0.47	0.40	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี
9	0.53	0.40	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	29	0.53	0.40	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี
10	0.60	0.40	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกดี	30	0.50	0.20	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้

ข้อ ที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ผลการ วิเคราะห์	ข้อ ที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ผลการ วิเคราะห์
11	0.63	0.47	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกดี	31	0.53	0.53	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี
12	0.70	0.47	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกดี	32	0.53	0.27	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้
13	0.67	0.40	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกดี	33	0.53	0.40	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี
14	0.83	-0.06	ตัดทิ้ง	34	0.53	0.40	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี
15	0.57	0.60	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดีมาก	35	0.43	0.47	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี
16	0.53	0.53	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	36	0.63	0.47	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกดี
17	0.76	0.06	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกต่ำ	37	0.63	-0.07	ตัดทิ้ง
18	0.67	0.40	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกดี	38	0.57	0.60	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดีมาก
19	0.67	-0.13	ตัดทิ้ง	39	0.67	0.27	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกพอใช้
20	0.60	0.67	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนก ดีมาก	40	0.50	0.20	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้

ข้อ ที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ผลการ วิเคราะห์	ข้อ ที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ผลการ วิเคราะห์
41	0.53	0.26	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้	51	0.57	0.33	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้
42	0.56	0.47	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	52	0.80	-0.13	ตัดทิ้ง
43	0.57	0.33	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้	53	0.53	0.27	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้
44	0.50	0.33	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้	54	0.53	0.40	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี
45	0.77	-0.07	ตัดทิ้ง	55	0.50	0.20	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้
46	0.53	0.53	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	56	0.63	0.33	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกพอใช้
47	0.57	0.67	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดีมาก	57	0.57	0.60	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดีมาก
48	0.57	0.33	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้	58	0.60	0.27	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกพอใช้
49	0.90	-0.06	ตัดทิ้ง	59	0.67	0.27	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกพอใช้
50	0.57	0.33	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้	60	0.60	0.27	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกพอใช้

ข้อ ที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ผลการ วิเคราะห์	ข้อ ที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ผลการ วิเคราะห์
61	0.57	0.60	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดีมาก	71	0.53	0.40	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี
62	0.53	0.40	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	72	0.53	0.27	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้
63	0.53	0.53	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	73	0.57	0.20	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้
64	0.53	0.23	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้	74	0.50	0.47	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี
65	0.57	0.60	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดีมาก	75	0.47	0.40	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี
66	0.57	0.20	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้	76	0.57	0.33	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้
67	0.50	0.06	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดีมาก	77	0.57	0.46	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี
68	0.57	0.47	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	78	0.53	0.27	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้
69	0.53	0.53	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	79	0.53	0.27	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้
70	0.47	0.40	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	80	0.50	0.33	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้

ข้อ ที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ผลการ วิเคราะห์	ข้อ ที่	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ผลการวิเคราะห์
81	0.53	0.53	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	86	0.60	0.40	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกดี
82	0.47	0.27	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้	87	0.57	0.20	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้
83	0.47	0.40	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกดี	88	0.50	0.33	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้
84	0.67	0.27	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกพอใช้	89	0.53	0.27	ยากพอเหมาะ (ดีมาก) จำแนกพอใช้
85	0.67	0.27	ค่อนข้างง่าย (ดี) จำแนกพอใช้				

⇒ NPar Tests

[DataSet1] C:\Users\Napas\Documents\spea

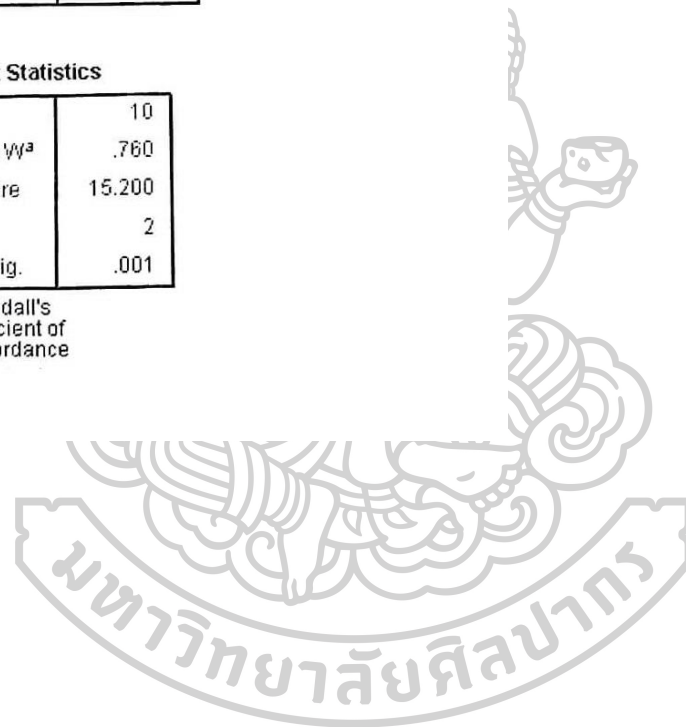
Kendall's W Test**Ranks**

	Mean Rank
speaking test	1.30
VAR00002	1.90
VAR00003	2.80

Test Statistics

N	10
Kendall's W ^a	.760
Chi-Square	15.200
df	2
Asymp. Sig.	.001

a. Kendall's
Coefficient of
Concordance

English for Communication test on police duties

Name Surname.....Test taker number.....

Instruction: This test consists of 100 points and will take 90 minutes for the test as follow;

Part I: Vocabulary	30 questions	30 points (20minutes)
Part II: Listening	30 questions	30 points (30minutes)
Part III: Function in Listening Speaking	20 questions	20 points (20minutes)
Part IV: Speaking in role play activity	1 situation	(20minutes)

This paper test consists of multiple choice test and speaking test in each related category of police duties. Before doing the test, read the instruction of each part carefully and the instructions are as follows:

1. Before answering questions, write down the test taker's name and number on the answer sheet.
2. To answer, use a B2 pencil. In order to change your answer, make sure it is cleaned before choosing the new answer.
3. Once completed, place the answer sheet on top of the exam paper.
4. Do not take the exams and the answer sheets from the exam room.

Part I Vocabulary

Directions: You will see 30 multiple choice questions which are related to the vocabulary in the area of the police job scope of administrative, inquiry and traffic sections. Choose the best

- a) cursed   b) excuse   c) execute   d) accused
2. The..... is a person who makes a formal complaint at the court against the wrong doer.
- a) plaintiff   b) plant   c) plaint   d) plantation
3. In case of danger, victims should ..... the police by calling 191 hotline.
- a) notice   b) notify   c) notification   d) notary
4. A person who studies law and can handle cases in the court of law is a.....
- a) lawyer   b) judge   c) court   d) VIP
5. A man with many years of experiences in the court of law and sits at the head table in the court to make judgement is called a.....
- a) lawyer   b) court   c) judge   d) prosecutor
6. The building in which cases are held and convicts are taken to listen to their judgement is called a.....room
- a) yard   b) coat   c) course   d) court
7. Whenever any matters are related to the law, we call them ..... matters.
- a) legal   b) illegal   c) possible   d) responsibility
8. An .....is a wrong action.
- a) office   b) offer   c) offense   d) offender
9. When you kill someone, it is a.....
- a) crime   b) case   c) case   d) criminal
10. The criminal is usually taken up for.....
- a) perspective   b) prosecution   c) perception   d) possibility
- 11.....means a fine or punishment given to a criminal.
- a) Punish   b) Prison   c) Penalty   d) Payment
12. When people conduct wrong doing, they are given.....
- a) imprisonment   b) improvement   c) judgement   d) development

13. A business party has a ..... to follow the condition in the agreement.
 a) committee   b) company   c) commitment   d) compulsory
14. A party who does not accept the joint venture agreement has to face the.....
 a) detention   b) custody   c) criminal   d) crime scene
15. When a business party did something wrong, the property will be .....
 a) confess   b) contributed   c) confiscated   d) concentrated
16. Mr. Jones is in the.....of police because he robbed the bank.
 a) customs   b) custody   c) company   d) committee
17. We should not ..... other people, it is bad and against the crime.
 a) rob   b) tell   c) give   d) ask
18. A..... case mostly happens late at night.
 a) crime   b) rape   c) scene   d) view
19. He was caught by the police for.....
 a) thief   b) burglar   c) theft   d) rob
20. A witness claimed that those gangs .....the J-bank yesterday.
 a) robbed   b) snatched   c) pickpocket   d) stole
21. A..... is a man who breaks into other people's houses and steal things.
 a) robber   b) burglar   c) thief   d) stealer
22. When a driver drives over the speed limit on the public roads, he must be arrested for traffic ...
 a) warden   b) jam   c) direction   d) violation
23. A traffic warden stands on a platform at a traffic junction to give traffic .....
 a) warden   b) jam   c) direction   d) violation
24. A car, a bus, or a motorcycle is also called a .....
 a) vehicle   b) transport   c) car   d) transmission
25. People walking on the road are called .....
 a) sellers   b) buyers   c) pedestrians   d) shoppers
26. When you parked your car in the wrong area, you will get a.....
 a) fine   b) fair   c) fare   d) free
27. When you meet with an investigation, you get a/an.....
 a) information   b) inquiry   c) investigation   d) instruction

28. A small red scratch with blood shooting out is called a.....

- a)bruise   b) burn   c) bright   d) blood

29. When people bring in illegal drugs like cocaine from other party, the action is called....

- a) drunk driving   b) drug addict   c) drug smuggling   d) drug driving

30. Mr. Jones was caught by the police. They found 5 amphetamine tablets in his bag. He was charged with .....

- a) drunk smoking   b) drug addict   c) drug selling   d) drug possession

Part II Listening

Directions: You will hear four conversations. The first two conversations will be short conversations. Each will have five questions and four multiple choices for possible answers. The second two conversations will be long conversations. Each will have ten questions and four multiple choices for possible answers. This part will take 30 minutes.

31. What was Mr. Jones doing when he heard the burglar?

- a) He was sleeping.   b) He was drinking.
c) He was seeing a burglar.   d) He was hearing a burglar.

32. Where was Mr. Jones when he heard the burglar?

- a) in the kitchen   b) in the laundry
c) in the bedroom   d) in the living room

33. What does the burglar look like?

- a) He has short hair and tall.   b) He has blond hair and medium built.
c) He has blond hair and overweight.   d) He has dark hair and medium height.

34. What was he wearing?

- a) He was wearing a T-shirt and jeans.   b) He was wearing a T-shirt and jacket.
c) He was wearing a shirt and jeans.   d) He was wearing a skirt and jacket.

35. Where did the burglar run to?

- a) the courtyard   b) the backyard   c) the kitchen room   d) the window

Questions 36 – 40 will be asked for the second conversation

36. Why did the police stop Mr. Jones?

a) He did not drive fast.	b) He did not stop at the crossing.
c) He did not stop at the red light.	d) He did not pass the traffic light.

37. What did the police ask to see from him?

a) ticket	b) driving license
c) car license	d) ticket to pay for a fine

38. What did the police give him?

a) a ticket	b) a driving license
c) a car license	d) a ticket to pay for a fine

39. Where must Mr. Jones go to?

a) a hospital	b) his office
c) a police station	d) a driving school

40. What did the police return to him?

a) a ticket	b) a driving license
c) a car license	d) a ticket to pay for a fine

Questions 41 – 50 will be asked for the third conversation

41. Where was the specific place of the incident?

a) the lobby	b) the bar	c) the hotel	d) the guest's room

42. What did Pol. Capt. Worasak identify himself with?

a) uniform	b) hat	c) card	d) badge

43. Who reported the incident to the police?

a) a guest	b) Mr. Jones	c) a police	d) a manager

44. Whom did Pol. Capt. Worasak go with?

a) the manager	b) Mr. Jones	c) the guest	d) the police

45. Did Mr. Jones allow Pol. Capt. Worasak to enter into his room?

a) Yes, he did .	b) Yes, he was.	c) No, he did not.	d) No, he was not.

46. In this crime case, what do we call Mr. Jones?

a) an accused	b) a plaintiff	c) an offender	d) a suspect

47. What crime case was he arrested for?

- a) drug addict   b) drug abuse   c) drug smuggling   d) drug procession

48. What kind of the illegal drug was it?

- a) heroin   b) marijuana   c) mitragynine   d) opium

49. How many years of imprisonment is the charge for this case?

- a) 1 year   b) 3years   c) 5years   d) 6 years

50. How much is the fine for this case?

- a) 1,000 baht   b) 10,000 baht   c) 100,000 baht   d) 110,000 baht

Questions 51 – 60 will be asked for the fourth conversation

51. When did the incident happen?

- a) at noon   b) at night   c) last night   d) tonight

52. Where was the lady before she came to the police station?

- a) near police station   b) near construction site
c) along the street   d) in the wooden bush

53. Who was shouting?

- a) a lady   b) a gangster   c) a policeman   d) a drunken man

54. What can be inferred from the situation when the lady was pulling into the bush?

- a) being killed   b) being robbed   c) being rape   d) being snatched

55. What did the lady do to save herself?

- a) be good to a man   b) shout to them   c) drink with them   d) walk pass them

56. What did the lady let them take?

- a) her purse   b) her earrings   c) her handbag   d) her car

57. What crime case did the man try to harm her?

- a) kill   b) rob   c) snatch   d) rape

58. What is the advice from Pol. Capt. Worasak?

- a) save oneself from crime   b) find the way to escape
c) let them have the property   d) save the personal belongings

59. How to protect oneself from being raped?

- a) lock the neck   b) kick the leg   c) bite the fingers   d) close the eyes

79. If someone had an accident, you ask....

a) Where are you hurt the most? b) How is everything? c) Who hurt you? d) Why is hurt you?

80. If you want to be safe from the accident, you ask....

a) How would I drive myself? b) What do I do myself?
c) How often would I drive myself? d) How would I protect myself?

Part IV Role play

Situation: Foreigners are being arrested as the suspects under the offense of drug addict and drug possession.

Instructions: ➤ Work in a group of five, two students are supposed to be policemen, the others are foreigners. The foreigners ask why they're arrested and the policemen explain to them under the circumstance. The conversation will take about 15 minutes to plan and 5 minutes to give the role play:
➤ Prepare a script for arresting foreigners and explain to them why the police have to arrest them under this circumstance and the penalty they must get. Talk to each other (Do not read the script)

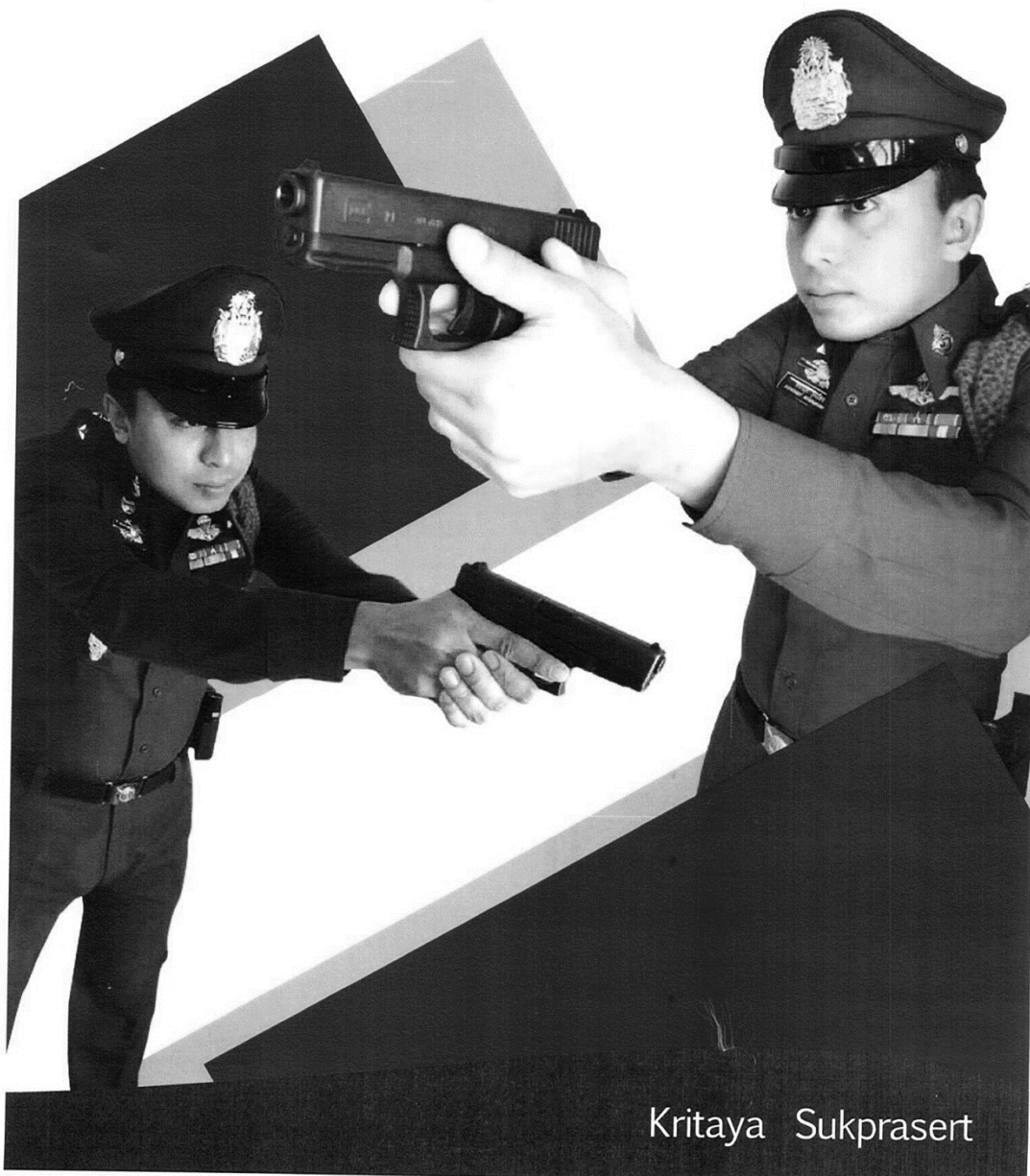

ภาคผนวก ง
เอกสารประกอบการสอน

English For Police

Provincial Police Region 7

Kritaya Sukprasert

Police Training Course is under the supervision of the Provincial Police Training Center Region7, it is a policy-based course of the Royal Thai Police that assign to all training centers to perform the education to serve the objectives of the course. The aim of the course is to enhance professional police skills and gain their knowledge including personality development that is suitable for police operation duties as well as to gain the mental preparation and maturity of consciousness for their service mind in order to secure the suffering people who get involved in the incident, criminal prosecution and the lawsuit.

At present, the globalization of the communication, economic, society and culture are correlations in the communities, countries, regions and global. Thailand is one of the members of the ASEAN Community. Therefore; the police officers need to be proficient in English as it is the lingua-franca and it is the preferred formal language used in ASEAN Community. The most important objective of the course is to train and to enhance the police students, officers and all participants in various training courses to gain their knowledge and potential in English in order to use their language capability in the real life situations effectively.

Utmost gratitude to Mrs. Kritaya Sukprasert, a very dedicated English teacher and also other teachers who contributed their expertise at the Police Training Center Region7 who involved in this English for Police course book preparation. Hopefully this book will be benefit to all police students and police officers in practicing and improving their English communication.

Police Lieutenant General

(Kittipong Ngowmuk)

Commissioner of Provincial Police Region 7

This Police Training Course aims to improve or enhance the basic capabilities of a selected person who had passed the exam both paper and physical tests to gain their knowledge, ability and skills in police duty. One of the most important training is to train them to have the ability in English for communications. In this police profession English for communications on the police duties will gain their efficiently to serve both Thai and foreign citizens.

The Provincial Police Training Center Region 7, in cooperation with the specialists and teachers under the command of the Provincial Police Training Center Region 7, has prepared a Police manual in English that expose them to the possible incidents that they might face in the future and get them mentally prepared as well.

Thank you to all experts and teachers for the collaboration and brainstorming in accomplishing the objectives of English for Communications manual. I sincerely hope that this manual will be beneficial to not only police but also to anyone who's in the field alike.

Police Major General

Piya Sukprasert
(Piya Sukprasert)

Deputy Commissioner of Provincial Police Region 7

วิทยาลัยศิลป

Content Map

Unit	Topic	Vocabulary	Function
1	Ranks and positions	Police ranks, positions and responsibilities	Expressions used for greeting, introducing and giving information about positions and responsibilities
2	Police Equipment	Police equipment	Expressions used for advising police to use the police equipment in safety direction with the obligation of "must"
3	Criminal prosecution	criminal cases	Expressions used for identifying the crime prosecution
4	Civil cases	Civil cases	Expressions used for identifying a civil lawsuit
5	Traffic law	Traffic law	Expressions used for advising drivers who violate traffic rules
6	Criminal suspect	the personal identification in terms of hair style and hair color, height and age, complexion	Expressions used for identifying the personal identification
7	Drug abuse cases	illegal drugs and terms of penalty	Expressions used for drug case arrested and penalty
8	Crimes on the street	theft crimes	Expressions used for advising someone to beware themselves on street crime
9	License identification	licenses overdue penalty	Expressions used for advising the extension of identification documents
10	Cause of street accidents	causes and how to prevent someone from street accidents	Expressions used for advising someone to be safe from street accidents

Ranks and positions

I- LEAD IN

- 1, Directions:** ➤ Look at the police's photo above,
 ➤ Identify his position and rank.

Instructions: List the responsibilities of the rank and position, identify in terms of

- Administration section
- Inquisition section
- Traffic section

Question: What is his rank and position?

(T1.1) Do you know the different badges?

The following symbols show police rankings.

Work in a group of four, and match the police position ranks with the following symbols.

Police General	Police Lieutenant General	Police Major General
Police Colonel	Police Lieutenant Colonel	Police Major
Police Captain	Police Lieutenant	Police Sub Lieutenant
Police Senior Sergeant Major	Police Sergeant Major	Police Sergeant
Police Corporal	Police Lance Corporal	

1. Police General

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

2) Match the rank by putting the Alphabet in the first column. Let's start from the top rank !

Answer	Rank in English	Rank in Thai
1.....E	Police General	A. พันตำรวจเอก
2.....I	Police Lieutenant General	B. ร้อยตำรวจโท
3.....L	Police Major General	C. พันตำรวจตรี
4.....A	Police Colonel	D. ดาบตำรวจ
5.....N	Police Lieutenant Colonel	E. พลตำรวจเอก
6.....B	Police Major	F. สิบตำรวจโท
7.....G	Police Captain	G. ร้อยตำรวจเอก
8.....B	Police Lieutenant	H. สิบตำรวจเอก
9.....J	Police Sub-Lieutenant	I. พลตำรวจโท
10.....D	Police Senior Sergeant Major	J. ร้อยตำรวจตรี
11.....M	Police Sergeant Major	K. สิบตำรวจตรี
12.....H	Police Sergeant	L. พลตำรวจตรี
13.....F	Police Corporal	M. จำสิบตำรวจ
14.....K	Police Lance Corporal	N. พันตำรวจโท

3) Match the rank with the position by putting the Alphabet in front of each rank. Do you know that a police position does not match to their rank, try to figure out what is supposed to be. Start from the top rank !

A. Commissioner-General	B. Deputy Commissioner-General	C. Superintendent	D. Deputy Superintendent
E. Commander	F. Inspector	G. Sub-Inspector	H. Squad Leader

Position	Rank
1.....	Police General _____
2.....	Police Lieutenant General _____
3.....	Police Major General _____
4.....	Police Colonel _____
5.....	Police Lieutenant Colonel _____

6.....	Police Major
7.....	Police Captain
8.....	Police Lieutenant
9.....	Police Sub-Lieutenant
Position	Rank
10.....	Police Senior Sergeant Major
11.....	Police Sergeant Major
12.....	Police Sergeant
13.....	Police Corporal
14.....	Police Lance Corporal

4) Pronunciation

Listen to each vocabulary of the rank. Repeat after the teacher, Each word should be repeated twice.

5) Study the responsibility of police and figure out what is the job scope of each section.

Section	Responsibility	
.....	Providing general information to all visitors.	Notifying of administrative process and filing crime record
.....	Receiving and recording all crimes in daily log book	Receiving both emergency or nonemergency phone calls
.....	Police Patrol for the safety and question the victim of all crimes	Interrogating the offender and making the report of crime
.....	Making report cases and standing as a witness at the court	General Inquiries of all crime and collect the forensic evidence at the crime scene
.....	Charging a person with an offence of emergency cases	Questioning the witness about the incident at the crime scene
	Notifying of traffic violations	Facilitating traffic all day long
	General inquiries on traffic direction	Following the procedure of road accident

(T1.2) **II. PRE-LISTENING COMPREHENSION**

a) Look at the following words about introduction, rank, position and responsibility. Then listen to it once.

offender	conduct	search	crime scene	stressful
chase	confront	injured	crime case	inquiry

b) Repeat each word after the audio twice.

c) Study the following sentences. Choose the words providing in the table to fill in the blanks.

- 1) *Inquiry* - a seeking or requesting for truth, information, or knowledge.
- 2) *Crime case* - Prosecution of a person or organization by the state, for committing a public wrong considered an offense against the State.
- 3) *Crime scene* - the place where a crime occurred.
- 4) *Confront* - to oppose or challenge (someone) especially in a direct and forceful way.
- 5) *Offender* - a person who commits a crime.
- 6) *Chase* - to hurry after someone or something in order to catch him, her, or it.
- 7) *Conduct* - the way that a person behaves in a particular place or situation.
- 8) *Search* - to go or look through (a place, area, etc.) carefully in order to find something missing or lost.
- 9) *Injured* - to do or cause harm of any kind, to damage, to hurt, to impair, to injure one's hand.
- 10) *Stressful* - feeling of worried and nervous.

(T1.3) **2) Listen to the audio CD once. Try to find general ideas about the text by answering about the guided questions.**

1

What is the rank of the inquiry officer in this conversation?

2

What is the position of traffic officer in this conversation?

3

Who is bored with his former job?

4

Who feels stressful with his job?

(T13)

III. LISTENING COMPREHENSION

1) Listen to the audio CD. and answer 15 multiple choice questions to practice listening comprehension skills. Example: A, B, **C** or D

1. What are they talking about?

- A) their responsibility   B) their normal office work
C) how to introduce themselves   D) their routine meeting

2. What is the rank of Pol. Worasak?

- A) Sub-inspector   B) Sergeant Major
C) Captain   D) Sub-Lieutenant

3. What is the position of Pol. Worasak?

- A) inquiry inspector   B) administrator
C) deputy inspector   D) acting inspector

4. What section does Pol. Worasak work in?

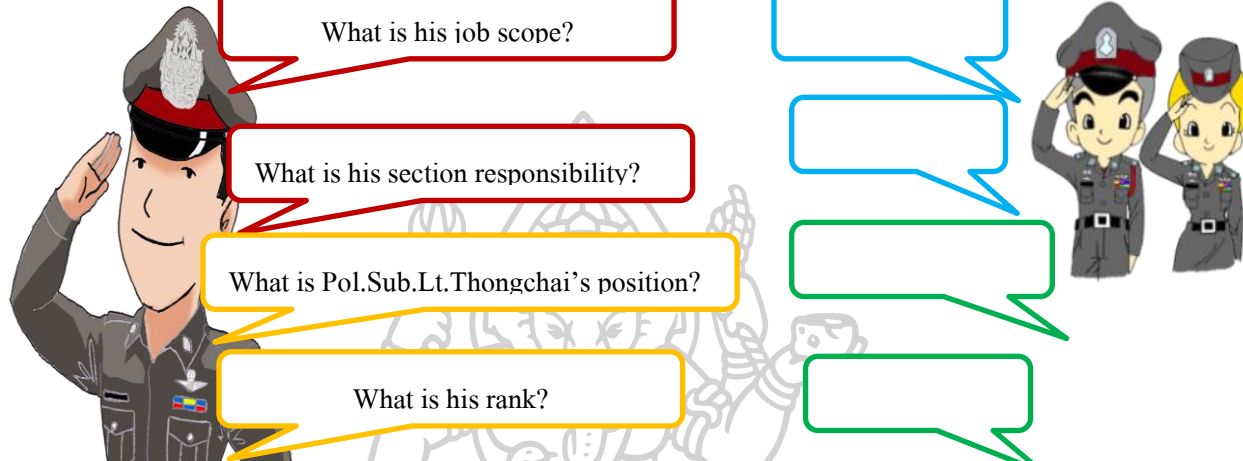
- A) administration   B) inquisition
C) traffic   D) inspection

5. What job scope is inquiry police officer responsible for?

- A) phone calls   B) traffic
C) crime case   D) emergency calls

6. Why does Pol.Worasak feel that his job is dangerous?
- A) He must question the witness.   B) He must investigate the witness.
C) He must confront the offenders.   D) He must wear the uniform.
7. What do most offenders carry while they are doing their jobs?
- A) instrument   B) accessory   C) equipment   D) weapon
8. What is the rank of Pol.Thongchai?
- A) Major   B) Sergeant Major   C) Captain   D) Sub-Lieutenant
9. What section does Pol.Thongchai work in?
- A) administration   B) inquisition   C) traffic   D) inspection
10. What is the position of Pol.Thongchai?
- A) traffic inspector   B) administrator
C) deputy inspector   D) acting inspector
11. What can be inferred by the word of “a desk job”?
- A) meet people   B) work in office   C) phone calls   D) direct traffic
12. Who is bored with the “desk job”?
- A) Pol. Worasak   B) Col.Nikom   C) Pol.Thongchai   D) Pol.Sunee
13. What is the interesting job scope of Pol.Thongchai?
- A) investigating the suspect   B) questioning the witness
C) high speed chases vehicles   D) arresting the offenders
14. What is the main job scope for traffic section?
- A) telling direction   B) operating traffic
C) controlling cars   D) stopping cars
15. Why does Pol.Thongchai feel so stressful?
- A) police take part in the accident.   B) police must go to the crime scene.
C) police observe the incident.   D) police question the witness.

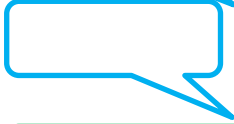
(T13) 2 Listen to the questions. Then answer the following questions.

What is Pol.Capt.Worasak' s position?

What is his rank?

What is his job scope?

What is his section responsibility?

What is Pol.Sub.Lt.Thongchai's position?

What is his rank?

What is his job scope?

IV Language study related to the listening text and useful for speaking practice

- 1) Expressions used for greeting, introducing and giving information about positions and responsibilities.
1. Greeting

Function	Question	Answer
Greeting	*Good morning, Good afternoon, Good evening *May I introduce myself? *My name is Police...(rank)..... *My position is	*Good morning, Good afternoon, Good evening *My name is Police...(rank).... *My position is .....
	How are you? I am fine, thank you.	I am fine, thank you. And you?
	Nice to meet you. See you later.	Nice to meet you, too. Bye.

2. Responsibility

Function	Question	Answer
Informing job scope	What is your responsibility?	I work in a .....section. My responsibility is.....
	What is your duty?	My duty is.....
	What do you do for the position?	In my position, I have to do....
	What is your routine work?	My routine work is.....

Guided conversation

	Question	Answer
Introducing	May I introduce myself? My name is Capt. Worasak My position is inquiry officer.	
Greeting	How are you?	I am fine thank you.
	What section do you work?	I work as an inspector of the investigation section at Nakhon Pathom police station. My rank is Police Captain.
	That sounds interesting!	Yes, it's a very interesting job.
Parting	That's great! Well, it's nice to meet you. See you later.	Nice to meet you, too.

Speaking practice

Answer the following questions by filling information in the blanks.

(T1.4) Dialogue 1

Situation: It is 9.00 a.m. The Superintendent is talking with his colleagues about their responsibilities at the station.

Superintendent	inspector	making	inquiries	questioning
inquisition section	responsibility	interrogating	charging	police patrol

Pol.Col.Nikom: Good morning, Pol.Capt.Worasak. Nice to see you.

Pol.Capt.Worasak: Good morning, Pol.Col.Nikom. Nice to see you, too.

Are you transferred to be the...(1)... Superintendent .....at this police station.

Pol.Col.Nikom: Yes. How about your current position.

Pol.Capt.Worasak: Yes, sir. I'm the (2)... inspector ....of the (3)..... inquisition section ...at Nakon Pathom police station.

Pol.Col.Nikom: Please tell me about your (4)... responsibility ... What do you have to do every day?

Pol.Capt.Worasak: Our section is responsible for (5)..... Police Patrol .....for the safety, (6)... interrogating.. the offender, (7)..... questioning .....the witness about the incident, (8) general ... inquiries .....of all crimes, (9)... charging ..... a person with an offence, (10)..... making .....cases report and attending as the witness at the court.

Pol.Col.Nikom: Well done, you know your work very well.

(T1.5) **Dialogue 2**

Situation: It is 1.00 p.m. Capt.Worasak and Sub.Lt.Thongchai are talking about their responsibilities and how they feel about their jobs.

Pol.Capt.Worasak: Good afternoon, Pol.SubLt.Thongchai, How are you ?

Pol. Sub.Lt.Thongchai: (1).....I'm fine thank you....., and you As you know, I' ve transferred to(2)...traffic.section. I have to direct traffic on the road.

Pol.Capt.Worasak: What is your present (3).....position...?

Pol. Sub.Lt.Thongchai: I'm the Sub-inspection.

Pol.Capt.Worasak: What was your former section?

Pol. Sub.Lt.Thongchai: I used to work at (4)...administration.....section; it was a "desk job", my main job was (5)...answering phone calls.....so I had to answer calls all day.

Pol.Capt.Worasak: What is interesting about your new job scopes?

Pol. Sub.Lt.Thongchai: It is challenging to be a (6).....traffic..... police, I will direct traffic. I will chase(7)...drunk.....drivers, if I smell alcohol. I will stop a (8)...high speed.....driver, if he drives too fast. I will facilitate the traffic (9)... direction.... to avoid the traffic jam.

I will help the injured people, if they have an (10)..accident.....

Pol.Capt.Worasak: Good job! See you later.

V. Communicative activities in a given situation

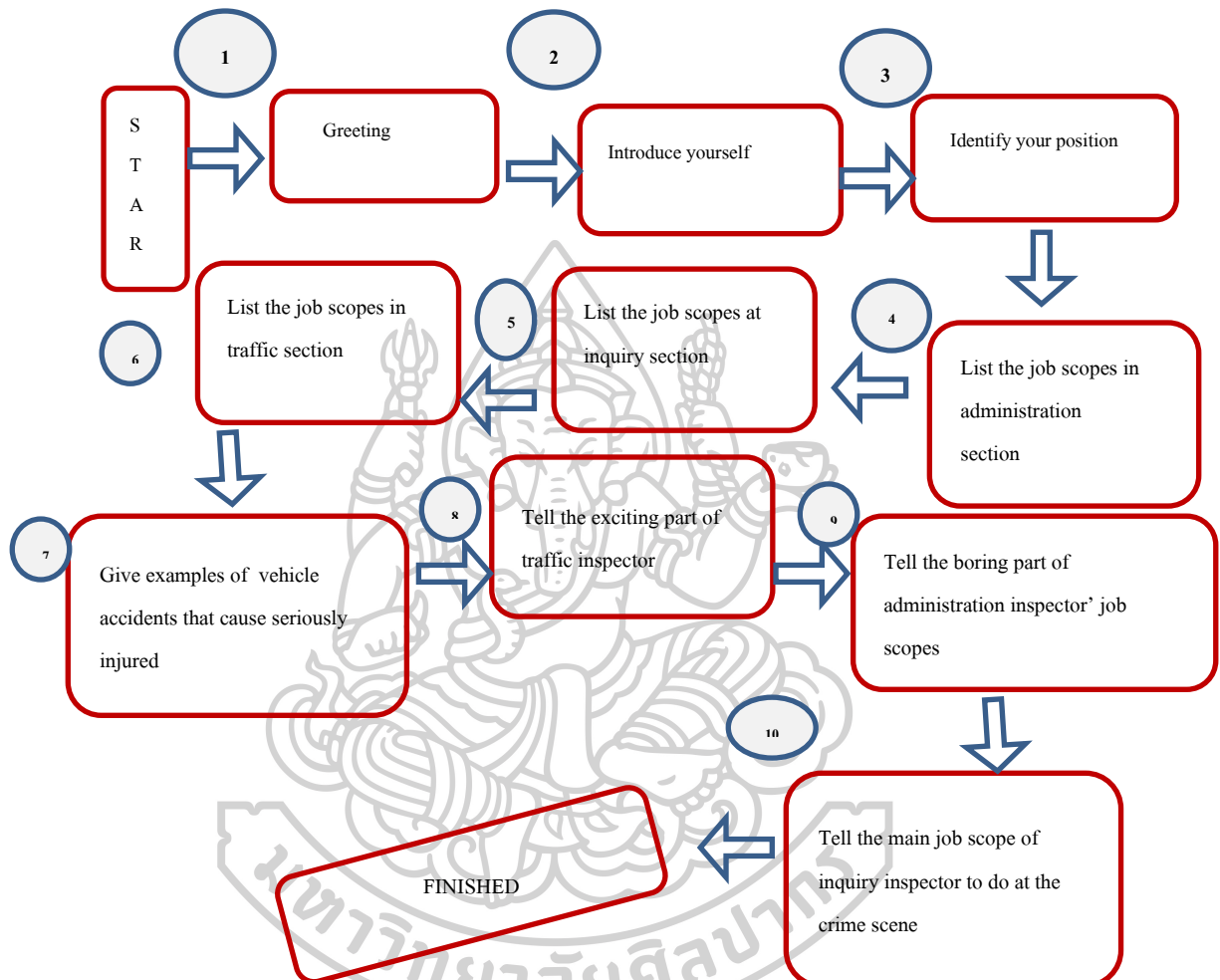
1) Role play activities

Situation: A high-rank officer is visiting a police station. You are required to introduce yourself with rank and position, and report your responsibility (job scope) of your work to him.

Instruction: ➤ Prepare a script of duty that includes your section, responsibility (job scope) to the high-rank officer.

➤ Use the guideline of script in the fun activity

Fun activity..

2) Write a short paragraph to introduce yourself. Use the guided questions below.

- Who are you?
- What is your position?
- When do you work?
- What section is it?
- What is your responsibility?
- How do you feel about your job?

VI. Extended activities

Search information on the followings and translate them into Thai.

- a) Police Departments
- b) Police Rankings
- c) Police Badges
- d) Duties of police

VII. Evaluation for this unit

Listening comprehension

- 1) Answer questions about the listening text (15 pts.)

Speaking

- 1) Fill information in dialogues (5 pts.)
- 2) Role play (10 pts.)

VIII. Wrap up

Write down your learning in the chart below.

What I already know	What I want to know	What I have learned

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	กฤตยา สุขประเสริฐ
วัน เดือน ปี เกิด	22 มิถุนายน 2502
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	มหาบัณฑิต
ที่อยู่ปัจจุบัน	90/433 ถนนพุทธมณฑลสาย 4 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73220

